

Nunc possidet
Georgii Friderici Krauss

Ex libris

Georgii Friderici Krauss

D. med. Consilarii regiminisque regii
quod est Dusseldorpii collegae
quos Bibliothecae hac in urbe publ.
dono dedit cunctos filius

Gustavus Krauss D. med.

A. MDCCCLVII.

758

Ling N° 99

Jenbeck
Apr 1749.

1871

1872

1873

1874

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

PARISH OF THE HOLY TRINITY

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

PARISH OF THE HOLY TRINITY

XPHE
CHREST
G

LOCI

OPTIMIS

QVAM

TE

NOTVL

IND

IO. MA

Quor. Demofit

vni p

APVD IA

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
CHRESTOMATHIA
GRAECA
SIVE
LOCI ILLUSTRRES
EX
OPTIMIS SCRIPTORIBVS
DILECTI
QVAM POTVIT EMENDATE
TERTIVM EDITI
NOTVLIS BREVIBVS ET
INDICE COPIOSO
ILLVSTRATI
A
IO. MATTHIA GESNERO.

Obiter Demosthenis encomium Lucianeam transposita
vna pagina integritati restituitur.

LIPSIÆ
APVD IACOBVM SCHVSTERVM
1742.

Ling. 99
2^{ve}

1402 636 01

ET RE
LIPS
MAGNIF
LIBER
MEQVE

VRBIS
ET REIPUBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATVI
LIBELLVM HVNC
MEQVE IPSVM ADEO
D. D. D. D.

LIBRARIIS
ET REIPUBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATUI
LIBELLVM HINC
MEQVE IPSVM ADEO
D.D.R.

Viri Illu
Ampliff
Pat

Q Vad
cont
mea
tion

quorum in

*Viri Illustres, Magnifici,
Amplissimi, Consultissimique,
Patroni optimi,*

Quod adhuc Diuino mihi munere
contigit, ut in commentationum
mearum qualiumcunque dedica-
tionibus non quaerendi essent, ad
quorum ita beneuolentiam conarer adre-
pere;

pere; sed vltro se offerrent vel Principes
optimi vel patroni alii, quibus agerem gratias:
illud in hoc etiam libello vsu mihi venire,
vehementer gaudeo. Cum enim per se libera-
lius, laetius certe est gratias agere, quam pe-
tere beneficium: tum pudor, quem mea mihi
natura tribuit, alterum mihi perquam difficile
reddit, & non nisi magna aliqua necessitate ex-
primendum; ad alterum autem me impellit
atque incitat, vt vel sic aliqua aeris alieni
parte exsoluisse me videar. Vos ea mihi tribu-
istis, VIRI ILLUSTRES atque MAGNIFICI,
quae non nisi in eos solent a viris sapientibus,
hoc est vestri similibus, conferri, qui videantur
magni alicuius beneficii capaces. Vos enim me
coeli ruinam prius, quam hoc cogitantem euo-
castis in urbem vestram, cuius ciuem esse ipsum
in magna felicitatis parte non iniuria censetur;

euocastis autem scholae vestrae praesciendum,
qui locus pro mei ordinis homine satis & amplus
& lautus esse putatur. Vos praesentem non
humanitate tantum estis complexi urbis huius
propria, sed insigni etiam liberalitate prose-
cuti, quae tanto mihi fuit iucundior, quod
non importunis precibus datam, sed ab animo
vestro magno & munifico profectam intellige-
bam. Quanti autem illud est, quod profecto
omnium puto maximum, quod in ipsa admini-
stranda prouincia licuit mihi homini peregrino,
& ignorantia rerum aliquantum timido, magna
tamen cum fiducia versari, securo scilicet ac
certo, nihil a me ex utilitate scholae huius actum
iri & constitutum, cui non vos auctoritatem
vestram accommodaturi essetis. Qua quidem
ipsa re magnam mihi inieciſtis curam atque
religionem, ne quid agam unquam, cuius vos

non possitis, conseruata dignitate uestra, atque
huius scholae salute, auctores fieri. Priuatam
uestram in me uel humanitatem uel liberalita-
tem praetereo sciens, in eo scilicet proposito
mansurus, quod cum primum in confessum ue-
strum amplissimum admissus essem declarauī,
me in his, quae ad muneris mei rationem per-
tinent, (in quo genere hanc pietatis meae pu-
blicam significationem pono) nullius ex Am-
plissimo Ordine priuatim patrociniū ambitu-
rum, pro patronis optimis habiturum cultu-
rumque uniuersos, & ea quidem sola referen-
darum gratiarum ratione usurum, quam solam
a me pro magnitudine uestra animi expectatis,
ut nimirum summa cura atque sollicitudine ca-
ueam, ne quis reprehendere aliquando iudi-
cium de me uestrum iure possit. Similis causa
facit,

facit, ut, quae mihi offertur, digrediendi in
laudes vestras occasionem praetermittam, qui
nouerim scilicet, laudanda vos agere malle &
ad posteritatem omnem commemoranda, quam
laudari ab his, qui vobiscum viuunt, quorum-
que laudes adeo parum sincerae queant videri,
cum tantam habeatis bene faciendi laudantibus
materiem. Deum potius immortalem supplex
veneror, ut eum vobis, quem solum spectatis
consiliorum, vigiliarum, studiorum denique
vestrorum fructum cumulatissime tribuat, salu-
tem & felicitatem reipublicae; utque ea,
vestra sapientia atque integritate quam diutis-
sime prosperrimeque gubernata, filiis vestris,
& ab his qui nascentur, gratiam vobis debi-
tam ita referat, ut, renouata per illos nomi-
nis vestri atque meritorum gloria, non vobis

*a se relatam gratiam, sed nouo ipsa se affectam
munere gratulabunda agnoscat. Scrib. Lipsiae
a. d. xxiiii. Jul. c19 1566 xxxi.*

Amplissimi Ordinis Vestri

additissimus cliens

Ioh. Matthias Gesnerus

Cum

Cum benefici
di Augusti
in hac ad illi
hic placuit
nostram ad
a nobis de
tam non
quam Ter
legiae ven
Beratelli
recte lega
vni con

Fuitas
& c
nora in
Bonifacii * m
quo coetus an
nostram habe
gata, & nome
quacunque r

* Acta res a.

*Cum beneficiorum in Scholam Thomanam
ab Amplissimo Ordine collatorum mentio
in hac ad illum epistola facta sit ; subiicere
hic placuit , quo ritu , qua formula ipsum
nouum aedificium Scholae inauguratum
& nobis dedicatumque sit ; quod institu-
tum non magis reprehendetur , spero ,
quam Terentio praefixa Doctorum Theo-
logiae renunciatio : nisi quod a Richardi
Bentleii ingenio profecta nusquam non
recte leguntur , nostra forte plane debe-
bant contineri.*

Fautus huic scholae dies hodiernus est,
& candidissima merito in fastis nostris
nota insigniendus: non solum quod
Bonifacii * memoriam reducit, viri sancti,
quo coetus atque conciones per Germaniam
nostram habente, pagana superstitione profligata,
& nomen certe Christi, cum Euangelii
qualicunque noticia, ad maiores nostros propa-
gata

* Acta res a. d. V. Iun. CIO IOCC X XXII.

pagatum est: non ob ipsam solum celebri-
tatem, cui eum destinauimus, quo maiorem,
sibi quidem propriam, non vidit, a quo tem-
pore schola Thomana esse coepit, verum hanc
in primis ob causam, quod exornat hanc
ipsam celebritatem summorum hominum
praesentia, quos tanquam fausta quaedam
nobis fidera, & certissima futurae felicitatis
auguria, laeti alacresque veneramur.

Saluete, Viri illustres & Magnifici,
Summe Reuerendi, Excellentissimi, Con-
sultissimi, Amplissimi & reliqui, suis
quisque nominibus & honoribus con-
decoratissimi &c.

Saluete, inquam, & saepe agite quod agi-
tis, nec dubitate, quin magna cum scholae &
reip. adeo utilitate studium vestrum coniu-
ctum sit futurum.

Postulabat quidem dignitas vestra, & ex-
quisitum de his etiam studiis, quae in schola
tractari debent, iudicium, vt boni oratores,
aut certe probabiles in concionem istam pro-
ducerentur. Sed speramus etiam ab aequi-
tate vestra, futurum, vt non quid debeat fie-
ri, sed quid possit, cogitetis; eo praesertim
tempore, cum paulo ante a nobis discesserunt
unus itemque alter, qui maturitatem qua-
lemcunque erant affecti, eaque plerorumque
qui dicent aetate, quae iam obduruisset ali-
quantum videtur ad ea, sine quibus nihil in
arte dicendi valde laudabile effici posse cer-
tum est, ne quid de me dicam, quem intem-
pestiua quaedam atque nimia verecundia, a
iuuen-

iuuentute inde debilitauit, & manum certe
intra togam sinumque continere coëgit. Cae-
terum dabitur opera a me & collegis, vt sub-
inde melior laetiorque rerum nostrarum, hac
etiam parte, facies, successum adspirante
Deo, efflorescat.

Iam audite quaeso, A. A. dicturos de huius
diei celebritate, hoc est de Ampl. Senatus
beneficio, iuuenes nostros, & ita audite, vt
aequitatem animi, humanitatem, beneuolen-
tiam, virtutes vestras, potius quam subtile iu-
dicium, in consilium adhibeatis. Proдите, o
nostri, & quas commendauit vobis virtutes,
modestiam cum alacritate, temperatam vere-
cundia fiduciam, splendidissimo auditorio
probate.

* * *

*Hic orationes aliquot habitae sunt a scholae
Thomanae alumniis, quibus beneficium
Amplissimi Ordinis, quantum fieri potuit,
ornaretur.*

* * *

Nunc vero est cum mihi dari velim diui-
nitus, non linguas quidem centum, aut ora
totidem, poetarum votum, quo non vehē-
menter opus est, (paucorum enim verbo-
rum res, sed momenti sane maximi, superest
peragenda) sed dari mihi velim diuinitus spi-
ritum eum, qui coelesti afflatus numine, non
modo animum linguamque regat, ne quod
verbum male ominatum, ne quod a tanta re
alienum, ne indignum tam splendido con-
fessu,

fessu, mihi excidat, verum qui vaticiniorum
etiam vim his, quae dicturus sum, tribuat.

Audi, Pater supreme, qui audis videsque
omnia, audi, & numen nutumque diuinum
his, quae dicentur, annue.

Audite viri illustri atque magnifica digni-
tate, excellentissimis meritis, venerabili aucto-
ritate conspicui, auctores huius muneris
amabiles, testes huius actionis atque pieta-
tis nostrae grauiissimi; audite iucundissimi hos-
pites, tu inprimis audi, cura nostra atque
amor, Thomana iuuentus.

Hanc domum, Deo bene iuuante, pacem
praestante ciuibus suis & incolumitatem Po-
tentissimo Poloniarum Rege, & Duce Electore
Saxoniae FRIDERICO AVGVSTO,
instaurauit, exaedificauit, ornauit, instruxit,
Amplissimus ciuitatis Lipsiensis Senatus, ut
hospitium praebet omni, quod futurum est,
aeuo, scholae bonarum literarum, artis mu-
sicae, & aliorum, quibus aegre humanior vita
caret, probitatis, sapientiae, pietatis, virtutis
omnis, felicitatis, magistrae: vt sit spiritus ipsius
sancti templum & sancta officina.

Hic perfugium honestae paupertati aperit
Amplissimus Ordo, si ea adiunctam sibi habeat
sororem Bonam Mentem, & discendi cupi-
ditatem. Hic ali iubet atque institui, qui
nunc sanctissimo beatarum mentium munere,
laudandi rerum omnium conditorem & paren-
tem, fungantur, & cantus suauitate animos
hominum ad diuinarum rerum meditationem
alliciant, qui deinde boni viri, & alteri secu-
lo profuturi euadant.

Hinc

Hic debet iuber
mentem, ruffinorum
mentem imperatorem
aliquo honorem ha
dicere, multae
in pietati.

Hic doceri vol
entia, hic dilia
Hic praecipi co
desse atque imp
valere iuber qu
ac rebus plus qu
fit potius, quan

In hoc con
corum, Salus,
colamus, mal

Hinc tu deo
Pater, tuo mun
nobis tuae in
eduo, FRID
inter nos ma
nissimae dor
tem, Ampli
conculsum a
bona in hac
tima.

Transactum
res, quod ag
Magnifice Co
Ordine, Viri

Hinc abesse iubet Patronus noster & arceri
pigritiam, rusticitatem, petulantiam, libidi-
nem, impietatem: hic tanquam in prytaeo
aliquo honorem haberi imperat diligentiae,
doctrinae, musicae arti, modestiae, frugali-
tati, pietati.

Hic doceri vult cum diligentia, fide, pati-
entia; hic disci cupide, assidue, fideliter.
Hic praecipi comiter ac seuerè, pareri mo-
deste atque impigre. Hic bona exempla plus
valere iubet quam praecepta ac leges; leges
ac verba plus quam poenas; hic caueri deli-
cta potius, quam puniri.

In hoc contubernio habitatum veni, Con-
cordia, Salus, Bone Euentus; lites, morbi,
calamitas, mala omnia, exeste.

Hanc tu dedicationis huius legem, Aeterne
Pater, tuo numine iube atque fanci, & clara
nobis tuae in nos propitiae voluntatis signa
edito, FRIDERICI AVGVSTI tuae
inter nos maiestatis vicarii, totiusque Sere-
nissimae domus regnatricis vitam & felicitate-
tem, Amplissimi Ordinis incolumitatem, in-
concussam ciuitatis statum, & eorum quae
bona in hac schola sunt, incrementa celer-
rime.

Transactum est, Patroni, Fautores, Hospi-
tes, quod agendum suscepimus. Ornastis,
Magnifice Consul, & caeteri ex Amplissimo
Ordine, Viri Clarissimi Excellentissimique,
orna-

ornastis munus vestrum, illudque honorificentissima nobis praesentia vestra commendastis egregie.

Si quid accedere poterat vestrae in hanc scholam liberalitati, ille profecto quasi cumulus additus est, quod in conspectu vestro declarare licuit, quantum debere illi videamur; quod inaugurationi huic atque dedicationi auctoritatem accommodare vestram, & non displicere vobis, quae in schola vestra agantur, luculento indicio significare voluistis. Nostrum est, quicumque in hac schola vel administri sumus beneficiorum vestrorum, vel participes, nihil facere reliqui, ut appareat, non apud ingratos perire vestra bene facta; verum illud quam potest enixissime a nobis agi, ut fructum aliquando vos vestrique liberi videatis vestrorum in hanc scholam meritum, profectos ex illa viros probitate & doctrina praestantes, crescentemque per illos, quam spectatis vniice, *publicam felicitatem!*

Vobis etiam, reliqui auditores, nominibus, muneribusque & meritis quisque suis ornatissimi, hospites iucundissimi, gratiae a nobis debentur maximae. Si non displicuimus omnino, scholae nostrae fauere pergite, eiusque fauoris castina luce, quotquot grauioribus non impedimini, significationem edite.

LECTO-

LECTORIBVS.

QVae me causa impulit vt Chrestoma-
thian primo Ciceronianam ederem,
alteramque deinde Plinianam, eadem
fecit, vt tertiae etiam Graecae concinnandae,
quantulumcunque id est opellae nostrae, im-
pendere non dubitauerim. Cum enim nihil
periculi videatur, ne eclogaria illa industria,
quae Liuium nobis, Trogumque & Ictorum
libros, & ex Graecis Dionem praesertim,
Polybiumque vel mutilasse dicitur, vel maiore
sui parte interceptisse, vt nunc res sunt, detri-
menti aliquid capiant Cicero, Plinius, vel,
quorum hic damus eclogas, Graeci; optabile
autem sit, iuuenes (qui sero nimis nosse ma-
ximos

ximos aevi sui homines, quin semper ignorasse magna ex parte, ab aliquo inde tempore videntur) vel ex unguibus cognoscere leones, & suauitate *laudabilium*, quos veteres dicere solebant, locorum inuitatos cupiditate quadam incitari, in ipsos euagandi hortos, vnde flores eiusmodi legi posse animaduertent: nemo credo reprehendendum putabit quaecunque studium nostrum iuuentuti, cui aetatem dicauimus nostram, etiam hac in re pro virili parte inferuendi. Neque illud, puto, dicet quisquam, non eos a nobis locos esse dilectos, qui iuuenum ingeniis & rationibus sint accommodati. Superest, vt quam facile ipsum se institutum nostrum tuebitur, tam feliciter etiam rationem illius prosequendi idoneis iudicibus probare possimus. - - - Et probauimus, quod vel inde apparet, quod post alterum annum denuo est hic libellus edendus, & nunc editur tertium. Bonum illud omen interpretamur Graecis literis, & tanto lubentius horas aliquot emendationi tribuimus. Qua in re multum nos subleuauit accurata diligentia, & humanitas IO. HEINR. KROMAYERI Excellentissimi harum literarum, & omnis adeo humanitatis in Ienenfi Academia Doctoris publici, qui cum interpretandum hoc opusculum nobilissimorum iuuenum coronae suscepisset, cum optimis
loca

loca fere singula editionibus contulit, suarum-
que mihi obseruationum pro amicitia nostra
copiam fecit liberaliter. Huic tertiae editio-
ni profuit Cl. ERNESTVS meus, praeser-
tim in Xenophonteis. Hinc igitur factum
est, vt quae in superiori editione vel peccata
fuerant, vel pro coniecturis nostris posita
(de qua re iam non amplius attinet dicere)
ea iam emendatius, certiusque proponantur.
Sunt tamen duo tria loca in quibus conie-
cturae nostrae locum aliquem reliquimus.
Qua in re non dissimulo, libertate me paullo
maiore in constituenda lectione usum esse,
quam sumturus mihi fueram, si integer aliquis
eorum scriptorum edendus fuisset, quorum
hic damus eclogas. Cum enim adolescentium
aetati consultum hic eatur, illud vnicum, certe
antiquissimum spectauit, vt intelligant etiam
non nimis acri ingenio praediti, aut longo vsu
firmati, quidquid propositum est: praesertim
cum metuendum non sit, ne qua inde labes
inferatur libris optimis, quos summa religione
tractandos ita censeo, vt magno opere eorum
displiceat audacia, qui ad emendandum,
utinam non plerumq; ad corrumpendum! pro-
uolant, cum primum aliquid non intelligunt,
intellecturi facilius, nisi ad legendum adferrent
morbum animi satis illum grauem, qui facit,
vt corrupta omnia & suae opis indigentia illis

frustra sint luculentissimae ea de re praeceptiones. Huic igitur malo non commodius occurri posse putabam, quam si in manus tradatur publi scholasticae liber illo ignorantiae propugnaculo (de honore bonarum interpretationum atque usu nihil quidquam detractum cupio) quod ga neum etiam iuuenum, qui Graece discere debent, dixeris, destitutus*. Ne tamen difficultas nimis magna obiici videatur, illis praeter caeteros, quos paupertas, bonae mentis soror, vel alia quaecunque causa, ab usu Lexici maioris excludit, adieci indicem ita copiosum, ita usu

** 3

faci-

---

* MOSES DV SOVL V. C. qui ad Plutarchi vitas Londini MDCCCXXVIII 5 voluminibus 4. studio Bryani editas, cum is operi immortalis esset, praefatus est, in fine huius praefationis, ubi de causis agit, cur pauci Graece discant hodie feliciter, etiam ponit morem *versorum ad latus ponendarum*. Et paulo post, *qui igitur, inquit, Graece discere velint, Graecas editiones veteres in manus sumant, in quibus Latini nihil est - - omnia per se, quantum possunt, ope Lexici intelligere nitantur: in margine Lexici (quin in ipso etiam quem legunt libro) quae molestiam creant adnotent. Perlectum sic accurate librum repetitis lectionibus sic sibi familiarem reddant, - - spondeoque paucis annis futurum, ut magna cum voluptate magnoque cum fructu quoscunque opus fuerit euoluere & intelligere libros Graecos possint &c.*

facilem, & ad hunc ipsum libellum accommo-
datum, vt apud illos, qui vel mediocrem adfe-
runt diligentiam, facile interpretationis vicem
sustinere possit. Qua in re tamen admonitos
velim, quicumque seuera lege proficere non de-
trectant, vt quam saepissime ad Scapulae Lexicon
recurrant, neque satis habeant, quid hic vnaquæ-
que vox sibi velit ex indice cognoscere, sed inte-
gras, vt ita dicam, familias a suo capite latissime
non nunquam diffusas ordine concinno re-
censitas intueantur. Cui consilio si quis fideliter
obtemperauerit, ei hunc ipsum libellum viam
muniturum confirmo ad Graeciam vniuersam
non magna cum difficultate peragranda: poe-
tas excipio, a quibus hic abstinui volens, ad
quos tamen ipsos non mediocre sibi subsidium
comparauerit, qui hanc sibi Chrestomathian fa-
miliarem reddiderit: in qua etiam ab omni no-
tarum longiorum syrmate abstinui volens, cum
id iam quidem agerem vnice, vti familiaritatem
aliquam cum Graecis ipsis iuuentuti propi-
narem. Sed viros etiam putarim reperire
hic, quod non ingratum ipsis sit, Demosthe-
nis encomium Lucianeum, transposita vna
pagina exempli eius, e quo nostra quae extant,
deriuata sunt omnia, misere olim luxatura

cor-

corruptum, & nunc, nisi egregie fallimur,
repositione curatum feliciter. Neque enim
dubitabamus illam emendationem publicae
etiam luci exponere, postquam non improba-
ri eam sensimus viris doctis, & idoneis harum
rerum arbitris, quibuscum per literas eam
communicauimus. * Verum utcunque caetera
fue-

---

* Nominari se non aegre feret vir veteri mihi amicitia
coniunctissimus, & carus summo merito suo literatis prope
omnibus, C. A. HEVMANNVS, V.S.R. qui iam anno
saeculi XXI *omni exceptione superiorem* iudicauit, & *dignam*,
cui acclametur verus illud feliciter. Neque irascetur vir &
ipse Celeberrimus CLI. HEMSTERHVIS, hic indicari,
ipsum literis post aliquando, sed eodem anno ad me datis
significasse, eadem sibi quae mihi de illa transpositione in
mentem venisse; neque sibi tantum, sed etiam MOST DV
SOVL V. C. qui olim in Luciano perpoliando elaborauerit.
Adiicere ista visum est, ne quis forte vel de nobis aliquid
suspicietur, vel de viro docto, qui nuper in Miscellaneis
Britannorum obseruationibus, paullo post priorem huius
libelli editionem eandem fere emendationem proposuit, nisi
quod vna praesertim in re diuersum a me sentit, quod suo
loco indicaui. Conferat, qui volet, Miscellanearum obser-
uationum, ut apud Belgas eduntur Vol. 2. To. 3. p. 368 sqq.
& iudicet, cui feliciter res successerit. A vanitatis quidem
& ieiunii cuiusdam plagii crimine me ipsa temporum ratio,

I.

EX HERODOTI L. I. 23-45.

Arion Solonis cum Croeso de felicitate
disputatio. Huius infortunium
domesticum.

Ετυράνευε ὁ Περίανδρος Κορίνθῃς. Τῷ δὲ *Arion a Delphine servatus.*
λέγῃσι Κορίνθιοι, (ὁμολογέσσι δὲ σφι
λέσσιοι) ἐν τῷ βίῳ θάυμα μέγιστον παρα-
σηῆαι. Ἀρίονα * τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελ- 2
φίῃς ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταύναρον, εἶντα κινθα-
ρωδὸν τῶν τότε εἰόντων ἔθνεος δεύτερον, καὶ
διθύραμβον πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς
ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀμασαντά, καὶ
διδάξαντά ἐν Κορίνθῳ. Τέτον τὸν Ἀρίονα 3
λέγῃσι τὸν πολλὸν ἰᾷ χρόνῳ διατρέβοντα
παρὰ Περίανδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῆσαι ἐς
Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην. Ἐργασάμενον δὲ
χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κό-
ρινθον ἀπικεῖσθαι. Ὀρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ 4
Τάραντος, πισεύοντα δὲ ἑδαμοῖσι μᾶλλον ἢ
Κορίνθίοσι, μιθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν
Κορινθίων. τῆς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβη- 5
λέυειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας εἶχειν τὰ χρή-
ματα.

A

* Latine ex HERODOTO narravit hanc fabulam
GELLIVS 16, 19. quoniam hic etiam daretur, nisi ii, qui-
bus maxime dicatus est hic libellus, iam haberent nostro
qualicumque studio explicatam *Croesum*. *Plin.* n. 49.

- ματα. Τὸν δὲ συνέντα τῆτο λίτσεσθαι, χρήματα μὲν προίεντά σφι, ψυχὴν δὲ παρατεόμενον. Οὐκὼν ὁ πείθειν αὐτὸν τῆτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τῆς ποσθμίας ἢ αὐτὸν διαχραῶσθαι μιν, ὡς ἀν ταΦῆς ἐν γῆ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίσην. (24) Ἀπειληθέντα^a δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην παρατήσασθαι, ἐπειδὴ σφι ἔτω δοκεῖ περιιδέειν αὐτὸν, ἐν τῇ σκευῇ πάση ζάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι αἰῖσαι. αἰετας δὲ, ὑπεδέκετο ἐωῦτὸν καλεργάσασθαι. Καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἠδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκῆσεσθαι τῆ ἀρίση ἀνθρώπων αἰιδῆ, ἀναχωρήσασθαι^b ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νεά. Τὸν δὲ ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, ζάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. Τελευταῦντος δὲ τῆ νόμου, ῥιψά μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐαυτὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάση. Καὶ τῆς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον· τὸν δὲ Δελφῖνα λέγασσι ὑπολαβόντα, ἐξενεῖκα ἐς Ταῖναρον. Ἀποβάνα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ. Καὶ ἀπικόμενον, ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπισίης Ἀρίονα μὲν ἐν Φυλακῇ ἔχειν ἔδαμη μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων. Ὡς δὲ ἄρα παρεῖναι αὐτῆς, κληθέντας ἰσρέεσθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαμένων δὲ ἐκείνων, ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὔπρητσοῦντα λίποιν ἐν Τάραντι, ἐπι-
Φανῆ-

a Quid si scripsit HERODOTVS ἀπελαθέντα ἀπελαίνεσθαι εἰς ἀπορίαν est ad incitas redigi.

b Omissum hoc non bene a GELLIO. Receperunt nautae de puppi in mediam nauem. Ita liberior Arioni defultus.

Φαῖναι σφι τὸν Ἀρίωνα, ὥσπερ ἔχων ἐξέ-
 πίδησε^c. Καὶ τῆς ἐκπλαγέντας, ἕκ ἔχειν 13
 ἐτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν
 Κορινθιοὶ τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. Καὶ Ἀρί-
 νός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ἔμμεγα ἐπὶ Ταινά-
 ρω, ἐπὶ Δελφῶνος ἐπέων ἀνδρωπος. (25)

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό- 14
 λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασι-
 λέυτας ἕτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. Ἀνέ- 15
 θηκε δὲ ἐκφυγῶν τὴν νῆσον, δεύτερος ἔτος

Crater
Delpbicus.

τῆς οἰκῆς ταύτης, ἐς Δελφῶς, κρητῆρά τε
 ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηριδίων σιδή-
 ρεον κολλητὸν, θεῆς ἄξιον διὰ πάντων τῶν
 ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκῃ τῇ χίς
 ποίημα, ὃς μῆνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σι-
 δήρεα^d κόλλησιν ἐξεῦρε. (26) Τελευτήσαν- 16

Croesus
subigit
Graecos
in Asia.

τος δὲ Ἀλυάττειω, ἐξεδέξατο τὴν βασιλη-
 ῖν Κροῖτος ὁ Ἀλυάττειω, ἑτέων ἂν ἡλικίην
 πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶ-
 τοισι ἐπέθηκατο Ἐφεσίοισι. Ἐνθα δὴ οἱ 17

Ἐφέσιοι πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτῆ, ἀνέθε-
 σαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάφαντες ἕκ
 τῆ νῆσ^e χωρίον^e ἐς τὸ Λεῖχος. Ἐστὶ δὲ μετ' αὐ-
 τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἢ τότε ἐπολιορκεῖτο,
 καὶ τῆ νῆσ^e, ἐπὶ ἑξάδιαι. Πρῶτοισι μὲν δὴ
 τῆτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἐν 18

A 2 μέρει

^c Int. τῆς νῆσ^e. Eo ipso habitu quo exiluerat, ut tanto vehementius feriret animos.

^d Artem ferruminandi argentum cum ferro. Oblitus est PLINIVS & huius Glauci & totius artis, qui 33, 5. f. 29 & 30. ferruminandi rationes persequitur, qua in re etiam glutinis & glutinandi vocibus utitur, quae cum κολλησις conueniunt non minus ac chrysocolla.

^e Simili fere superstitione Apollinem fugitiuum alligant Herculi suo Tyrii apud CVRTIVM 4, 3, 22.

μέρει ἐκάστοισι Ἴωνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοιτι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, Ἴων μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπατιάμενος, Ἰοῖσι δὲ αὐτέων καὶ Φαῦλα ἐπιφέρων. (27) ὧς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνας καλεσράφαλο ἐς Φόρξ ἀπαγωγὴν, ἰδὲ ἐνδεῦτεν^f ἐπενέσει, νέας ποιησάμενος ἐπιχειρέειν Ἰοῖσι νησιώτησι. Εὐν-

A navali bello deterretur.

Ἰων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγῃσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς
 20 Κροῖσον, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μιτυληναῖον, εἰρομένους Κροῖσῃ εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην ᾧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνανέσθαι μυρῖην, ἐς Σάρδις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῶ
 21 στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπύοντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, εἰπὼν Ἀεὶ γὰρ τῆτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἔλθειν † ἐπὶ
 22 Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι. Τὸν δὲ ὑπολαβὼνα Φάναγ' ᾧ βασιλεῦ, προθύμας μοι Φάινεαι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν
 23 ἐν Ἠπείρῳ, εἰκότα ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ ἐπεὶ τε τάχιιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀράσθαι* Λυδῶς ἐν θαλάσσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων,

^f Ne quis hic mendum suspicetur. Ita enim saepe apud HERODOTUM, pro ἐνδεῦτεν.

† Hoc ἔλθειν duplicem quasi personam videri potest sustinere, ut semel pertineat ad praecedens ἐπὶ νόον, deinde ad sequens ἐπὶ Λυδῶν παῖδας. Sed aequè concisè loquutus est Homerus 12. N. 55. σφῶν δ' ᾧδε θεῶν τις ἐπὶ φρεσὶ ποιήσκειν.

* GRON. ἀράμενοι, quod etiam habent vetustae edit. Similis constructio est Aelian. V. H. 9, 26. ἤξει τὴ αὐτὸν προσταξαι θνῦνδ μὴ ἀτυχῆσειν αἰτήσας pro αἰτήσαντα. Sed constructio impeditur. ἐπέχω.

λήνων, τίσωντά σε, τῆς σὺ δαλώσας ἔχεις.
 Κάρβα τε ἠδὲ ἦνα Κροῖτον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ 24
 (προσφύεως γὰρ δόξα λέγειν) πειθόμενον
 παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ ἔτω ἴοισι ἴαδ
 νήσας οἰκημένοισι Ἴωσι, ξεινίην συνεθήκατο.
 (28) Χρόνος δὲ ἐπιγνομένῃ, καὶ καίετραμ- 25
 μένων χρόνον πάντων τῶν εἰλὸς Ἄλυος πόλιμα
 οἰκημένων, (πλὴν γὰρ Κιλικίων, καὶ Λυκίων, τῆς
 ἄλλης πάντας ὑπ' αὐτῷ εἶχε καίετραψάμενος
 ὁ Κροῖτος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ,
 Μαρνανθηνοὶ, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρηῆκες, 26
 οἱ Θυνοὶ τε, καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖες,
 Αἰολεῖες, Πάμφυλοι.) (29) Καίετραμμένων 27
 δὲ ἴετων, καὶ προσεπικλωμένῃ Κροῖτος Λυδοῖσι,
 ἀπικνεύσασθαι ἐς Σάρδις ἀμαζέσας πλέτω
 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ
 ἴετον τὸν χρόνον ἐτύγχανον εὐνοῖες, ὡς ἕκαστος
 αὐτέων ἀπικνεύετο, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ
 Ἀθηναῖος ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασθαι 28
 ποιήσας, ἀπεδήμητε ἔτεα δέκα, κατὰ Φεωρίας
 πρέφασθαι ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν
 νόμων ἀναγκασθῆ ἴεσθαι, τῶν ἔθετο. Αὐτοὶ γὰρ 29
 ἐκ οἷοιτε ἦσαν αὐτὸ ποιήσασθαι Ἀθηναῖοι. ὀρκίοι-
 σι γὰρ μεγάλοισι καίετροισι, δέκα ἔτεα χρή-
 σεσθαι νόμοισι, τῆς ἀν σφι Σόλων θῆται.
 (30) Αὐτῶν δὴ ὧν τέτων, ἢ καὶ τῆς Φεωρίας 30
 ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκα, ἐς Αἴγυπτον ἀπ-
 κέτο παρὰ Ἄμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδις παρὰ
 Κροῖτον. Ἀπικόμενος δὲ ἐξενίεζετο ἐν τοῖσι 31
 βασιλείοισι ὑπὸ τῆ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἡμέρη

A 3

τρεῖτη

Ad victo-
 rem populo-
 rum venit
 Solon.

g Hoc puto, non consensione quadam simul aduenisse, sed singularim, pro se quisque.

h Referendum etiam hoc ad εἵνεκα, quod mox sequitur.

- τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σό-
 λωνα Θεράπολις περιήγον κατὰ τῆς Θησαυ-
 ρῆς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα
 32 τε καὶ ὀλβια. Θεσάμενον δὲ μιν τὰ πάντα
 [ἔοντα ἢ μεγάλα τε] καὶ σκεψάμενον, ὡς οἱ
 33 κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος τὰδε· Ζεῖνε
 Αθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος
 ἀπίκην πολλοῦ, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς,
 καὶ πλάνης, ὡς Φιλοσοφῶν τὴν πολλὴν † θεω-
 ρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας. Νῦν ἂν ἡμερος ἐπέ-
 ρεσθαι με ἐπῆλθέ σε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες
 34 ὀλβιώτατον; Ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων
 ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπηρώτα. Σόλων δὲ εἶδεν
 ὑποθωπεύτας, ἀλλὰ τῶ ἔοντι χερσάμενος,
 35 λέγει ᾧ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον. Ἀπο-
 θωύμασας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθέν, εἶρετο ἐπι-
 σρεφῆως, Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώ-
 36 τατον; Ὁ δὲ εἶπε, Τέλλω τέτρω μὲν τῆς πόλιος
 εὐήστες, πάντες ἦσαν καλοῖτε καὶ γασοὶ, καὶ
 σφι εἶδε ἀπασι τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα
 37 παραμείναντα. Τέτρω δὲ τῆ βίβις εὐήκον ἰ,
 ὡς^k τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῆ τῆ βίβις λαμπρο-
 τάτη ἐπεγενετο. Γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι
 μάχης πρὸς τὰς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι,
 βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολε-
 μίων, ἀπέθανε κάλλιπα. Καὶ μιν Ἀθηναῖοι
 δημο-

De felici-
tate dispu-
tatio.

Tellus Athe-
nienfis.

i Quae vncinis inclusi, ea errore librarii, quis-
 que demum sit, irrepsisse puto, qui ad πάντα, quod pro-
 ximo versu est, cum relaberetur, verba duo intempestive
 repetiit, quae relinquere, quam litura deformare codicem
 maluit. Plane ea omissem, (& video recte omissa a IAC.
 GRONOVIO) nisi consultum iudicarem, iuuentutem
 etiam de talibus tempestive admoneri.

† Int. γῆν GRON. AI. τῆς πολλῆς.

k Exceptio haec est, q. d. ut sunt humana, quantum
 fert humana conditio.

* In GRON-
 ovio al. iudicem
 Sed vide L. 3.

δημοσίη τε ἔθαψαν αὐτῶ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλας. (31) Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν 38
 Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἶ-
 πας πολλά τε καὶ ὄλβια, ἐπηρώτα, τίνα
 δεύτερον μετ' ἐκείνον ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευ-
 τερεῖα γῶν οἴσεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, κλέωβιν τε
 καὶ Βίτωνα. Τέτοισι γὰρ ἔδσι γένος Ἀργεῖοι 39
 οἱ βίος τε ἀρχέων ὑπῆν, καὶ πρὸς τῶν
 βῶμῃ σώματος τοιῆδε, ἀεθλοφόροι τε ἀμ-
 φοτεροὶ ὁμοίως ἔσαν. Καὶ δὴ καὶ λέγεσθαι ὁδε 39
 ὁ λόγος· Ἐξῆς ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργεῖοι-
 σι, εἶδε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν Ζεύγει κο-
 μοδῆναι ἐς τὸ ἱόν. Οἱ δὲ σφι ἑσῆς ἐκ τῶ ἀγρῶ
 ἔ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ. Ἐκκλησιόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ 40
 οἱ νεηνία, ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν Ζευγλήν,
 εἶλκον τὴν ἀμάξαν. Ἐπὶ τῆς ἀμάξης δὲ σφι
 ὄχετο ἡ μήτηρ. Σταδίαις δὲ πέντε καὶ τετ- 40
 σαράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐπὶ τὸ
 ἱόν. Ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι, καὶ ὄφθεισι 41
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τῶ βίαι ἀρίστη
 ἐπεγένετο. Διέδεξέ τε ἐν τέτοισι ὁ θεός, ὡς
 ἀμεινον εἴη ἀνθρώπων τεθνήσκειν μᾶλλον ἢ ζῶειν.
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περισσάντες, ἐμακάριζον τῶν 42
 νεηνίων τὴν βῶμην*, αἱ δ' Ἀργεῖαι τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. Ἡ δὲ μή- 43
 τηρ περιχαρῆς ἔῃσα τῶν ἔργων καὶ τῇ Φήμῃ,
 εἶσα ἀντίον τῶ ἀγάλματος, εὐχετο Κλέωβί
 τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοισι, οἱ μιν
 ἐτίμησαν μεγάλας, δῆναί τὴν θεὸν τὸ ἀν-
 θρώπων τυχεῖν ἀρίστων ἔσι. Μετὰ ταύτην δὲ 44

Cleobis & Biton.

Mors opti-
 mum homi-
 ni.

A 4

* Ita GRON. al. τῶν τεκνίων τὴν γνώμην. Γνώμην certe magis ad laudem pertinere, quam βῶμην, dubitari non potest. Sed vide s. 38.

- την εὐχὴν, ὡς ἐθυσάν τε καὶ εὐωχῆθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ οἱ νεηῖαι, ἐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τῷ τῷ ἔχοντο.
- 45 Ἀργεῖοι δὲ σφέων εἰκόνας ποιητάμενοι, ἀνέθεσαν ἐς Δελφούς, ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων. (32) Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε
- 46 τῷ τοῖσι. Κροῖσος δὲ σπερχθεῖς, εἶπε ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ ἔτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥσε εἰδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίως ἡμέας ἐποίησας; Ὁ δὲ εἶπε, ὦ Κροῖστε, ἐμοὶ σὺ καὶ πλεττεῖν μέγα Φαίνεαι, καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνο δὲ τὸ εἰρέε με, ἔγω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν αὖτελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι.
- 48 Οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλεττιος μᾶλλον τῷ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος, ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχη ἐπίσποιο, πάντα καλὰ ἔχοντι τελευτήσαντι τὸν βίον. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζᾶπλετοι ἀνθρώπων, ἀνόλβιοι εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίος, εὐτυχέες. Ὁ μὲν δὴ μέγα πλεττιος, ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τῷ εὐτυχέος μῆνον, ἔτος δὲ τῷ πλεττισι καὶ ἀνόλβις πολλοῖσι. Ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσῶσαν ἐνεῖκα, δυνασίω-
- 49 τερως. ὁ δὲ τοῖσι προέχει ἐκεῖνος, ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην ἐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνω ἐνεῖκα, (ταῦτα ¹ δὲ ἡ εὐτυχίῃ οἱ ἀπερύκει) ἀπει-
- 50

ρος

¹ Eutyches enim siue fortunatus ille est, qui iacturam ingentem non facit, neque maiora viribus concupiscit. Distinguenti nimirum tres gradus ex disciplina Solonis, ut πλεττιος, quo in numero Croesum refert, sit ille, qui in magna opum affluentia habet, vnde cupiditatibus satisfaciāt, & iacturam perferat: εὐτυχῆς cui etiam alia fortunae bona contingere, animus item aequus, ut bene his utatur; ὀλβιος siue beatus, cui ad finem vsque vitae nihil boni, desit, nihil adit mali.

Alii beati,
alii fortu-
nati, alii
diuites.

LEX HER
 περὶ ἐπ' ἡμέρην
 εὐτυχῆς. Ἐἰ δὲ πρὸς
 εὐτυχῆς ὅτι εὐτυχῆς
 καλοῦται ὁ πρὸς
 εὐτυχῆς, καὶ ὁ
 πρὸς. Ταῦτα
 εὐτυχῆς εὐτυχῆς.
 εὐτυχῆς καλοῦται
 ἀλλὰ ἀλλοῦ μὲν
 ὁ δὲ αὐτὸ πλεττιος
 εὐτυχῆς εὐτυχῆς
 γὰρ ἐπ' ἡμέρην, ἀλλοῦ
 πλεττιος ὅταν ὁ
 εὐτυχῆς τοῦ
 τῆτι, ὁ ὀλβιος
 Σαπτιος δὲ γὰρ
 ὅτι, καὶ εὐτυχῆς
 εὐτυχῆς ὀλβιος
 (31) Ταῦτα
 εὐτυχῆς, καὶ
 ἀπερριπτεῖται.

m Sine
 et obsequio plura
 dicitur. Sicut
 VII etiam de
 facere facere, quod
 apponit GRON-
 o Legitur de
 GRONOVII
 bene emendatione
 dicitur. Medice
 dicitur videtur.)
 o Vt in illo
 ad vultum temp-
 facit vultum.
 o Sicut
 si bene, neque de
 cum deo bene o
 qui de.

ρος δέ ἐστι^m κακῶν, ἀνιστος, ἀπαθής, εὐπαις,
 εὐειδής. Εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσῃ τὸν **51**
 βίον εὐ, ἕτος εκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος
 κεκλήσθαι ἄξιός ἐστι πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ,
 ἐπιχρῆεν, μὴ δὲ καλέειν καὶ ὄλβιον, ἀλλ' εὐ-
 τυχεῖα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν **52**
 ἀνθρώπον ἐόντα, ἀδύνατόν ἐστιν ὡσπερ χώρῃ
 ἕδεμῆ καταρκεῖ πάντα ἐωυτῆ παρεχουσα,
 ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρας δὲ ἐπιδέεται, ἣ **53**
 δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχοι, ἀρίστη αὐτῇ ὡς δὲ καὶ
 ἀνθρώπου σῶμα ἐν ἕδρῃ αὐταρκές ἐστι τὸ μὲν
 γὰρ ἔχει, ἄλλας δὲ ἐνδέες ἐστι. ὅς δ' ἂν αὐτέων **54**
 πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἐπειτα τελευτήσῃ
 εὐχαρίστως τὸν βίον, ἕτος παρ' ἐμοὶ τὸ ἔνομα
 τούτο, ὡς βασιλεῦ, δικαίος ἐστι φέρεσθαι.
 Σκοπέειν δὲ χρῆ πάντος χρήματος τὴν τελευ- **55**
 τὴν, κῆ ἀποβήσεται. Πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέ-
 ξας ὄλβον ὁ θεός, προῤῥίζας ἀνέτρεψε.
 (33) Ταῦτα λέγων Ῥ τῷ Κροίσῳ, ἕκως ἕτε **56**
 ἐχαρίζετο, ἕτε λόγῳ μιν ποιησάμενος ἕδενός,
 ἀποπέμπεται, καρπὰ δόξας ἀμαθέα εἶναι,
 Ἄ 5 ὅς

Nemo ante
obitum be-
atus.

m Sine fraude, spero fuerit transpositione leui locum
 ex obscuro planum fecisse. Legebatur, ἀπειρος δὲ ἐστὶ, ἀνιστος,
 ἀπαθής κακῶν. Video, suboluisse corruptionem hanc GRAE-
 VIO etiam & T. A. FABRO, quorum nam pluris me
 facere fateor, quam religionem Medicei codicis, quam illis
 opponit GRONOVIVS.

n Legitur ὡς βασιλεὺς. Mutandi ratio aperta. (Ex
 GRONOVII ad h. l. disputatione apparet, etiam
 hanc emendationem multis in mentem venisse. Cui quam
 feliciter Mediceam fidem hic etiam opponat, manes viri
 docti viderint)

o Ut in illo, hunc tantum terris ostendunt superi, h. e.
 ad parvulum tempus concedunt, mox tantò maiori cum
 luctu auferendum.

p Nominatius consequentiae, Haec cum diceret Croe-
 σο Solon, neque benigne illum tractavit Croesus, neque villo
 eum loco habens a se dimisit, vehementer inscitum hominem ratus,
 qui &c.

- ὅς τὰ παρρέοντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευτήν
 57 παντὸς κρήματος ὄραν ἐκέλευσε. (34) Με-
 τὰ δὲ Σόλωνα οἰχομενον, ἔλαβε ἐκ θεῶ νε-
 μεσις μεγάλη Κροῖσον, ὡς εἰκάσαι, ὅτι ἐνό-
 58 μισε ἐαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ἐλβιῶ-
 τaton. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέση ὄνειρος, ὅς
 οἱ τὴν ἀληθινήν ἔφαινε τῶν μελλόντων γενέ-
 59 θαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῶ
Croesus in-
felix pater. Κροῖσῳ δύο παῖδες, τῶν ἕτερος μὲν διέφθαρ-
 τὸ ἦν γὰρ δὴ κωφός. Ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλί-
 60 κων μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος. ἔνομα δὲ οἱ
De Aty
oraculum. ἦν Ἄτυς. Τῆτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῶ
 Κροῖσῳ ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει μιν αἰχμῆ σι-
 δηρῆ βληθέντα. Ὁ δ' ἐπεὶ τ' ἐξηγέρθη, καὶ
 ἐαυτῶ λόγον ἠ ἔδωκε, καθ' ἑρῶδῆσας τὸν ὄνει-
 61 ρον, ἀγέλαι μιν τῶ παιδί γυναῖκα. Εἰωθότα
 δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν, ἔδαμῆ ἐτι ἐπὶ
 τοῖστῳ πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ
 δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέον-
 ται ἐς πόλεμον ἀνθρώποι, ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων
 ἐκκομίσας, ἐς τὰς θαλάμους συνέησε, μὴ
 62 τι οἱ^r κρεμάμενον τῶ παιδί ἐμπέση. (35) Ἐ-
 χοντος δὲ οἱ^s ἐν χερσὶ τῆ παιδὸς τὸν γάμον,
Adrasti fra-
atricidae ex-
piatio. ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῆ ἐχό-
 μενος, καὶ ἔκαθαρός χειρας ἐών, Φρύξ μὲν
 γενεῆ, γενεος δὲ τῆ βασιλῆϊς. Παρελθῶν
 δὲ ἔτος ἐς τὰ Κροῖσε οἰκία, κατὰ νόμου τὰς
 63 ἐπιχωρῆς καθαρσίς ἐδέετο κυρῆσαι. Κροῖσός
 τε μιν ἐκάθηρε. Ἔσι δὲ παραπλησίη ἡ κά-
 θαρ-

q Rationem quasi reddit sibi, qui visa per quietem apud animum repetit & retractat.

r Ne quid ipi, patri, suspensum in filium incideret.

s Pleonasmus, nisi legendum f. s.

Φαρσις τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ τοῖσι Ἑλλησι. Ἐ-
 πεί τε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐ-
 πυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων
 τάδε ἄνθρωπε, τίς τε εἶν, καὶ κόθεν ἐπὶ
 Φρυγίης ἦκαν, ἐπίσιος ἐμοὶ ἐγένεο, τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας; Ὁ δὲ ἀμείβετο, 64
 ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τῆς Μίδεω εἰμὶ παῖς,
 ὀνομάζομαι δὲ Ἄδρητος. φονεύσας δὲ ἀδελ-
 φεὸν ἐμεωῦτῆ ἀέκων, πάρειμι, ἐξεληλαμέ-
 νος τε ὑπὸ τῆς πατρὸς, καὶ ἐστρημένος πάν-
 των. Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσι δὲ ἀνδρῶν 65
 τε Φίλων τυγχάνεις ἐκγονος εἶν, καὶ ἐλήλυ-
 θας ἐς Φίλκας, ἐνθα ἀμηχανήσεις χρημάτων
 ἔδενος, μένων ἐν ἡμετέροις συμφορῆν δὲ ταύ-
 την ὡς κερφότατα φέρων, κερδανέεις πλείους.
 Ὁ μὲν δὴ διαίταν εἶχε ἐν Κροῖσῳ. (36) Ἐν 66
 δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τέττα, ἐν τῷ μυσίῳ Οὐ-
 λύπω συς χρῆμα γίνεται μέγα. Ὁρμεί-
 ατος δὲ ἔτος ἐκ τῆς ἕρεος τέττα, τὰ τῶν Μυ-
 σῶν ἔργα διαφθείρεσκε. Πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ
 ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέσκον μὲν ἔδεν κα-
 κόν, ἔπαχον δὲ πρὸς αὐτῆ. Τέλος δὲ, ἀπι-
 κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἀγγε-
 λοι, ἔλεγον τάδε ὦ βασιλεῦ, ὕος χρῆμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τ' αἱ ἔργα
 διαφθείρει. Τῆτον προδυμέομενοι ἐλέειν, ἔ-
 δύναμεθα. Νῦν ὧν προσδέομεθα σεῦ, τὸν 69
 παῖδα, καὶ λογάδας νεηίας, καὶ κύνας συμ-
 πέψασι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας. Οἱ μὲν οὖν τέττων ἐδέοτο. Κροῖσος δὲ 70
 μνη-

t His verbis causam reddit, cur nihil, quod alias
 solet, de more expiandi referat. Caeterum observare
 hic licet vestigia diuinae legis de expianda caede inuo-
 luntaria.

- μνημονεύων ἴδ' ὄνειρος ἰὰ ἔπεα ἔλεγε σφι ἰάδε
 παιδὸς μὲν περὶ τῷ ἐμῷ μὴ μνησθῆτε ἔτι, ἔ
 γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμφωμι, " νεόγαμος γάρ
 71 ἐστὶ, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲν τοι
 λογαδάς, καὶ τὸ κνηγέσιον πᾶν συμπέμ-
 ψω. καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἴσσι, εἶναι ὡς
 προθυμοτάτοισι συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 72 τῆς χώρας. Ταῦτα ἀμείψατο. (37) Ἀπο-
 χρεωμένων δὲ τέτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρ-
 χεται ὁ τῷ Κροίσῳ παῖς, ἀκηκῶς, τῶν ἐδέ-
 οντο οἱ Μυσοὶ ἔ Φαμένε δὲ τῷ Κροίσῳ τὸν γε
 73 παῖδά σφι συμπέμφω, λέγει πρὸς αὐτὸν
 ὁ νεηνίης τάδε· ὦ πάτερ, τὰ κάλλιπα πρό-
 τερόν ποτε καὶ γενναϊότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πο-
 λεμῆς καὶ ἐπὶ ἀγρᾶς Φοιτέοντας εὐδοκίμειν.
 Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τέτων ἀποκληΐσας ἔ-
 χεις, ἔτε τινα δεῖλιν μοι παριδῶν, ἔτε ἀδυ-
 74 μίην. Νῦν τε τεοῖσι με χρῆ ὄμμασι ἔς τε
 ἀγορῆν, καὶ ἐξ ἀγορῆς Φοιτέοντα Φαίνεσθαι.
 Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολίτησι δόξω εἶναι, κοῖος
 δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνῃ
 δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ἂν σὺ ἢ μέδεις
 εἶναι ἐπὶ τὴν θῆσιν, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον, ὅπως
 75 μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα ἔτω ποιέμενα. (38)
 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· ὦ παῖ, ἔτε δεῖ-
 λιν, ἔτε ἄλλο ἔδεν ἄχαρι παριδῶν τοι ποίεω
 ταῦτα. Ἀλλά μοι ὄψις ὄνειρος ἐν τῷ ὕπνῳ
 ἐπιστάσα, ἔφη, σὲ ὀλιγοχρόμιον ἔσεσθαι ὑπὸ
 76 γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. Πρὸς ἂν
 τῇ ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τέτον
 ἔσπευστα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ
 ἀπο-

*Arys ad fa-
 zium suum
 operas.*

u Vide imitationem legis diuinæ etiam hic, in vaca-
 tione scil. nouorum maritorum.

ἀποπέμπω, Φυλακὴν ἔχων, εἰ κως δυναίμην
 ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆσθαι διακλέψαι. Εἰς γὰρ μοι
 μῆνος τυγχάνεις ἕων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον
 διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, ἐκ εἰνά μοι λογίζο- 77

μά. (39) Ἀμειβεῖται ὁ νενηὶς τοῖσδε συγ-
 γνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι ἰδοῦσι γε ὄψιν τοι-
 αύτην, περὶ ἐμὲ Φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ ἔμαν-
 θάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι
 δίκαιόν ἐστι φράζειν· φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ
 αἰχμῆς σιδηρῆς Φάναγ ἐμὲ τελευτήσῃν· ὡς 78

δὲ κοῖαί μιν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμῆ σιδηρῆ,
 ἦν σὺ φοβέσῃ; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
 εἶπε τελευτήσῃν με ἢ ἄλλῃ τευ, ὅ, τί τέτω
 ἔοικε, χεῖρῃ δὴ σε ποίειν τὰ ποίεις· νῦν δὲ
 ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ἂν ἔπρος ἀνδρας ἡμῖν
 γίγῃαι ἡ μάχη, μέθες με. (40) Ἀμειβεῖται 79

Κροῖσος· ὦ παῖ, ἐστὶ τῇ με νικᾶς γνώμην
 ἀποφαίνων περὶ τῶ ἐνυπνίῳ ὡς ἂν νενικημένος
 ὑπὸ σέο μεταγινώσκω, μετήμι τέ σε ἰεναί
 ἐπὶ τὴν ἀγρην. (41) Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖ- 80

σος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἄδρησον. Ἀ- 81
 πικομένω δὲ οἱ λέγει τάδε· Ἄδρησε, ἐγὼ σε
 συμφορῇ πεπληγμένον (ἀχαρῖ * τί τοι ἐκ
 ὀνειδίζω) ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμε-
 νος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ἂν 82

(ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς
 σὲ χρηστοῖσί με ἀμειβεσθαι) Φύλακα παιδός
 σε ἴεμὲ χρεῖζω γενέσθαι ἐς ἀγρην ὀρμεωμένω,
 μη

Adrasto
 commendat.
 sur.

x Haec parenthesi occurrit querelae Terentianae, Ithacae commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii. Negat igitur Croeus, se quidquam inuenistam aut asperum exprobrare Adrasto. Legendum scilicet puto *ἰνειδίζω*. Sed si *ἰνειδίζω* verum est, ita interpretarer, exprobravi te nihil quidquam exprobrans, nempe imprudentiam tuam &c. GRON. ἀχαρῖ τιν τοι ἐκ ἰνειδίζω.

- 83 μή τιμες κατ' ὄδον κλῶπες κακῆργοι ἐπὶ δη-
λήσει Φαινῶσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τῆτο, καὶ σέ
τοι χρεῶν ἐσι ἰέναι, ἐνθα ἀπολαμπρύνεται
τοῖσι ἐργοισι. Πατρώϊόν τε γὰρ τοι ἐσι, καὶ
- 84 προσέτι ῥάωμ ὑπάρχει. (42) Ἀμείβεται ὁ
Ἄδρητος. Ὁ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν
ἐκ ἧία ἐς ἄεθλον τοιόνδε ἔτε γὰρ συμφορῆ
ταῖδε κεχηρημένον εἰκός ἐσι ἐς οὐήλικας εὐ
πρήσσονται ἰέναι, ἔτε τὸ βέλεσθαι πάρα)
- 85 πολλαχῆ τε ἀνίχον ὕμεωῦτόν. Νῦν δὲ ἐπεὶ
τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὁ-
φείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χερσῶσι, ποιεῖν
εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα. Παῖδά τε σόν, τὸν δια-
κελεύεσθαι φυλάσσειν ἀπήμονα, τῆ φυλάσ-
σοντος εὔεκεν προσδόκα τοι ἀπονοσήσειν. (43)
- 86 Τοιάτοισι ἐπεὶ τε ἔτος ἀμείψατο Κροῖσον,
ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρητυμένοι λογάσι τε
νενηίσι^z, καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
Οὐλύμπον τὸ ὄρος, ἐζήτηον τὸ θηρίον εὐρόν-
τες δὲ καὶ περισάντες αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόν-
τιζον. Ἐνθα δὴ ὁ ξεῖνος ἔτος δὴ ὁ καθαρ-
θεῖς τὸν Φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρητος, ἀκον-
τίζων τὸν σὺν, τῆ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει
- 87 δὲ τῆ Κροῖσα παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθεῖς τῆ
αἰχμῆ, ἐξέπλησε τῆ ὄνειρ τὴν Φήμη^z ἔθεε
δὲ τις ἀγγελέων Κροῖσῳ τὸ γεγονός^z ἀπικό-
μενός τε ἐς τας Σαρδῖς ἴην τε μάχην καὶ τὸν
- 88 τῆ παιδός μορον ἐσήμηνέ σι. (44) Ὁ δὲ Κροῖ-
σος

87
A quo in-
terficitur.

y Ita credo melius, quam ut est in aliis ἀνίχον. Contra paullo post diuini σὺ σπεύδεις pro σπεύδεις, & φυλάσσειν pro φυλάσσον.

z Νενηίσι τε est in aliis. Sed cum iidem sint λογάδες, pro mendo habui. Et video consentire Gronouianam.

σος τῷ θανάτῳ τῆ παιδὸς συληταραγμένος,
 μᾶλλον τι εἰδαιολογέετο, ὅτι μιν ἀπεκτείνε,
 τὸν αὐτὸς Φόνεα ἐκάθηρε. Περιημεκτέων δὲ 90
 τῆ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία καθάρ-
 σιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τῆ ξείνης πεπον-
 θῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ἐπίσιόν τε, καὶ εἰταιρήιον
 τὸν αὐτὸν τῆτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν ἐπί- 91
 σιον καλέων, ὅτι δὴ οἰκίοισι ἀποδεξάμενος τὸν
 ξεῖνον, Φονέα τῆ παιδὸς ἐλάσθανε βόσκιων·
 τὸν δὲ εἰταιρήιον, ὡς Φύλακα συμπέμφας αὐτὸν
 εὐρήκοι πολεμιάτατον. (45) Παῖσαν δὲ μετὰ 92
 τῆτο οἱ Λυδοὶ Φέρουλης τὸν νεκρόν. Ὅπισθεν δὲ
 εἰπέσθ' οἱ Φονεύς. Στάς δὲ ἔτος πρὸ τῆ νεκρῆ,
 παρεδίδα εαυτὸν Κροῖσῳ, προσείων τὰς χεῖρας,
 ἐπικαλασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, λέγων 93
 τὴν τε πρόσθην ἐαυτῆ συμφορῇ, καὶ ὡς ἐπ'
 ἐκείνῃ τὸν καθήραϊνα ἀπολωλεκῶς εἶη, εἰδὲ οἱ
 εἶη βιάσιμον. Κροῖσος δὲ τῆτον ἀκῶν, τὸν τε 94
 ἄδρησον καλοῖσθ' εἰρει, καὶ περ εἰὼν ἐν κακῷ οἰκηῖω
 τοσάτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἔχω, ὦ ξεῖνε,
 παρα σὺ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεαυτῆ
 κατὰδικάζεις θάνατον. Εἰς δὲ ἔ σύ μοι τῆδε τῆ 95
 κακῆ αἰτίας, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσασθ' ἀλλὰ
 θεῶν κατ' ἵσος μοι καὶ πάλα προσήμανε τὰ
 μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε, ὡς 96
 εἰκός ἦν, τὸν ἐαυτῆ παιδα. Ἄδρησος δὲ ὁ Γορθῖεω
 τῆ Μίδεω, ἔτος δὴ ὁ Φονεύς μὲν τῆ ἐαυτῆ ἀδελ-
 φεῖ γενόμενος, Φονεύς δὲ τῆ καθήραϊνος, ἐπεῖτε
 ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, 97
 συγγνωσκόμενος ἀνθρώπων εἶνα, τῶν αὐτὸς
 εἶδε, βαρυσυμφοράτατος, ἐαυτὸν ἐπικαλασφά-
 ζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει
 μεγάλῳ καθῆτο, τῆ παιδὸς ἐσηρημένος.

II.

EX HERODOTI Libro II, 35-48. it. 68-73.
Aegyptiorum mores, & animalia
quaedam.

2
Aegyptio-
rum mores
contrarii a-
liarum gen-
tium mori-
bus.

- Ἔρχομαι περί Αἰγύπτου μνησέων τὸν λόγον, ὅτι πλεον θάυμάσια ἔχει, ἢ ἄλλη πάντα χώρα, καὶ ἔργα λόγῳ μέζω παρέχεται πρὸς πάντων χώραν τέτων εἶνεκα πλεον περι αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ ἔβρανῷ τῷ κατὰ σφραγ εἶντι ἑτεροῖῳ^a, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, τὰ πολλὰ πάντα ἐμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐσήσαντο ἢ θεά τε καὶ νόμῳ. Ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκῳ εἶντες ὑφαίνουσι ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἀνω τὴν κρόκην ὠθεούσης, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω. Τὰ ἀχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Εὐμαρὴν χρεώνηται^b ἐν τοῖσι οἰκοῖσι, ἐσθίουσιν δὲ ἔξω ἐν τῆσι ὁδοῖσι, ἐπιλέγουσιν, ὡς τὰ μὲν αἰχρα, ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεών, τὰ δὲ μὴ αἰχρα ἀναφανδόν. Ἰράται γυναῖ μὲν ἔδεμιχ^c
- 875

a Praesertim, quia pluvis caret Aegyptus, a Nilo fertilitatem expectans.

b Nimirum Graeci domo prodibant alui deiciendae causa vid. ad 10, 18. 4.

c Commune hoc habent Ebraei, ut plurima alia, quae per se deprehendent Sacrarum Literarum non ignari iuvenes, quemadmodum alia e diametro, quod aiunt, opposita: sed caveant praecipitare iudicium, & causa nondum plane cognita MARSHAMO & SPENCER © temere ante assentiri, quam ipsi perpendere omnia possunt.

ἔτε ἔρσηνος θεῶν, ἔτε θελήης. Ἄνδρες δὲ πάντων
 τες, καὶ πασέων. Τρέφειν τες τοκέας τοῖσι μὲν
 πασι εὐεμίῃ ἀνάγκη μὴ βελομένοισι. τῆσι δὲ
 θυγατράσι, πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βελομένῃσι. (36) Οἱ ἱρέες τῶν θεῶν τῇ μὲν
 ἄλλῃ κομέσσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ζυρεῦνται τοῖσι
 ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι
 τὰς κεφαλὰς, τὰς μάλισα ἰκνέειν Αἰγύπτιοι
 δὲ ὑπὸ τὰς θανάτους ἀνιῖσι τὰς τρίχας αὐ-
 ζεσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ,
 τῶς ἐξυρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι
 χωρὶς θηρίων δίατα ἀποκέκριται Αἰγυπτιοῖσι
 δὲ ὁμῶς θηρίοισι ἡ δίατά ἐστὶ. Ἀπὸ πυρέων,
 καὶ κριθέων ἄλλοι ζώσσι Αἰγυπτιῶν δὲ τῷ
 ποιευμένῳ ἀπὸ τέτων τὴν ζῆν, ὕνειδος μέγι-
 σόν ἐστὶ ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σίτις,
 τὰς ζεᾶς μετεξέτεροι καλέσσι. Φυράσι τὸ μὲν
 σαῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν τῆσι χερσί.
 καὶ τὴν κόπρον ἀνααρέοντα. Τὰ αἰδοῖα, ὧλλοι
 μὲν ἑῶσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τέτων
 ἔμαθον. Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνοντα. Ἐι-
 ματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἑκάστος ἔχει δύο, τῶν δὲ
 γυναικῶν ἐν ἐκάσῃ. Τῶν ἰσίων τὰς κρείκας, καὶ
 τὰς κάλκας, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξαθεν προσδέσσι
 Αἰγύπτιοι δὲ ἔσαθεν. Γράμματα γράφουσι,
 καὶ λογίζονται ψήφοισι, Ἕλληνας μὲν ἀπὸ τῶν
 ἀρισερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα. Αἰ-
 γύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀρισερά.
 Καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ τὰ
 δεξιὰ ποιέειν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀρισερά. Διφα-

B σίοισι

d Repete ἀπὸ τῶ κοινῶ, τῶς χερσίν? nudis nimirum manibus.

e Contradicitur hic a Theologis HERODOTO, quin ab ipsa Scriptura S.

- 15 σίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται καὶ τὰ μὲν αὐ-
 τῶν ἰρά, ^b τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται. (37) Θεο-
 σεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιτα πάντων ἀν-
 θρώπων, νόμοισι τοίοισι δὲ χρέωνται. Ἐκ χαλ-
 κῶν ποτηρίων πίωσι, διασμέωντες ἀνα πᾶ-
 σαι ἡμέρη, ἔχ' ὁ μὲν, ὅδ' ἔ, ἀλλὰ πάντες.
- 16 Ἐίματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ νεόπλυτα, ἐπι-
 τηδύοντες τὲτο μάλιτα. Τὰ τε αἰδοῖα περι-
 τάνονται καθαριότητος ^b εἵνεκεν, προτιμῶν-
 τες καθαρὸν εἶναι, ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἰρέες
- 17 ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης,
 ἵνα μῆτε φθεῖρ, μῆτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν
- 18 ἐγγίηται σφι θεραπεύουσι τὲς θεάς. Ἐοθῆ-
 τα δὲ φορέουσι αἱ ἰρέες λινῆν μένην, καὶ ὑπο-
 δήματα βύβλινα ἄλλην δὲ σφι εοθῆτα ἐκ
- 19 ἔξεσι βαλέειν, ἐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λένειαν
 δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάσης ὕδατι ψυχρῶ, καὶ δις
 ἐκάσης νυκτός. Ἄλλας τε θρησκείας μυρίας
- 20 ἐπιτελέουσι, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Πάροισι δὲ καὶ
 ἀγαθὰ ἐκ ὀλίγα ἔτε τι γὰρ τῶν οἰκῆων
 τρίβοισι, ἔτε δαπανέωνται, ἀλλὰ καὶ σιτία
 σφι ἐς ἰρά πεσσομένα, καὶ χηνῶν καὶ βοέων
 κρεῶν πλῆθος τι ἐκάσῳ γίνεται πολλὸν ἐκάσης
 ἡμέρης. Δίδονται δὲ σφι καὶ οἶνος ^h ἀμπέλιος.
- 21 Ἰχθύων δὲ ἔ σφι ἔξεσι πάσασθαι. Κυάμβης
 δὲ

Purgatio-
 nes, vestes
 lintae.

Sacerdotes.

Fabae.

f Hieroglyphica.

g Disputant medici, quomodo purior sit circumcifixus
 & ostendunt in corona, quam vocant, glandulas quas vo-
 cant odoriferas, quae pingue quoddam exsulant, quod in
 plieis haerens impuritatem efficere potest. De decore Cel-
 sus 7, 25. & res est facilis. Εὐπρεπέστατον enim Deus
 hominem candidissime censendus est. Habere etiam ipsa cir-
 cumcixio aliquid turpiculi videtur, & exprobrandae turpi-
 tudinis naturalis causa inter alia a Deo iniuncta.

h Ita HERODOTVS, quia aliquoties etiam
 meminit εἶναι κριθῶν, eius quam vulgo *ceruixiam* voca-
 mus.

δε ἔτε τι μάλα σπείρασι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ,
 τὲς τε γενομένους ἔτε τρώουσι, ἔτε ἐφοντες
 δατούνται. Οἱ δὲ δὴ ἱεεὲς εὐδὲ ὄρεοντες ἀνέχον- 22
 ται, νομίζοντες ἔ καθαρὸν μιν εἶναι ὅσπριον.
 Ἰράται δὲ εἰς ἑκάστη τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολ- *Succesio*
 λοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιερεὺς ἑπεῖαν δὲ τις ἀπο- *sacerdotum.*
 θάνῃ, τέττε ὁ παῖς ἀντικατίσεται. (38) Τὲς 23
 δε βῆς τὲς ἔρσενας τῆ Ἐπάφῃ^ι εἶναι νομίζουσι,
 καὶ τέττε εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτὰς ὡδὲ τρίχα
 ἦν καὶ μῖν ἰδηται ἐπεξσαν μέλαιναν, ἔ κα-
 θαρὸν εἶναι νομίζει. Δίξεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆτο 24
 τελαγμένος τῶν τις ἱεῶν, καὶ ὄρθῃ εἰσεῶτος
 τῆ κήνεος, καὶ ὑπῆις, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξε-
 ρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηῖαν,
 τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλω λόγῳ ἐρέω. Κατορᾷ δὲ καὶ 25
 τὰς τρίχας τῆς εἰῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πε-
 φυκίας. Ἦν δὲ τετέων πάντων ἡ καθαρὸς,
 σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα εἰλίσσων,
 καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπι-
 βάλλει τὸν δακτύλιον, καὶ ἔτω ἀπάγουσι 26
 ἀσημαντον δὲ θύσαντι, θάνατος ἡ ζημίη ἐπι-
 κέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κήνος τρόπῳ
 τοιῶδε. Θυσίη δὲ σφι ἠδὲ κατέστηκε. (39) Ἀ- 27
 γαγόντες τὸ σεσημασμένον κήνος πρὸς τὸν
 βωμόν, ὅκα ἂν θύσωσι, πυρὴν κάουσι. Ἐπειτα
 δε ἐπ' αὐτῆ οἶνον κατὰ τῆ ἰσηῖς ἐπισπείσαντες,
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσι. Σφά- 28
 ξαντες δὲ ἀποδάμνουσι τὴν κεφαλὴν. Σῶμα
 μὲν δὴ τῆ κήνεος δείρουσι, κεφαλῆ δὲ κείνη
 πολλὰ καθηρασάμενοι † φέρουσι τοῖσι^κ μὲν αὐ^η

B 2 ἦ

ι Qui idem Apis est.

† M. gis Herodoteum videtur, quod est in marg. Wech. & Gal. καθαρῆταμενοι.

k Relatiui aut reciprocii adeo vim hic habet articulus, si forum apud ipsos lit.

- 29 *Capita
bestiarum.* ἢ ἀγορῆ, καὶ Ἕλληγες σφι ἑώσι ἐπίδημοι ἐμ-
ποροί, οἶδε φέροντες ἐς τὴν ἀγορῆν, ἀπ' ὧν ἴ
ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληγες, οἶδ'
30 ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέουσαι δὲ
τάδε λέγουσιν τῆσι κεφαλῆσι· εἴ τι μέλλοι ἢ
σφίσι τοῖσι θύοσι, ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ
κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην ἱραπέσθαι.
31 Κατὰ μὲν οὖν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κη-
νέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τῶ οἴῳ, πάντες Αἰ-
γύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωσθαι ὁμοίως
32 ἐς πάντα τὰ ἱρά. Καὶ ἀπὸ τῶν τῶ νόμου ἔδε
ἄλλῃ ἔδενος ἐμφύχῃ κεφαλῆς γεύσθαι Αἰγυ-
πτιῶν ἔδειξεν. (40) Ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν
ἱρῶν, καὶ ἡ καὶ, ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρὸν σφι
33 κατέστηκε. τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἤγη-
ται εἶναι*, καὶ μεγίστην οἱ ὄρτην ἀνάγχοι,
ταύτην ἐρχομαί ἐρέων. Ἐπὴν προνηγευσάσι
τῇ ἴσι, καὶ ἐπὴν κατεύξωσαι, θυοσὶ τὸν^m
34 βῶν. Καὶ ἀποδείραντες, κοιλίην μὲν κείνην
πᾶσαν ἐξω εἶλον. Σπλάγχνα δὲ αὐτῶ λεί-
35 πησι ἐν τῷ σώματι, καὶ τὴν πιμελήν. Σκέ-
λεα δὲ ἀπόλάνουσι, καὶ τὴν ὄσφυν ἀκρην, καὶ
36 τὰς ὠμους τε, καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ
ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τῶ βοός πιμπλάσι
ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσαφίδος,
καὶ

33
*Sacrificii
ratio.*

I Etiam hoc peculiare HERODOTO, quod com-
posito per tmesin diuiso otiosam & παρέλκσαν τὴν ὦν
interponit. vid. f. 80. κατ' ὦν ἐκάλυψε. it. f. 96. κατ' ὦν
ἔπληστε.

* Idem v. f. 39. & 48.

m Hic & iterum erat fœmininus articulus: Sed
satis, credo, docet f. 38. de hove mare sermone esse.
Agnoscit etiam masculinum articulum GRONOVIVS,
cuius lectionem alioquin a Stephaniana disidentem hic pro-
ponere satis fuerit: ἑπεὶ ἀποδείρωσι τὸν βῶν κατευξάμενοι
κοιλίην μὲν ἐκείνην πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον. Verba τῆ ἴσι H. S T E-
P H A N V S ex coniectura reposuit pro τῆσι.

καὶ σύκων, καὶ λιβανωτῆ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τέταν, 37
καταγίττει, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες.

Προνησευσαντες δὲ θυόσι. Καιρομένων δὲ τῶν ἱρῶν, τύπτονται πάντες. Ἐπεὰν δὲ ἀπολύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποιστο τῶν ἱρῶν.

(41) Τὸς μὲν νυν καθαρὰς ἔρσενας τῶν βοῶν, 38
καὶ τὸς μόσχους, οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θυόσι.

Τὰς δὲ θηλέας, ἔσφι ἔξεσι θυέω, ἀλλὰ ἱερά εἰσι τῆς Ἰσίου. Τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἀγαλμα 39
εὖν γυναικῆιον, βέκερων ἐστὶ, κατάπερ Ἕλλη-

νες τὴν Ἰὲν γράφουσι. Καὶ τὰς βῆς τὰς θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλισα μακρῶ, τῶν εἰνεκα

ἔτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα Φιλῆσειε ἀν τῷ σώματι ἔδὲ μαχαίρη ἀνδρὸς Ἕλληνος χρέσεται, ἔδ' ὀβελοῖσι, ἔδὲ λέβητι, 40
ἔδὲ κρέως καθαρῆ βοῶς διατεμμημένῃ ἑλληνικῇ μαχαίρη γεύσεται.

Θάπτουσι δὲ τὸς ἀποθνήσκοντας βῆς τρόπον τοιόνδε· τὰς μὲν θηλέας, εἰς τὸν ποταμὸν ἀπιάσι· τὸς δὲ ἔρσενας, κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαείουσι, τὸ κέρασ τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφοτέρα 41
ὑπερέχοντα, σημητῆς εἰνεκα.

Ἐπεὰν δὲ σαπῆ, καὶ προσῆ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται εἰς ἑκάστην πόλιν Βάρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος ὁ καλεομένης νήσοσ. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλῃα 42
περίμετροι † δὲ αὐτῆς εἰσι χοῖνοι ἐννεα. Ἐν ταύτῃ δὲ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἐνεῖσι μὲν καὶ ἄλλαι πόλιες συχναί. Ἐκ τῆς δὲ αἰ Βάρις 44
παρὰ

40
Aegyptii
μισοῦσθηνες
eur?

41
Sepultura
animalium.

42
Profopitiss.

44
Atarbecus
urbs.

B 3 παρα-

n Accusatiui consequentiae.
o A qua etiam Profopites nomus nomen habet.
† περίμετροσ Gal.

- παραγίνονται ἀνομησόμενα τὰ ὄσέα τῶν
 βοῶν, ἔνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχης. Ἐν δ'
- 45 αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἅγιον ἰδρύσασα. Ἐκ ταύτης
 τῆς πόλιος πλανέουσαι πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας
 πόλιας ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὄσέα, ἀπάγασσι,
- 46 καὶ θάψασσι ἐς ἓνα χρόνον πάντες ῥ. Κατὰ
 ταυτὰ δὲ ἴοισι βροσι καὶ ἴαλλα κήνεα θάψασσι
 ἀποθνήσκουσα, καὶ γὰρ περὶ ταῦτα ἔτω σφι
- 47 νενομοθέτησασα. κτείνωσι γὰρ δὴ ἔδὲ ταυτὰ ῥ.
 (42) Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Ἐπιβαμῆος ἰδρύσασα ἱερὸν,
 ἢ νομῶ τῷ Ἐπιβαμῆος εἰσὶ, ἔτοι μὲν νυν πάντες
- 48 ὄσων ἀπεχόμενοι, αἶγας θύωσι. Θεὸς γὰρ δὴ
 ἔ τῶς αὐτῶς ἀπάντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβον-
Ihs, Osiris, Bacchus.
- 49 τασα, πλὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὴ Διέ-
 νυσον εἶναι λέγουσι. τῶς δὲ ὁμοίως ἀπάντες
- 50 σέβουσασα. Ὅσοι μὲν δὴ τῷ Μένδητος ἐκτῆσασα
Hercules Aegyptius.
- ἱερὸν, ἢ νομῶ τῷ Μενδησίῳ εἰσὶ, ἔτοι δὴ αἰγῶν
 ἀπεχόμενοι, οἷς θύωσι Ἐπιβαῶι μὲν νυν, καὶ
 ὅσοι διὰ τῶς ὄσων ἀπέχουσασα, διὰ τὰδε λέ-
- 51 γουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι. Ἡρακλέα
Jupiter Ammonius, corniger.
- θελήσασα πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία, καὶ τὸν ἐκ
 ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῶ· τέλος ἐπεὶ ῥ τε
 λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα τὸν Δία μηχανήσα-
 σασα κριὸν ἐκδείραντα, προσεκδέσθαι * τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμοῖσασα τῷ κριῶ, καὶ ἐνδύντα
 τὸ νάκος, ἔτω οἱ ἐαυτὸν ἐπιδέξασα. Ἀπὸ τῶς
 κριοπρόσωπον τῷ γαλμα τῷ Διὸς ποιεῦσι Αἰ-
 γύπτιοι

p Forte praeflat legere πάντα.

q Ita scribendum puto, pro τὰ αὐτὰ non ταῦτα: quod sententiam hic nullam aut ineptam efficit. Itaq. p. θεὸς τῶς αὐτῶς.

r Etiam alias ἐπεὶ cum infinitivo iunxit in sententia ita infinita HERODOTVS, & PLATO, Vid. 9' 7.

* Forte melius προσχεῖσασα, quod est in marg. Wech.

γύπτιοι ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίαν, Ἀμμώνιοι, ἔοντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοι, καὶ Φωνήν
 μέλαξ' ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ' ἔμοι, 52

καὶ τὸνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τῆ δὲ σφι τὴν ἐπι-
 νυμίην ἐποίησαντο Ἀμμῶν γὰρ Αἰγύπτιοι κα-
 λέουσι τὸν Δία· τῆς δὲ κριῶς ἔθυσσι Θεβαῖοι.
 ἀλλ' εἰσι σφι ἱροὶ διὰ τῆτο. Μῆ δὲ ἡμέρη τῆ 53

ἐνιαυτῆ ἐν ὀρθῇ τῆ Διὸς, κριὸν ἓνα καθ' ἀκό-
 ψαντες, καὶ ἀποδείραντες, κατὰ τῷτὸ ἔν-
 δύσσι τῷγαλμα τῆ Διὸς. Καὶ ἔπειτα ἄλλο 54

ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγασσι πρὸς αὐτό.
 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριόν. Καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ Θῆκῃ
 θάπτουσι αὐτόν. (43) Ἡρακλέος δὲ περὶ, 55

τόδε τὸν λόγον ἤκαστα, ὡς εἴη τῶν δωδέκα
 θεῶν. Τῆ ἐτέρη δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλ-
 ληνες οἶδασσι, ἔδαμῃ Αἰγύπτῃ ἐδυναόσθη ἀκῆ-
 σα. Καὶ μὴν ὅτι γε ἔπαρ Ἑλλήνων ἔλαβον 56

τὸνομα τῆ Ἡρακλέος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἑλ-
 ληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλλήνων
 ἔτοι οἱ θεμένοι τῷ Ἀμφιτρύονος γόνῳ ἔνομα
 Ἡρακλέα, πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήρια ἐσι 57

τῆτο ἔγω ἔχω, ἐν δὲ δὴ καὶ τόδε, ὅτι τε τῆ
 Ἡρακλέος ἴσχε οἱ γονέες ἀμφοτέροι ἦσαν Ἀμ-
 φίρῳν καὶ Ἀλκμῆνῃ, γεγονότες τὸ ἀνένανθεν

B 4 ἀπ'

s Eo modo, quo nempe f. 60. dictum est.
 t De his ad LVCIANVM aliquando, si Deo
 visum fuerit. Hic nolet iuuentus Deos quidem XII. Grae-
 corum & Latinorum comprehensos versiculis ENNII;
 Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
 Mercurius, Ioui, Neptunus, Vulcanus, Apollo:
 Aegyptiorum vero KIRCHERIANIS,
 Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venusque
 Mars, Hermes, Neptun, Vulcanus, Osiris, Apollo.
 Sed aut omittit Herculem, aut Osirin vocat: praetereo alia.
 Horum XII. octo quidem antiquiores, quatuor post adscri-
 pti. Vid. p. p. f. 60 - 70. seq.

Hercules
 Aegyptius
 Graeco an-
 tiquior.
 Dii VIII.
 & XII.

- ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ διότι Αἰγύπτιοι ἔτε Ποσει-
δέωνος, ἔτε Διοσκύρων τὰ ἐνόμαζα Φασὶ εἶ-
δεναι, ἔδ' ἑσφι θεοὶ ἔτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι
- 58 θεοῖσι ἀποδεδέχαίμ. Καὶ μὴν εἶγε παρ' Ἑλ-
λῆνων ἔλαβον ἐνόμα τευ δαίμονος, τέτων δὲ
ἠκιστα, ἀλλὰ μάλισα ἔμελλον μῆμην ἔξειν,
εἴπερ καὶ τότε ναυιλίησι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν
- 59 Ἑλλήνων τινὲς ναυίλοι, ὡς ἐλπομά τε, καὶ
ἐμῆ^u γνώμη αἰρέει ὡσε τρέων ἀν καὶ τάλ-
λων τῶν θεῶν τὰ ἐνόμαζα ἐξεπισέαλο Αἰγύ-
πτιοι^x ἢ τῶ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖος
- 60 ἐστὶ θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλέος. Ὡς δὲ αὐτοὶ
λέγουσι, ἔτεα ἐστὶ ἐπτακισχίλια^y καὶ μύρια
ἐς Ἄμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ἐκλή-
θεῶν οἱ δυνάδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
εἶνα νομίζουσι. (44) Καὶ θέλων δὲ τέτων
- 61 πέρη σαφές τι εἶδεναι, ἐξ ἃν οἶόν τε ἦν, ἐ-
πλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανό-
μενος αὐτόθι εἶνα ἱερὸν Ἡρακλέος ἅγιον. Καὶ
- 62 ἴδον πλαστίως καλεσκειασμένον ἄλλοισί τε
πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῶ ἦσαν σῆ-
λαι δύο ἢ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθη, ἢ δὲ σμα-
ράγδα λίθος λάμποντος τὰς νύκτας μέγας.
- 63 Ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱερεῦσι τῶ θεῶ, εἰρό-
μην ὁκότος χρόνος εἶη, ἐξ ἔσφι τὸ ἱερὸν ἴδου-
ται, εὖρον δὲ ἔδ' ἐ τέτεις τοῖσι Ἑλλῆσι συμφε-
ρομένους. Ἐφασαν γάρ, ἅμα Τύρω οἰκίζομένη,
- 64 καὶ

61
Hercules
Tyrius.

^u Vt Latini, *ut mea fert opinio*. Pleonasmus. Sufficere poterat alterutra formula.

^x Lat. consueta ellipsis *μᾶλλον*. Ita enim argumentatur, si Herculis nomen & cultum a Graecis haberent Aegyptii, potius aliorum deorum nomina maiora & sanctiora Hercule ab iis adsumissent.

^y De portentis Aegyptiorum chronologicis hic locus non est dicendi. Satis est, ea Mosaicis rationibus repugnare.

καὶ τὸ ἰρὸν τῶ θεῶ ἰδρυθῆναι. εἶναι δὲ ἔτεα,
 ἃ δ' ἔ Τυρον οἰκέσσι, τριηκόσια, καὶ διχίλια.
 Εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἰρὸν Ἡρακλέος,
 ἐπ' αὐτοῖσι ἐχούσης ὀκτώ εἶναι. Ἀπικόμην δὲ
 καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὐρον ἰρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ
 Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ καὶ Εὐρώπης ἢ ζήτησιν
 ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν. Καὶ ταῦτα
 πέντε γενεῶσι ἀνδρῶν πρότερά ἐσι, ἢ τὸν Ἀμ-
 φιτρύωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 Τὰ μὲν νυν ἰσορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν
 θεὸν τὸν Ἡρακλέα εἶναι. Καὶ δοκέσσι δὲ μοι
 ἔσθαι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ διὰ Ἡρα-
 κλεία ἰδρυσάμενοι ἐκτίηται. καὶ τῶ μὲν ὡς
 ἀθανάτῳ, ὀλυμπίῳ δὲ ἐπ' αὐτοῖσι, θυγα-
 τῶ δ' ἐτέρῳ, ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. (45) λέ-
 γουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέπτως οἱ
 Ἕλληνες. Εὐήθης δὲ αὐτέων καὶ ὁδὸς ὁ μῦθος
 ἐσι, τὸν περὶ τῶ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐ-
 τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον, σέψαντες οἱ Αἴ-
 γυπτιοὶ, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θυσιάζουσι τῶ
 Διί. Τὸν δὲ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ
 αὐτῶ πρὸς τῶ βασιλῶν κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας κατὰ φονεῦσαι.
 Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέσσι ταῦτα λέγοντες, τῆς
 Αἰγυπτίαν φύσις, καὶ τῶν νόμων πάντων
 ἀπειρώς ἔχειν οἱ Ἕλληνες. Τοῖσι γὰρ ἐδὲ κή-
 νεα ὅση θυεῖν ἐσι, (χωρὶς ὑῶν, καὶ ἐρσένων
 βιῶν, καὶ μόσχων, ὅσοι ἀν καθαροὶ ἕωσι, καὶ
 κηνέων) κῶς ἀν ἔσθαι ἀνθρώπων θυσιάζουσι; ἔτι
 δὲ ἓν ὄντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἀνθρώπων,
 ὡς δὴ Φασί, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας

65
 1. Thebasus.

66

67
 Duplex et-
 iam Grae-
 corum.

68

69

70

71

B 5 Φονεῦ-

z Agenoris filiae, quam Cadmo duce requirentes
 Phoenicii Thebarum conditores literas suas in Graeciam
 intulere.

- Φρονέουσαι; καὶ περὶ μὲν τῶν τοσαῦτα ἡμῖν εἰπέστι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν, καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια^a εἶη. (46) Τὰς δὲ δὴ αἶγας, καὶ τὲς τράγας, τῶνδε εἵνεκα ἔθυσσι Αἴγυπτιῶν οἱ εἰρημένοι. Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτώ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι. Τὲς δὲ ὀκτώ θεῆς τῆς, προτέρας τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι· γράφσσι τε δὴ καὶ γλύφσσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τῷ Πανός, κατὰ τερ Ἕλληνας, τῷ ἀγάλματι αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα^b, ἔτι τοῖτον νομίζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι.
- 74 Ὁ τευ δὲ εἵνεκα τοῖτον γράφσσι αὐτὰν, ἔ μοι ἡδίων^c ἐστὶ λέγειν σέβονται δὲ πάντες τὲς αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τὲς ἔρσενας τῶν θηλεῶν. Καὶ τῶν οἱ ἀπόλοι τιμᾶς μέζονας ἔχσσι. Ἐκ δὲ τῶν εἰς μάλισα, ὅσας ἐπεὶ ἀπεθάνη, πένθος μέγα παύει τῷ Μενδησιῶν νομῶ τὶ θεῶν. Καλέεται δὲ ὁ, τε τράγος καὶ ὁ Παν Αἴγυπτιῶν, Μένδης. (47) Ἰν δὲ Αἴγυπτιῶν μιὰρὸν ἡγήσασθαι θηρίον εἶναι. Καὶ τῆτο μὲν, ἢν τις φαύση αὐτῶν παριῶν ὕος, αὐτοῖσι τοῖσι ἰματίοισι ἀπὶ αὐτῶν ἔβαψε ἐαυτὸν, τῆτο δὲ οἱ συβῶται, εὐντες Αἴγυπτιῶν ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν ἔδεν τῶν ἐν Αἴγυπτιῶν ἐσέρχοισι μῆνοι πάλαν· ἔδὲ σφι ἐκδιδόσθαι θυγατέρα ἔδεις ἐθέλει, ἔδ' ἀγεσθαι ἔξ

76
Sus abomi-
nabilis.

a Palsim HERODOTVS formulas eiusmodi interponit, quibus vel veniam petit a se dictorum de rebus factis, vel negat plura sibi dicere fas esse, vid. mox f. 74 it. 79.

b Aut τραγοσκελὲς legendum, vt ad ἀγάλμα conueniat, aut dicendum, Synch quadam ad Pana respicij: quod nec Latinis inusitatum.

c Vid. f. 71.

ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδουσί τε οἱ συβῶτα, καὶ
 ἀγούλα ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι 79
 θεοῖσι θυεῖν ὕς ἔ δικαμεῦσι Αἰγύπτιοι. Σελήνη
 δὲ καὶ Διονύτω μένοισι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ, τῇ
 αὐτῇ πανσελήνῳ τῆς ὕς θύσαντες, πατέον-
 ται τῶν κρεῶν. Διότι δὲ τῆς ὕς ἐν τῆσι ἄλλη- 79
 σι ὀρτῆσι ἀπεφυγήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύοσι,
 ἔσι μὲν λόγος περὶ αὐτῷ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγό-
 μενος ἔμοι μέντοι ἐπισαμένῳ ἐκ εὐπρεπέστε-
 ρός ἔστι λέγεσθαι. Θυσίη δὲ ἦδε τῶν ἰῶν τῇ 80
 σελήνῃ ποιέσθαι ἔπειαν θύση ἑ τὴν ἐρὴν ἀκρὴν,
 καὶ τὸν σπλήνα, καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς
 ὀμβ, καὶ ἰῶν ἑ ἐκάλυψε πάσῃ τῷ κληνεὸς τῇ
 πιμελῆ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γενομένη, καὶ ἐπέεσα 81
 καταγίξει πυρὶ. Τα δὲ ἄλλα κρέα σιτεούσθαι
 ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἰῶα θύσασι.
 Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκ ἂν ἐτι γευσάιατο. οἱ δὲ
 πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείας βίς σαλίνας ἑ πλά-
 σαίτες ὕς, καὶ ὀπήσαντες ταύτας θύοσι.
 (48) Ἰῶ δὲ Διονύσω τῆς ὀρτῆς τῇ δορπιῇ χοῖ- 82
 ρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας ἑκαστας, δίδου
 ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ
 τῶν συβαίεων.

(68) Τῶν κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. 83
 Τῆς χειμεριωτάτης μῆνας τέσσερας ἐοδίει
 ἔσθην. Ἐὸν δὲ τέτραπεν, χερσαῖον, καὶ λι-
 μνωῖον ἔσι. Τίττει μὲν γὰρ ἰῶα ἐν γῆ, καὶ
 ἐκλέπει. Καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διαλείβει 84
 ἐν τῷ ξηρῷ τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν, ἐν τῷ πο-
 ταμῷ

d Vid. f. 71.
 e Int. ἔ θυῶν. Ita saepe Ebraei. conf. f. 74.
 f Vid. sect. 29. ἀπ' ἰῶν ἔδοντο.
 g Ita eleganter sanavit h. l. STEPHANVS credo,
 in antiquioribus legebatur βίς τε τινάς.

Sacrificatur iamen.

Crocodile descriptione.

- ταμῶ. θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε
 85 αἰθρίας, καὶ τῆς δρόσος *. Πάνταν δὲ τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τῆτο ἐξ ἑλαχίστη μέγι-
 86 στον γίνεσθαι τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων ἔ πολλῶ
 μέζω τίθει καὶ ὀνεσσὸς κατὰ λόγον τῆ ὡῆ
 87 γίνεσθαι αὐξανόμενος δὲ γίνεσθαι καὶ ἐς ἑπτα-
 καίδεκα πῆχθαι, καὶ μέζων ἔτι. Ἐχει δὲ
 ὀφθαλμὸς μὲν ὕος ὀδόντας δὲ μεγάλης καὶ
 χαυλιόδοσης, κατὰ λόγον τῆ σώματος. Γλῶσ-
 88 σαν δὲ μένον θηρίων ἐκ ἔφυσε, ἐδὲ τὴν κά-
 τω κινεῖ γνάθον ἀλλὰ καὶ τῆτο μένον θηρίων
 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῆ κάτω. Ἐχει δὲ
 καὶ ὄνυχας καρτερὰς, καὶ δερμα λευκιδωτὸν
 ἀῤῥηκλόν ἐπὶ τῆ νάτη. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι,
 89 ἐν δὲ τῆ αἰθρίῃ ὀξυδερκέσθαι. Ἄτε δὴ ὦν ἐν
 ὕδατι διαίταν ποιούμενον, τὸ σῶμα ἐνδοθεν
 Cuneocob-
 lo amicitia.
 90 Φορεῖ πᾶν μεσὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὲ ἄλλα
 ὄρνεα, καὶ θηρία, Φεύγει μιν. Ὁ δὲ τροχι-
 λος, εἰρηναῖόν οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελούμενῳ πρὸς
 αὐτῆ. Ἐπεὶν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῆ ἐκ τῆ ὕ-
 δατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἐπιβῆ χάνη, (εἴθε
 γὰρ τῆτο ὡς ἐπίπαν ποιέειν πρὸς τὸν ζέφυρον)
 ἐνθαῦτα ὁ τροχιλος ἐσδύνων ἐς τὸ σῶμα αὐτῆ,
 καταπίνει τὰς βδέλλας. Ὁ δὲ ὠφελούμενος
 91 ἠδέσθαι, καὶ ἐδὲν σῖεσθαι τὸν τροχιλον. (69)
 Taῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱεροὶ εἰσὶ οἱ κροκό-
 92 δειλοι, ταῖσι δ' ἔ, ἀλλ' ἄτε πολεμῖς περιέ-
 πησι.

91
Cultus.

* Plenam iocī observationem hic adjecit IAC. CRONOVIVS, qua Salmatium & alios irridet: ipse autem ait, frigoris causa noctu aquam ingredi crocodilum, & vitandi caloris causa extra aquam interdū versari. Quasi non constaret interdū non ita exandescere aquam ut aerem, sed nec noctu ita refrigerari. Calorem igitur sectans crocodilus interdū maiorem sub diu, noctu autem maiorem in aqua inuenit. Haec nota omnibus, neque obseruanda hic, nisi vir clarissimus ea neganda putasset.

πρῶσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίριος
λίμνην οἰκέοντες, καὶ κάρβα ἠγνήθηα αὐτὰς εἶ-
92 ναί ἱρῆς. Ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἑκάτεροι ἐκρέφρασι
κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦ θεα.

ἀρήματά τε λίθνα, χρυτὰ, καὶ χρύσεια ἐς
τὰ ὠτα ἐσθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμ-
προσθίς πόδας, καὶ σιτία ἀπότακτα δίδόν-
93 τες καὶ ἰρήια, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιπα
ζώνας, ἀποθανόντας δὲ ταριχεύσαντες, θάπτου-
σιν ἐν ἰρήσι θήκησι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην

πόλιν οἰκέοντες, καὶ ἐσθίσι αὐτὰς, ἐκ ἡγεό-
94 μνοι ἱρῆς εἶναι. Καλέονται δὲ ἔκροκόδειλοι,
ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ ἴωνες ἀνόμα-
σαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδη τοῖσι παρὰ
σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι ἢ τοῖσι ἐν

τῆσι αἵμασιῆσι. (70) Ἄγραυι δὲ σφρων πολ-
94 λὰ κατισέασιⁱ, καὶ παντοῖα. Ἡ δ' ἂν
Caruua.
ἔμοιγε δοκεῖ ἀξιομάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύ-
την γράφω. Ἐπεὰν ἰώτον συὸς δελεάση^k

95 περὶ ἀγκιστρον, μετῆι ἐς μέσον τὸν ποταμὸν.
Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλεος τῷ ποταμῷ ἔχων

96 δελφάκα ζῶν, ταύτην τύπτει. Ἐπακῆσας
δὲ τῆς Φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν
Φωνήν. Ἐντυχῶν δὲ τῶν νῶτα καταπίνει· οἱ δὲ

97 ἐλκῶσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξέλκωσῃ ἐς γῆν, πρῶ-
τον ἀπάντων ὁ θηρευτὴρ πηλῶν καὶ ὠν^l ἐπλασε
αὐτὸς τὰς ὀφθαλμούς. Ἴδὸτο δὲ ποιήσας,
κάρβα εὐπέλειος τὰ λοιπὰ χειρῶται, μὴ ποιή-
σας δὲ τῆτο, σὺν πόνῳ. (71) Οἱ δὲ ἴπποι

97
Hippopotami.
oi mus.

^h Lacertarum igitur genus est crocodilus Graecorum, cuius figura cum Nili bestia conuenit.

ⁱ Κατελασι al.

^k Int. ὁ δελεάζων vid. f. 80.

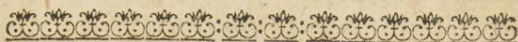
^l Timelis v. f. 29.

- οὐ πιδάμοι, νομῶ μὲν τῷ παπρημίτῃ ἱροὶ εἶσι.
 τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι ἐκ ἱροῖ. Φύσιν
 98 δὲ παρέχοντα ἰδέης τοιγύδε. Τετράπεν ἐστὶ,
 δίχηνον, ὄπλα μὲν βεῶς, σιμῶν, λοφίην ἔχον
 ἵππε^α χαυλιόδοιαν φαῖνον, ἐρὴν ἵππε^α, καὶ
 Φωνὴν μέγας, ὅσον τε βῆς ὁ μέγιστος· τὸ
 δὲρμα δ' αὐτῆ ἔτω δὴ τι παχὺ ἐστὶ, ὥστε αὐτῆ
 γενομένῃ ζυσα ποιεῖται ἀκόντια ἐξ αὐτῆ.
 99 (72) Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ πιδάμῳ,
 τὰς ἱρὰς ἠγνῆται εἶναι. Νομίζουσι δὲ καὶ τῶν
 ἰχθύων τὸν καλούμενον λεπιδώδον, ἱρὸν εἶναι,
 καὶ τὴν ἐγγυελον. ἱρὰς δὲ τέτταρς εἶναι τῆ Νεῖλα
 Φασὶ καὶ τῶν ὀρνίθων τῆς χηναλώπεκας.
 100 (73) Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ἔνομα
 Φοῖνιξ. Ἐγὼ μὲν μὴ ἐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῆ.
 Καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοῖα σφί, δι' ἐτέων
 101 (ὡς Ἡλιεπολίται λέγουσι) πεντακροσίων. Φοῖνιξ
 δὲ τότε Φασὶ, ἐπεὶ οἱ ἀποθάνη ὁ πατήρ.
 Ἐστὶ δὲ ἐν † τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσοῦδε καὶ
 τοιοῦδε. Τὰ μὲν αὐτῆ χρυσόκομα τῶν πτε-
 102 ρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῶ πε-
 ριήγητιν ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγας. Τῆτον
 δὲ λέγουσι μηχανᾶσθαι τὰδε, (ἐμοὶ μὲν ἔ-
 πιςὰ λέγοντες.) Ἐξ Ἀραβίης ὀρμεῶμενον, ἐς
 τὸ ἱρὸν τῆ ἡλίας κομίζειν τὸν παλῆρα, ἐν σμύρῃ
 ἐμπλάσσειν, καὶ θάπτειν ἐν τῆ ἡλίας τῷ
 103 ἱρῶ. Κομίζειν δὲ ἔτω πρῶτον τῆς σμύρνης
 ὠν πλάσσειν, ὅσοντε δυνατὸς εἶναι Φέρειν
 μετὰ δὲ πειρᾶσθαι αὐτὸ Φορέοντα· ἐπεὶ δὲ
 ἀποπειρηθῆ, ἔτω δὴ κοιλῆναῖα τὸ ὠν, τὸν
 104 πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθένα. Σμύρνη δὲ ἄλλη
 ἐμπλάσ-

† Forte legendum *ei* pro *en*. Si picturae similis est, talis tantusque est, (qualem quantumque iam describemus.)

ἐμπλάσσειν τῷτο *, καθό, τι τῷ ὡς ἐγκοι-
ληναις ἐνέθηκε τὸν πατέρα. Ἐγκειμένους δὲ τῷ
πατρὸς, γίνεσθαι τῷτο βαρος. Ἐμπλά-
σαντα δὲ κομίζεσθαι μιν ἐπ' Αἰγύπτου εἰς τῷ ἡλίω
τὸν ἰρόν. Ταῦτα μὲν τῷτον τὸν ὄρνιν λέγουσθαι
ποιέειν.

* Int. τὸ μέρος.

III.

EX THUCYD. L. I, 128-134.

Pausaniae crimen & mors. *

Ἐπειδὴ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶ-
τον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιαίων ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ'
αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν
ἐκέτι ἐξεπέμφθη ἰδίᾳ δ' αὐτὸς τριήρη λα-
κων Ἑρμιονίδα^a, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφι-
κνέεται εἰς Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ
τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς
βασιλέα πράγματα βεβλόμενος πράσσειν,
ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῶδε
πρῶτον εἰς βασιλέα κατέβητο, καὶ τῷ παλῶς
πράγματι ἀρχὴν ἐποίησεν. Βυζάντιον γὰρ
ἐλάν, τῇ προτέρᾳ παρσία, μετὰ τὴν ἐκ
Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ,
καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες, καὶ συγγε-
νεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τῷτος εἰς ἑ-
λαβεν,

Pausanias
ab imperio
remotus res
nouas molit-
tur.

* Ad verbum fere transtulit THUCYDIDEM CORNEIIVS NEPOS.

^a Sch. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς.

λαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλ-
λων ζυμμάχων. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν
7 αὐτὸν ἔπρασε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλη τῆ
Ἐρετρίας, ὡπερ ἐπέτρεψε, τό, τε Βυζάνιον,
καὶ τὸς οἰχμαλώτας· ἐπέμφε δὲ καὶ ἐπιστολὴν
τὸν Γογγύλον φέρουσα αὐτῷ· ἐνεγεγραπτο δὲ
ταδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὑπερον ἀνευρέθη.

*Eius literas
ad regem.*

Ἐπιστολὴ Πausanίης πρὸς βα-
σιλέα.

- 8 „Πausanίης ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τῆςδε τέ
„σοι χαρίζεσθαι βελομένοσ, ἀποπέμπω δὲ
„ἐλῶν, καὶ γνώμην ποιῆμα, εἰ καὶ σοι δοκεῖ,
„θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμα, καὶ σοι Σπάρ-
„την τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον
9 „ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶ-
„ξα μετὰ σὲ βελευόμενος. Εἰ ἔν τι σε τῶ-
„των ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θά-
„λασσαν, δι' ἧ τὸ λοιπὸν τῶς λόγους ποιη-
„σόμεθα.„
- 10 (129) Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλα. Ἐέρ-
ξης δὲ ἦδη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποσέλλει
Ἀριάβαζον τὸν Φαρνάκῃ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σαβραπίαν
παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαι, ὃς
11 πρότερον ἦρχε· καὶ πρὸς Πausanίαν εἰς Βυζάν-
τιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ, ὡς τάχιστα
διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ^b ἀποδείξαι,
καὶ ἢν τι αὐτῷ Πausanίης παραγγέλλει
περὶ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, πρᾶσσει ὡς
12 ἄριστα, καὶ πισότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος,
τά

^b Sch. Ἡ σφραγὶς τῶ περῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μὲν τινὰς
τὴν βασιλέως εἰκόνα· κατὰ δὲ τινὰς τὴν Κίρη τῶ πρώτῃ βασι-
λέως αὐτῶν· κατὰ δὲ τινὰς τὸν Δωρεῖα ἵππον, δι' ὃν χρηματίσαντα
ἐβασίλευσεν.

τά τε ἄλλα ἐποίησεν, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν ἄντεπεγεγράπῳ δὲ τὰδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως πρὸς Πausανίαν.

Et regis ad Pausaniam.

Ὡς δὲ λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πausανία. 13

„Καὶ τῶν^c ἀνδρῶν, ἧς μοι πέραν θαλάσσης
 „ἐκ Βυζαντίος δίσσασας, κείσεταί σοι εὐεργεσία
 „ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἕσταί ἀνάγραφος^d. καὶ
 „τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σὲ ἀρέσκομαι. Καὶ σε 14
 „μῆτε νύξ, μῆθ' ἡμέρα ἐπιχέτω, ὥς ἀνεί-
 „να^e πράσσειν τι, ὧν ἐμοὶ ὑπιοχῆ^f μῆδὲ
 „χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ δαπάνη κεκωλύσθω, μῆδὲ
 „στρατιᾶς πληθεῖ εἶπαι δεῖ παραγίνεσθαι^g.
 „Ἀλλὰ μετ' ἄρταβάξ^h ἀνδρὸς ἀγαθῆ, ὃν σοι 15
 „ἐπεμψα, πράσσειε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ, καὶ
 „τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἀριστα ἔξει ἀμφο-
 „τέρους. 11

(130) Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausανίας τὰ 16
 γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώ-
 ματι^g ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιά-
 σιν^h ἡγεμονίαν, πολλῶ μᾶλλον τότε ἦτο, *Hic mutas mores.*
 καὶ ἐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότῳⁱ τροπῷ
 βιοθεῖνⁱ ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδύομενος,
 ἐκ τῆ Βυζαντίος ἔξῃει, καὶ διὰ τῆς Θράκης 17
 πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγυπῆιοι ἐδου-
 ρή-
 C Φέ-

c Sch. ἐλείπει ὑπέρ.

d Διαπαντὸς εὐεργετίας κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ.

e ῥαθυμῆσαι.

f Intell. ἀπὸ τῆ κοινῆ, κεκωλύσθω.

g Sch. ἦγεν, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

h Al. Πλαταιῶσιν; certe sine *in*. Neque enim est *Daius* Plur. qui est Πλαταιῆσι vel Πλαταιῶσι, sed nomen per illam terminationem quā aduerbialis, ut Ὀλυμπιάσιν h. e. ἐν Ὀλυμπίᾳ, Ἀθήνησι κ. τ. λ. Saepe etiam ita PAVS ANIAS: Vid. ad eum SYLBVRGIYS.

* Τῷ Ἀκωνιῶν. al. καθεστῆτι.

- 18 Φόρβηⁱ τράπεζάν τε Μηδικήν παρετίθετο,
καὶ κατέχευεν τὴν διάνοιαν ἐκ ἡδύνατο, ἀλλ'
- 19 ἔργοις βραχέσι προέδρα, ἂ τῇ γνώμῃ μει-
ζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε πράττειν. δυσπρόσο-
δόν^k τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω
χαλεπῇ ἐχρήτο ἐπὶ πάντας ὁμοίως, ὥστε μη-
20 δένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τὰς
Ἀθηναίους ἔχ' ἤμισα^l ἢ ζυμμαχία μετέστη
(131) Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀισθόμενοι, τὸ, τε
πρῶτον δὲ αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν
- 21 ^m. καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἐρμιονίδιⁿ νῆϊ τὸ δεύτερον
ἐκπλεύσας, ἔκελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα
- 22 ἐφαίετο ποιῶν^o καὶ ἐκ τῆς Βυζαντίης βία ὑπ'
23 Ἀθηναίων πολιορκηθεὶς^o, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην
ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνάς τὰς Τρωιάδας
ἰδρυθεὶς^p, πρῶστων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς
ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐκ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν
- 24 μονὴν ποιῶμενος. ἔτω δὴ ἐκίετι ἐπέχον. ἀλλὰ
Scyale. πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην^q
εἶπον

ⁱ Μετὰ δ' ὀράτων πρότερον. Ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ
παρθεσίᾳ ἐπράχθη. Nimirum duplicem Pausaniae praesentiam
Byzantii distinguendam monet.

^k Sch. δυσέντευκτον.

^l Non minima ea causa fuit, quod socii ad Athenienses
transiere.

^m Haec intelligenda tempore plusquamperfecto, conf.
not. i.

ⁿ De qua f. i. Iam enim redit ad coeptam narra-
tionem.

^o Sch. τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.

^p Καθεοδείς.

^q Ἄντ' ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ Λακωνικῇ. ἦν δὲ σκυτάλη ἔβλον προ-
γύλον ἐξεμμένον, ἐπιμυκῆς. Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔπρη-
χον σκυτάλη καὶ τὴν μὲν κατέχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων
τὴν δὲ ἕτεραν τῷ ἐκπεπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. Καὶ ὅτε
ἔβουλοντο ἐπιτελεῖν τι αὐτῷ φέροντες ἱμάντα λευκὴν περιεῖλαν
τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῷ ἱμάντι ἔγραψον καὶ ἀνελίττοντες πα-
ρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι τὸτο δὲ ἔποιον, ἵνα μὴ μάθω-
σιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα ὃ δὲ στρατηγὸς
λαβὼν τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιεῖλιπτε, καὶ ἐγίγινωσθε

εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, πό-
 λεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. Ὁ 25
 δὲ βεβλόμενος ὡς ἤκιστα ὑπόπλος εἶναι, καὶ πι-
 στεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνε-
 χώρει τὸ δεύτερον εἰς Σπάρτην. Καὶ εἰς μὲν 26
 τὴν εἰρήην ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφό-
 ρων. (Ἐξέσι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα
 δρᾶσαι τῆτο ¹.) Ἐπειτα διαπραξάμενος ²
 ὑσέρον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν αὐτὸν εἰς κρί-
 σιν τοῖς βεβλομένοις περὶ αὐτῶν ³ ἐλέγχειν.
 (132) Καὶ φανερόν μὲν εἶχον ἔδδεν οἱ Σπαρτιά-
 ται σημεῖον, ὅτε οἱ ἐχθροὶ, ὅτε ἡ πᾶσα πό-
 λεις, ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωρῆντο
 ἄνδρα γενεῆς τε τῶ βασιλεῖς ⁴ ὄντα, καὶ ἐν
 τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. (Πλείσταρχον γὰρ 28
 τὸν Λεωνίδα ⁵ ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι,
 ἀνεψιὸς ὢν, ἐπετρόπευσεν.) Ἴποψίας δὲ πολ-
 λὰς ⁶ παρεῖχε, τῇ τε παρανομία, καὶ ζηλώ-
 σει τῶν βαρβαρῶν, μὴ ἴσος βέβλοσθαι εἶναι
 τοῖς παρῆσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπεν, 30
 εἰ τί περ ἐξεδεδιήτητο ⁷ τῶν καθεσώτων νομί-
 μων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ⁸ ποτε τὸν ἐν 31

25

26

Ephorum
 potestas.

27

28

29

30

31

C 2 Δελ-

τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. Εἰ δὲ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ
 Πausanias σκυτάλην λάβρα τῆς πόλεως ἑκαθῶν; ἤμελλον, ὅτε
 ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Add. in. huius
 num.

Γ Τὸ κακὸν δηλονότι, καὶ μὲν ἂν ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπέ-
 τροπος. vid. f. 28.

Δ Χρήμασι δηλονότι καὶ λόγῳ δικπραξάμενος, ἦτοι διακρη-
 σάμενος τὴν κατηγορίαν.

Ε Τῶν κατηγορημάτων.

Ϛ Ἡρακλίδης γὰρ ἦν.

Χ Οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριτεῖσας ἐπὶ τῶν
 Μηδικῶν.

Υ Διὰ τὸ μὴ εὐργεῖν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις τοῖς παρῆσι,
 τοῖς ἕθεσι τῶν Λακωνῶν.

Ζ Ἐξω τῶν Λακωνικῶν διηγήτο νόμων.

Α Οὐκ ἐν τῷ ἑμαντεύετο ὁ Ἀπίλλων, ἀλλ' ἕτερον τινα, ὃν
 ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκεν ἐπὶ τὸν ἰπποδρόμον
 Βυζαντίας.

*Tripus
Delphicus.*

Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀμφοδίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγείον τούτου.

32 Ἕλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων Πausanias, φοίβῳ μνήμ' ἀέθηκε τούτου.

33 Τὸ μὲν ἐν ἐλεγείῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθύς τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τῆτος, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομασί τὰς πόλεις, ὅσαι ζυγκαθεύσασθαι τὸν Βάρβαρον, ἐσήσαν^b τὸ ἀνάθημα.

34 Τῆς μὲντοι Πausanias, ἀδικημάτων καὶ τῆτος ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπέειγε δὴ ἐν τῆτος^c καθεισῆκει, πολλῶν μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι

35 ἐφαίνετο τῆ παρῶση διανοία. Ἐπυνθάνοντο^{Helotes.} δὲ καὶ εἰς τῆς εἰλώτας πράσσειν τι αὐτὸν καὶ ἦν δὲ ἕτως. Ἐλευθέρασιν τε γὰρ ὑπιχρεῖτο αὐτοῖς, καὶ πολιτείαν^d ἦν ζυνεπα-

36 νασῶσι, καὶ τὸ πᾶν ζυγκαθεργάσανθαι. Ἀλλ' εἰδ' ὡς εἰδὲ τῶν εἰλώτων μνηστῶς τισι πισεύσαντες, ἠξίωσαν νεότερον τι ποιεῖν εἰς αὐτὸν, χράμενοι τῷ τρόπῳ, ὡπερ εἰώθασιν ἐς σφῶς αὐτῆς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιατῆς, ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων,

37 βεβλευσῆαι τι ἀνήκεσον πρίνγε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ

38 ἐπιστολάς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικά^e ποτε ὦν αὐτῆ, καὶ πι-

38 σότατος ἐκεῖνω, μνηστῆς γίγνεται θείστας κατὰ

b Ita scrib. ex MSS. pro ἐσήσαντο ἀνάθημα.

c Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῆς Μηδισμῶ. Nimirum illud de tripodē factum tanto magis crimini dabatur viro, cum praefentibus ipsius consiliis simile esse & responderē videatur.

d Ἀυτονομίαν schol. sed potius ius ciuitatis intellexerim cum aliis commune.

e Τῆτος τινες ἐπὶ ἀγαθῆ ἡρωτος, τινες δὲ ἐπὶ αἰχρῶ λυμβῶνας. παιδικὰ ἀντὶ τῆς ἐράμενος.

κατὰ ἐνθύμητίν τινα, ὅτι ἔδειξεν πω τῶν προ-
 ἑαυτῆ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. Καὶ παρα- 39
 ποιητάμενος ἑ σφραγίδα, ἵνα ἦν ψευδοῦ τῆς
 δόξης, ἢ καὶ ἐκεῖνος μεταγράψαι τι αἰτήσῃ,
 μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπο-
 νοήσας τί τοῖστων προσεβάλλαι, καὶ αὐτὸν
 εὔρεν ἐγγεγραμμένον κλέπειν. (132) Τότε δὲ 40
 οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτῆ τὰ γράμματα,
 μᾶλλον μὲν ἐπίστευαν. Αὐτήκοοι δὲ βελη-
 θέντες ἐτι γενέσθαι αὐτῆ Πausanίς τι λέγον-
 τος ἀπὸ παρασκευῆς ἑ τῆ ἀνθρώπων ἐπιταί- 41
 ναρον ἰκέτες οἰχομένους καὶ σκηνησαμένους διπλῆν
 διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε ἔφόρων Ex suo in-
 ἐντός τινος ἐκρυψε, καὶ Πausanίς ὡς αὐτὸν dicio prodit-
 ἔλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς tur Pausa-
 ἰκετείας, ἤθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένους 42
 τῆ ἀνθρώπων, τὰ τε περὶ αὐτῆ γραφέντα,
 καὶ τὰλλα ἀποφάνοντος κατέκασον, ὡς ἔδὲ 43
 † πῶποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακο-
 νίας ἠ παραβάλοιτο, προτιμηθεῖν ἰ δ' ἐν ἴσω
 τοῖς πολλοῖς τῶν διακόων ἀποθανεῖν κἀκεῖ- 44
 νος ἑ αὐτὰ τε ταῦτα ζυνομολογῆντος, καὶ περὶ
 τῆ παρόντος ἑν ἑῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πί-
 σιν ἐκ τῆ ἱερῆ δίδόντος τῆς ἀναστάσεως ἑ, καὶ
 ἀξίεντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ
 πραστόμενα διακαλύπειν. (134) Δικσαίης 45

C 3 δὲ

f Ἀντὶ τῶ ὁμοίαν ποιητάμενος δ' Ἀργίλιος.

g Ἀπὸ συνθήματος.

† Ita MSS. al. ἄδιν.

h Παραβόλιος κατηγορήσει, ἢ ὑπόπτως διακονήσει.

i Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται.

k Constructio adhuc pendet ab ἤθοντο.

l Erat, cum putarem legendum, ἀναβάσεως, quod de
 reditu sollicitus erat Argilius. Sed nihil mutandum. Se-
 debant ἰκέται, qui illos induceret, ad relinquendum asylum,
 ille ipse Thucydidi nostro plus semel ἀναστήσει illos dicitur.
 Et id ipsum hic agi apparet a Pausania.

- δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφοροι.
 Βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλ-
 46 ληψιν ἐποίουντο ^m. Λέγουσι δ' αὐτὸν μέλλοντα
Comprehen- ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν Ἐφό-
endus con- ρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινώσκαι
fugie in ἐφ' ᾧ ἔχαρει. Ἄλλα δὲ νευματι ἀφανεί χρη-
templum. 47 σαμένως, καὶ δηλώσαντος ἐννοία, πρὸς τὸ ἱερὸν
 τῆς Χαλκιοίκης χαρῆσαι δροίω, καὶ προκα-
 48 ταφυγεῖν. Ἦν δὲ ἐγγυὸς τὸ τέμενος, καὶ ἐς
 οἰκῆμα ἔμεγα, ὃ ἦν τῶ ἱερῷ, ἐσελθὼν, ἵνα
 μὴ ὑπάθριος ταλαπωροῖη, ἠσύχαζεν. Οἱ
 δὲ τοπαραυτικά μὲν ὑπέρησαν ⁿ τῇ διώξει.
 49 Μετὰ δὲ τῆτο, τῶ τε οἰκῆματος τὸν ὄροφον
 ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας, ἐνδὸν ὄντα τηρήσαν-
 τες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες ^o εἰς αὐτὸν ἀπακοδό-
 50 μισαν ^p ἠροσκαθεζόμενοι τε, ἐξεπολιόρηκη-
ἐπίκουρον. σαν λιμῶ. Καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν,
 ὡς περ εἶχεν ἐν τῷ οἰκῆματι, ἀποδομένοι, ἐξά-
 51 γασιν ἐκ τῶ ἱερῷ ἐτι ἐμπνευ ὄντα. καὶ ἐξα-
 χθεῖς, ἀπέθανε παραχρῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐ-
 μέλλησαν μὲν ἐς τὸν καιάδα ^{*}, ἔπερ τὴς κα-
 κέργως ἐμβάλλειν εἰώθεισαν. Ἐπειὰ ἐδόξε
 52 πλησίον περ καθερῦσαι. Ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελ-
 φοῖς, τὸν τε τάφον ὑπερὸν ἔχρησε τοῖς Λακε-
 δαιμονίοις μελενευκεῖν, ὥπερ ἀπέθανε (καὶ
 νῦν κεῖται ἐν τῷ προσημενίσματι: ^q ὃ γραφῆ
 σῆλαι

^m Ἐμελλον ποιῆσαι ποιῆσαι ἐβόλυντο.

ⁿ Ἐβράδυναι, ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσι: ἐτέρῳ δὲ τρέψῃ
 ἀβίβισται ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιόρησαντες.

^o Μονόταντες, περιερίχσαντες.

^p Τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. φασὶν ὅτι ἠνίκα ἔφρα-
 ξαν κατ' αὐτὴ τὸ οἰκῆμα, ἢ μίτηρ αὐτῆ Ἀλκιδῆα πρῶτη λιθὸν
 ἐπέθηκε: τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. Τεκμήριον δὲ τῆτο
 τῷ μισοτυραννῶς εἶναι τῆς Λάκωνας.

^q Τίπος ὁ καιάδας ἀρρογυμένος ἐν Λακωνικῇ ὅτι τὴς κακέρ-
 γως εἰώθεισαν ἵπτειν.

^g Ἐν τῷ προσημενίσμῳ.

σηλα δηλῶσι) καὶ ὡς ἄγος ὁ αὐτοῖς ὄν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα ἂν εἴς τῆ Χαλκιοίκῳ ἀποδῶνα. Οἱ δὲ ποιησάμενοι χαλκῆς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Παυσανίῃ ἀνέθεσαν.

C 4

IV.

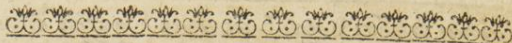
x Sequitur hic altera pars oraculi.

s Nominatiui vel accusatiui consequentiae.

t Τῶν ἑστὶ δύο ἰσῶρες ἀποδανεῖν ἀντ' αὐτῆ, οἱ δὲ ἕτοφίσαντο τὰς ἀνδριάντας. Ἄλλως. Ἄνθ' ἑνὸς σώματος τῆ Παυσανίῃ δύο τίλας τῆ Παυσανίῃ ἀνέθηκαν.

Lubet hic subiicere ὡς ἐν παρόδῳ specimen, vnde appareat, quam sublesta sit nonnunquam Scholiastarum Graecorum fides, quorum laudibus nihil interim detractum volo. Ad verba, quae incipiunt sect. 51. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν δσθολιον adiectum est eiusmodi: ἐμέλλησαν, εἰς δύο ἕτερον. κ. τ. λ. Quin ἐμέλλησαν, int. ἀπὸ τοῦ κοινῆ ἐμβάλλειν, Projicuri erant. Viderat hoc H. Stephanus, & sunt MSS. in quorum altero deest hoc scholion, in altero pro illo est ἐσκόπησαν, ἰβελούσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

Placet etiam adicere Gellianam Scytalae Laconicae, de qua s. 24, descriptionem, ex 17, 9. Ita autem habet: Lacedaemonii veteres, cum dissimulare & occultare literas publice ad imperatores suos missas volebant, ne, si ab hostibus exceptae forent, consilia sua noscerentur, epistolas id genus fictas mittebant: Sursculi duo erant teretes, oblonguli, parè crassamento, eiusdemque longitudinis, derivasi, atque ornati consimiliter. Vnus imperatori in bellum proficiscenti dabatur: alterum domi magistratus cum iure atque cum signo habebant. Quando usus venerat literarum secretiorum, circum cum sursculum lorum modicae tenuitatis, longum autem, quantum rei factis erat, complicabant, volumine rotundo & simplici: ita ut orae adiunctae undique & cohaerentes lori: quod plicabatur, coirent. Literas deinde in eo loro per transversas iuncturarum oras, versibus a summo ad inum proficiscentibus inscribebant. Id lorum literis ita perscriptis revolutum ex sursculo, imperatori commentis illius conficiscenti mittebant. Resolutio autem lori literas atque mutilas reddebat, membraque earum & apices in partes diversissimas spargebat: Propterea si id lorum in manus hostium inciderat, nihil quicquam coniectari ex eo loro quibat. Sed ubi ille, ad quem erat missum, acceperat sursculo compari quem habebat capto, ad finem perinde, ut debere fieri sciebat, circumplicabas: atque ita literae per ambitum eundem sursculi coalescentes, rursum coibant, integramque & incorruptam epistolam & facilem legi praestabant. Hoc genus epistolae Lacedaemonii αὐτάνων ἀπελλαν.

IV.

EX THUCYD. L. II, 47-54.

Descriptio pestilentiae Atheniensis.

*Pestilentia
Atticam
vastans.*

Τῆς θέρους εὐθύς ἀρχομένης, Πελοποννή-
 σοι † καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρα,
 ὡς περ καὶ τὸ πρῶτον, ἐπέβαλον ἐς τὴν Ἀτ-
 2 τικὴν. Ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμος,
 Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. Καὶ καθέζομενοι,
 ἐδάην τὴν γῆν. Καὶ ὄντων αὐτῶν ἔπολλας πᾶ-
 3 ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο
 γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον ^a μὲν καὶ
 πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆσαι καὶ περὶ
 Λημνον, καὶ ἐν ἄλλαις χαρίοις. Οὐ μὲνοι το-
 σῆτός γε λοιμὸς, ἐδὲ φθορὰ ἕτως ἀνθρώπων
 4 ἔδαμξ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. Οὔτε γὰρ ἰα-
 τρὸν ἤρκεν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ^b ἀγνοία,
 (ἀλλ' αὐτοὶ μάλιτα ἐθητηκον, ὅσω καὶ μά-
 λιτα προσήσαν,) ἔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη
 5 ἔδεμῖα. Ὅσα τε πρὸς ἰεροῖς ἐκέτευσαν, ἢ
 μαντείοις, καὶ τοῖς τοιῆτοις ἐχρήσαντο, πάντα
 ἀνωφελῆ ἦν. Τελευτῶντες τε αὐτῶν ἀπέστησαν
 6 ὑπὸ τῆς κακῆς νικῶμενοι. (48) Ἠρξατο δὲ
 τὸ μὲν πρῶτον ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς
 ὑπὲρ

*Origo ex
Aethiopia.*

† Nimirum tempore belli Peloponnesii res accidit, cum Peloponnesii incolae aduersus Athenienses eorumque socios pugnarent.

^a Schol. Πρῶτον ἤρξατο θηλυκῶς, ἡ νόσος; τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπῆντησεν κ. τ. λ. Nimirum λεγόμενον ad νόσος refertur, quia etiam dicitur νόσημα. Talia saepe apud Latinos conf. 7, 95.

^b Schol. εἰ γὰρ ἤδεισαν, ὅτι λοιμὸς ἦν, ἂν ἐν ἐπιχειρεῖν, διὰ τὸ μεταδοτικόν. Egregios vero medicos, qui cum maxime illis opus est, metu contagionis aegros deferunt.

ὑπὲρ Αἰγύπτου^c. Ἐπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον,
 καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλείως^d γῆν
 τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπι-
 ναίως ἐνέπεσε. Καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ⁷
 ἦλθε τοῦ ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἐλέχθη ὑπ'^{Initia a Piraeo.}
 αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι Φάρμακα ἐσβε-
 βλήκοιεν ἐς τὰ Φρέατα· κρήνη γὰρ ἔπω ἦσαν
 αὐτοῖσι. Ἰσχυρόν δὲ καὶ ἐς τὴν ἀνα πόλιν ἀφί-
 κθη, καὶ ἔστησκον πολλῶν μάλλον ἤδη. Λε-
 γέτω μὲν ἔν περὶ αὐτῶν, ὡς ἑκάστος γιγνώσκει,
 καὶ ἰατρός, καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτις εἰκὸς ἦν γε-
 νέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας, ἄς τινες νομί-
 ζει, τοσαύτης μεταβολῆς ἰκανὰς εἶναι, ἢ δύ-
 ναμιν ἐπὶ τὸ μεταστῆσαι σθεῖν. Ἐγὼ δὲ οἶόν τε
 ἐγγίγθη, λέξω⁸ καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν,⁹
 εἴ ποτε καὶ αὐτοῖς ἐπιπέσοι, μάλισ' ἂν ἔχοι
 τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐ-
 τὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλης πά-
 ρουσι. (49) Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ἠμο-
 λογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοστον¹¹
 ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν. Εἰ δὲ
 τις καὶ προέκαινέ τι, ἐς τῆτο πάντα ἀπεκρί-
 θη^f. Τὸ δὲ ἄλλης ἀπ' ἐδεμίας προφά-
 σεως, ἀλλ' ἐξαίφνης ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον¹²
 μὲν τῆς κεφαλῆς † θέρμα ἰσχυρὰ, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐρυθμάλα, καὶ φλογωτὶς ἐλάμ-
 βανε. Καὶ τὰ ἐντὸς, ἢτε φάρυγγ καὶ ἡ
 C 5 γλώσσ-

c LVCRET. 1130.

d Persarum κατ' ἐξοχὴν. Etiam Schol. τὴν Περσίδα.

e Ausus sum illud ἢ inferere, quo lucem accipere mihi videtur locus alias obscurissimus, ita iam facile explicandus. (ausus, quas putes tante mutationis idoneas, (sufficientes) esse, aut submovendi eam, morbumque adeo tollendi, vim habere.

f Vid. infra f. 29.

† LVCRET. 1143.

- γλῶσσα, εὐθύς αἰμαλώδη ἦν, καὶ πνεῦμα
 13 ἄτοπον καὶ δυσᾶδες ἦφιει. Ἐπειτα ἐξ αὐτῶν
 Symptoma-
 34. πληρῆμος καὶ βράγχος ἐπεγίνετο. Καὶ ἐν ἑ
 14 ἔμετὰ βηχὸς ἰχυρῆ. Καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρ-
 διαν ἠ σπρίζαι, ἀνέσρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀπο-
 καθάρσεις χολῆς πάσαι ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν
 ὀνομασμένα εἰσὶν, ἐπήσαν, καὶ αὐτὰ μετὰ
 15 ταλαιπωρίας ^k μεγάλης. Λύγξ τε τοῖς πλείο-
 σιν ἐνέπιπτε κενὴ ^l σπασμὸν ἐνοιδῶσα ἰχυρὸν,
 τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα * λαφύσατα ^m, τοῖς δὲ
 16 καὶ πολλῶ ὕστρον. Καὶ τὸ μὲν ἐξῶθεν ⁿ ἀπλο-
 μένω σῶμα, ἐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἕτε χλω-
 ρόν, ἀλλ' ὑπέρυθρον πελιδνόν ^o. Φλυκταίνους
 17 μικρᾶς καὶ ἐλκεσιν ἐξηθηκός. τὰ δὲ ἐνὶ ἰός ἕ-
 τως ἐκοίετο, ὥςτε μῆτε τῶν πάντων λεπτῶν ἰμα-
 τῶν καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μῆτ' ἄλλο
 Praefertim
 fitis & ac-
 sus. τι ἢ γυμνὸν * ἀνέχεσθαι ἠδίστα τε ἀν ἐπὶ ὑ-
 18 δωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτῆς ῥίπτεν. Καὶ πολ-
 λοὶ τῆτο ^p τῶν ἡμελημένων (ἀνθρώπων) καὶ
 ἔδρασαν ἐς Φρέατα, ἀπαύσω τῇ διψῇ ζυεχο-
 μένοι καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεισθήκει ^q τό, τε
 19 πλέον, καὶ ἔλαστον ποτόν. Καὶ ἡ ἀπορία τῶ
 μῆ

g Sch. πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆ νοσήματος ταλαιπωρίαν.

h Sch. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν ἐμάχον καρδίαν ἐκάλεον, καὶ
 καρδιωγμὸν τὸν πόνον τῆ σαμάχης.

i Sch. ἀποκρίσεις, κενώσεις.

k τῆς δυσεντερίως δηλονότι.

l Ἔτι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἰπποκράτης δι-
 ᾄσκει.

* αὐτίκα.

m Τὸν σπασμὸν παυσάμενον.

n LVCRET. 1161.

o Τὸ μετέχον ἀχρότητος καὶ μελανίας, οἰνοῦ μελυ-
 θδοσιδῆς.

* Int. τὸ σῶμα.

p Pro διὰ τῆτο.

q LVCRET. 1175.

μὴ ἤτυχάζειν, καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειλο
 διαπαντός, καὶ τὸ σῶμα ὅσον περ χρόνον καὶ
 ἡ νόσος ἀκμάζει, ἐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀν-
 τείχε παρά δοξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ. ὣς ἡ 20
 διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναυαῖοι καὶ ἑβδομαῖοι
 ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἢ ἔτι ἔχοντες τι *Exitus morbi.*
 δυνάμεως εἰ διαφύγοιεν, ἐπικασιόντες τῷ νοσή-
 ματος ἐπὶ τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως τε αὐτῇ
 ἰαχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας ἅμα ἀ-
 κρατῆς ἐπιπιπίσεως, οἱ πολλοὶ ὕφερον διὰ τὴν
 ἀσθένειαν διεφθείροντο. Διεξέει γὰρ διὰ παν- 21
 τὸς τῷ σώματι ἀνάθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κε-
 φαλῇ πρῶτων ἰδρυθῆναι κακόν. Καὶ εἴ τις ἐκ 22
 τῶν μεγίστων ἔπεριγένετο, τῶν γε ἀκρωτηρίων
 ἀνήλιψις αὐτῷ ἐπεσήμαινε. Κατέσκηψε
 γὰρ καὶ ἐς αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ
 πόδας. Καὶ πολλοὶ σερισκομένοι τέτων διέ- 23
 φευγον. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰς
 δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραλίνα ἀνασάντας
 τῶν πάλιν ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε
 αὐτὰς, καὶ τὰς ἐπιηθείκας. (50) Γενόμενον 24
 γὰρ κρεῖσσον λόγῳ τὸ εἶδος τῆς νόσου, τὰ τε
 ἄλλα χαλεπαίερας, ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπεῖαν
 φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστω, καὶ ἐν τῷδε ἐδή-
 λωσθε μάλιστα ἄλλο τι ὄν, ἢ τῶν ξυνηρόρων
 τί.

r Abundat Attice negatio ad verba ἀπαγορευτικῶς ἢ negatiua, adiecta. v. f. 44. no. 1.

s Editi ita, ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντες τι δυνάμεως, ἢ, εἰ διαφύγοιεν κ. τ. λ. Sed mihi videbantur non fuisse perituri οἱ ἔχοντες τι δυνάμεως, quin pauulum illud vitium reliquarum fecit, vt ad tempus euaderent. Si non placeat vnus literae transpositio, at ita certe vertendum est, vt ἔτι ἔχοντες &c. ad alterum disiunctionis membrum pertineat.

t Sch. κινδύνων δηλονότι. LVCRET. 1197.

u Ἐπίσκεψις.

- 25 τί. Τὰ^x γὰρ ὄρνεα, καὶ τετραπόδα, ὅσα
 Cadaveri-
 bus absti-
 nent feræ.
 26 μένων, ἢ ἔ προσήει, ἢ γευσάμενα, διεφθεί-
 ρετο. Τεκμηριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρίθων
 ἐπίλειψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ ἔχ' ἐρωῶν ἔτε
 27 ἄλλως, ἔτε περὶ τοῖστον ἔδεν. Οἱ δὲ κύνες ὕ
 μᾶλλον αἰσθησιν παρῆχον τῆ ἀποβαίνοντος, διὰ
 28 τὸ ζυνδιαῖσθαι. (51) Τὸ μὲν ἐν νοσημα,
 πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι^z ἀτοπίας, ὡς
 ἐκάσῳ ἐτύγχανε τι διαφερόντως ἐτέρῳ πρὸς
 29 ἕτερον γιγνομενον, τοῖστον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν.
 30 Καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον
 ἔδεν τῶν εἰωθότων^a, ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τῆτο
 31 ἐτελεύτα. Ἐθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ
 δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι ἐν τε ἔδεν καλῆς
 ἰάμα^b, ὡς εἰπεῖν, ὃ, τι χρῆν προσφέρειν
 ὠφελεῖν τὸ γὰρ τῷ ζυνευγκόν ἄλλον τῆτο
 ἐβλαπτε, σῶματε αὐταρκες ὄν ἔδεν διεφάνη
 πρὸς αὐτὸ, ἰχύος περὶ ἢ ἀδενείας, ἀλλὰ
 πάντα ζυνήρει, καὶ τὰ πάσῃ διαίτη θερα-
 32 πεύόμενα. Δεινότητον δὲ πάντος ἦν τῆ κακῆ,
 ἢ τε ἀθυμία ὁπότε τις αἰδοίτο κάμων. (πρὸς
 31 Desperatio
 morientium
 numerum
 auget.
 γὰρ τὸ ἀνέλπισον εὐθύς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ,
 πολλῶ μᾶλλον προείητο σφᾶς αὐτῆς, καὶ ἔχ'
 32 ἀντείχον,) καὶ ὅτι, ἕτερος ἀφ' ἐτέρῃ θερα-
 πείας ἀναπιμπλάμενοι, ὡσπερ τὰ πρόβα-
 33 τα^c, ἔθνησκον, καὶ τὸν πλείστον φθόρον τῆτο
 33 ἐνεπόσει. Εἴτε γὰρ^d μὴ θέλοισεν δεδιότες ἀλ-
 λήλοισ

x LVCRET. 1213.

y LVCR. 1220.

z H. e. ἐμὲ παραλιπόντος, vt taceam.

a Supra sect. II.

b LVCRET. 1224.

c Sch. ἔτι τὰ πρόβατα μεταληπτικῶ καὶ μεταδοτικῶ τῆς
 νίσε.

d LVCRET. 1235.

λήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰ-
κία πολλὰ ἐκενώθησαν ἀπορία τῆς θεραπεύ-
σουτος. Εἴτε προσίοιεν, διεφθείρουσ' καὶ μά- 34
λισα οἱ ἀρετῆς τι^ε μεταποιούμενοι. Αἰσχύνη 35
γὰρ ἠφείδεν σφῶν αὐτῶν ἐσίοντες παρὰ τῆς
Φίλης, ἐπεὶ καὶ^ε τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπε-
γιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκίοι ἐξέκα-
μνον, ὑπὸ τῆ πολλῆ κακῆ νικώμενοι. Ἐπὶ πλεόν 36
δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα
καὶ τὸν πονέμενον ἀκτίζουσι, διὰ τὸ προειδέ-
ναί τε καὶ αὐτοὶ ἦδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι,
(δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κλείνειν, ἐκ ἐπε- 37
λάμβανε) καὶ^ε ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλ-
λων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα^h περιχαρεῖ,
καὶ ἐπὶ τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κέ-
φης, μηδ' αὖν ὑπ' ἄλλῃ νοσήματός ποτε ἐτι
διαφθαρήναι. (52) Ἐπίεσε δ' αὐτὲς μάλ- 36, b.
λον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ζυγκομιδῆ<sup>Multitudo
item bomi-
num ex
agris.</sup>
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυⁱ, καὶ ἐχⁱ ἦσσαν τῆς 37, b.
ἐπελθόντας. Οἰκίῳν γὰρ ἐχⁱ ὑπαρχουσῶν,
ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὥρα ἔτρε διεστω-
μένων, ὁ φθόρος ἐγίγνετο ἕθενί κόσμῳⁱ ἀλλὰ 38
καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἐκείνη,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλυπθῆντο, καὶ περὶ τὰς
κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τῇ τῆ ὕδατος ἐπι-
θυμία.

e Sch. φιλονεικίας, ἀγάπης.

f Sch. λείπει ἢ πρὸς, ἵνα ᾗ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ θρήνας.

g Intell. ὅτι, est enim connexum cum superiori, διὰ τὸ προειδέναι τε.

h Conieceram τὸ παραχρῆμα περιχαρεῖς, sed cum Scholiafies ita legerit, vt in contextu est, & τὸ περιχαρῆς substantiue pro rebus laetis poni possit, nihil mutavi. Nimis Schol. exponit, τῇ ἐνστάτῃ περιχαρεῖα.

i Belli enim metu in urbem concesserant. LVCRET. 1257.

- 39 *Leges & sa-
cra desu-
runtur.* θυμία. τὰ τε ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνηντο ^k, νεκρῶν
πλέα ἦν αὐτῶ ἑναποθνησκόντων. Ὑπερβια-
ζομένους γὰρ τῶ κακῶ, οἱ ἄνθρωποι ἔκ ἐχούσης,
40 ὁ, τι γενωνται, ἐπὶ ὀλιγαρίαν ἐτράποντο καὶ
41 ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Νόμοι τε πάντες συν-
εταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς
ταφάς. Ἐθαπτον δὲ, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο.
Καὶ πολλοὶ ἐς ἀνααιχύντας θήμας ἐτράποντα
σπάνει τῶν ἐπιτηδίων, διὰ τὸ συχνὰς ἤδη
42 προτεθῆναι σφίτιν. Ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἄλλο-
τρίαις, φθάσαντες τὰς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπι-
θύντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον, οἱ δὲ καιο-
μένους ἄλλω, ἀνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροισεν,
43 ἀπήσαν. (53) Πρῶτόν τε ἤρξε, καὶ ἐς τάλλα,
44 τῆ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. Ρᾶον
γὰρ ἐτόλμα τις ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο,
μη¹ κατ' ἠδονὴν ποιεῖν, ἀγχιτροφὸν τὴν με-
ταβολὴν ὄρωντες τῶν τ' εὐδομιόνων, καὶ αἰ-
φνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν ἔδεν πρότερον
45 κεκλιμένων, εὐθύς δὲ τὰ κείων ἐχόντων ὥστε
ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν
ἤξιον ποιεῖσθαι, ἐφῆμερα τὰ τε σώματα καὶ
46 τὰ χρήματα ὁμοίως ἠγέμενοι. Καὶ τὸ μὲν
προσταλαμπαιεῖν τῶ δόξαντι * καλῶ, ἐδοῖς
πρόθυμος ἦν, ἀδῆλον νομίζων, εἰ πρὶν ἐπ'
47 αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται ὁ, τι δὲ ἤδει
τε ἠδύ, καὶ πανταχοῦθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδα-
λέον ^m, τῆτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέ-

57.

k Incubandi causa, quod in Aesculapii praesertim fa-
ctum. LVCRET. 1270.

l Vid. l. 19. no. q. Nimirum occultabat, ut non faceret
pro libidine palam.

* Sch. τῆτέτι τῆ ἀρετῆ· αὐτὴ γὰρ μετὰ ταλαμπουρίας γί-
γνεσθαι.

m Quidquid ad voluptatem parandam conferret. Su-

ση. Θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος, εἰδείς 48

ἀπείργει τὸ μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν

καὶ μὴ, ἐκ τῆς πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολυ-

μένους τῶν δὲ ἀμαρτημάτων εἰδείς ἐλπίζων 49

μέχρι τῆς δίκης γενέσθαι βίβς ἀν τὴν τιμωρίαν

ἀντιδῆναι πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφι-

σμένην σφῶν ἐπικρεμαδῆσαι, ἣν πρὶν ἐμπε-

σεῖν, εἰκὸς εἶναι τῆς βίβς τι ἀπολαῦσαι. (54) 50

Τοιαῦτά μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες

ἐπέζηοντο, ἀνθρώπων τε ἐνδον θνησκόντων,

καὶ γῆς ἔξω θησκόμενης. Ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα 51

εἰκὸς ἠ ἀνεμνήθησαν καὶ τῆδε τῆς ἔργς, Φά-

σκούβες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἀδεοῦσαι,

Ἦξει Δωρικὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἀμῶν 52

αὐτῷ.

Ἐγένετο μὲν ἐν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοι-

μὸν ἀνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν,

ἀλλὰ λιμὸν †. Ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τῆς παρόντος, 53

εἰκότως λοιμὸν εἰρήσθαι. Οἱ γὰρ ἀνθρώποι

πρὸς ἃ ἐπαρχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. Ἦν

δὲ γε οἷμα, ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβη

Δωρικὸς τῆδε ὑστερος, καὶ ξυμβῆ γενέσθαι λι-

μὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἔτιως ἄσονται. Μνήμη 54

δὲ ἐγένετο καὶ τῆς Λακεδαιμονίων ὁ χρησθησῶν

τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν,

εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀεΐιλε, κατὰ κράτος πο-

λεμησὶ νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ῥ ἔφη ξυλ-

λή-

Spicabar etiam τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, quidquid lucrosum sibi esset, aut compendium quodcumque adferret. Et video ita edictum a Stephano, Hudsono, Dukero.

η Nempe vexatio dat intellectum.

† Ergo illo tempore pronuntiatione non differebant

• & οἱ.

ο Qui eo tempore Peloponnesiorum duces hostes Atheniensium erant.

ρ Phœbus etiam pestilentiae auctor initio Iliadis, qui

- 55 λήψεσθαι. Περὶ μὲν δὲ τῆ χρηστηρίᾳ, τὰ γι-
γνόμενα εἴκαζον ὅμοια εἶναι. Ἐσβεβληκότων
δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς.
- 56 Καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ εἰσήλθεν, ὅ, τι
καὶ ἄξιον εἰπεῖν ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν
μαλιστα, ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ
πολυανθρωπότατα. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν
νόσον γενόμενα.

eo etiam nomine ἐπιβόλος dicitur & ἰκέργος. In calore solis
palustre coelum commouentis causam pestilentiae huius
quaesivit iam olim DIODORVS SICVLVS.

Cum LVCRETIVS non soleat esse in eo-
rum manibus, quibus praesertim
hoc libello consultum itur, facien-
dum putavi, vt versus illius, quibus
THVCYDIDEM reddidit, adscriberem.
Conf. Ouidiana Aeginensis morbi
descriptio Met. 7, 523-586.

LVCRET. L. VI, 1136. seqq.

(Quae propter numeros Thucydideis
adscriptos facile erit cum illis
conferre.)

*Haec ratio quondam morborum, & mor-
tifer aestus,
Finibus Cecropiis funestos reddidit agros,
Vastavitque vias, exhaustit ciuibus urbem.
Nam penitus veniens, Aegypti e finibus
ortus,*

Aera

Aeva permensus multum camposque natanseis, 1140
 Incubuit tandem populo Pandionis: omnes
 Inde cateruatim morbo mortique dabantur.

Principio caput incensum feruore gerebant,
 Et duplicis oculos suffusa luce rubentis.
 Sudabant etiam fauces intrinsecus atro 1145
 Sanguine, & ulceribus vocis via septa coibat:

Atque animi interpret manabat lingua cruore,
 Debilitata malis, motu grauis, aspera tactu:
 Inde, ubi per fauceis pectus complerat, & ipsum
 Morbida vis in cor moestum confluxerat aegris: 1150
 Omnia tum vero vitæ claustra lababant.

Spiritus ore foras tetrum voluebat odorem,
 Rancida quo perolent proiecta cadauera ritu.
 Atque animi prorsum vires totius, & omne,
 Languebat corpus, lethi iam limine in ipso. 1155

Intolerabilibusque malis erat anxius angor
 Assidue comes, & gemitu commissa querela,
 Singultu: que frequens noctem persaepe, diemque,
 Corripere assidue nervos & membra coactans,
 Dissoluebat eos, defessos ante, fatigans. 1160

Nec nimio cuiquam posses ardore tueri
 Corporis in summo summam feruiscere partem:
 Sed potius tepidum manibus proponere tactum,
 Et simul vlcerebus quasi iniustis omne rubere
 Corpus, ut est, per membra sacer cum dicitur ignis. 1165

Intima pars homini vero flagrabat ad ossa:
 Flagrabat stomacho flamma, ut fornacibus intus,
 Nil adeo posset quidquam leue, tenueque membris
 Vertere in utilitatem: ad ventum & frigora semper,
 In fluuios partim gelidos ardentia morbo 1170
 Membra dabant, nudum iacentes corpus in vndas.

Multi praecipites lymphis putealibus alte

D

Inci-

- Inciderunt, ipso venientes ore patente.
 Infedabiliter fitis arida corpora mersans*
 1175 *Aequabat multum paruis humoribus imbrem.
 Nec requies erat vlla mali, defessa iacebant
 Corpora: mussabat tacito Medicina timore.
 Quippe patentia cum totas ardentia nocteis
 Lumina versarent oculorum expertia somno.*
 1180 *[Multaq; praeterea mortis tum signa dabantur,
 Perturbata animi mens in moerore metuque,
 Triste supercilium, furiosus voltus & acer,
 Sollicitae porro plенаeque sonoribus aures,
 Creber spiritus, aut ingens raroque coortus,*
 1185 *Sudorisque madens per collum splendidus humos,
 Tenuia sputa, minuta, croci contincta colore,
 Salsaque per fauceis raucas vix edita tussi:
 In manibus vero nerui trahier, tremere artus:
 A pedibusque minutatim succedere frigus*
 1190 *Non dubitabat, item ad supremum deniq; tempus
 Compressae nares, nasi primoris acumen
 Tenue, cauati oculi, caua tempora, frigida pellis
 Duraque, inhorrebat rictum. frons tenta † ma-
 nebat
 Nec nimio rigida post strati morte iacebant.]*
 1195 *Oetauoque fere candenti lumine solis,
 Aut etiam nona reddebant lampade vitam.
 Quorum si quis, vt est, vitarat funera lethi,
 Vlceribus tetris, & nigra proluuie alui,
 Posterius tamen hunc tabes lethumque manebat.*
 1200 *Aut etiam multus capitis cum saepe dolore
 Conruptus sanguis plenis ex naribus ibat:*

Huc

* Hos versus 14. non ex THVCYDIDE transtulit LVCRETIVS, si sunt tamen LVCRETII.

† Ita scribere placuit, vt supersedere liceat multis de hoc loco sententiis & lectionibus, & interpretationibus referendis.

Huc hominis totae vires, corpusque fluebat.
 Profluuium porro qui tetri sanguinis acre
 Exerat, tamen in nervos huic morbus & artus
 Ibat, & in parteis genitales corporis ipsas. 1205

Et grauius partim metuentes limina leti,
 Viuebant ferro priuati parte virili:
 Et manibus sine nonnulli pedibusque manebant
 In vita tamen, & perdebant lumina partim:
 Vsque adeo mortis metus his incesserat acer. 1210

Atque etiam quosdam cerebrum obliuierum
 Cunctarum, neque se possent cognoscere ut ipsi.
 Multaque humi cum inhumata iacerent corpora
 supra

Corporibus, tamen alituum genus atque ferarum
 Aut procul absiliebat, ut acrem exiret odorem; 1215

Aut, ubi gustarat, languebat morte propinqua.
 Nec tamen omnino temere illis solibus vlla
 Comparebat quis, nec noctibus saecla ferarum
 Exhibant siluis: languebant pleraque morbo,
 Et moriebantur: cum primis fida canum vis 1220

Strata viis animam ponebat in omnibus aegram.
 Extorquebat enim vitam vis morbida membris.

Incomitata rapi certabant funera vassa:
 Nec ratio remedi communis certa dabatur.
 Nam quod alis dederat vitaleis aëris auras 1225

Voluere in ore licere, & caeli templa tueri:
 Hoc aliis erat exitio, lethumque parabat.

Illud in his rebus miserandum, & magnopere
 vnum

Aerumnabile erat, quod, ubi se quisque videbat
 Implicitum morbo, mori damnatus ut esset, 1230
 Desiciens animo moesto cum corde iacebat
 Funera respectans, animam & mittebat ibidem.

*Idque vel in primis cumulabat funere funus:
 Quippe etenim nullo cessabant tempore apisci
 1235 Ex aliis alios auidi contagia morbi.
 Nam quicumque suos fugitabant visere ad
 aegros,*

*Vitai nimium cupidi, mortisque timentes,
 Poenibat paullo post turpi morte malaque
 Desertos, opis experteis, incuria maectans,
 1240 Lanigeras tanquam pecudes & bucera saecla.*

*Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant,
 Atque labore, pudor quem tum cogebat obire,
 Blandaque lassorum vox mista voce querelae.
 Optimus hoc leih genus ergo quisque subibat:*

*1245 Inque aliis alium populum sepelire suorum
 Certantes, lacrymis lassu lucluque redibant.
 Inde bonam partem in lectum moerore dabantur:
 Nec poterat quisquam reperiri, quem neque
 morbus,*

Nec mors, nec luclus tentaret tempore tali.

*1250 Praeterea iam pastor, & armentarius omnis,
 Et robustus item curui moderator aratri,
 Languiebant, penitusque casis contrusa iacebant
 Corpora, paupertate & morbo dedita morti.
 Exanimis pueris super examinata parentum*

*1255 Corpora nonnunquam posses, retroque videre
 Matribus & patribus natos super edere vitam.
 Nec minimum partim ex agris aegroris in
 urbem*

*Confluxit, languens quem contulit agricolarum
 Copia, conueniens ex omni morbida parti.*

*1260 Omnia complebant loca tectaue, quo mage eos
 tum*

Confertos ita aceruatim mors accumulabat.

Multa

*Multa siti prostrata viam per, proque voluta
 Corpora Silanos* ad aquarum strata iacebant,
 Interclusa anima nimia ab dulcedine aquai.
 Multaque per populi passim loca promta, viasque 1265
 Languida semianimo tum corpore membra videres,
 Horrida paedore, & pannis cooperta perire
 Corporis inluvie: pellis super ossibus vna,
 Ulceribus teiris prope iam, sordique sepulta.*

*Omnia denique sancta Deum delubra replebat 1270
 Corporis mors exanimis, onerataque passim
 Cuncta cadaueribus Caelestum templa manebant,
 Hospitibus loca quae complebant aedituentes.
 Nec iam religio Diuum, nec Numina magni
 Pendebantur: Enim praesens dolor exsuperabat. 1275
 Nec mos ille sepulturae remanebat in vrbe,
 Vt prius hic populus semper consuerat humari.
 Perturbatus enim totus trepidabat, & vnus
 Quisque suum pro re consortem moestus humabat:
 Multaque vis subita & paupertas horrida suasit. 1280
 Namque suos consanguineos aliena rogorum
 Insuper instructa ingenti clamore locabant,
 Subdebantque facies, multo cum sanguine saepe
 Rixantes potius, quam corpora desererentur.*

* i. e. ad fontes salientes, quae aquam ex personis, quas *Tullios*, *Marfjas*, *Silanos* dixere, eiaculantur.

V.

EX XENOPHONTIS Cyropaedia L. I, 2-4.
Cyri genus. Persarum institutio.

Cyri pueritia.

- Cyri genus.* **Π**ατὴρ μὲν δὴ λέγεται Κύρος γενέσθαι
Καμβύση, Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ
Καμβύσης ἕτος τῶν Περσείδων γένους ἦν· οἱ δὲ
- 2 Περσεΐδαι ἀπὸ Περσέως κληίζονται. Μητὴρ
δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι, ἣ δὲ Μαν-
δάη αὐτῆ Ἀσυάγης ἦν θυγάτηρ, τῶν Μήδων
- 3 βασιλέως. Φύνη δὲ Κύρος λέγεται, καὶ ἀδελφα
ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν Βαρβαρῶν, εἶδος μὲν κάλ-
λιος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότητος, καὶ φιλο-
μαθέςατος, καὶ φιλοτιμώατος, ὡς τε πάντα
μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπο-
μείναι, τῶ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. φύσιν μὲν δὴ
τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοσαύτην ἔχων
διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν
νόμοις· ἔτοι δὲ δοῦσιν οἱ νόμοι ἀρχεσθαι τῶ
κοινῷ ἀγαθῷ ἐπιμελέμενοι· ἔκ ἐνθεν γὰρ ὄθεν
ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἀρχοῦναι· αἱ μὲν γὰρ
πλείσται πόλεις ἀφείναι παιδεύειν ὅπως τις
ἐθέλει τῶς ἑαυτῶν παιδας, καὶ αὐτὸς τῶς
πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλῃσι διάγειν, ἐπειτα
προσάτρεσιν αὐτοῖς μὴ κλέπειν, μὴ ἀρπάζειν,
μὴ βία εἰς οἰκίαν παρίεναι, μὴ παύειν ὅν μὴ δί-
καον, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἀρχοντι, καὶ
τάλλα τα τοιαῦτα ὡσαύτως· ἦν δὲ τις τῶτων
τὶ παραβῆναι, ζημίαις αὐτοῖς ἐπέθεσαν. οἱ
δὲ Περσικὸὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται,
ὅπως

*Institutionis
publicae ne-
glectus vul-
garis.*

*Persae ali-
ter.*

ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοῖσ' τοῖς ἑσσηαῖοις οἱ πολῖται,
οἱοῖται πονηρῶς τινος ἔργον ἢ αἰαχρῶς ἐφίεσθαι ἐπι-
μέλονται δὲ ἄλλοι. Ἔστιν αὐτοῖς ἐλευθέρων ἀγορὰ
καλασμένη, ἐνθα τὰ τε βασιλεία, καὶ τὰ ἄλλα
ἀρχεῖα πεποιήται. ἐν τῷ θέν τὰ μὲν ἄνια καὶ
οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τέτων Φαναί, καὶ ἀπειρο-
καλίαν ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, ὡς μὴ
μιγνύηται ἡ τέτων τύρβη, τῇ τῶν πεποιδευ-
μένων εὐκοσμία. Διήρηται δὲ αὕτη ἡ ἀγορὰ
ἢ περὶ τὰ ἀρχεῖα εἰς τέτταρα μέρη τέτων δ'
ἔστιν, ἐν μὲν παισίν, ἐν δὲ ἐφήβοις, ἄλλο τε-
λείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύ-
σιμα ἔτη γεγούσι. Νόμῳ δὲ εἰς τὰς εαυτῶν
χώρας ἑκάστοι τέτων παρέισιν, οἱ μὲν παῖδες
ἀμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέλειοι ἀνδρες. οἱ δὲ γε-
ρωότεροι, ἡνίκ' ἂν ἑκάστῳ προχωρῇ, πλην ἐν
ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δὲ αὐτὰς
παρεῖναι οἱ δὲ ἐφήβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ
ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνακῶν ὄπλοις, πλην τῶν
γεγαμηκότων ἔτοι δὲ ἔτε ἐπιζητῶνται, ἐὰν
μὴ προῤῥηθῇ παρεῖναι, ἔτε πολλὰκις ἀπεῖναι
καλόν. Ἀρχοντες δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τέτων τῶν
μερῶν εἰσι δώδεκα· δώδεκα γάρ καὶ Περσῶν
Φυλαὶ διήρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισίν ἐκ
τῶν γερωτέρων ἡρημένοι εἰσίν, οἱ ἂν δοκῶσι
τὰς παῖδας βελτίστους ἀποδεικνύουσαι. ἐπὶ δὲ
τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἂν αὐ-
τὰς τὰς ἐφήβους βελτίστους δοκῶσι παρέχειν
ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οἱ ἂν δοκῶσι αὐ-
τὰς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιῆσθαι παρέχειν,
καὶ τὰ προαγγελόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρ-
χῆς. Εἰσι δὲ καὶ τῶν γερωτέρων προσάται ἡ-
ρημένοι, οἱ προσατευσθιν ὅπως καὶ αὐτοὶ τὰ

8
Forum li-
berale.

9

10

Quadriper-
titum.

11

12

13

(Duodecim
tribus.)

14

15

- 16 καθήκοντα ἀποτελῶσιν. Ἄ δὲ ἐνάση ἡλικία
προστέταται ποιεῖν, διηγησόμεθα, ὡς μάλ-
λον δῆλον γένηται, ἢ ἐπιμέλονται, ὡς ἀν βέλεις
17 εἶεν οἱ πολῖται. Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδα-
I. Pueri di-
scunt insti-
tiam.
σκαλεῖα φοιτῶντες, διάγχοσι μανθάνουσαις δι-
καισύνην, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐπὶ τῷτο ἐρχόμεθα,
ὥσπερ παρ' ἡμῶν οἱ τὰ γράμματα μανθασ-
18 μενοι· οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διαλεχσοσι τὸ πλεῖ-
στον τῆς ἡμέρας δικάζουσαις αὐταῖς· γίνεσθαι γὰρ
δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν,
ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ
βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων,
19 οἷον δὴ εἰκός· ἐς δὲ ἀν γνῶσι τῶτων τι ἀδικούν-
τας, τιμωρῆσθαι κολάζουσαις δὲ καὶ ἐς ἀδικίας
ἐγκαλῶντας εὐρίσκουσαις δικάζουσαις δὲ καὶ ἐγ-
κλήματος, ἔνεκα ἀνδρῶποι μισῶσι μὲν ἀλ-
20 λήλους μάλιτα, δικάζουσαις δὲ ἥμισυ, ἀχα-
Iudicium
atuefus
ingratiu-
dinem.
ριστίας· καὶ ὃν ἀν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν
ἀποδίδουσαι, μὴ ἀποδίδουσαι δὲ, κολάζουσαις καὶ
21 τῷτον ἰσχυρῶς· αἰόνται γὰρ τῶς ἀχαριστας, καὶ
περὶ θεῶς ἀν μάλιτα ἀμελῶς ἔχειν, καὶ περὶ
22 γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους. ἐπεὶ δὲ
δοκεῖ μάλιτα τῇ ἀχαριστία ἢ ἀνασχυνία· καὶ
γὰρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι, ἐπὶ πάντα τὰ
23 ἀσχερὰ ἡγεμών. Διδάσκουσαις δὲ τῶς παῖδας
καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλουσαις εἰς τὸ
μανθάνουσαις σωφρονεῖν αὐτῶς, ὅτι καὶ τῶς
πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν σω-
24 φρονας διάγουσαις. Διδάσκουσαις δὲ αὐτῶς καὶ
Oissequi
maioribus.
πειθεσθαι τοῖς ἀρχουσαις· μέγα δὲ καὶ εἰς τῷτο
συμβάλλουσαις, ὅτι ὁρῶσιν τῶς πρεσβυτέρους, καὶ
25 πειδομένους τῶς ἀρχουσαις ἰσχυρῶς. Διδάσκουσαις
δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρος καὶ ποτῶ· μέγα
δὲ

Temperan-
tia.

δὲ καὶ εἰς τὸτο συμβάλλεται, ὅτι ὄρωσι τὰς
 πρεσβυτέρους ἔμπροσθεν ἀκρόνους γαστροῦ ἕνεκα,
 πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες· καὶ ὅτι ἔπαρά 26
 μητρὶ σιτάντων οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδά-
 σκαλῷ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι· Φέρονται 27
 δὲ αἰκόθεν σῖτα μὲν ἄρτους, ὄψον δὲ κάρδαμον·
 πιεῖν δὲ ἦν τις διψῆ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τῆς πόλιος
 ἀρύσασθαι· πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξοῦν 28
 καὶ αἰκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα
 ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττεισιν.
 ἐν τούτοις δὲ εἰς τὰς ἐφήβους ἐξέρχονται. Οὗτοι 29
 δὲ αὐτοὶ οἱ ἐφηβοὶ διάγουσιν ὡδὲ δέκα ἔτη, ἀφ' 11. Iuvenes.
 ἧ ἀνὲκ παιδῶν ἐξέλθωσι. Κοιμῶνται περὶ τὰ 30
 ἀρχαῖα, ὡς περὶ προεῖρηται, καὶ φυλακῆς ἕνεκα
 τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ αὕτη 31
 ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι. Παρέχουσι
 δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς μάλιστα ταῖς ἀρχαῖσι
 χρῆσθαι, ἣν τι δέονται ὑπὲρ τῆς κοινῆς· καὶ ὅταν
 μὲν δέη, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχαῖα· ὅταν 32
 δὲ ἐξῆ βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμί-
 σειαν τῆς φυλακῆς*. ποιεῖ δὲ τούτο πολλάκις
 τῶν μηνῶν· ἔχειν δὲ δεῖ τὰς ἐξιόντας τόξα παρὰ
 τὴν Φαρέτραν, καὶ ἐν κολεῶν κοπίδα ἢ σάγαριν,
 ἔτι δὲ γέρον καὶ παλῆα δύο, ὡς τὸ μὲν ἀφείναι,
 τῶν δ' ἂν δέη ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τούτο δὲ 33
 δημοσίᾳ τὰ θηρῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ βασιλεὺς,
 ὡς περὶ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐστίν, καὶ
 αὐτοὺς τε θηρᾶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται, ὅπως 34
 ἂν θηρῶν, ὅτι ἀληθεστάτη δοκεῖ αὐτῇ ἡ μελέτη
 τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι· καὶ γὰρ πρῶτ' ἀνι-
 στασθαι ἐδίξει, καὶ φύγη καὶ θάληπ' ἀνεχέσθαι

D 5

γυ-

* Pro hoc commate aliae, τὰς δὲ ἡμισίας φυλακῆς κα-
 ταλείπει. An utrumque posuit Xenophon; alterutrum πα-
 ρέλλειν putabant diuerſi librarii?

- 35 γυμνάζει δὲ καὶ ὁδοπορίας καὶ δρόμοις. ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεύσασθαι θήριον, καὶ ἀκονίσασθαι, ὅπως ἀν' παραπίπῃ, καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλακίς ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνθιστῆται· πάειν μὲν
- 36 γὰρ δεῖ τὸ ὁμοίως γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον, ὥστε εὐράδιον εὐρεῖν ἐν τῇ θήρᾳ, τί ἀπέσι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων.
- 37 Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν, ἀριστον ἔχοντες, πλείον μὲν, ὡς εἰκός, τῶν παιδῶν, τὰλλα δὲ ὅμοιον. καὶ θηρῶντες μὲν, ἐκ ἀριστήσασθαι
- 38 ἢν δὲ τιδὴ θηρίῳ ἐνεκα ἐπικαλαμείναι, ἢ ἄλλως βεληθῶσι διατρίψαι περὶ τὴν θήραν, τὸ ἀριστον τῆτο δειπνήσαντες, τὴν ὑσεραίαν αὐθιγῶσι
- 39 ῥῶσι μέχρι δειπνῆσαι καὶ μίαν ἄμφω^a τέτρωτῃ ἡμέρᾳ λογιζόμενοι, ὅτι μίᾳς ἡμέρας σίτον δαπανῶσι. Τῆτο δὲ ποιῶσι, τῆ ἐθίζεσθαι ἐνεκα, ἵνα καὶ εἴαν τι ἐν πολέμῳ δεήσει, δύνανται τῆτο ποιεῖν. Καὶ ὄφρον δὲ τῆτο ἔχουσιν οἱ τηλικῶται, ὅ, τι ἀν' θηράσωντι· εἰ δὲ μή,
- 41 τὸ κάρδαμον. Εἰ δὲ τις αὐτῶς οἶσται ἢ ἐοσίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχουσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς ἡδὺ μὲν μάζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ διψῶντι
- 42 πιεῖν. Αἱ δὲ αὐθιγῶσαι φυλαγὰς διατρίβασιν μελετῶσαι τὰ τε ἄλλα, ἀπαιδῆδες ὄντες ἐμαθόν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελῶσιν.

Εἰσὶ

^a Ita editt. antiquae, nisi quod vitiose ἡμέρας legunt, sed HVTCHINSON, post WELSSIANAM, μίαν ἄμφω ταύτας τῆς ἡμέρας λογιζόμενοι. Caeterum etiam alias ita Attici, ut nimirum feminino duali adiectivum masculinum iungant, v. g. n. 8. f. 93. vbi bene, quod nihil mutat WELLSIVS.

Frugalitas
iucunda.

Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τέτων ἀγῶνες, καὶ ἀθλα **43**
 προτίθεται ἐν ἧ δ' ἀν Φυλῇ πλείεσι ὡς
 δημονέσονται καὶ ἀνδρικότατοι, ἐπαυῶσιν οἱ
 πολῖται, καὶ τιμῶσιν ἔ μόνον τὸν νῦν ἀρχοντα
 αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσις αὐτὸς παῖδας ὄντας
 ἐπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένσι τῶν ἐφή- **44**
 βων αἱ ἀρχαί, ἣν τι ἢ Φρεῖῃσαι δεῆσι, ἢ
 κακέργας ἐρευνησαι, ἢ λησῆς ὑποδραμεῖν, ἢ
 καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰχύος τε καὶ τάχως ἔργα
 ἐσὶ. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφήβοι πράττουσιν ἐπει- **45**
 δὴν δὲ τὰ δέκα ἔτη τελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς
 τῆς τελείας ἀνδρας ἀφ' ἧ δὲ ἀν ἐξέλθωσι
 χρόνῳ ἐκ τῶν ἐφήβων, ἔτοι αὐ πέντε καὶ εἴκο-
 σιν ἔτη διάγουσιν ὡδε. Πρῶτον μὲν, ὡσπερ **46**
 οἱ ἐφήβοι, παρέχουσιν ἑαυτῆς ταῖς ἀρχαῖς
 χρῆσθαι, ἣν τι δεῆ περὶ τῆ κοινῆ, ὅσα φρο-
 νέντων τε ἤδη ἔργα ἐσὶ, καὶ ἔτι δυναμένων.
 Ἦν δὲ πρ δεῆσι στρατεύεσθαι, τόσσα μὲν οἱ ἔτω **47**
 πεπαιδευμένοι ἐκείνι ἔχουσιν, ἔδὲ παλλὰ στρα-
 τεύονται τὰ δ' ἀγχιμαχα ὄπλα καλεῖμενα, **48**
 θώρακά τε περὶ τοῖς σέρνοις καὶ γέρον ἐν τῇ
 ἀριστερᾷ, οἷον περ γράφοιται οἱ Περσαι, ἔχον-
 τες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ **49**
 αἱ ἀρχαί δὲ πᾶσαι ἐκ τέτων καθίστανται, πλὴν
 οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. Ἐπειδὴν δὲ τὰ
 πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσιν, εἴησαν μὲν
 ἀν ἔτοι πλείον τι † ἢ πενήτηκοιτα ἔτη γεγυνο-
 τες ἀπὸ γενεᾶς. Ἐξέρχονται δὲ τῆνικαῦτα εἰς **50**
 τῆς γεραίτερας ὄντας τε καὶ καλεῖμεν οἱ δ' **IV. Senum**
 αὐ γεραίτεροι ἔτοι στρατεύονται μὲν ἐκείνι ἔξω **nianera.**
 τῆς ἑαυτῶν ^b οἴκοι δὲ μένοντες, διατάσσιν τὰ
 ΤΕ

† πλείον τε HVTCHINS. Nobiscum WELSS.

b In. πατρίδος: Sed cum hostis in ceruicibus est, cum Hannibal ad portas, vacatio aetatis nulla.

- 51 τε κοινὰ πάντα, καὶ τὰ ἴδια καὶ θανάτῃ
 δὲ ἔτοι κρίνεσι, καὶ τὰς ἀρχὰς ἔτοι πάσας
 αἰρῶνται καὶ ἦν τις ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀν-
 δράσιν ἐλλίπη τι τῶν νομιμῶν, φαίνεσι μὲν οἱ
 φύλαρχοι ἕκαστον, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βεβλόμε-
 νος· οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκέσαντες, ἐκκρίνεσιν
- 52 ὁ δὲ ἐκκριθεὶς, ἀτιμος τὸν λοιπὸν βίον διατε-
 λεῖ.
- 53 ἵνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πᾶσα ἡ Περ-
 σῶν πολιτεία, μικρὸν ἐπάνειμι· νῦν γὰρ ἐν
 βραχυλάτῳ ἀν δηλωθεῖν διὰ τὰ προειρημένα.
- 54 *Praeroga-
 tina eorum
 qui instituti
 sunt.* λέγουσιν μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα
 μυριάδας εἴνα ἴστων δ' ἔδεις ἀπελήλασιν νόμα
 τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἔξеси πᾶσι Πέρσαις
 πέμπειν τὰς εαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς
 55 δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Ἀλλ' οἱ μὲν δυνά-
 μενοι τρέφειν τὰς παῖδας ἀργῆνας, πέμπου-
 σιν· οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι, ἔ πέμπουσιν· οἱ δ' ἀν
 παιδευθεῖσι παρα τοῖς δημοσίοις διδασκά-
 λοις, ἔξеси αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκεύ-
 57 εσθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν ἔτως, ἔκ
 ἔξеси· οἱ δ' ἀν ἐν τοῖς ἐφήβοις διατελέσωσι
 τὰ νόμιμα ποιῶντες, ἔξеси τῆτοις εἰς τὰς τελείας
 ἀνδρας συναυλιεσθαι, καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν
 μετέχειν· οἱ δ' ἀν μὴ διαγένωνται ἐν τοῖς ἐφή-
 58 βοις, ἔκ εισέρχονται εἰς τὰς τελείας· οἱ δ' ἀν
 αὐτὸ ἐν τοῖς τελείοις διαγένωνται ἀνεπίληπτοι.
- 59 ἔτοι τῶν γεραιτέρων γίνονται. Οὕτω μὲν δὴ
 οἱ γεραιτεροὶ διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐλλη-
 60 θότες καθίστανται. Καὶ ἡ πολιτεία αὕτη, ἣ
 οἴονται χρώμενοι βέλτιστον ἀν εἶνα. Καὶ νῦν
 δὲ ἐτι ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίας διαί-
 τῆς

*Sicctas
 Perfurum.*

c Non otiosos simpliciter, sed ab opere, quod ad rem familiarem administrandam pertineat, vacantes.

της αὐτῶν, καὶ τῷ ἐκπονεῖσθαι τὴν διαίταν·
 αἰσχρὸν μὲν γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἐστὶ Πέρσαις, καὶ 61
 τὸ ἀποψύειν, καὶ τὸ ἀπομύτθισθαι, καὶ τὸ
 Φύσης μεσῆς φαίνεσθαι αἰσχρὸν δὲ ἔτι καὶ τὸ 62
 ἰόντα πρὸς Φανερόν γενέσθαι, ἢ τῷ εἰρησθαι εἰνε-
 κα, ἢ καὶ ἄλλῃ τινὸς τοιούτου ταῦτα δὲ ἐκ 63
 ἀν ἐδύναντο ποιεῖν, εἰ μὴ καὶ διαίτη μετρία
 ἐχρῶντο, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκπονῶντες ἀνήλισκον,
 ὥστε ἄλλῃ ποι ἀποχωρεῖν. (3) Ταῦτα μὲν 64
 δὴ κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν· ἔδὲ
 ἔνεκα ὁ λόγος ὠρμήθη, νῦν λέξομεν, τὰς Κύρου
 πράξεις, ἀρχάμενοι ἀπὸ παιδός. Κύρος μὲν 65
 γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγων πλειόνων,
 ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, καὶ πάντων τῶν
 ἡλικίᾳ διαφέρειν ἐφαίνετο, καὶ εἰς τὸ ταχὺ
 μανθάνειν ἂν θεοί, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀν-
 δρείως ἔκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τούτου τῷ χρόνῳ μετε- 66
 πέμψατο Ἀστιάγη τὴν ἑαυτῷ θυγατέρα, καὶ
 τὸν παῖδα αὐτῆς ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι
 ἤκεε καλὸν καὶ γαθὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐρχεται δ' 67
 αὐτῇ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν
 Κύρον τὸν υἱὸν ἔχουσα ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα,
 καὶ ἔγνω ὁ Κύρος τὸν Ἀστιάγη τῆς μητρὸς πα-
 τέρα ὄντα, εὐθύς, οἷα δὴ παῖς Φιλόσοργος
 ὦν φύσει, ἠσπάζετο τε αὐτὸν, ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις πάλας συνθετραμμένος, καὶ πάλας Φιλῶν
 ἀσπάζοιτο. Καὶ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημέ- 68
 νον, καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώμα-
 τος ἐντρίψει, καὶ κόμαις προστέταις, ἂν δὴ
 νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις, (ταῦτα γὰρ πάντα 69
 Μηδικὰ ἐστὶ, καὶ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες, καὶ οἱ
 κἀνδύες, καὶ οἱ σρεπτοὶ περὶ τῆ δέρη, καὶ τὰ
 ψέλλια περὶ τῶν χερσῶν· ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς
 οἴκοι,

*Cyrus emi-
 cat inter ae-
 quales pue-
 ros.*

*Ad Astyagem
 anuum venit.*

*Medorum
 ornatus.*

- 70 αἰκοι, καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐοδῆτες Φαυλό-
 71 τερα, καὶ διαταγα εὐτελέστερα) ὄρω, δὴ τὸν
 κόσμον τῆ πάππε, ἐμβλέπων αὐτῶ, ἔλεγεν,
 72 ὦ μήτηρ, ὡς καλὸς μοι ὁ πάππος. Ἐρωτώ-
 σης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸν, πότερος δοκεῖ καλ-
 73 λίων αὐτῶ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ ἔτος; ἀνεκρίνατο
 ἄρα ὁ Κῦρος, ὦ μήτηρ, Περσῶν μὲν, πολὺ
 κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ. Μήδων μὲν τοι ὅσων
 74 εἴρακα ἐγὼ, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θύρεσσ,
 πολὺ ἔτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. Ἀντα-
 σπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσυάγης καὶ σολὴν
 75 καλὴν ἐνέδυσσε, καὶ φρεπλοῖς καὶ ψελλοῖς ἐτί-
 μα, καὶ ἐκόσμει, καὶ εἰ πρὸ ἐξελάνοι, ἐφ'
 ἵππεσ χρυσοχαλίνεσ περιῆγεν, ὡσπερ καὶ αὐ-
 76 τὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Κῦρος, ἅ τε
 πᾶσ ὦν, καὶ Φιλόκαλος, καὶ Φιλότιμος, ἦδετο
 τῇ σολῇ, καὶ ἵππεύειν μανθάνων ὑπερέχαμ-
 77 ρεν· ἐν Πέρσασ γάρ, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι
 καὶ τρέφειν ἵππεσ, καὶ ἵππεύειν ἐν ὄρεινῃ ἔσθῃ
 τῇ χώρᾳ, καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.
 78 Δειπνῶν δὲ ὁ Ἀσυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῶ
 Κῦρῳ, βεβλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἦδιστα δει-
 πνεῖν, ἵνα ὡς ἦσσαν τὰ οἴκαδε ποδοῖη, προσή-
 79 γαγεν αὐτῶ καὶ παροψίδασ, καὶ παντοδαπὰ
 ἐμβάμματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον
 ἐφασαν λέγειν, ὦ πάππε, ὅσα πράγματα
 80 ἔχεις ἐν τῷ δεῖπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα
 τὰ λεκάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας, καὶ
 81 ἀπογεύεσθαι τῶν τῶν παντοδαπῶν βρωμά-
 82 ταν; τί δὲ; Φάνα, τὸν Ἀσυάγην, ἔ γάρ πολὺ
 σοι δοκεῖ κάλλιον τὸδε τὸ δεῖπνον εἶναι τῆ ἐν
 83 Πέρσασ; τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρί-
 νασθαι λέγειν, ἔχι, ὦ πάππε, ἀλλὰ πολὺ
 84 ἀπλῶ-

Cyrus equi-
tare discit.

Miratur
mensas Me-
dicas.

V. E.
 ἀλλοτρίᾳ καὶ
 εἰς τὸν παῖδα
 γὰρ ἔστιν ἡ
 εἰς αὐτὸν τὸ
 καὶ ἰσχυρῶς
 ἀποκρίνατε,
 ἡ τῶν, (Ο
 ταῦτα περὶ
 καὶ σὺ, γὰρ
 καὶ σὺ (Ο
 τῶν ταῦτ'
 φαυλοτέρου
 ἢ, ἢ τῶν
 εἰσι μὲν τῆ
 πύλασ, ἢ
 ἀποκρίνατε
 ἢ παῦ ἀπ'
 αὐτῶν ἐργῶν
 εἶπεν, Εἰ τ'
 κρεῖν γὰρ εὐα
 Ἄμα δὲ τὸ
 φρενὶ καὶ
 Κῦρον, ἐπ'
 καὶ ὁδοῖσ
 τὰ κρεῖν
 ἢ δὲ (Ο
 εἰ τοι Κῦρ
 τῶν ἀπ' ὅ
 γὰρ κρεῖν
 μὲν περὶ
 ἔστιν
 d V.
 capitulum

ἀπληξέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδὸς ἐστὶν
 ἐπὶ τὸ ἐμπληθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν ἡμᾶς μὲν
 γὰρ ἄριστος καὶ κρέας εἰς τῆτο ἄγει ὑμεῖς δέ, 80
 εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε· πολλὰς δέ τι-
 νας ἐλιγμὸς ἀνω καὶ κάτω πλανώμενοί, μόλις
 ἀφικνεῖσθε, ὅποι ἡμεῖς πάλα ἤκομεν. ἀλλ', 81
 ὦ παῖ, (Φάναι τὸν Ἀσυάγη) εἰ ἀχθόμενοι
 ταῦτα περιπλανώμεθα, γευόμενος δ', ἔφη,
 καὶ σὺ, γνώσῃ, ὅτι ἤδεα ταῦτά ἐστιν. Ἀλλὰ 82
 καὶ σὲ (Φάναι τὸν Κύρον) ὦ πάππε, μυστα-
 τόμενον ταῦτα τὰ βρώμαλα ὀρώ· καὶ τὸν Ἀ-
 συάγη ἐπερέεσθαι, καὶ τινὶ δὴ σὺ τεκμαιρόμε-
 νος, ὦ παῖ, λέγεις; ὅτι σὲ (Φάναι) ὀρώ, 83
 ὅταν μὲν τῆ ἀριε ἀψη, εἰς ἔδεν τὴν χεῖρα ἀ-
 ποψώμενον, ὅταν δὲ τῆτων τινὸς δίγης, εὐθύς
 ἀποκαθάρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρομακίρα,
 ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι καταπλέα σοι ἀπ' 84
 αὐτῶν ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀσυάγην
 εἰπεῖν, Εἰ τοῖνυν ἔτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, ἀλλὰ
 κρέα γε εὐωχῆ, ἵνα ^d νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς.
 Ἄμα δὲ ταῦτα λέγοντα, πολλὰ αὐτῷ παρα- 85
 φέρειν καὶ θήρεια, καὶ τῶν ἡμέρων καὶ τὸν
 Κύρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰπεῖν ἢ
 καὶ δίδως Φάναι μοι, ὦ πάππε, ταῦτα πάντα
 τὰ κρέα, ὅ, τι ἂν βέλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι;
 νή δια (Φάναι) ἐγώ σοι, ὦ παῖ. Ἐνταῦθα 86
 δὴ τὸν Κύρον λαβόντα τῶν κρεῶν, διαδιδόναι
 τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευτοῖς, ἐπιλέ-
 γοντα ἐκάστω, σοὶ μὲν τῆτο, ὅτι προθύμως
 με ἰππεύειν διδάσκεις· σοὶ δὲ, ὅτι μοι παλιν
 ἔδωκας τῆτο γὰρ νῦν ἔχω σοὶ δέ, ὅτι 87
 τὸν

*Liberalis est
 de copia sua.*

^d Ut nostri etiam cohortari solent paruos ad cibum
 capiendum, ede, vt adolescas, is, dasi du sein groß wirft.

- τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις· σοὶ δὲ, ὅτι μὲν
 τὴν μητέρα τιμᾶς· τοιαῦτα ποιεῖν, ἕως δι-
 88 διδά πάντα ἀ ἔλαβε κρέα. Σάκα δὲ, Φάναι
Pincernam
odit.
 89 τιμῶ, ἔδεν δίδως; ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλὸς
 90 τε ἂν ἐτύγχανε, καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν
 τῆς δεομένης Ἀσυσάγης, καὶ ἀποκαλύειν ἕς
 90 μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκίμῃ εἶναι προσάγειν. Καὶ
 91 τὸν Κύρον ἐπερέσθαι προπετῶς, ὡς ἂν παῖς
 μηδέπω ὑποπλήσων, διὰ τί, ὦ πάππε, τῆ-
 91 τον ἔτω τιμᾶς; καὶ τὸν Ἀσυσάγην σκώψαντα
 εἶπεν, ἔχ ὄρας, Φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ,
 92 καὶ εὐχρημόνως; οἱ δὲ τῶν βασιλέων τῶν
 οἰνοχοοὶ κομφῶς τε οἰνοχοοσι, καὶ καθαρείως
 ἐγχεῖσι, καὶ δίδοσι τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 92 ὀχῶντες τὴν Φιάλην, καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν
 ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι
 93 πίνειν. Κέλευσον δὴ, Φάναι, ὦ πάππε, τῷ
 Σάκα καὶ ἐμοὶ δῆναι τὸ ἔκπωμα, ἵνα καὶ γὼ
 93 καλῶς σοι πιεῖν ἐγχεῖας ἀναλήσομαι σε, ἢν
 δύναμαι· καὶ τὸν κελεύσαι δῆναι λαβόντα
 93 δὲ τὸν Κύρον, ἔτω μὲν εὐ κλύσαι τὸ ἔκπωμα,
imitatur.
 ὥσπερ τὸν Σάκαν εἶρα, ἔτω δὲ ζήσαντα τὸ
 πρόσωπον σπερδαίως, καὶ εὐχρημόνως προσε-
 νευκεῖν, καὶ ἐνδῆναι τὴν Φιάλην τῷ πάππῳ,
 ὥστε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀσυσάγῃ πολὺν γέλωτα
 94 παραχρῆν· καὶ αὐτὸν δὲ Κύρον ἐγγελάσαντα,
 ἀναπηροῦσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ Φιλῶντα
 ἅμα εἶπεν, ὦ Σάκα, ἀπόλωλας, ἐκβαλῶ
 95 σε τῆς τιμῆς· τὰ τε γὰρ ἄλλα, Φάναι, σὲ
degestato-
res.
 96 κάλλιον οἰνοχοῆσω, καὶ ἔκ ἐπιόμαι αὐτὸς τὸν
 οἶνον. Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχοοὶ, ἐπειδὴν
 ἐνδιδῶσι τὴν Φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ
 κυάθῳ

κυάτω εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐκχεάμενοι,
 καταρροφῶσιν, τὲ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχεοῖεν,
 μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τῆς δὴ ὁ Ἀσυά- 97
 γης ἐπισκώπων, ἔφη, καὶ τί δὴ, ὦ Κύρε, τὰ
 ἀλλὰ μιμνήμενος τὸν Σάκαν, ἐκ ἀπερρόφητας
 τῶ οἴου; Ὅτι νῆ Δί, ἔφη, ἐδεδοίκειν, μὴ ἐν 98
 τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη καὶ
 γὰρ ὅτε εἰσίας σὺ τῆς Φίλης ἐν τοῖς γενεθλοῖς,
 σαφῶς καλέμαθον, φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγ-
 χέαυα. Καὶ πῶς δὴ, ἔφη, σὺ, ὦ παῖ, τῆτο 99
 καλέγως; ὅτι νῆ Δί, ἔφη, ὑμᾶς ἐώρων, καὶ
 ταῖς γνώμαις, καὶ τοῖς σώμασι σφαλόμε-
 νος. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἂ ἐκ ἔατε ἡμᾶς τῆς 100
 παιδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε πάντες
 μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκραγείη, ἐμανθάναίη δὲ ἕδὲ
 ἐν ἀλλήλων. Ἴδετε δὲ, καὶ μάλα γελοῖως 101
 ἐκ ἀκροώμενοι δὲ τῶ ἄδοντος, ἀμνύετε ἄδειν
 ἄριστα. Λέγων δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτῆ ῥώ-
 μην, ἐπεὶ ἀνασαιήτε ὀρχητόμενοι, μὴ ὅπως
 ὀρχείσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' ἐδ' ὀρθῶσθαι ἐδύ-
 νασθε. Ἐπιλέλησθε δὲ παντάπασι, σὺ τε 102
 ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρ-
 χων. Τότε γὰρ δὴ ἐγώ γε καὶ πρῶτον κατέ-
 μαθον, ὅτι τῆτ' ἀρα ἦν ἡ ἰσχυρία, ὃ ὑμεῖς
 τότε ἐποιεῖτε ἕδεποτε γῶν ἐσιωπάτε. Καὶ 103
 ὁ Ἀσυάγης εἶπεν, Ὁ δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ,
 πῖναν ἔ μεθύσκεσθαι; ἔ μὰ Δί, ἔφη ἀλλὰ
 πῶς ποιεῖ; διψῶν πανέτα, ἄλλο δὲ κακὸν
 ἕδεν πάχει ἔ γὰρ οἶμα, ὦ πάππε, Σάκας 104
 αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, Ἀλλὰ τί
 ποτε σὺ, ὦ παῖ, ἔτω τῷ Σάκα πολεμεί;
 τὸν δὲ Κύρον εἶπεν, Ὅτι νῆ Δία μισῶ αὐτόν·
 πολλάκις γὰρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιθυμῆλα

E

προσ-

Venerum in
vino ebrios
reddit.

Descriptio
ebrii.

προσδραμεῖν, ἕτος ὁ μιαιώτατος ἀποκωλύει.

105 Ἀλλὰ ἱκετεύω, Φάναγ, ὦ πάππε, δός μοι
τρεῖς ἡμέρας ἀρῆσαι αὐτῆ. Καὶ τὸν Ἀσυάγην

106 εἶπεν, Καὶ πῶς δὴ ἂν ἀρῆσαι αὐτῆ; καὶ τὸν

*Sacae vicem
rependere
vult Cyrus.* Κῦρον Φάναγ, Στάς ἂν ὡσπερ ἕτος ἐπὶ τῇ
εἰσοδῷ, ἔπειτα ὁπότε βέλοιο εἰσιέναι ἐπ'
ἀρισὸν λέγοιμ' ἂν, ὅτι ἔγω δυνατόν τῷ ἀρι-
σῷ^e ἐντυχεῖν^e σπεδάσει γὰρ πρὸς τινος.

107 εἶθ' ὁπότεν ἤκη ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν
ὅτι λέξαι εἰ δὲ πάνυ σπεδάσει φαγεῖν, εἵπομι
ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναῖξίν ἐστιν, ἕως παρα-
τείναιμι τέτον, ὡσπερ ἕτος ἐμὲ παρατείνει

108 ἀπὸ σῆ κωλύων. Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυ-

*Officiosus
est.* μίας παρέιχεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ. Τὰς δὲ ἡμέρας

εἴ τις ἀάδοιτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον, ἢ τὸν
τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἢ ἄλλον φθά-
σαι τέτο ποιήσαντα ὅ, τι γὰρ δύνατο ὁ Κῦρος

109 ὑπερέχαυρεν αὐτοῖς χαριζόμενος. Ἐπειδὴ δὲ
ἡ Μανδάνη παρεσκευάζετο, ὡς ἀπιῆσαι πά-
λιν πρὸς τὸν ἄνδρα, εἶδειτο αὐτῆς ὁ Ἀσυάγης,
καβαλιπεῖν τὸν Κῦρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι
βέλοιο μὲν ἂν ἀπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι
ἀκοντα μὲν τοὶ τὸν παῖδα, χαλεπὸν νομίζοι

110 εἶναι καταλιπεῖν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀσυάγης λέγει

*Cyro man-
te apud se
persuadet
Astyages.* πρὸς τὸν Κῦρον, ὦ παῖ, ἦν μένης παρ' ἐμοί,
πρῶτον μὲν τῆς παρ' ἐμὲ εἰσοδῆ σοὶ ἔ Σάκας
ἀρῆσει, ἀλλ' ὁπόταν βέλη εἰσιέναι ὡς ἐμὲ, ἐπὶ
σοὶ ἔσται, καὶ χάριν σοὶ, ἔφη, μᾶλλον εἰσομαι,

111 ὅσω ἂν πλεονακίς^f εἰσῆεις ὡς ἐμέ. Ἐπειτα
δὲ ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσει, καὶ ἄλλοις ὁπό-
σοις ἂν βέλη. Καὶ ὅταν ἀπίης, ἔχων ἀπει εἰς
ἂν

^e F. τῷ πάππῳ. Nisi forte δ ἄριστος ipse rex.

^f Forma non observata Grammaticis. Forte εἰσῆς
vel εἰσῆις melius.

- ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. Ἐπειτα δὲ ἐν τῷ δείπνῳ 112
 ἐπὶ τὸ μετρίως σοὶ δοκῆν ἔχειν, ὅποιαν βέβη
 ὁδὸν ^ε πορεύσῃ. Ἐπειτα ^η τὰ τε νῦν ἐν τῷ 113
 παραδείσῳ θηρία δίδωμι σοι, καὶ ἄλλα παν-
 τοδαπὰ συλλέξω. ἂ σὺ, ἐπειδὴν τάχις αἰπ-
 πένειν μάθῃς, διαΐξῃ, καὶ τοξείων καὶ ἀκον-
 τίζων καταβαλεῖς, ὡς περ οἱ μεγάλοι ἄνδρες.
 Καὶ παῖδας δὲ σοὶ ἐγὼ συμπαίτορας παρέξω, 114
 καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βέβη λέγων πρὸς ἐμε, ἐκ
 ἀτυχῆσεις. Ἐπει δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀστυάγης,
 ἢ μήτηρ διηρώτα τὸν Κύρον, πότῃρα βεβόηο,
 μένειν, ἢ ἀπιέναι; Ὁ δὲ ἐκ ἐμεῖλλον, ἀλλὰ ταχὺ 115
 εἶπεν, ὅτι μένειν βεβόηο. Ἐπερωλήθη δὲ πάλιν
 ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τί; εἶπεῖν λέγουσα, ὅτι οἴκοι 116
 μὲν τῶν ἡλικίων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτιστος εἶναι, *Quem ma-*
 ὦ μήτηρ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων. Ἐνθάδε δὲ *net equitans*
 εὐ οἶδα, ὅτι ἰππένειν ἦσαν εἰμὶ τῶν ἡλικίων. *di facialis.*
 καὶ τῆτο εὐ ἴδι, ἔφη, ὦ μήτηρ, ὅτι ἐμὲ πάντῃ 117
 ἀνῶ. Ἦν δὲ με κατὰ λίπης ἐνθάδε, καὶ μάθω
 ἰππένειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, οἷμά σοι ἐκεί-
 νος τῆς ἀγαθῆς τὰ περὶ κὰ ῥαδίως νικήσει
 ὅταν δὲ εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε, πειράσομαι 118
 τῷ πάπῳ, ἀγαθῶν ἰππέων κράτιστος ἂν ἰπ-
 πεύς, συμμαχεῖν αὐτῷ. Τὴν δὲ μητέρα εἶπεῖν. 119
 Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθά-
 δε, ἐκεῖ ὄντων σοὶ τῶν διδασκάλων; καὶ τὸν
 Κύρον φάνα, ἀλλ' ὦ μήτηρ, ἀκριβῶς ταύτην γε
 οἶδα. Πῶς σὺ οἶδας; εἶπεν τὴν Μαιδάνην. Ὅτι, 120
 φάνα, ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἦδη ἀκριβῆλα τὴν *Iustitiam se*
 δικαιοσύνην, καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν^ε καὶ *didicisse ex*
 ταινὸν φάνα, ἐπὶ μιᾷ ποτὲ δίκῃ, πληγῆς ἔλα *emplo pre-*
bat.

E 2

Cov,

g Vid. f. 79 & 80.

h Ita WELLS. & HVTCHINS. In aliis articulus
 * h ultimam syllabam ex h're abforpisse videtur.

- 121 **Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἕτερον παῖδα μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χιτῶνα, ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἑαυτῷ ἐκείνῳ ἠμφίεσε, τὸν δὲ ἐκείνῳ αὐτὸς ἐνέδυ.**
- 122 **Εγὼ ἔν τῷτοις δικάζων, ἔγνω βέλτιον εἶναι ἀμφοτέροις, τὸν ἀρμόζοντα ἐκάτερον ἔχειν χιτῶνα.**
- 123 **Ἐν δὲ τῷτω με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος λέγων, ὅτι ὁπότε μὲν καλῶσαθεῖν τῷ ἀρμόστοντος κριτῆς, ἔτω δέοι ποιεῖν. Ὅποτε δὲ κριναῖ δέοι, ὁποτερὸς ὁ χιτῶν εἶη, τῷτ', εἶφη, σκεπήσον εἶναι, τίς κήσῃς δικαία ἐστὶ; πότερα τὸν βία ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησάμενον, ἢ πριάμενον κειρήσασθαι.**
- 124 **Ἐπειτα δὲ, εἶφη, τὸ μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἀνομιμον βίαιον. Σὺν τῷ νόμῳ ἔν ἐκέλευε δεῖν τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τιθεσθαι. Οὕτως ἐγὼ σοι, εἶφη, ὦ μήτηρ, τάγε δίκαια, παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς. Ἦν δὲ τι ἄρα προσδέομαι, ὁ πάππος με, εἶφη, ἔτος ἐπιδιδάξει. (4) Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλά ἐλάλει ὁ Κῦρος. Τέλος δὲ ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε, καὶ αὐτῷ ἐτρέφετο. Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέραιον, ὡς τε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ τῶν πατέρων αὐτῶν ἀνῆρήθη προσίων, καὶ ἐνδηλος ἦν, ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τῶν υἱεῖς, ὡς καὶ εἴ τι τῷ βασιλέως δεόντο, τῶν παίδων ἐκέλευον, Κῦρος δὲ ἰδὼν διαπραΰσασθαι σφίσι. Ὁ δὲ Κῦρος, ὅ, τι δεόντο αὐτῶν οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν περὶ πάντος ἐποιεῖτο διαπραΰσασθαι.**
- 125 **Καὶ ὁ Ἀστυάγης δὲ, ὅ, τι δεόντο αὐτῷ ὁ Κῦρος, ἔδεν ἐδύνατο ἀντιλέγειν, μὴ ἔχαρίζεσθαι.**
- 126 **Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτῷ ἔδεδετοτε ἀπέλιπε τὸν πάππον, ἔδὲ κλαίων ποτὲ ἐπάμετο. Δήλος τε**

*Conciliat
sibi omnium
animos.*

*Aut
praesertim.*

- τε ἦν πᾶσιν, ὅτι ὑπερεφοβεῖτο, μή οἱ ὁ πάππος
 αἰποθάνοι. Καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς εἴ τις οὐδέοιτο 132
 Ἀσυσάγης, πρῶτος ἠδ' ἀνέλο Κῦρος, καὶ πάν-
 των ἀκονόταλα ἀνεπήδα ὑπηρεήσαν ὅ,τι οἰοῖτο
 χαρεῖσθαι, ὥστε παντάπασι ἀνεκλήσατο τὸν
 Ἀσυσάγην. Καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώ- 133
 τερὸς, ἀμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκά-
 ζετο ὑπὸ τῆς διδασκάλου καὶ διδόναι λόγον ὧν
 ἐποίει, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων ἀδικάζοι. *Cum multū
fermonis
fuerit.*
 Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι, πολλὰ μὲν 134
 αὐτὸς αἰετὸς παρόντας ἀνηρώτα, πᾶς ἔχουσα
 τυγχάνοι, καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐραψῶτο,
 διὰ τὸ ἀγχίνεος εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνατο, ὥστε
 ἐκ πάντων τῶν ἢ πολυλογία συνελέγετο αὐ- 135
 τῷ. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἐν σώμασιν, ὅσοι νεοὶ ὄν-
 τες, μέγεθος ἔλαβον, ὁμοίως ἐμφαίνεται τι αὐ- 136
 τοῖς νεαρὸν, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν ἔτα
 καὶ Κῦρος, ἐκ τῆς πολυλογίας, ἔθραστος διε- 137
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπλότης, καὶ φιλοσοργία, ὥστε
 ἐπεθύμει ἂν τις, ὅτι πλείω ἀκρίειν αὐτῆ ἢ
 σιωπῶν ἢ παρῆνοι. Ὡς δὲ προῆγεν ὁ χρόνος *Cum aetate
crevisse ru-
dor.*
 αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὥραν τῆ πρόσθηδον
 γενέσθαι, ἐν τῷ τῷ δὴ, τοῖς μὲν λόγοις βραχυ- 138
 τέροις ἐχρήτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιότερα. Αἰδῶς
 δὲ ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι, ὅποτε 139
 συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις. Καὶ τὸ σκυ-
 λακῶδες τὸ πᾶσι προσπίπτειν, ἐκέτι ὁμοίως
 προπελιῶς εἶχεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαιότερος μὲν ἦν,
 ἐν δὲ τοῖς συνεσθίαις πάνμπαν ἐπίχαρις.

VI.

ΕΧ ΧΕΝΟΡΗ. Cyropaedia L. VIII, 7.

Cyri vltima.

Ο Κύρος ἔδωκε τὰ νομιζόμενα ἱερῆα, καὶ
 τὰ χορὰ ἠγάσθη Πέρσαις καὶ τὰ πά-
 τρια, καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὡς περ εἰώ-
 θει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῷ βουλευσίῳ, ὄναρ εἶδε
 τοιόνδε. Ἔδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις
 ἢ καὶ ἄνθρωπον, εἰπεῖν. Συσκευάσθω, ὦ Κύρε,
 ἤδη γὰρ εἰς θεοὺς ἄπει. Τῆτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ,
 ἐξηγήθη, καὶ σχεδὸν ἐδόκει εἶδεναι, ὅτι τὰ βίβη
 ἢ τελευταίη παρεῖη. Εὐθύς δ' ἰ λαβὼν ἱερῆα,
 ἔδωκε Δίῳ τε παρῶναι καὶ ἠλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις
 θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων^a αἰς Πέρσαις θυῶσιν, ὡς δὲ
 εὔπευχόμενος. Ζεῦ πατρώε καὶ ἠλίε, καὶ πάντες
 θεοὶ, δέχεσθε ταδε καὶ τελετήρια πολλῶν καὶ
 καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημίναί με
 μοι καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν θρανίοις, καὶ ἐν οἰωνοῖς
 καὶ ἐν φήμαις, ἅτ' ἐχρῆ ποιεῖν, καὶ ἅ ἐκ
 ἐχρῆν. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις, ὅτι καὶ γὰρ ἐγί-
 γνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν, καὶ ἔδεπά-
 ποθε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφράνη-
 σα. Αἰτῶμαι δ' ὑμᾶς δεῖναι καὶ νῦν παύσει μεν, καὶ
 γυναῖκί, καὶ φίλοις, καὶ πατρίδι εὐδαιμονίαν, ἐμοὶ
 δὲ οἶόν περ αἰῶνα δεδῶκαί με, ταιαῦτην καὶ τελευ-
 τὴν δεῖναι. Ὁ μὲν δὴ ταιαῦτα ποιήσας, καὶ οἰ-
 κηδὲ ἐλθὼν, ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατε-
 κλίθη.

*Sacrificium
 & preces.*

^a Templis enim eos caruisse, tralaticium est, & multa
 veræ religionis naturalis capita satis diu intemerata servasse.
 In hæc precandi formula etiam observabis & Deum
 patrum, & sacrificia laudis, aliaque veritatis revelatae
 velligia.

κλίθη. Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσ-
 ἰόντες, λίσσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλε- 8
 γεν, ὅτι ἠδέως ἀναπαύοιτο. Οἱ δ' αὖ τετα-
 γμένοι, ἐπεὶ ὥρα ἦν, δεῖπνον παρετίθεσαν. Τῷ 9
 δὲ ἡ ψυχὴ ὕ σίτον μὲν ἔ προσίετο, διψῆν δ'
 ἐδόκει, καὶ ἔπιεν ἠδέως δέ. Ὡς δὲ καὶ τῆ ὕσε- 9
 ραία συνέβαινε αὐτῷ ταῦτα, καὶ τῆ τρίτη,
 ἐκάλεσε τὰς παῖδας· οἱ δὲ ἔτυχον συνηκολα- 10
 θηκότες αὐτῷ, καὶ ὄντες ἐν Πέρσαις. Ἐκά- 10
 λετε ἑ δὲ καὶ τὰς Φίλκας καὶ τὰς Περσῶν ἀρ-
 χάς. Παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο τοιαῦδε λόγῳ.
 Παῖδες ἐμοὶ, καὶ πάντες οἱ παρόντες Φίλοι, ἐμοὶ 11
 μὲν τὴ βίη τὸ τέλος ἤδη παρέσιν· ἐκ πολλῶν
 τῆτο σαφῶς γινώσκω. Ἰμᾶς δὲ χρῆ, ὅταν
 τελευτήσω, ὡς περ εὐδαίμονος ἑμῆ καὶ λέγειν 11
 καὶ ποιεῖν πάντα. Ἐγὼ γὰρ παῖς τε ἂν, τὰ 12
 ἐν παισὶ νομιζόμενα καλά, δοκῶ κεκαρπῶσθαι·
 ἐπεὶ τε ἤησα, τὰ ἐν νεανίσκοις· τέλειός τε ἀνήρ 13
 γενόμενος, τὰ ἐν ἀνδράσι· σὺν τῷ χρόνῳ τε
 προϊούῃ αἰεὶ συναυξανομένην ἐπιγιγνώσκειν ἐδό- 13
 κην καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὸ μὲν
 γῆρας ἔδεπάπτει ἠδ' ὀμνῆ τῆς ἐμῆς νεότητος 14
 ἀσθενέστερον γινόμενον. Καὶ ἔτ' ἐπιχειρήσας,
 ἔτ' ἐπιθυμήσας οἶδα, ὅτ' ἠτύχησα. Καὶ τὰς 14
 μὲν Φίλκας ἐπεῖδον δι' ἐμῆ εὐδαίμονας γενομέ-
 νας, τὰς δὲ πολεμίας ὑπ' ἐμῆ δαλαθῆνας.
 Καὶ τὴν πατρίδα, πρόσθεν ἰδιωτεύσαν ἐν τῇ 15
 Ἀσία, νῦν προξλημμένην καταλείπω. Ὡν τ'
 ἐκήσάμην, ἔδεν οἶδα, ὅ, τι ἔ διεσωσάμην.

E 4

Καὶ

b Ebraïstnum diceret, si alius quam XENOPHON
 ita locutus esset.

c Erat in exemplo ἐκέλευσε.

d Conf. quae Solon ad felicitatem requirat, in collo-
 quio cum Croeso, quod damus ex HERODOTO n. i.
 l. 54. 14.

- Καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον ἔπρατον ἕως,
 16 ὡς περ ἠυχόμεν. Φόβος δὲ μοι συμπαραμαρῶν,
 μή τι ἐν τῷ ἀπίοντι χρόνῳ ἢ ἰδομι, ἢ ἀπέστα-
 μι, ἢ πάδομι χαλεπὸν, ἕκ εἰς τέλος με
 17 φρονεῖν, ἔδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπεπλημένως. Νῦν
 δ' εἰ τελευτήσω, καταλείπω μὲν ὑμᾶς, ὡ παῖ-
 δες, ζῶντας, ἕσπερ ἔδδοσάν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι.
 Καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονῶν-
 τας, ὥσε πῶς ἕκ ἂν ἐγὼ δικαίως μακαρίζο-
 18 μενος τὸν αἰὶ χρόνον μνήμης τυγχάνομι; Δεῖ
 δὲ καὶ τὴν βασιλείαν σαφηνίσαντα καταλιπεῖν,
 ὡς ἂν μὴ ἀμφιλογος γενομένη πράγματα ὑμῖν
 παρασθῆ. Ἐγὼ δὲ νῦν Φιλῶ μὲν ἀμφοτέρως
 19 ὑμᾶς ὁμοίως, ὡ παῖδες. Τὸ δὲ προσβλεπέειν
 καὶ τὸ ἠγεῖσθαι ἐφ' ὅ, τι ἂν καιρὸς δοκῆ εἶναι,
 τῆτο προσάτω τῷ προτέρῳ γενομένῳ, καὶ
 20 πλείονα κατὰ τὸ εἶδος ἐμπείρω. Ἐπαυδέυθην
 δὲ καὶ αὐτὸς ἕως ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς τε καὶ
 ὑμετέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, ἢ μόνου
 ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις, καὶ ὁδῶν καὶ
 21 θάκων καὶ λόγων ὑπέκειν. Καὶ ὑμᾶς δὲ, ὡ
 παῖδες, ἕως ἑξαρχῆς ἐπαίδευσεν, τὲς μὲν γε-
 ραιτέρως προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετι-
 μῆσθαι. Ὡς ἔν παλαιὰ καὶ εἰδισμένα καὶ
 22 ἐνόμα λέγοντος ἐμῆ, ἕως ἀποδέχεσθε. Καὶ
 σὺ μὲν, ὡ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν
 τε διαδόντων, καὶ ἐμῆ, ὅσον ἐν ε' ἐμοὶ σοὶ δὲ,
 ὡ Ταναοξάρη, σατράπην εἶναι δίδωμι, Μήδων
 23 τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ τρίτων Καδδυσίων. Ταῦτα
 δὲ σοὶ δίδως, νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω καὶ τῆ-
 νομα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ καταλι-
 24 πειν, εὐδαιμονίαν δὲ σοὶ ἀλυποτέραν. Ὅποιος
 μὲν

e Praepositionem omittunt editt. antiquae: ἐκ' ego conieceram; ex habet WELLS.

μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδήξ ἔση,
 ἔχ ὄρω, ἀλλὰ πάντα σοὶ τὰ δοκῶντα ἀνθρώ-
 πους εὐφραίνειν παρέσαι. Ἰὸ δὲ δυσκάλωπρα
 κλιότερων ἐραῖν, καὶ τὸ πολλὰ μεριμνᾶν, καὶ τὸ
 μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἔχειν, κενήριζόμενον ὑπὸ
 τῆς πρὸς τὰ μὰ ἔργα Φιλονεκίας, καὶ τὸ ἐπι-
 βελύειν, καὶ τὸ ἐπιβελύεσθαι, ταῦτα τῷ
 βασιλεύοντι ἀνάγκη σὲ μᾶλλον συμπορομαρ-
 τεῖν, ἢ σάφ' ἴδι πολλὰς ἀσχολίας παρέχειν.
 Οἶδα μὲν ἔν καὶ σὺ, ὦ Καμβύση, ὅτι ἔ τὸδε
 τὸ χρυσὲν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασω-
 ζόν ἐστιν, ἀλλ' οἱ πολλοὶ Φίλοι σκῆπτρον βασι-
 λεῦσιν ἀληθέσασιν καὶ ἀσφαλέςασιν. Πιστὴς
 δὲ μὴ νόμιζε φύεσθαι ἀνθρώπους (πᾶσι γὰρ
 ἀν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνονται, ὡσπερ καὶ τὰλλα
 τὰ πεφυκότα πᾶσι τὰ αὐτὰ φαίνονται) ἀλλὰ
 τὴς πιστὴς τίθεσθαι δεῖ ἑαυτῶ. Ἡ δὲ
 κῆσις αὐτῶν ἐστιν ἑδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ
 μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. Εἰ ἔν καὶ ἄλλης
 τινὰς πειράσῃ συμφύλακας τῆς βασιλείας
 ποιέσθαι, μηδαμῶθεν πρότερον ἄρχε, ἢ ἀπὸ
 τῆ ὁμόθεν γενομένη. Καὶ πολῖται τοὶ ἀνθρώ-
 ποι, ἀλλοδαπῶν οικειότεροι, καὶ σύσσιτοι ἀπο-
 σκῆνων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆ αὐτῆ σπέρματος φύντες,
 καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς τραφέντες, καὶ ἐν τῇ
 αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξήθεντες, καὶ τῶν αὐτῶν γονέων
 ἀγαπώμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα, καὶ τὸν
 αὐτὸν πατέρα προσαγορευούσες, πῶς ἔ πάν-
 των ἔτοι οικειότατοι; Μὴ ἔν ἂ οἱ θεοὶ ὑδ' ἡγν-
 ται ἀγαθὰ εἰς οικειότηα ἀδελφοῖς, μάταιός
 ποτε ποιήσῃτε· ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα εὐθύς οἰκοδο-
 μεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα, καὶ ἔ τας αἰεὶ ἀνυπέρ-

25

*Regnandi
difficultas.*

26

27

*Fides civiū
un quomodo
paranda.*

28

*Fratrum
caritas
commendat-
ur.*

29

30

E 5

βλη-

- 31 βλητος ἀλλήλοις † ἔσται ἡ ὑμέτερα Φιλία, ἑαυτῶ τοι κήδεσθαι ὁ προνοῶν ἀδελφεῖ. Τίνοι γὰρ ἄλλω ἀδελφός μέγας ὢν ἔσται καλὸν ὡς ἀδελφῶ; τίς δὲ ἄλλος τιμῆσθαι δὴ ἄνδρα μέγα δυνάμενον ἔσται, ὡς ἀδελφός; τίνα δὲ φοβήσεται τις ἀδικεῖν, ἀδελφεῖ μεγάλα ὄντος ἔσται, ὡς τὸν ἀδελφόν; μήτε ἐν θάττον μηδεὶς σε τέτρω ὑπακέτω, μήτε προθυμότερον παρ᾽ ἔσω. ἔδει γὰρ οἰκειότερα τὰ τέτρα, ἔτε ἀγαθὰ ἔτε δευα, ἢ σοί. Εννοεῖτε καὶ ταῦδε. Τίνοι χαρισάμενος ἐλπίζοις ἂν μειζόνων τυχεῖν ἢ τέτρα; τίνοι δὲ ἂν βοηθήσας ἰσχυρότερον σύμμαχον ἀντιλάβοις; τίνα δ' ἀσχιον μὴ φιλεῖν, ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δ' ἀπάντων κάλλιον προτιμᾶν, ἢ τὸν ἀδελφόν; μόνος τοι, ὦ Καμβύση, πρῶτος ὄντος ἀδελφεῖ παρ' ἀδελφῶ, ἐδέφθονος παρὰ τῶν ἄλλων ἢ ἐφικνεῖται. Ἀλλὰ πρὸς θεῶν πατράων παῖδες, τιμᾶτε ἀλλήλους, εἰ τι καὶ τῶ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν. Οὐ γὰρ *De statu post vitam.* δὴ πρὸς τῶ γε σαφῶς δοκεῖτε εἰδέναι ^h, ὡς ἔδει εἰμὲ ἐγὼ ἔτι, ἐπειδὴν τῶ ἀνθρώπινος βίος τελευτήσω. Οὐδὲ γὰρ νῦν τοι τὴν γε ἐμὴν ψυχὴν ἐώρατε *. Ἀλλ' οἷς διεπράττετο, τῶ τοῖς αὐτὴν ὡς ἔσαν κατεφωράτε. Τὰς δὲ τῶν ἀδίκων πα- *Euripae.* θόντων ψυχὰς, ἔπω κατενοήσατε, οἷς μὲν φόβος τοῖς μικροφόνους ἐμβάλλασθαι ⁱ οἷς δὲ παλα-

† Forte ἄλλοις. Sed etiam ἀλλήλοις significare potest certamen, in quo neuter vincitur.

g. Quemcumque alium principem consilii tui posueris, illi invident alii: fratri, si apud fratrem primum locum habeat, nemo.

h. XENOPHON Cyrum facit Socraticum, nulla cum asseveratione de his, quae post mortem futura sunt, loquentem.

* Vid. 7, 82.

i. De furis illis theatralibus loquitur, de quibus etiam CICERO pro Roscio.

πλαμναίως τοῖς ἀνοσίοις, ἐπιπέμπῃσι; Τοῖς 39
 δὲ φθιμένοις τὰς τιμὰς διαμένειν ἐτι ἂν δοκεῖ-
 τε, εἰ μηδενὸς αὐτῶν αἰ ψυχὰ κύρια ἦσαν;
 Οὗτοι ἔγωγε, ὦ παῖδες, εἶδε τῆτο πρόποτε 40
 ἐπίδῃν, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῶν
 σώματι ἦ, ζῆ, ὅταν δὲ τῆτε ἀπαλλαγῇ,
 τεθνήκεν. Ὀρῶ γάρ, ὅτι καὶ τὰ θνητὰ σώ-
 ματα, ὅτον ἂν ἐν αὐτοῖς χρόνον ἡ ἡ ψυχὴ, 41
 ζῶντα παρέχῃ. Οὐδέ γε, ὅπως ἀφρων ἔσται
 ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τῆ ἀφρονος σώματος διχα
 γνήσῃ, εἶδε τῆτο πέπεισμαι. Ἀλλ' ὅταν ἀκρα- 42
 τος καὶ καθαρὸς ὁ νῆς ἐκκριθῆ, τότε καὶ φρο-
 νημώτατον εἶκος αὐτὸν εἶναι. Διαλυομένῃ δὲ
 ἀνθρώπῃ δηλὰ ἐσιν ἕκασα ἀπιόνηα πρὸς τὸ
 ἑμψυλον, πλην τῆς ψυχῆς. αὐτὴ δὲ μόνη
 εἶτε παρῆσα εἶτε ἀπίσσα ὀράται. Ἐνοήσατε 43
 δὲ, ἔφη, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῶ ἀνθρώπῳ
 θανάτῳ εἶδεν ἐσιν ὕπνῃ. Ἡ δὲ τῆ ἀνθρώπῃ
 ψυχὴ τότε δήπε θειοτάτη κατὰφαινέται, καὶ
 τότε τι τῶν μελλούτων προορᾷ. τότε γάρ, ὡς 44
 εἶοικε, μάλιστα ἐλευθερεῖται. Εἰ μὲν ἔν εἶως
 ἔχει ταῦτα, ὡσπερ ἐγὼ αἰῶμαι, καὶ ἡ ψυχὴ
 καταλείπει τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν
 καλαδέμενοι, ποιεῖτε, ἃ ἐγὼ δεῶμαι. Εἰ δὲ 45
 μὴ εἶως, ἀλλὰ μένστα ἡ ψυχὴ ἐν τῶ σώ-
 ματι συναποθνήσκει, ἀλλὰ θεὸς γε τῆς αἰ-
 ὄντας, καὶ πάντ' ἐφορῶντας, καὶ πάντα δυ-
 ναμένους, οἱ καὶ τὴν τῶν ὅλων τήνδε τάξιν συν-
 ἔχσιν ἀτριβῆ καὶ ἀκίρατον καὶ ἀναμάρητον, 46
 καὶ ὑπὸ κάλλους καὶ μεγέθους ἀδίηγητον, τέ-
 τος φοβέμενοι, μήτε ἀσεβεῖς μηδὲν, μηδὲ ἀ-
 νόσιον, μήτε ποιήσῃε, μήτε βεβλευσῃε. Μετὰ 47
 μέντοι θεὸς, καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος,

Anima vi-
 tam dans
 corpori ipsa
 mortalis
 non est.

Somniant-
 em anima
 cum anima
 mortuorum
 compar.

Dei reue-
 rentia.

Et posteri-
 tatis.

- τὸ γὰρ ἐπιγυγνόμενον, αἰδεῖσθε. Οὐ γὰρ ἐν σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποκρύπτουσι, ἀλλ' ἐμφανῆ πάνσιν ἀνάγκη αἰεὶ ζῆν τὰ ὑμέτερα ἔργα· ἃ ἢ μὲν καθαρὰ καὶ ἐξω τῶν ἀδικῶν φαινέται, δυνατὸς ὑμᾶς ἐν πάνσιν ἀνθρώποις ἀναδείξει· εἰ δὲ ἐς ἀλλήλους ἀδικόν τι φρονήσῃτε, ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸ ἀξιοπίστοι εἶναι ἀποβαλεῖτε· ἐδὲῖς γὰρ ἂν ἐτι πιστεῦσαι δύνασθον ὑμῖν, ἐδ' εἰ πάντῳ προθυμοῖτο, ἰδὼν ἀδικήμενον τὸν μάλιστα Φίλια προσήκουσα. Εἰ μὲν ἔν ἐγὼ ὑμᾶς ἰκανῶς διδάσκω, οἷός τις κρὴ πρὸς ἀλλήλους εἶναι^κ· εἰ δὲ μὴ, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε. Αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ διαγεγενησάμενοι φίλοι μὲν γονεῖς παισὶ, φίλοι δὲ ἀδελφοῖς ἤδη δέ τινας τέττων καὶ ἐναντία ἀλλήλοις ἐπραξαν.
- 51 Ὅποτέρους ἂν ἐν αἰσθάνησθε τὰ πραχθέντα συνενεγκόντα, ταῦτα δὴ αἰρέμενοι ὀρθῶς ἂν βεβουλοῖσθε. Καὶ τέττων μὲν ἴσως ἤδη ἄλλοι. Τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα, ὦ παῖδες, ὅταν τελευτήσω, μήτε ἐν χρυσῷ θῆτε, μήτε ἐν ἀργυρῷ, μηδὲ ἐν ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῆ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε.
- 53 Τί γὰρ τέττε μακαριώτερον, τῆ γῆ μιχθῆναι, ἢ πάντα μὲν τὰ καλὰ, πάντα δὲ τὰ γαθὰ φύει τε καὶ τρέφει; ἐγὼ μὲν καὶ ἄλλως φιλόανθρωπος ἐγενόμην, καὶ νῦν ἡδέως ἂν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τῆ εὐεργεστῆς ἀνθρώπων.
- 54 Ἀλλὰ γὰρ ἤδη, ἔφη, ἐκλιπεῖν μοι φαίνεται ἡ ψυχὴ, ὅφεν περ, ὡς εἶπες, πάνσιν ἀρχεται ἀπολιπῆσα. Εἴ τις ἐν ὑμῶν, ἢ δεξιᾶς βέλεται τῆς ἐμῆς ἀφασθαι, ἢ ὄμμα τέμνον
- 55 ζῶντος ἐτι προσιδεῖν ἐθέλει, προσίτω. Ὅταν δ' ἐγὼ

Exemplo
tunc usus.

Cyrus ten-
sae miseri
tunc optat.

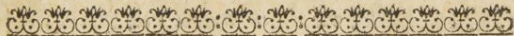

ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι, αἰτῆμα ὑμᾶς, ὦ παῖδες,
 μηδεὶς ἐτ' ἀνθρώπων τῆμόν σῶμα ἴδτω, μηδ'
 αὐτοὶ ὑμεῖς. Πέρσας μὲν τοὶ πάντας καὶ 56
 τὰς συμμάχους ἐπὶ τὸ μνήμα τῆμόν παρα-
 καλεῖτε συνησθησομένους ἐμοί, ὅτι ἐν τῷ
 ἀσφαλεῖ ἤδη ἔσομαι, ὡς μηδὲν ἂν ἔτι κακὸν
 παθεῖν, μήτε ἢν μετὰ τῷ θεῷ γένομαι¹
 μήτε ἢν μηδὲν ἔτι ᾶ. Ὅποσοι δ' ἂν ἔλθωσι, 57
 τῶν εὖ ποιήσαντες, ὅποσα ἐπ' ἀνδρὶ εὖ-
 δαίμονι νομίζεται^m, ἀποπέμπετε. Καὶ
 τῷτο, ἔφη, μέμνησθέ με τελευταῖον, τὰς
 φίλους εὐεργετῶντες, καὶ τὰς ἐχθρὰς δυνή-
 σεσθε κολάζετε. Καὶ χαίρετεⁿ, ὦ φίλοι 58
 παῖδες, καὶ τῇ μηρὶ ἀπαγγέλλετε, ὡς παρ'
 ἐμῆ. Καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες, καὶ οἱ ἀπόν-
 τες φίλοι, χαίρετε. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάν- 59
 τας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ ἔτιως
 ἐτελεύτησεν. *Moriturus*

1 Summa dictorum a f. inde z6.

m Epulas in diuitum funeribus vſitatas intelligo.

n Morientium vox.

VII.

 E XENOPHONTIS Memorabilibus
 Socratis L. I, 1-7.

Εἶπεν ὁ Σωκράτης, τοῖς μαινομένοις ὁμοίως
 διακείσθαι τὰς φιλοσόφους πρὸς ἀλλήλους
 τῶν τε γὰρ μαινομένων, τὰς μὲν εἶδε τὰ δεινά
 δεδιέναι, τὰς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερά φοβεῖσθαι
 καὶ τοῖς μὲν εἶδ' ἐν ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι 2
 λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτι εἴν' τοῖς δὲ εἶδ' ἐξίηθον εἰς ἀν-
 θρώ-

*Philosopho-
rum senten-
tiae diuer-
sae ut fu-
rentium.*

- 3 θράψκς εἶναι δοκεῖν. Καὶ τὰς μὲν εἰς ἱερῶν,
 ἕτε βωμῶν, ἕτε ἄλλων τῶν θεῶν ἕδεν τιμαῶν
 τὰς δὲ καὶ λίθους, καὶ ξύλα τὰ τυχόντα, καὶ
 4 θηρία σέβεσθαι τῶν τε περὶ τῆς τῶν πάντων
 φύσεως μερμιρώνων, τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον
 τὸ ὄν εἶναι, τοῖς δ' ἄπειρα τὸ πλῆθος καὶ
 τοῖς μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι πάντα, τοῖς δ' ἕδεν ἂν
 5 ποτε κινηθῆναι καὶ τοῖς μὲν πάντα γίνεσθαι
 τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δὲ ἕτ' ἂν γενέσθαι
 6 ποτε ἕδεν, ἕτ' ἀπολέσθαι. — Αὐτὸς περὶ
 ἀνθρωπείων ἂν αἰεὶ διελέγετο, σκοπῶν, τί ευ-
 σεβες, τί ἀσεβες, τί καλόν, τί αἰσχρόν, τί
 δίκαιον, τί ἀδίκον, τί σωφροσύνη, τί μανία,
 τί ἀνδρεία, τί δειλία, τί πόλις, τί πολιτι-
 κός, τί ἀρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρω-
 7 πος; καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τὰς μὲν εἰδός-
 τας^a ἠγείτο καλὰς καὶ ἀγαθὰς εἶναι, τὰς δ'
 ἀγνοῶντας ἀνδραποδάδεις ἂν δικαίως κεκλή-
 8 θαι. — Βεβλῦσας ποτὲ, καὶ τὸν βεβλυσι-
 κὲν ὄρκον ὁμόσας, ἐν ᾧ ἦν κατὰ τὰς νόμους
 9 βεβλύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος,
 ἐπιθυμήσας τῶν δῆμος παρὰ τὰς νόμους, ἐν-
 νέα στρατηγὸς μιᾷ ψήφῳ τὰς ἀμφὶ Θράσυ-
 λον^b καὶ Ἐρασιπίδην ἀποκτεῖναι πάντας; ἕκ
 ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένῳ μὲν αὐτῷ
 τῷ δήμῳ, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπεικνύων
 ἀλλὰ

Socrates
 philoso-
 phiam in
 terram
 venocat.

Socrates ius
 iur. colit.

a Similiter fere HORATIVS, id quod Aequae pauperibus prodest, locupletibus aequae, Aequae neglectum pueris senibusque nocebit.

b Thrasyllus & Erasimides Duces accusabantur naufragos ciues, in praelio nauali victores dolo perire passos. Ius erat singulatum de vno iusque suffragia ferri. Populus varia arte concitatus vna omnes sententia damnari vult. Socrates qui praesisset comitiis tanquam ἐπιστάτης non vult populum hac de re in suffragia mittere s. suffragiorum illi potestatem facere. Tota res copiose enarratur ab ipso XENOPHONTE parte posteriori Lib. I. τῶν ἐλληνικῶν.

ἀλλὰ περὶ πλείονος ἐποίησατο εὐορκίαν, ἢ χα- 10
 ρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ Φυ- 11
 λάξασθαι τῆς ἀπειλήσας. Καὶ γὰρ ἐπιμε- 11
 λείσθαι θεὸς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων, εἶχ' ὃν τρό-
 πον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· ἔτοι μὲν γὰρ οἴονται
 τῆς θεῶν τὰ μὲν εἶδέναι, τὰ δ' οὐκ εἶδέναι.
 Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἠγείτο θεὸς εἶδέναι, 12
 τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ *Praesenti-*
 σιγῇ βεβηυόμενα· παλαιὰ δὲ παρεῖναι, καὶ *am Dei ve-*
 σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρω- *ricus.*
 πείων πάντων. Θαυμάζω ἔν, ὅπως ποτὲ ἐπέ- 13
 ῥησαν Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τῆς θεῶν
 μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν ἐδόξε περὶ
 τῆς θεῶν ἔτ' εἰπόντα ἕτε πράξαντα· τοιαῦτα
 δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἷά
 τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἴη τε καὶ νο- 14
 μίζοιτο εὐσεβέστατος. (2) Θαυμαστὸν δὲ Φαί-
 νέϊά μοι καὶ τὸ πειδοῦναι τινας, ὡς Σωκρά- *Inuentus est*
 τῆς νέης διέφθειρεν, ὅς (πρὸς τοῖς εἰρη- *non corrup-*
 μένοις) πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς *pit.*
 πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατεστάτος ἦν· εἶτα πρὸς 15
 χειμῶνα καὶ θέρους καὶ πάλλας πόνας καρτερι-
 κᾶτατος· ἐτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πε-
 παιδευμένος ἕως, ὥστε πάνυ μικρὰ κεκλιμέ- 16
 νος πάνυ βραδύως εἶχει ἀρκέειν· πῶς ἔν αὐτὸς
 ὦν τοῖστος, ἀλλὰς ἂν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρανό-
 μος, ἢ λήχης, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς, ἢ πρὸς
 τὸ πονεῖν μαλακῶς ἐποίησεν; Ἀλλ' ἔπαυσε 17
 μὲν τέτων πολλὰς ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμῶν, *Sed meli-*
 καὶ ἐλπίδα παρασχὼν ἂν ἐαυτῶν ἐπιμελώμεναι, *rem reddi-*
 καλῶς καὶ ἀγαθῶς ἔσεσθαι. Καίτοιγε ἐδε- *dit.*
 πώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τέττι, ἀλλὰ 18
 τῷ φανερὸς εἶναι τοῖστος ὦν ἐλπίζειν ἐποίησε τῆς

- συνδιατρίβουίτας ἑαυτῶ, μιμημένους ἐκείνων τοι-
 19 ἴσδε γενήσεσθαι. — Πῶς ἂν ἔν ὁ τοιαῦτος
 ἀνὴρ διαφθεῖροι τὰς νέες; εἰ μὴ ἄρα ἡ τῆς ἀρε-
 20 τῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστίν. Ἄλλα νῆ Δίῳ
 (ὁ κατήγορος ἔφη,) ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν κα-
 θεσῶτων νόμων τὰς συνόνας, λέγων, ὡς μωρῶν
 εἴη τὰς μὲν τῆς πόλεως ἀρχούσας ἀπὸ κυά-
 21 μῃ^c καθίστασθαι κυβερνήτη δὲ μηδένα θέ-
 λειν κεχρησθαι κυαμευῶ, μῆδε τέκνονι, μῆδ'
 αὐλήῃ, μῆδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἀ πολλῶ
 ἐλάττωνας βλάβας ἀμαρτανόμενα ποιεῖ, τῶν
 22 περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτανομένων. Τὰς δὲ τοιαῦ-
 τας λόγους ἐπαίρειν, ἔφη, τὰς νέες, καλαφρο-
 νεῖν τῆς καθεσῶσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν
 23 βιαίους. Ἐγὼ δ' οἶμαι, τὰς φρόνησιν ἀσκη-
 τας, καὶ νομίζοντας ἰκανὰς ἔσεσθαι τὰ συμ-
 φέρουσα διδάσκειν τὰς πολίτας, ἥκις αὖ γίγνε-
 24 σθαι βιαίους, εἰδότες, ὅτι τῇ μὲν βία πρόσ-
 εἰσιν ἔχθρα καὶ κίνδυνοι, διὰ δὲ τῆ πείθειν,
 ἀκινδύνως τε, καὶ μετὰ φιλίας ταῦτα γίγνε-
 25 ται. — Ἄλλ', ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σακρά-
 τει^d ὁμιλητὰ γενομένῳ Κριτίας τε καὶ Ἀλ-
 κιδιάδης, πλεῖστα κατὰ τὴν πόλιν ἐποίησάντῃ
 26 Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων
 πλεονεχιστάτος τε καὶ βιοιωτάτος ἐγένετο.
 Ἀλκιδιάδης δὲ αὐτῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάν-
 των ἀκρατέστατος καὶ ὑβριστότατος καὶ βιαιώ-
 27 τας. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνω τὴν πόλιν
 ἐποίησάντην, ἐκ ἀπολογήσομαι, τὴν δὲ πρὸς
 Σακρά-

*Critiae &
Alcibiadis
peccata
fraudi esse
non debent
Socrati.*

^c Haec sunt illa fabarum suffragia, ad quae etiam re-
 spexisse volunt quidem ΠΥΘΑΓΟΡΑΜ, cum fabis
 abstinere suos, id est a rep. administranda se remouere,
 iusserit.

^d καὶ hic interpositum sustuli, quod sententiae ob-
 strepere uideretur.

Σωκράτην συνίσταν αὐτοῖν ὡς ἐγένετο, διηγέ-
 σομαι. Ἐγενέσθη μὲν γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ τῆσσι 28
 φύσει φιλοτιμοτάτῳ πάντων Ἀθηναίων, βε-
 λομένῳ τε πάντα δι' εαυτῶν πράττειν, καὶ
 πάντων ὀνομαστοτάτῳ γενέσθαι ἤδεισαν δὲ Σω- 29
 κράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρ-
 κέτατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν ἐγκρα-
 τέτατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγομένοις αὐτῷ πᾶσι
 χρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως βέλαιο ταῦτα 30
 δὲ ὀρώσῃ, καὶ ὄντε αἴω προειρησθῆναι, πότερόν
 τις αὐτῷ Φῆ τῆ βίβις τῆ Σωκράτης ἐπιθυμή-
 σαντε, καὶ τῆς σωφροσύνης, ἣν ἐκεῖνος ἔχεν,
 ἐρέεσθαι τῆς ὀμιλίας αὐτῆ; ἢ νομίσαντε, εἰ 31
 ὀμιλησάτην ἐκείνῳ, γενέσθαι ἂν ἰκανωτάτῳ
 λέγειν δὲ καὶ πράττειν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῆμαι
 θεῶ διδόντος αὐτοῖς ἢ ζῆν δι' ὅλον τὸν βίον ὡ-
 σπερ ζῶντα Σωκράτην εἴωραν, ἢ τεθνήσκειν. ἐλέ- 32
 γειν δὲ αὐτῶν μᾶλλον αὐτῷ τεθνήσκειν. Δῆλῳ δ' ἐγε-
 νέσθη, ἐξ ὧν ἐπραξάτην ὡσπερ γὰρ τάχιστα
 κρείττονα τῶν συγγινομένων ἡγησάσθαι εἶναι,
 εὐθύς ἀποτηδῆσαντε Σωκράτης, ἐπραξέτην
 τὰ πολιτικά, ὡσπερ ἕνεκα Σωκράτης ἀρχεδή- 33
 την. — Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς
 μὲν Σωκράτην συνήσθη, ἐδυνασθῆναι ἐκείνῳ χρω-
 μένῳ συμμάχῳ τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν
 κρατεῖν ἐκείνῳ δ' ἀπαλλαγῆναι, Κριτίας μὲν 34
 Φυγῶν εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις
 ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις. Ἀλκι-
 βιάδης δ' ἐν διαίῳ μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ
 σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διαίῳ δὲ 35
 τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις, ὑπὸ πολ-
 λῶν καὶ δυνατῶν κολακευεῖν ἀνθρώπων δια-
 θρυπώμενος, ὑπὸ δὲ τῆ δῆμῳ τιμώμενος, καὶ
 Ἐραδίας

- 36 ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγῶνων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύουσις ἀμελέσει τῆς ἀσκήσεως, ἕτω ἐκεῖνος ἠμέλησεν αὐτῆ.
- 37 Τοῦτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένω μὲν ἐπὶ γένει, ἐπλημένω δ' ἐπὶ πλάτῳ, πεφουτημένω δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένω δ' ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τέτοις διεφθαρμένω, καὶ πολὺν χρόνον ἀπο Σωκράτους γεγονότε, τί θαυμαστόν, εἰ ὑπερφύων
- 38 ἐγενέσθην; Εἶτα εἰ μὲν οἱ ἐπλημμελησάτην, *Quamdiu cum ipso fuere, meliores erant.* τέττα Σωκράτην ὁ κατηγορὸς αἰτιάται, ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ, ἠνίκα καὶ ἀγνωμονεσάτω καὶ ἀκραλεσάτω εἰκὸς εἶναι, Σωκράτους παρέχε σάφρονε, ἕθενος ἐποίει δοκεῖ τῷ κατηγορῶ
- 39 ἀξίος εἶναι. — Τίς δὲ παῖς, εἰάν ὁ πῶις αὐτῆ, συνδιατρίβων τῷ, σάφρον ἢ, ὑπερον δὲ, ἄλλω τῷ συγγενόμενος, πονηρὸς γένηται, τὸν πρόσθεν αἰτιάται, ἀλλ' ἔχ' ὅσω ἂν παρά τῷ ὑτέρῳ χείρων φαίνηται, τοσῶτα μᾶλλον
- 40 ἐπαινῆ τὸν πρότερον; ἀλλ' οἴγε πατέρες αὐτοῖς συνόντες τοῖς υἱέσι, τῶν παιδῶν πλημμελόντων, ἐκ αἰτίαν ἔχουσιν, εἰάν αὐτοὶ σαφρονῶν
- 41 ῶσιν. Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν. Εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρὸς εἶναι, εἰ δ' αὐτὸς σαφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς ἐκ ἐνόστης αὐτῷ
- 42 κακίας αἰτίαν ἔχη; ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς πονηρὸν ποιῶν ἐκεῖνος φαῦλα πραπίστιας ὀρέων
- 43 ἐπῆνει, δικαίως ἂν ἐπετιμάτο. — Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης ἐπεὶ τάχιιστα τῶν ποληευομένων ὑπέλαβον κρείττονες εἶναι, Σωκράτει μὲν ἐκ ἔτι προσήσαν. (ἕτε γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν εἶτε προσέλθοιεν, ὑπὲρ ὧν ἡμάρτανον ἐλεγχό-

ἐλεγχόμενοι, ἢ χθούνη) τὰ δὲ τῆς πόλεως
 ἐπραΐον, ὡς περ' ἕνεκεν καὶ Σωκράτει προσῆλ-
 θον. Ἀλλὰ Κρίτων τε Σωκράτης ἢ οὐκίλησις, 44
 καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, *Habuit Sac-*
 καὶ Κέβης, καὶ Φαίδων καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκεῖνα *eriam melio-*
 συῆσαν, ἔχ' ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γέ- *res discipu-*
 νοῦσ'· ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε καγαθοὶ γενόμενοι 45
 καὶ οἴκῳ, καὶ οἰκέταις, καὶ οἰκειοῖς, καὶ Φί-
 λοις, καὶ πόλει, καὶ πολιταῖς δύναμις καλῶς
 χρῆσθαι· καὶ τῶν ἔδεις ἔτε νεώτερος ἔτε
 πρεσβύτερος ὢν, ἔτ' ἐποίησε κακὸν ἔδεν, ἔτ'
 αἰτίαν ἔσχεν. Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κα- 46
 τήγορος, τὰς πάσας προπηλακίζειν ἐδίδασκε, *An contem-*
 πειθῶν μὲν τὰς συνόντας αὐτῷ σοφώτερας *pnere docu-*
 ποιεῖν τῶν πατέρων. — Ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας *eris patres*
 συγγενεῖς ἐποίει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς αὐ- *& cognatos.*
 τῷ συνῆσι, λέγων, ὡς ἔτε τὰς κάμνουσας, 47
 ἔτε τὰς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφελῆσιν,
 ἀλλὰ τὰς μὲν οἱ ἰατροὶ, τὰς δὲ οἱ συνδικεῖν
 ἐπιστάμενοι. Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν Φίλων αὐτὸν 48
 λέγειν, ὡς ἔδεν ὄφελος εὐνης εἶναι, εἰ μὴ καὶ
 ὠφελεῖν δυνήσονται· μόνος δὲ Φάσκεν αὐτὸν
 ἀξίως εἶναι τιμῆς, τὰς εἰδότας τὰ θεῖα, καὶ
 ἐρμηνεύσαι δυναμένους· ἀναπέθοντα ἔν τὰς 49
 νῆες αὐτὸν, ὡς αὐτὸς εἶη σοφώτατός τε, καὶ
 ἄλλας ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, ἔτω διατι-
 θέναι τὰς ἑαυτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμῶ παρ'
 αὐτοῖς τὰς ἄλλας εἶναι πρὸς ἑαυτὸν. — Ἐφη δ' 50
 αὐτὸν ὁ κατήγορος, καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν
 ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τῶν μαθη-
 τῶν χρωμένον, διδάσκειν τὰς συνόντας κακέρους
 εἶναι καὶ τυραννικὰς. Ἡσιόδου ἔ μὲν τὸ,

F 2

ἔργον

- 51 Ἔργον δ' ἔδδεν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος
 τῷτο δὴ λέγειν αὐτὸν, ὡς ὁ ποιητὴς κελεύει,
 μηδενὸς ἔργου, μήτε ἀδίκου, μήτε αἰχροῦ ἀπέ-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρ-
 52 δεῖ. Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογήσασθαι, τὸ
 μὲν ἐγνάτην εἶναι, ὡφελιμὸν τε εἶναι ἀνθρώπων
 καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν, βλαβερὸν
 καὶ κακόν· καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν,
 53 τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν· τὰς μὲν ἀγαθὸν τι ποιῶν-
 τας, ἐργάζεσθαι τε ἔφη, καὶ ἐργάτας ἀγα-
 θῶς εἶναι· τὰς δὲ κυβεύουσας, ἢ τι ἄλλο πο-
 νηρὸν καὶ ἐπιζήμιον ποιῶσας, ἀργῶς ἀπεκάλει
 ἐπὶ δὲ τῶτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ, Ἔργον δ' ἔδδεν
 54 ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος. Τὸ δὲ Ὀμήρου
 ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν, ὅτι
 Ὀδυσσεύς

ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα
 κικεῖν,

Τὸν δ' ἀγανόϊς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε πα-
 ρασάς·

Δαιμόνι δ' σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κἀθήσο, καὶ ἄλλου ἴδρευ
 λαός.

- 55 Ὀν δ' αὖ δῆμα τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά
 τ' ἐφείροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε
 μύθῳ·

Δαιμόνι ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκκε.
 Οἱ σέο φέρεροι εἰσὶ σύ δ' ἀπλόλεμος καὶ
 ἀναλκίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναριθμῖος, ἔτ' ἐνὶ
 βελῇ.

Ταῦτα

Qui otiosi
 qui labo-
 riosi.

Ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγήσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς 56
 ἐπαίνοίη παύεσθαι τὰς δημότας καὶ πένητας. *Quibomines*
 Σωκράτης δ' ἐ ταῦτ' ἔλεγε, (καὶ γὰρ εἰ- *coercendi?*
 τὸν ἔτα γ' ἂν ὤστο δεῖν παύεσθαι) ἀλλ' ἔφη, 57
 δεῖν τὰς μῆτε λόγῳ, μῆτε ἔργῳ ὠφελίμους
 ὄντας, μῆτε στρατεύματι, μῆτε πόλει, μῆτε
 αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι δεοί, βοηθεῖν ἰκανὸς,
 ἄλλως τ' εἴαν πρὸς τῷ καὶ θρασεῖς ὦσι, 58
 πάντα τρόπον καλύεσθαι, καὶ πάνυ πλῆστοι
 τυγχάνωσιν ὄντες. — Ἐμοὶ δὴ Σωκράτης 59
 τοιοῦτος ὢν, ἐδόκει τιμῆς ἄξιός εἶναι τῇ πόλει
 μᾶλλον ἢ θανάτου καὶ κατὰ τὰς νόμους δὲ
 σκοπῶν ἂν τις τῶν εὔροι. Κατὰ γὰρ τὰς 60
 νόμους, εἴαν τις Φανερός γενῆται κλέπῳ, ἢ *Crimina*
 λαποδυτῶν, ἢ βαλάντιοισμῶν, ἢ τοιχορυχῶν, *capitalia.*
 ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν, τέτοις θά-
 νατός ἐστιν ἢ ζημία, ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώ-
 πων πλεῖστον ἀπέιχεν. Ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει 61
 γε ἔτε πολέμῳ κακῶς συμβάλῃς, ἔτε εἰσεως,
 ἔτε προδοσίας, ἔτε ἄλλῃ κακῇ ἔθενός πάποτε
 αἰτίος ἐγένετο· ἐδὲ μὴν ἴδια γε ἔθενά πάποτε
 ἀνθρώπων, ἔτε ἀγαθῶν ἀπεσέρησεν, ἔτε
 κακοῖς περιέβαλεν, ἀλλ' ἔδ' αἰτίαν τῶν εἰρη-
 μένων ἔθενός πάποτ' ἔχει. Πῶς ἐν ἔνοχος ἂν 62
 εἴη τῇ γραφῇ; ὅς ἀντὶ μὲν τῶ μὴ νομίζῃν
 θεῶς, ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγγέγραπτο, Φανερός
 ἦν, θεραπεύων τὰς θεῶς μάλιστα τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων; ἀντὶ δὲ τῶ διαφθεῖρειν τὰς νέας 63
 (ὃ δὴ ὁ γραφάμενος αὐτὸν ἠτιῶτο) Φανερός
 ἦν τῶν συνόλων, τὰς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχον-
 τας, τῶν μὲν παύων, τῆς δὲ καλλίστης καὶ 64
 μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἢ πόλεις τε,
 καὶ οἰκῆς εὐ οἰκῆσι, προτρέπων ἐπιθυμῆν;
 ταῦτα

- ταῦτα δὲ πράττειν, πῶς ἔ μεγάλης ἀξίως ἦν
 65 τιμῆς; — (3) Εὐχέσο πρὸς τὰς θεὰς ἀπλῶς
 Preces So- τ' ἀγαθὰ δίδοιαι, ὡς τὰς ^h θεὰς κάλλιστα
 traisbreues
 66 εἰδότας, ὅποια ἀγαθὰ εἰσι τὰς δὲ εὐχομέ-
 νας χρυσίον ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο
 τι τῶν τοιούτων, εἶδεν διαφορὸν ἐνόμιζεν εὐχε-
 σθαι, ἢ εἰ κυβείαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὐ-
 χροῦτο, τῶν Φανερώς ἀδήλων, ὅπως ἀποβή-
 67 σαιτο. *Hostias par-* *mas.* *Hostias par-* *mas.* *Hostias par-* *mas.* *Hostias par-* *mas.*
 68 — Σίτω τσοστέω ἐχρήτο, ὅσον ἠδέως ἠδισ-
 καὶ ἐπὶ τῷ τῷ παρεσκευασμένος ἦει, ὡσε-
 69 τὴν ἐπιθυμίαν τῆ σίτης ὄφον αὐτῷ εἶναι πρὸν
 δὲ πᾶν ἠδὺ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ
 70 διψῶν. Εἰ δὲ ποτε κληθεὶς ἐδελητέειεν ἐπὶ
 δεῖπνον εἰλθεῖν, ὃ τοῖς πλείοις ἐργωδέσατον
 71 εἶναι, ὡς τε φυλάττωσαι, τὸ ὑπὲρ τὸν και-
 ρὸν ἐμπίπλασαι, τῷ τῷ φραδίως πάνυ ἐφυ-
 72 λάττωτο τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τῷ τῷ ποιεῖν,
 συνεβέβλενε φυλάττωσαι τὰ πείθοντα μὴ πει-
 73 νῶντας εἰδῆναι, μηδὲ διψῶντας πίνειν. Καὶ γὰρ
 Circes fa- τὰ λυμανόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς, καὶ
 bula. *Circes fa-* *bula.* *Circes fa-* *bula.* *Circes fa-* *bula.* *Circes fa-* *bula.*
 74 ψυχὰς, ταῦτ' ἔφη εἶναι. Οἶδαται δ' ἔφη ἐπι-
 σκώπτειν καὶ τὴν Κίρκην ὡς ποιεῖν, τοιούτοις
 75 πολλοῖς δεκνίχσαν τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Ἑρμῆ
 τε ὑποθημοσύνη, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῆ ὄντα
 καὶ ἀτοχόμενον τῷ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιού-
 των ἀπῆρασαι, διὰ ταῦτα εἶδεν γενέσθαι ἕν.
 Τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπαίξεν ἅμα σπιδά-
 ζων.

ζων. — (4) ἰ Οὐκὲν δοκεῖ σοι ὁ ἐξαρχῆς 73
 ποιῶν ἀνθρώπους ἐπ' ὠφελείᾳ προδῆναι αὐ
 τοῖς, δι' ἃν αἰσθάνοιται ἕκαστα· ὀφθαλμοὺς
 μὲν, ὡς δ' ὄραν τὰ ἄρατά· ὠτα δὲ, ὡς ἀκίειν
 τὰ ἀκυστά· ὀσμῶν γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσ-
 ετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν; τίς δ' ἂν
 αἰσθησὶς ἦν γλυκεῶν, καὶ δριμέων, καὶ πάν-
 των διὰ σώματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τέτων
 γνώμων ἐνεργάσθη; πρὸς δὲ τέτοις δοκεῖ σοι 74
 καὶ τόδε προνοίας ἔργον εἰκέναι, τὸ ἐπεὶ ἀσθε-
 νῆς μὲν ἐσὶν ἡ ὄψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρῶ-
 σαι, ἃ, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι δεῖ, ἀνα-
 πέδιάνυσαι, ἐν δὲ τῷ ὑπνω συγκλείεσθαι· ὡς δ'
 ἂν μῆδ' ἀνεμοὶ βλάβησιν, ἡθμον, βλεφα-
 ρίδας ἐμφῦσαι, ὀφρυσί τε ἀπογοισσῶσαι τὰ
 ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὡς μὴδ' ἐκ τῆς κεφαλῆς
 ἰδρῶς κακουργῆ; τὸ δὲ τὴν ἀκοὴν δεχέσθαι
 μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποσ' 76
 καὶ τὰς μὲν πρόσθεν ὀδύνας πᾶσι ζώοις, οἷς
 τέμνειν εἶναι, τὰς δὲ γομφίους, οἷς παρὰ τέ-
 των δεξαμένους λεαίνειν καὶ σῶμα μὲν δι' ἧ, 77
 ἂν ἐπιθυμῆ τὰ ζῶα, εἰσπέμπεσθαι, πλησίον
 ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· περὶ δὲ τὰ 78
 ἀποχωρῆναι δυσχερῆ, ἀποσρέψαι τὰς τέτων
 ὀχέους, καὶ ἀπενευκείν, ἢ δυνατὸν προσωλάτω
 ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων ταῦτα ἔτω προνοητικῶς 79
 πεπραγμένα, ἀπορεῖς, πότερα τύχης, ἢ
 προνοίας ἔργα ἐσὶν; Οὐ μα τον Δί, ἔφη κ.
 ἀλλ' ἔτω γε σκοπεμένῳ, πάνυ εἰκε ταῦτα
 σοφῆ τως δημιουργῆ καὶ Φιλοζῶα τεχνήματι.

F 4

Tò

i Hinc incipit demonstratio oppido elegans, qua Aristodemum τὸν μικρὸν religionum contemptorem in viam reuocare conatur Socrates.

k Aristodemus.

- 80 *Ex instinctu naturali.* Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ἔρωλα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς γειναμέναις ἔρωλα τῷ ἐκτρέφειν, τοῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόδον τῷ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τῷ θανάτῳ, ἀμέλει, καὶ ταῦτα ἔοικε μηχανήμασί τινος, ζῶα εἶναι βε-
 81 λευσταμένα. — Μὰ Δί, ¹ ἔ γὰρ ὁρῶ τὰς κυρίας ^m, ὥσπερ τῶν ἐνθάδε γινομένων τὰς
 82 δημιουργίας ⁿ ἔδδ' ἔ γὰρ τὴν ἑαυτῆ σύγε ψυχὴν ὁρᾶ, ἢ τῷ σώματος κυρία ἐστίν, ὥστε κατὰ γε ^o τὸ τοῦτο ἔξέσι σοι λέγειν, ὅτι ἔδδ' ἔ γινώμη, ἀλλὰ
 83 τύχη πάντα πράττεις. Καὶ ὁ Ἀριστόδημος, ἔτοι, *An Deus colendus?* ἔφη, ἐγὼ, ὦ Σάκρατες, ὑπερορῶ τὸ δαίμονιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγῆμαι, ἢ
 84 ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδοκῆται, ἔκδεν, ἔφη, ὅσα μεγαλοπρεπέστερον ἀξιοῖ σε θεραπεύειν, τοσάτω μᾶλλον τιμήσειν αὐτό; Εὐῖσθι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζομι θεὸς ἀνθρώπων
 85 φρονιζέειν, ἔκ' ἂν ἀμελοῖην αὐτῶν. Ἐπειτ' ^p *Deus curat humana.* ἐκ' οἷε φρονιζέειν; οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζῶων ἀνθρώπων ὀρθὸν ἀνέστησαν, ἢ δ' ὀρθότης καὶ πρὸς τὸ ὀρᾶν πλείον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ τὰ ὑπερθεῖν μᾶλλον θεῶσθαι, καὶ ἥτιον κακοπαθεῖν καὶ ὄψιν καὶ ἀκοήν καὶ τὸ σῶμα ἐποίησαν. Ἐπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἐρπέσι πόδας ἔδωκαν, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν, ἀνθρώπων δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἰ
 τα

1 Obiectio Aristodemi.

m h. e. auctores eorum, quae in rerum natura videntur a magno aliquo consilio profecta.

n Responsio Socratis. Ita e contrario CICERO *Tuf. I, 29. Ut Deum agnoscis ex operibus, sic ex memoria rerum vim diuinam mentis agnoscito.* conf. 6, 37.

o Secundum illa quidem, h. e. si ista argumentandi ratio valeat.

† Forte leg. ἔδδεν.

p Socratis responsio, cui vehementiam quandam ac δεινότητα conciliat ἢ ἔπειτα. Tu vero non censēs &c.

τὰ πλείστα, οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐκεῖνων ἐσμὲν, ἐξεργάζονται. Καὶ μὴν γλῶτταν γε πάντων τῶν ζώων ἐχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν, οἷαν ἄλλοτε ἀλλαχῆ φαύεσαν τῷ σώματι, ἀρθρῶν τε τὴν Φωνήν, καὶ σημαίνουσαν πάντα ἀλλήλοις, ἀ βεβλόμεθα. — Οὐ

τοῖνυ μόνον ἤκετε τῷ Θεῷ τῷ σώματι ἐπιμεληθῆναι, ἀλλ' ὅπερ μέγιστόν ἐστι, καὶ τὴν ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεφύσε τίνας

γὰρ ἄλλα ζῶα ψυχὴ πρῶτα μὲν Θεῶν, τῶν τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνᾶξάντων, ἤδηται ὅτι εἰσὶ; τί δὲ Φῦλον ἄλλο, ἢ οἱ ἀνθρώποι Θεοῦ θεραπεύεσσι; ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀνθρώπινης ἱκανώτερα προφυλάττεσθαι, ἢ λιμὸν, ἢ δίψος, ἢ ψύχη, ἢ θάλπη, ἢ νόσοις ἐπικερῆσαι, ἢ ῥώμην ἀσκήσαι, ἢ προσμάθησιν ἐκπονήσαι, ἢ, ὅσα ἀν' ἀκέρση, ἢ ἰδῆ, ἢ μάθη, ἱκανώτερα ἐσὶ διαμεμνήσθαι; ἔ γὰρ πάνυ σοὶ κατάδηλον, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὡσπερ Θεοὶ ἀνθρώποι βιοτεύεσσι, φύσει καὶ τῷ σώματι, καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστέοντες ἔτε γὰρ

βοῶς ἀν' ἔχων σῶμα, ἀνθρώπος δὲ γνώμην, ἠδύνατ' ἀν' πράττειν, ἀ ἐβέλεσθ' ἔθ' ὅσα χεῖρας ἔχει, ἀφρονα δ' ἐσὶ, πλέον ἔδεν ἔχει· σὺ δὲ ἀμφοτέρω τῶν πλείστων ἀξίων τετυχηκώς ἐκ οἷοι σὲ Θεοῦ ἐπιμελεῖσθαι. — — Ὡ γὰρ δὲ

κατάμαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νῆς ἐνῶν, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βέβληται, μελαχειρίζεται ὡς σφαιρὰ ἐν χερῇ καὶ τὴν ἐν παυλί φρόνησιν τὰ πάντα ὅπως ἀν' αὐτῇ ἠδύ ἢ, ἔτω τιθεσθαι καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ

σαδία ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τῷ Θεῷ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὁρᾶν μὴδὲ τὴν σὴν

μεν

87
88
89
90
91
92
93
94

Animae praeslantia.

Animae natura diuinam ex parte refert.

μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε, καὶ περὶ τῶν ἐν Αἴγυπτῷ, καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν, τὴν δὲ τῆς Θεᾶς φρόνησιν μὴ ἰκανὴν εἶναι

- 95 *Omnipraesentia Dei.* αμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. — Γνωστὴ τὸ θεῖον, ὅτι τοσῶτον, καὶ τοιῶτόν ἐστιν, ὥσθ' αμα πάντα ὄραν, καὶ πάντα ἀεθεῖν, καὶ πανταχῶς παρεῖναι, καὶ αμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι
- 96 *Custodis peccato.* αὐτὸς ἴ. Ἐμοὶ ἴ μὲν ταῦτα λέγων, ἔμνον τῆς συνόχης ἔδοκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀργῶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσιῶν τε καὶ ἀδικῶν καὶ αἰσχρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν, ἐπέιπερ ἠγήσασθαι μηδὲν ἂν ποτε, ὧν πράττειεν, θεὸς διαλαθεῖν. (5) Εἰ δὲ δὴ καὶ ἐγκράτεια καλόνηε, καὶ γὰρ τὸν ἀνδρὲ κλημά ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα, εἰ τι πρὸς βιάζε λέγων εἰς ταύτην τοιαύδε Ὡς ἄνδρες, εἰ πολέμους ἡμῖν γενομένους βεβλοῖμεθα ἐλέσθαι ἀνδρα, ὑφ' ἧς μάλιστα ἂν αὐτοὶ μὲν σωζοίμεθα, τῆς δὲ πολεμικῆς χειροίμεθα, ἀρ' ὄντιν ἂν αἰσθανοίμεθα ἢ τῷ γαστρὸς, ἢ οἴνου, ἢ ἀφροδισίων, ἢ πόνου, ἢ ὑπνι, τῶτον αἰροίμεθα; καὶ πῶς ἂν οἰηθεῖημεν τὸν τοιῶτον, ἢ ἡμᾶς
- 99 *Temperantiae laus.* σῶσαι, ἢ τῆς πολεμικῆς κραίησαι; εἰ δ' ἐπὶ τελευτῇ τῆς βίης γενομένοι, βεβλοῖμεθά τω ἐπιτρέψαι ἢ παιδας ἀρρενας παιδεῦσαι, ἢ θυγατέρας παρθένας διαφυλάξαι, ἢ χρήματα διασῶσαι, ἀρ' ἀξιοπίστον εἰς ταῦθ' ἠγησόμεθα τὸν ἀκρατῆ; δέλω δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψομεν
- 100
- 101

q Per Synesin f. Syllepsin ad θεὸς refertur, cum praecesserit τὸ θεῖον V. 4. 1. not. a.

r Haec ex sua persona loquitur XENOPHON. Videri nempe illud de praesentia Deorum dogma Socratis homines meliores reddere. Quod quidem vsque eo verum est, vt nec ipsa diuinitus reuelata religio aliquid habere videtur ad omnem virtutem potentius.

φαίμεν ἂν ἢ βοσκήματα, ἢ ταμεία, ἢ ἔργων
 ἐπίστασιν; διάκονον δὲ καὶ ἀγορασὴν τοιαῦτον
 ἐθέλησαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; ἀλλὰ μὴν 102
 εἶγε μηδὲ δούλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἂν, πῶς
 ἔκ' ἀξίον αὐτόν γε φυλάσασθαι τοιαῦτον γενέ-
 σθαι; καὶ γὰρ ἔκ' ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν 103
 ἄλλων ἀφαιρέμενοι χεῖματ' αἰ, εἰ αὐτὸς δοκῆσι
 πλησιζέειν, ἔτις ὁ ἀκρατῆς τοῖς μὲν ἄλλοις
 βλαβερὸς, ἐαυτῷ δ' ὠφέλιμος· ἀλλὰ κακῆρ- 104
 γος μὲν τῶν ἄλλων, ἐαυτῷ δὲ πολὺ κακῆρ-
 γότερος, εἶγε κακῆργότατός ἐστι μὴ μόνον τὸν
 οἶκον, τὸν ἐαυτῷ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν. — (6) Ὁ Ἀντιφῶν ποτε 105
 βεβλόμενος τῆς συνεισιστάσας αὐτῷ παρελθεῖσα,
 προσελθὼν τῷ Σωκράτει, παρόρων αὐτῶν
 ἔλεξε τάδε· ὦ Σώκρατες, ἐγὼ μὲν ὤμην τῆς 106
 φιλοσοφῆσας εὐδαιμονεστέρας χεῖρ' αἰ γίγνε- *Socrates an*
 σθαι· σὺ δὲ μοι δοκεῖς ταναυρία τῆς σοφῆσας *infilix.*
 ἀπολελαυκέειναι. Ζῆς γὰρ ἔτις, ὡς ἔδ' ἂν 107
 εἷς δούλος ὑπὸ δεσπότη διαβῶμενος μένειει· σι-
 τία τε σιτῆ, καὶ ποτὰ πίνεις τὰ φαυλότατα
 καὶ ἱμάτιόν ἡμῶσας ἔ μόνον φαύλον, ἀλλὰ
 τὸ αὐτὸ φέρεις τε καὶ χεῖμῶνος, ἀνυπόδηός
 τε καὶ ἀχιτῶν διαβελείς· καὶ μὴν χεῖματα γὰρ 108
 ἔ λαμβάνεις, ἂ καὶ κηλόμενος εὐφραίνει καὶ
 κεκλήμενος ἐλευθεριώτερόν τε καὶ ἡδιον ποιεῖ
 ζῆν. Εἰ ἂν ὥσπερ τῶν ἄλλων ἔργων οἱ διδάσκα- 109
 λοι τῆς μαθησας μιμησας ἐαυτῶν ἀποδεικνύσ-
 σιν, ἔτω καὶ σὺ τῆς συνόντας διαθήσεις, νό-
 μιζε κακοδαιμονίας διδάσκαλος εἶναι. Καὶ 110
 ὁ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· δοκεῖς μοι, ὦ
 Ἀντιφῶν, ὑπειληθέειν με ἔτις ἀναρῶς ζῆν,
 ὡσε πεπεισμαι σὲ μάλλον ἀποθανεῖν ἂν ἐλέ-
 σθαι.

- 111 *Quin felicem se ostendit.* ὄψαι, ἢ ζῆν ὡς περ ἐγώ. ἴδι ἐν ἐπισκεψόμεθα, τί χαλεπὸν ἦδησαι τῷ ἐμῷ βίῃ; πότερον, ὅτι τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπεργάζεσθαι τῆτο, ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν· ἐμοὶ δὲ μὴ λαμβάνοντι ἐκ ἂν ἀνάγκη διαλέγεσθαι, ᾧ ἂν μὴ βέλωμαι;
- 112 ἢ τὴν διαίτην με φραυλίζεις, ὡς ἦτιον μὲν ὑγιεινὰ ἐστίν οἱος ἐμῷ ἢ σῷ, ἦτιον δὲ ἰσὺν παρέχοντα; ἢ ὡς χαλεπώτερα πορίσασθαι τὰ ἐμὰ διαιτήματα τῶν σῶν διὰ τὸ σπανιότερά τε καὶ πολυτελέστερα εἶναι; ἢ ὡς ἡδία σοι, ἢ σοὶ παρασκευάζεις ὄντα, ἢ ἐμοί; λέγω, ἐκ οἴδ', ὅτι ὁ μὲν ἦδιστα ἐσθίαν, ἦκιστα ὄψα δεῖται, ὁ δὲ ἦδιστα πίνων, ἦκιστα τῷ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ πέτῃ; τὰ γε μὴν ἰμάτια, οἴδ', ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψυχῆς καὶ θάλπας ἐνεκα μεταβάλλοντα; καὶ ὑποδημάτων ὑποδήλαι, ὅπως μὴ διὰ τὰ λυπῆνα τῆς πόδας κωλύουσα πορευέσθαι. ἤδη ἐν ποτε ἦδιστα ἐμῷ, ἢ διὰ ψυχῆς μᾶλλον τῆς ἔνδοις μέοντα, ἢ διὰ θάλπος μαχόμενόν τω περι σκιᾶς, ἢ διὰ τὸ ἀλγεῖν τῆς πόδας ἐβαδίζοντα, ὅπως ἂν βέλωμαι.
- 116 *Frugalitatis laus.* — Στρατεύοιθι πότερος ἂν ῥᾶον, ὁ μὴ δυνάμενος ἀνευ πολυτελεῆς διαίτης ζῆν, ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκούη; ἐκπολιτορρηθῆσει δὲ πότερος ἂν θάττον, ὁ τῶν χαλεπωτάτων εὐρεῖν δέομενος, ἢ ὁ τοῖς ῥᾶσις (ῥᾶσις^s) ἐντυγχάνειν;
- 117 ἀρκούντως χρώμενος; ἔοικας, ᾧ ἂντιφῶν, τὴν εὐδοκμονίαν οἰομένω τρυφήν καὶ πολυ-

s. Includendam curavi hanc vocem quam ex varia lectione ortam putabam. Opponuntur τὰ χαλεπώτατα εὐρεῖν difficile illa inuentu τοῖς ῥᾶσις ἐντυγχάνειν. Neque tamen pugnetim, cum libri omnes contentiant, quo minus videatur emphaseos causa ῥᾶσις adiectum.

πολυτέλειαν εἶναι. Ἐγὼ δὲ νομίζω, τὸ μὲν
 μηδενὸς δέεσθαι, θεῖον εἶναι, τὸ δ' ὡς ἐλαχί-
 ζων, ἐγγυτάτω τῷ θεῷ. Καὶ τὸ μὲν θεῖον
 κράτιστον, τὸ δὲ ἐγγυτάτω τῷ θεῷ, ἐγγυτάτω
 τῷ κράτιστε. — Τῷ Ἀντιφῶντος ἐρομένεσ ἀυ-
 τὸν, πῶσ ἄλλωσ ἐν ἡγεῖτο πολιτικῆσ ποιεῖν,
 αὐτὸσ δὲ ἔπράττει τὰ πολιτικά, εἴπερ ἐπί-
 ζατα; ποτέρωσ δ' ἂν, ἔφη, ὡ Ἀντιφῶν, μάλ-
 λον τὰ πολιτικά πρᾶττοιμι, εἰ μόνωσ αὐτὰ
 πρᾶττοιμι, ἢ εἰ ἐπιμελοῖμην τῷ ὡσ πλείωσ
 ἰκανὸσ εἶναι πρᾶττειν αὐτὰ; (7) Ἐπισκεψά-
 μεθα δὲ, εἰ καὶ ἀλαζονείασ ἀποτρέπων τῆσ
 συνόντασ, ἀρετῆσ ἐπιμελεῖσθαι προὔτρεπεν.
 αἰεὶ γὰρ ἔλεγεν, ὡσ ἔκ εἰῆ καλλίων ὁδοσ ἐπ' εὐ-
 δοξίαν, ἢ οἱ ἦσ ἂν τισ ἀγαθὸσ τέτο γένοιτο,
 ὃ καὶ δοκεῖν βέλοιο. Ὅτι δ' ἀληθῆ ἔλεγεν,
 ὡδε ἐδίδασκεν ἐνθυμώμεθα γὰρ, ἔφη, εἰ τισ
 μὴ ὦν ἀγαθὸσ αὐλητῆσ, δοκεῖν βέλοιο, τί
 ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴῃ; ἀρ' ἔτὰ ἔξω τῆσ τέ-
 χνησ μιμητέον τῆσ ἀγαθῆσ αὐλητάσ; καὶ
 πρῶτον μὲν, ὅτι ἐκείνωσ σκευῆ τε καλὰ κέκη-
 ντα, καὶ ἀκολέθῆσ πολλῆσ περιάγοντα, καὶ
 τέτω ταῦτα ποιητέον ἔπειτα ὅτι ἐκείνωσ πολ-
 λοὶ ἐπαινῶσι, καὶ τέτω πολλῆσ ἐπαινέτασ πα-
 ρασκευασέον ἀλλὰ μὴν ἔργον γε εἶδαμῃ ἢ λη-
 πτέον, ἢ εὐθύσ ἐλεγχθῆσεται γελοιόσ ὦν, καὶ
 ἔ μόνων αὐλητῆσ κακὸσ, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωποσ
 ἀλαζῶν καὶ τοὶ πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν
 ὠφε-

118

119

120

Bonus ut vi-
 deatur ali-
 quis, quid
 faciendum?

121

122

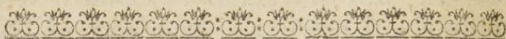
123

124

t Inferni &. Sententia enim est, si quis ea in re
 bonus esse studeat, in qua videri cupiat. conf. n. prox. f.
 139. WELSS. edidit, ἢ οἱ ἦσ ἂν τισ ἀγαθὸσ γένοιτο, καὶ μὴ
 δοκεῖν βέλοιο. Sed illud μὴ non habent editiones veteres.
 Vertit tamen ita Bessarion & Leunclaius.

u h. e. nunquam tibi inflabit, si sapit, alioquin statim
 deprehendetur.

ὠφελόμενος, πρὸς δὲ τέτοις κακοδοξῶν, πῶς
 125 ἐκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελαῶς, καὶ κατα-
 γελάσως βιάσθαι. — Ἀπατεῶνα δὲ ἐκάλει,
 ἢ μικρὸν μὲν, ἔδ' εἴ τις ἀργύριον ἢ σκευὸς
 παρά τῃ πειθῶι λαβὼν ἀποσεροίῃ· πολὺ δὲ
 μέγιστον, ὅστις μηδενὸς ἄξιός ὢν ἐξηπατῆκει
 πειθῶν, ὡς ἱκανὸς εἶη τῆς πόλεως ἡγεῖσθαι.
 Ἐμοὶ μὲν ἔν' ἐδόκει καὶ τῆ ἀλαζονεύσθαι
 ἀποτρέπειν τὰς συνόντας τοιαύδε διαλεγό-
 μενος.

VIII.

E XENOPHONTIS Memorabilibus
Socratis L. II, 1-3.

*Herculis
Prodicii
fabula.*

Πρόδικος ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ
 περὶ τῆς Ἡρακλέως, ὡδὲ πῶς λέγει, ὅσα
 2 ἐγὼ μέμνημαι. φησὶ μὲν Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ
 παιδῶν εἰς ἦβην ὤρματο, ἐν ἧ οἱ νέοι ἤδη αὐ-
 τοκράτορες γιγνόμενοι, δηλῆστιν, εἴτε τὴν δι'
 ἀρετῆς ὁδὸν τρέφοντα ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν
 διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡτυχίαν καθήσθαι,
 3 ἀπορῶντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται, καὶ
 4 φανήσασθαι αὐτῷ δύο γυναῖκας προίεναι μεγά-
 λας· τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν, καὶ
 5 ἠλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα
*Habitus
virtutis,*
 καθαρότησι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ
*Et volupta-
tis.*
 οἷμα σωφροσύνη, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ τὴν δ'
 ἐτέραν τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε
 καὶ ἀπαλότητα· κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν
 χρῶμα, ὡςτε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν
 τῷ

τῷ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι· τὸ δὲ ὄχημα, ὥστε
 δοκεῖν ὀρθότεραν τῆς φύσεως εἶναι· τὰ δὲ ὄμι- 6
 ματα εἶναι ἀναπεπτημένα· ἐοικῆτα δὲ ἐξ ἧς
 ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμπῃ, κατασκοπεῖσθαι
 δ' ἅμα ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος 7
 αὐτὴν θεᾷται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. Ὡς δ' ἐγένετο πλη-
 σιέτερον τῷ Ἡρακλέει, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖ-
 σαν ἰεὺς τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δ' ἑτέραν 8
 φθάσαι βεβλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρα-
 κλεῖ καὶ εἰπεῖν. Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλειε, ἀπο- 9
 ρῆντα ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη. *Oratio ve-*
 ἐν ἐμὲ φίλην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ *lupratis.*
 ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε· καὶ τῶν μὲν τερπνῶν ἔδε-
 νός ἀγευστός ἐστι, τῶν δὲ χαλεπῶν ἀπειρος 10
 διαβίωσι. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐ πολέμων ἔδεδε
 πραγμάτων φρονιεῖς, ἀλλὰ σκοπέμενος διέσθι,
 τί ἂν κεχαρισμένοι ἢ σιτίον, ἢ ποτόν εὖροις,
 ἢ τί ἂν ἰδῶν τερψθεῖς, ἢ τίναν ὀσφρανομε- 11
 νος ἢ ἀπλόμενος ἡδύεις, τίσι δὲ παιδικαῖς ὀμι-
 λῶν μάλιστα ἂν εὐφρανθεῖς, καὶ πῶς ἂν μα-
 λακάταλα καθεύδεις, καὶ πῶς ἂν ἀπονάταλα 12
 τέτων πάντων τυγχάνοις. Ἐὰν δὲ περὶ γένησί
 τις ὑποψία σπάνεως, ἀφ' ἧν ἔσαι ταῦτα, ἔ-
 φόβος, μὴ σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονεῖντα καὶ
 ταλαιπωρεῖντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ
 ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργά- 13
 ζονται, τέτοις σύ χρήσῃ, ἔδενός ἀπεχόμενος,
 ὅθεν ἂν δυνατόν ἢ τι κερδαῖνα. Πανηαχόθεν
 γὰρ ὠφελείσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνῆσιν ἐξέσιαν
 ἔγωγε παρέχα. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀνέσας 14
 ταῦτα, ὦ γυναῖκα, ἔφη, ὄνομα δὲ σοι τί ἐσιν;
 ἢ

a Intellige, viam ingrediatis, vel simile quiddam, ex praecedentibus ἐπὶ τὸν βίον τράπη.

- ἢ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ Φίλοι, ἔφη, καλέσει με εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισῆνές με ὑποκοριζόμενοι, ὀνομάξουσίν με Κακίαν. Καὶ ἐν τῷτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθῆσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἦκα πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδύσα τὰς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδίᾳ καταμα-
 15 *Oratio virtutis.* θῆσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράπῃ, σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἐτι πολὺ ἐντιμωτέραν, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεσέραν
 17 Φανῆσαι. Οὐκ ἐξαπατήσω δὲ σε προσιμίους ἡδονῆς, ἀλλ' ἤπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα
 18 *Difficilia quae honesta.* διηγέσομαι μετ' ἀληθείας. Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν, ἔδεν ἀνευ πόνου καὶ ἐπι-
 19 μελείας θεοὶ διδάσασιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τὰς θεὰς ἰλέως εἶναι σοι βέλαι, θεραπευτέον
 20 τὰς θεὰς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τὰς φίλους ἐνεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινοσ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελιχτέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὐποιεῖν· εἰ γε τὴν γῆν φέρειν σοι καρπὸς ἀφθόνος, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶει δεῖν πλετίζεσθαι, τῶν
 22 βοσκημάτων ἐπιμελητέον; εἴτε διὰ πολέμου ὀρμᾶς αὐξέσθαι, καὶ βέλαι δύνασθαι τὰς τε φίλους ἐλευθερῆν, καὶ τὰς ἐχθρὸς χειρῆσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε, παρὰ τῶν ἐπισαμμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐτοῖς δεῖ
 23 χρῆσθαι, ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βέλαι δυνατός εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμνασέον σὺν πόνοις
 24 καὶ ἰδρώτι. Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβῆσα εἶπεν, ὡς
 Φησι

Φησι Πρόδομος, ἔννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χα- Altercatio
 λεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἢ virii & vir-
 γυνὴ σοι αὐτὴ διηγεῖται, ἐγὼ δὲ βραδία, καὶ entis.
 βραχυεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. 25
 Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγα-
 θὸν ἔχεις, ἢ τί ἡδὺ αἶσθα, μὴδὲν τῶν ἡδέων 25
 πράττειν ἐθέλῃσα; ἦτις ἔδε τὴν τῶν ἡδέων
 ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι
 πάνταν ἐπιπλάσαι, πρὶν μὲν πενήν ἐοδίσ- 26
 σα, πρὶν δὲ δαΐην πίνῃσαι ἵνα μὲν ἡδέως Φά-
 γοις, ὀφιοποιῖς μηχαναμένη ἵνα δὲ ἡδέως πί-
 νῃς, οἴνῃς τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ
 τῆ θέρῃς χίονα περιθέστα ζητεῖς ἵνα δὲ κα- 27
 θυπνώσῃς ἡδέως, ἔ μόνον τὰς σρωμνάς μα-
 λακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ ὑπό-
 βαθρα ταῖς κλίνας παρασκευάζεις ἔ γὰρ
 διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅ, τι
 ποιῆς, ὑπὲς ἐπιθυμείς. — Τῆ πάνταν ἡδίστη 28
 ἀκχσματος, ἐπαίνῃς ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ καὶ Spectacu-
 τῆ πάντων ἡδίστη θεάματος, ἀθέατος lulum pul-
 γὰρ πρόποσε σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασα cherimum.
 τίς δ' ἂν σοι λεγῶσῃ τί πιστεύσεις; τίς δ' ἂν 29
 δεομένη τῆς ἐπαρχέσειεν; ἢ τίς ἂν εὐφρονῶν
 τῆ σὲ θιάσῃς τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄν- Vitiosorum
 τες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοι εἰσι, πρεσβύτεροι miseria.
 δὲ γεγόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνοητοὶ ἀπάνως 30
 μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως
 δ' αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες, τοῖς πεπρα-
 γμέναις αἰαγνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις
 βαρυνόμενοι τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι δια-
 δραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀπο-
 θέμενοι. Ἐγὼ δὲ συνίμι μὲν θεοῖς, σύνειμι 31
 δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς ἔργον δὲ καλὸν

- ἔτε θεῶν, ἔτε ἀνθρώπινον χάρις ἐμῆ γίνε-
ται. Τιμῶμα δὲ μάλισα πάντων καὶ παρὰ
θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει.
- 32 *Virtutis
commoda.* Ἀγαπήν μὲν γὰρ συνεργὸς τεχνήταις, πίσῃ
δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπότηται, εὐμενὴς δὲ πα-
ραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν
ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβοαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ
σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ Φιλίας κοινωνός.
- 33 Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδέια μὲν καὶ ἀ-
πράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις ἀνε-
χούσα γὰρ ἕως ἀν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὕπνος
αὐτοῖς παρέσι ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις καὶ ἔτε
ἀπολιπόντες αὐτὸν ἀχθοῦσιν, ἔτε διὰ τῆτον
- 35 μεθιάσι τὰ δέοντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι
τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνους χαίρουσιν· οἱ
δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλον-
- 36 ται. Καὶ ἡδέας μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων
μémνησιν, εὐ δὲ τὰς παρῆσας ἡδονὰς πράτ-
τοῦτες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγα-
37 πηοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ παρῆσιν. Ὅταν δ'
ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, ἔ μετὰ λήθης
ἀτιμοὶ κείνην, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ
- 38 χρόνον ὑμνῶμενοι θάλλουσι. Τσιαῦτά σοι, ὦ
παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεσι διαπο-
νησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κε-
39 κῆσθαι. Οὕτω πᾶς διάκει Πρῶδικος τὴν ὑπ'
ἀρετῆς Ἡρακλέους πάσθουσιν· ἐκόσμησε μὲν ἴσος
ταῖς γνώμας ἐτι μεγαλειότηροισι φήμασι ἢ ἐγὼ
40 νῦν. (2) Αἰδομένός ποτε Σωκράτης Λαμ-
*Filium ma-
tri placat
Socrates.* προκλέα τὸν πρεσβύτατον υἱὸν εαυτῆ πρὸς τὴν
μητέρα χαλεπαίνοντα, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ,
οἴσθ' ἄ τινας ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλεσμένους;
- 41 Καὶ μάλα, ἔφη ὁ νεανίσκος. Καταμεμάθη-
κας

κως ἔν, τὴς τί ποιῆσας τὸ ὄνομα τῆτο ἀπο- *Inerati que*
 καλῶσιν; Ἐγὼ ἔφη τὴς γὰρ εὐ παθόν- *E quales.*
 τας, ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδένα μὴ ἀπο-
 δῶσιν, ἀχαρίζεσ καλῶσιν. Οὐκ ἔν δοκεῖσί σοι 42
 ἐν τοῖς ἀδικοῖς καταλογίζεσται τὴς ἀχαρίζεσ;
 ἔμοιγ, ἔφη. Ἦδη δέ ποτε ἐσκέψω, εἰ ἄρα,
 ὡσπερ τὸ ἀνδραποδιζεσται τὴς μὲν Φίλες ἀδι-
 κων εἶνα δοκεῖ, τὴς δὲ πολεμῖες ἡκαμον εἶνα
 καὶ τὸ ἀχαριεῖν πρὸς μὲν τὴς Φίλες ἀδικόν
 ἐσι, πρὸς δὲ τὴς πολεμῖες δίκαιον; Καὶ 43
 μάλια ἔφη καὶ δοκεῖ μοι, ὅφ ἔάν τις εὐ
 παθῶν, εἴτε Φίλες εἴτε πολεμῖες μὴ πεῖράτα
 χάριν ἀποδιδένα, ἀδικος εἶνα. — Οὐκ 44
 ἔν ὅσα ἄν τις μείζω ἀγαθὰ παθῶν μὴ ἀπο-
 διδῶ χάριν, τοσῶτω ἀδικώτερος ἄν εἴη; συν-
 ἔφη καὶ τῆτο. Τίνας ἔν, ἔφη, ὑπὸ τίων 45
 εὐροῖμεν ἄν μείζονα εὐεργησμένους ἢ πῶδας
 ἀπὸ γονέων; ἔς οἱ γονεῖς ἐκ μὲν ἐκ ὄνων ἐποίη-
 σαν εἶνα, τοσαῦτα δὲ καλὰ ἰδεῖν, καὶ τοσῶ-
 των ἀγαθῶν μελαχεῖν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχεσσι
 τοῖς ἀνθρώποις ἄ δὴ καὶ ἔτως ἡμῖν δοκεῖ 46
 πᾶντος ἀξία εἶνα, ὡσε πᾶντες τὸ καταλιπεῖν
 αὐτὰ πάντων μάλια φεύγομεν καὶ ἀ πόλεις 47
 ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον
 πεποιήκασιν, ὡς ἐκ ἄν μείζονος κακῆ φόβω
 τὴν ἀδικίαν παύσοιτες. — Φανεροὶ δ' ἐσμέν 48
 καὶ σκοπέμενοι, ἐξ ὁποίων ἄν γυναικῶν βέλ- *Curae pa-*
 τισα ἡμῖν τέκνα γένοιτο, ὡς συνελθόντες τε *rentum cir-*
 κνοποιόμεθα. Καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὴν τε συνέκνο- *ca liberos.*
 ποιήσασαν ἑαυτῷ τρέφει, καὶ τοῖς μέλλεσιν 49
 G 2 ἔσε-

b Scil. ἐσκεψάμην. Nondum affirmat ipsam quaestio-
 nem, sed modo se considerasse ait, quaestionem negat. Nec
 enim solum iniustum esse fatetur amicis gratiam non referre,
 sed etiam, si quis hosti non retulerit.

- ἔσεσθαι πασι προπαρασκευάζει πάντα, ὅσα
 ἀν εἴηαι συνοίσειν αὐτοῖς προς τὸν βίον, καὶ
 50 ταῦτα ὡς ἀν δύνηαι πλείστα ἢ δὲ γυνὴ ὑπο-
Molestiae
praegnantis
& matris.
 δεξαμένη τε φέρει τὸ φοβρῖον τῆτο, βαρυνομένη
 τε καὶ κινδυνεύουσα περὶ τῆ βίος, καὶ μελαδι-
 51 δῶσα τῆς τροφῆς, ἧς καὶ αὐτὴ τρέφεται καὶ
 σὺν πολλῶ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκῶσα,
 τρέφει τε καὶ ἐπιμελεῖται ἕτε προπεπονθῶια
 ἕδεν ἀγαθόν, ἕτε γιγνώσκον τὸ βρέφος, ὅφ
 ὅτε εὐ πάχει^c ἕδε σημαίνειν δυναμενον ὅτι
 52 δεῖται ἀλλ αὐτὴ φοχαζομένη τάτε συμφερόντα
 καὶ κεχαρισμένα, πειράται ἐκπληρῆν, καὶ
 τρέφει πολὺν χρόνον, καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας
 ὑπομένουσα πονεῖν, ἕκ εἰδῶια τίνα τῆτων χά-
 53 ριν ἀπολήψεται. Καὶ ἐκ ἀρκεί φρέψαι μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δόξωσιν ἱκανοὶ εἶναι οἱ παῖ-
 δες μανθάνειν τι, ἀ μὲν αὐτοὶ ἐχῶσιν οἱ γονεῖς
 54 ἀγαθὰ προς τὸν βίον διδάσκωσιν. Ἀλλ' ἀν
 οἰόνται ἄλλον ἱκανώτερον εἶναι διδάξαι, πέμπω-
 σι προς τῆτον δαπανῶντες, καὶ ἐπιμελεῖνται
 πάντα παιδντες, ὅπως οἱ παῖδες αὐτοῖς γένω-
 55 ται, ὡς δυναθὸν βέλτιστοι. Προς ταῦτα ὁ νεα-
 νίσκος ἔφη, ἀλλὰ τοι, εἰ ταῦτα πάντα πε-
 ποίηκε, καὶ ἄλλα τῆτων πολυπλάσια, ἕδεις
 ἀν δύνασθαι αὐτῆς ἀναχεῶσθαι τὴν χαλεπότηνα.
 56 Καὶ ὁ Σωκράτης, ποτερα δὲ οἰεῖ, ἔφη, θηρις
Querela
filii de matre
refutatur.
 ἀγριότηνα δυσφορεῖραν εἶναι ἢ μητρος; ἐγὼ
 μὲν οἰμα, ἔφη, τῆς μητρος τῆςγε τοιαύτης.
 57 Ἡδὴ πώποτε ἐν ἡ δακῶσα κακόν τι σοι ἔδωκεν,
 ἢ λακῆισασα, οἰα ὑπὸ θηριων ἦδη πολλοὶ ἐπα-
 58 θον; Ἀλλὰ νῆ Δια, ἔφη, λέγει, ἀ ἐκ ἀν

τις

c Ita rescripti pro συμπάχει, quod erat in exemplo nostro: & confirmat WELLS.

τις ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ βεβαιοῦσθαι. Σὺ δὲ
 πόσα, εἶπεν ὁ Σωκράτης, οἷσι ταύτη δυσά-
 νεκτα, καὶ τῇ Φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις ἐκ παιδείας
 δυσκολοῦντων, καὶ ἡμέρας, καὶ νυκτὸς πρά-
 γματα παραχεῖν; πόσα δὲ λυπητὰ κάμνων;
 Ἀλλ' ἔδδὲ πάποτε αὐτὴν, εἶπεν, ἔτ' εἶπα, ἔτ' 59
 ἐποίησα ἔδδεν ἐφ' ᾧ ἠχύνθη. Τί δ' οἷσι, εἶπεν,
 χαλεπώτερον εἶναι σοὶ ἀκχεῖν, ὡν αὐτὴ λέγει,
 εἰ τοῖς ὑποκριταῖς ὅταν ἐν ταῖς τραγωδίαις
 ἀλλήλους τὰ ἐχθρὰ λέγουσιν; Ἀλλ' οἶμαι ἐπειδὴ 60
 ἐκ οἴουμαι τῶν λεγομένων, ἔτε τὸν ἐλέγχουσα
 ἐλέγχειν ἵνα ζημιώσῃ, ἔτε τὸν ἀπειλῶσα
 ἀπειλεῖν, ἵνα κακὸν τι ποιήσῃ, βραδίως φέρεται.
 Σὺ δ' εὖ εἰδὼς, ὅτι αὐτὴ λέγει σοὶ μήτηρ ἢ μόνον 61
 ἔδδεν κακὸν νοῆσαι λέγει, ἀλλὰ καὶ βεβλομένη
 σοὶ ἀγαθὰ εἶναι ὅσα ἔδδεν, χαλεπαίνεις;
 ἢ νομίζεις κακόν ἐκ τὴν μητέρα σοὶ εἶναι; ἔδδ-
 τα, εἶπεν, τῆτο δὴ ἐκ οἴουμαι. Καὶ ὁ Σωκρά- 62
 τῆς, ἔκχεν, εἶπεν, σὺ ταύτην εὖνεν τέ σοι ἔσαν,
 καὶ ἐπιμελομένη ὡς μάλιστα δύνασαι κάμνον-
 τος, ὅπως ὑγιάνῃς τε, καὶ ὅπως τῶν ἐπιη- 63
 δειῶν μηδενὸς ἐδεῆς ἔσῃ, καὶ πρὸς τέτοις πολλὰ
 τοῖς θεοῖς εὐχομένη ἀγαθὰ ὑπὲρ σῆς, καὶ
 εὐχὰς ἀποδιδῶσαν, χαλεπὴν εἶναι φῆς; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι εἰ τοιαύτην μὴ δύνασαι φέρειν μητέ- 64
 ρα, τὰ ἀγαθὰ σε ἐδδύνασαι φέρειν. — οὐκ
 οἶδα, ὅτι καὶ ἡ πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας 65
 ἔδδεν ἐπιμελεῖται, ἔδδὲ δικάζει, ἀλλὰ πε-
 ριστὰ τὰς εὐπεπονθότας χάριν ἐκ ἀποδιδόν-
 τας, ἐὰν δὲ τις γονείας μὴ θεραπεύῃ, τῆτω
 δίκην τ' ἐπιτίθησι καὶ ἀποδοκιμάζουσα ἐκ εἰ
 G 3 ἀρ-

*Iniuria
histrionum.*

*Lex aduer-
sus liberos
ingratos.*

d Int. τόσα, ὅσα ἔδδεν, tantum tibi optat & cogitat boni, quantum nulli.

- ἀρχῆν τῆτον, ὡς ἔτε ἀν τὰ ἱερά ° εὐσεβῶς
 66 θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τέττε θυόηος, ἔτε
 ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως ἔδεν ἀν τέττε πρά-
 ξαίης. Καὶ νῆ Δία, εἰάν τις τῶν γονέων τε-
 λεύησάηων τῆς τάφης μῆ κοσμή, καὶ τέττο
 ἔξταίξει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμα-
 67 σιας. Σὺ ἔν, ὦ παῖ, ἀν σωφρονῆς, τῆς
 μὲν θεῶς παρελήθη συγγνώμονας σοι εἶναι,
 εἴτι παρημέληκας τῆς μήτρος, μῆ σε ἔτοι νο-
 μίσαντες ἀχάριστον εἶναι, ἐκ ἐθέλωτων εὐ ποιῶν
 68 τῆς δ' ἀνθρώπων αὐ Φυλάξῃ, μῆ σε αἰδοί-
 μενοι τῶν γονέων ἀμελέηηα πάντες ἀτιμάσω-
 σιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ Φίλων ἀναΦανῆς· εἰ γάρ
 σε ὑπολάβοιεν πρὸς τῆς γονέας ἀχάριστον εἶ-
 ναι, ἔδειξ ἀν νομίσαιεν εὐ σε παιήσας, χάριν
 69 ἀπολήψεσθαι. (3) ΧαίρεΦῶνῃα δέ πηθε καὶ
 Χαίρεκράτην ἀδελΦῶν^f μὲν ὄηε ἀλλήλων, ἐαυ-
 τῶν δέ γνωρίμα, αἰδοόμενος διαΦερομένα, ἰδῶν
 70 τὸν Χαίρεκράτην, εἶπε μοι, ἔφη, ὦ Χαίρε-
 κράτες, ἔ δηπῆ καὶ σὺ εἰ τῶν τοιῶτων ἀνθρώ-
 πων, οὐ χρησιμώτερον νομίζωσι χρέματῃ ἢ
 ἀδελΦόν†; καὶ ταῦτα τῶν μὲν ἀΦρόνων ὄηων,
 τῆ δέ Φρονίμῃ καὶ τῶν μὲν Βοηθείας δεομένων,
 τῆ δέ Βοηθεῖν δυναμένων· καὶ πρὸς τέτοις, τῶν
 71 μὲν πλειόνων ὑπαρχόντων, τῆ δ' ἐνός. Θου-
 μασὸν δέ καὶ τέττο, εἴτις τῆς μὲν ἀδελΦῆς
 ζημίαν ἠγείτα, ὅτι ἔ καὶ τὰ τῶν ἀδελΦῶν
 κείηται, τῆς δέ πολίτας ἔχ ἠγείτα ζημίαν,
 72 ὅτι ἔ καὶ τὰ τῶν πολιτῶν ἔχει. — Ἐφη ἡ
 Σαί-

Aut monu-
 menta pa-
 rentum ne-
 gligenes.

Frater in
 concordiam
 venocat So-
 crates.

e. Refertur ad εὐσεβῶς ad θύοντες. Neque tamen damna-
 verim rationem Cl. Ernesti, qui accusativus consequen-
 tiae in priore comitate agnoscit, Genitivus in proximo.

^f Vid. n. 6. l. 28. sq.

† Al. ἀδελφῆς, ad quod Synesi consueta referri potest
 τὰ ἴα.

Σωκράτης ὡππερ ἵππος τῷ ἀνεπισήμονι μὲν,
ἐγχειρῆσι δὲ χρῆσθαι ζημία ἐστίν· ἔτω καὶ
ἀδελφός ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπιστάμενος ἐγχειρῆ
χρῆσθαι, ζημία ἐστίν. Πῶς δ' ἂν ἐγώ, ἔφη ὁ

73

Χαιρέκράτης, ἀνεπιστήμων εἶην ἀδελφῷ χρῆ-
σθαι, ἐπιστάμενός γε καὶ εὐ λέγειν τὸν εὐ λέ-
γούσα, καὶ εὐ ποιεῖν τὸν εὐ ποιῶντα. τὸν μὲνοι

74

καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιῶν ἔκ
ἀν δυνάμην ἔτ' εὐ λέγειν, ἔτ' εὐ ποιεῖν, ἀλλ'
ἔδὲ πειράσομαι. Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, θαν-

75

μασά γε λέγεις, ὦ Χαιρέκράτης· εἰ κύων μὲν
σοι ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιήθεος ὢν, καὶ τῆς

*Canem pla-
cas fratrem
non item?*

μὲν ποιμένας ἡσπάσθῃ, σοὶ δὲ προσίημι ἐχα-
λέπαμεν, ἀμελήσας ἂν τῆ ὀργίζεσθαι, ἐπειρῶ
εὐ ποιήσας πρᾶννευ αὐτόν· τὸν δὲ ἀδελφόν

76

φῆς μὲν μέγα ἂν ἀγαθὸν εἶναι, ὄντα πρὸς σὲ
οἶον δεῖ, ἐπίσασθαι δὲ ὁμολογῶν καὶ εὐ ποιεῖν
καὶ εὐ λέγειν, ἔκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως

77

σοι ὡς βέλτιος ἦ; Καὶ ὁ Χαιρέκράτης, δέδοικα,
ἔφη, ὦ Σώκρατες, μὴ ἔκ ἔχω ἐγὼ τοσαύτην
σοφίαν, ὥς Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ

78

οἶον δεῖ καὶ μὴν ἔδέν γε ποκίλον, ἔφη ὁ Σώ-
κράτης, ἔδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτόν, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, μηχανᾶσθαι· οἷς δὲ καὶ συ ἐπίσασθαι

79

αὐτός, οἶμαι ἂν αὐτόν ἀλόγη, περὶ πολλῆ
ποιεῖσθαι σε. Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων,
εἴ τι ἤδησάι με φίλιρον ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ

80

εἰδὼς λέληθα ἐμαυτόν; Λέγε δὴ μοι, ἔφη,
εἴ τινα τῶν γνωρίμων βέλοιο κατεργάσασθαι,
ὅποτε θυσι καλεῖν σε ἐπὶ δεῖπνον, τί ἂν ποιῆς;

*Ratio con-
ciliandi
fratrem.*

Δῆλον, ὅτι κατάρχοιμι ἂν τῆ αὐτός, ὅτε
θύομι, καλεῖν ἐκεῖνον. Εἰ δὲ βέλοιο τῶν φί-
λων τινα προρέψασθαι, ὅποτε ἀποδημῶς,

81

ἐλευθέριος; τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ ἀνθρώπια ^g 90
 ἔκ ἂν ἄλλως μάλλον ἔλθοις, ἢ εἰ διδοίης τί τὰς
 δὲ καλὰς καὶ γαθὰς ἀνθρώπας προσφιλοῦς
 χρώμενος μάλις ἂν κατεργάσαιο. Καὶ ὁ 91
 Χαιρεκράτης εἶπεν, εἰάν ἔν ἐμῶ ταῦτα ποιῶν-
 τος, ἐκεῖνος μηδὲν βελτιῶν γίγνηται; τί γὰρ
 ἄλλο, εἶφη ὁ Σωκράτης, ἢ κινδυνεύσεις ἐπι-
 δεῖξαι, σὺ μὲν χρησὸς τε καὶ φιλάδελφος
 εἶναι, ἐκεῖνος ^h δὲ φαῦλός τε καὶ ἔκ ἀξίος
 εὐεργεσίας; Ἄλλ' ἔδεν οἶμαι τῶτων εἶσεσθαι 92
 νομίζω δὲ αὐτὸν, ἐπειδὴν ἀμθητάμ σε προκα-
 λόμενον εἰσὶν τὸν ἀγῶνα τῶτον, πάνυ φι-
 λονικήσεν, ὅπως περιγενήσῃ σε λόγῳ καὶ
 ἔργῳ εὐ ποιῶν. Νῦν μὲν γὰρ ἔτας, εἶφη, δια- 93
 κείσθε, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε, ἃς ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ
 συλλαμβάνειν ἀλλήλους ἐποίησεν, ἀφεμένω ⁱ
 τῶτο τράποιον προσ τὸ διακωλύειν ἀλλήλων ἢ 94
 εἰ τῷ πόδε θεῖα μοῖρα πεποιημένω πρὸς τὸ
 συνεργεῖν ἀλλήλων, ἀμελήσατε τῆτες, ἐμπο-
 δίζουεν ἀλλήλω, ἔκ ἂν πολλὴ ἄμαρτία εἴη καὶ 95
 κακοδαμονία τοῖς ἐπ' ὠφελεία πεποιημένοις
 ἐπὶ βλάβῃ χρῆσθαι. Καὶ μὴν ἀδελφῶ γε 96
 (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι
 ὠφελεία ἀλλήλων, ἢ χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ
 ὀφθαλμῶ, καὶ τὰλλα δ' ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν
 ἀνθρώποις. Χεῖρες μὲν γὰρ εἰ δεῦ αὐτάς τὰ 97
 πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἄμα ποιῆσαι, ἔκ ἂν
 δύναμι' ὀπόδες δὲ ἔδ' ἂν ἐπὶ τὰ ὀργυιᾶν διέ- 98
 χοῖα ἔλθοιεν ἄμα. ὀφθαλμοὶ δὲ οἱ δοκῶν-

G 5 ΤΕΣ

g Ita legendum puto pro ἀνθρώπια, homunciones enim putat humiles & venales. Ita est in WELSS.

h Int. κινδυνεύσεις, si enim a κινδυνεύσεις ἐπιδείξου penderet, accusatiuus sequeretur: nominatio locus, vbi in eadem persona substituitur.

i Vid. ad n. 5, f. 39.

- τες ἐπὶ πλείστον ἐξικνεῖσθαι, εἰδ' ἂν τῶν ἔτε
 ἐγγυτέρω ὄντων τὰ ἔμπροσθεν ἅμα, καὶ τὰ
 ὀπίσθεν ἰδεῖν δύνασθαι. Ἀδελφῶ δὲ Φίλων ἐστὶ,
 καὶ πολὺ διεσῶτε πρᾶξιόν ἅμα καὶ ἐπ' ὠφε-
 99 λεία ἀλλήλων. (4) Ἦκιστα δὲ ποτε αὐτῆ
 καὶ περὶ Φίλων διαλεγόμενος, ἐξ ὧν ἔμοιγε
 ἐδόκει μάλιστα ἂν τις ὠφελείῃσθαι πρὸς Φίλων
 100 κησὶν τε καὶ χρεῖαν. Τῆτο μὲν γὰρ δὴ πολ-
 λῶν ἔφη ἀκχεῖν, ὡς πάντων κημάτων κρᾶτι-
 101 σον ἂν εἴη Φίλος σοφὸς καὶ ἀγαθός· ἐπιμε-
 λυμένοις δὲ παντὸς μᾶλλον ὄραν ἔφη τῆς πολ-
 102 λῆς ἢ Φίλων κησέως. Καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ
 ἀγρῶν, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκῆμαθα, καὶ
 σκευὴ κησόμενος τε ἐπιμελῶς ὄραν ἔφη, καὶ τὰ
 103 ὄντα σώζειν πειρωμένοις. Φίλων δὲ, ὁ μέγιστον
 ἀγαθὸν εἶναι φασί, ὄραν ἔφη τῆς πολλῆς
 104 ἔτε ὅπως κησῶνται φροντίσθους, ἔτε ὅπως
 (ὡς)^k οἷόν τε αὐτοῖς σώζονται· ἀλλὰ καὶ
 καμνόντων Φίλων τε καὶ οἰκετῶν ὄραν τινὰς
 ἔφη, τοῖς μὲν οἰκέταις καὶ ἰατρῶν εἰσάγουσας,
 καὶ τὰλλα πρὸς ἰυγείαν ἐπιμελῶς παρασκευά-
 105 ζοντας, τῶν δὲ Φίλων ὀλιγοῦντας· ἀποθα-
 νόντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκέταις
 ἀχθόμενος, καὶ ζημίαν ἠγεμένους, ἐπὶ δὲ
 106 τοῖς Φίλοις, εἰδέν οἰόμενος ἐλατῆσθαι. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων κημάτων εἰδέν ἑῶντας ἀθερά-
 πευτον, εἰδ' ἀνεπίσκεπτον τῶν δὲ Φίλων ἐπι-
 μελείας δεομένων ἀμελεῖσθαι. Ἐτι δὲ πρὸς
 τῆτοις ὄραν ἔφη τῆς πολλῆς, τῶν μὲν ἄλλων
 κημά-

99
 Amicus res
 vulgo negle-
 cta.

k ὡς inferere ausus sum, quod sententia postulare videtur, & cum adfuisset, a praecedente ὅπως absorptum. Nisi ὅσον τε absolute ponitur, pro ὡς ὅσον τε. Ceterum σώζονται diferte habet *Castell.* Ab σώζοντας, quod coherere potest cum φροντίσοντας, ut ὅπως εἶδοντε jungantur.

κλήματων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ
 πλήθος εἰδότες· τῶν δὲ Φίλων ὀλίγων ὄντων, 107
 ἔ μόνον τὸ πλήθος ἀγνοῶντας, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 πυνθαιομένοις τῆτο, καταλέγειν ἐγχειρήσαν-
 τας, ἕς ἐν τοῖς Φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τῆτες ἰ
 ἀνατίθεσθαι, τοσῶτον αὐτὰς τῶν Φίλων φρον-
 τίξειν. Καὶ ται πρὸς ποῖον κλήμα τῶν ἄλλων 108
 παραβαλλόμενος Φίλος ἀγαθός, ἔκ ἂν πολλαῖ
*Sed omnium
 praestantis-
 sima.*
 κρείττων Φανείη; Ποῖος γὰρ ἵππος, ἢ ποῖον
 ζεύγος ἔτω χρήσιμον, ὥσπερ χρηστὸς Φίλος; 109
 ποῖον δὲ ἀνδραποδόν, ἔτως εὖνευ καὶ παρα-
 μόνιμον, ἢ ποῖον ἄλλο κλήμα ἔτω πάγχρηστον;
 ὁ γὰρ ἀγαθὸς Φίλος εαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν 110
 τὸ ἐλλείπον τῶ Φίλω, καὶ τῆς τῶν ἰδίων κα-
 τασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων, καὶ ἂν
 τε τινα εὖ ποιῆσαι δέη συνεπιχρῆναι ἂν τε τίς 111
 φόβος ταρατῆι, συμβοηθεῖ, τὰ μὲν συνα-
 γαλίσκων, τὰ δὲ καὶ συμπράττων, καὶ τὰ
 μὲν συμπεῖθων, τὰ δὲ βιαζόμενος· καὶ εὖ μὲν 112
 πράττοντας πλείστα εὐφραίνων, σφαλόμενος
 δὲ πλείστα ἐπανορθῶν. Ἄ δὲ αὐτε χεῖρες ἐκά- 113
 στῶ ὑπηρετῆσι, καὶ ὀφθαλμοὶ προορώσι, καὶ
 τὰ ὦτα προακῶσι, καὶ οἱ πόδες διανύτῃσι,
 τῆτων Φίλος εμεργετῶν ἔδενός λείπειται. Πολ- 114
 λάκις δὲ ἂ ὑπὲρ αὐτῆ τις ἢ ἐκ ἐξεργάσατο,
 ἢ ἐκ εἶδεν, ἢ ἐκ ἤκησεν, ἢ ἔ δῆνυσε, ταῦτα
 ὁ Φίλος πρὸς τῆς Φίλος ἐξήκεσεν· ἀλλ' ὅμως 115
 ἔμοι μὲν δένδρα πειρῶνται θεραπεύειν τῆ καρ-
 πῆ ἐνεκεν, τῆ δὲ παμφορατῆτε κλήματος, ὁ
 καλεῖται Φίλος, ἀργῶς καὶ ἀνειμένως οἱ πλεί-
 στοι ἐπιμέλονται. — (6) Εἰπέ μοι, ἔφη, 116
 Κριτό-

Qualisami-
 cendus quae-
 rentur? no-
 gatiue.

1 Ita lego pro τάτοις & interpretor, quos in numero
 amicorum iam retulerant, retractare & in aliam classem repo-
 nere, vt fit in lufu XII. Scriptorum f. περὶ τῆς Γραμμῆς,
 ἢ ἵ ἵ licet ἀνατίθεσθαι v. Plato Hipparcho p. 3. C. Laemar.

- Κριτόβουλε, εἰ δεόμεθα φίλος ἀγαθὸς, πῶς
 ἂν ἐπιχειροίημεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζη-
 τητέον, ὅστις ἄρχει γαστρός τε καὶ φιλοποσίας,
 117 καὶ λαγνείας, καὶ ὑπνῶ καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ
 ὑπὸ τῶν κρατέμενος, ἕτ' αὐτὸς ἑαυτῷ
 δύναται ἂν, ἕτε Φίλω τὰ δεόντα πράττει.
 Μὰ Δί' ἔδῃτα εἶφη ἕκῃν τῶ μὲν ὑπὸ τῶν
 ἀρχομένων ἀφεκλίεον δοκεῖ σοι εἶναι. Πάνυ μὲν
 118 ἔν εἶφη. Τί γὰρ, εἶφη, ὅστις δαπανηρὸς ὦν μὴ
 αὐτάρκης ἐστίν, ἀλλὰ αἰεὶ τῶν πλησίων δεῖται
 καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδίδοναι, μὴ
 119 λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ δίδοντα μισεῖ ἔδοκεῖ
 σοι καὶ ἕτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; Πάνυ, εἶφη
 ἕκῃν ἀφεκλίεον καὶ τῶν; ἀφεκλίεον μένοι, εἶφη.
 120 Τί γὰρ ὅστις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολ-
 λῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τῶτο δυσ-
 ξύμβολός ἐστι, καὶ λαμβάνων μὲν ἕδεται,
 ἀποδίδοναι δὲ ἔββλεται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, εἶφη,
 121 ἕτος ἐτι πονηρότερος ἐκείνῳ εἶναι. Τί δ' ὅστις
 ἔχει τὸν ἔρωτα τῶ χρηματίζεσθαι, μὴ δὲ πρὸς
 ἕν ἄλλο χολὴν ποιεῖται, ἢ ὅπόθεν αὐτὸς κερ-
 δανεῖ; Ἀφεκλίεον καὶ τῶν, ὡς ἔμοι δοκεῖ
 122 ἀνωφελὴς γὰρ ἂν εἴη τῷ χρωμένῳ. Τί δ' ὅστις
 φασιώδης τις ἐστίν, καὶ θέλων πολλὰς τοῖς φίλοις
 ἐχθρὰς παρέχειν; Φευκτέον ἢ Δία καὶ τῶτον.
 Εἰ δὲ τις τῶν μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει, εὖ
 δὲ πάσχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τῶ ἀντ-
 123 ευεργετεῖν; Ἀνωφελὴς ἂν εἴη καὶ ἕτος. Ἀλλὰ
 ποῖον, ὦ Σώκратες, ἐπιχειρήτομεν φίλον ποιῆ-
 σθαι; οἴμοι μὲν ὅς τὰναντία τῶν ἐγκρατῆς
 μὲν ἐστὶ τῶν διὰ τῶ σώματος ἡδονῶν, εὐορκὸς
 δὲ καὶ εὐξύμβολος ὦν τυγχάνει, καὶ φιλόνο-
 κος πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπεσθαι, εὖ ποιῶν τῶς
 εὐερ-

εὐεργετῶντας ἑαυτὸν, ὥστε λυσιτελεῖν τὰς χρω-
 μένας. Πῶς ἐν αὐτὰ δοκιμάσαμεν ὡς Σώ- 124
 κράτες, πρὸ τῆ χρεῖσται; Τὰς μὲν ἀνδραϊ- *Quomodo
 exploran-
 dus?*
 τοποις, ἔφη, δοκιμάζομεν, καὶ τοῖς λόγοις
 αὐτῶν τεκμηριώμενοι ἀλλ' ὃν ἂν ὀρῶμεν τὰς
 πρόσθεν ἀνδραϊότητος καλῶς εἰργασμένοι, τέτω
 πιστεύομεν καὶ τὰς λοιπὰς εὐ ποιήσιν. Καὶ 125
 ἀνδρα δὴ λέγεις, ἔφη, ὅς ἂν τὰς φίλους τὰς
 πρόσθεν εὐ ποιῶν φαίνεται, δῆλον εἶναι καὶ
 τὰς ὑτέρους εὐεργετήσονται; Καὶ γὰρ ἰπποῖς, ἔφη,
 ὃν ἂν τοῖς πρόσθεν ὀρῶ καλῶς χρωμένον, τέτον
 καὶ ἄλλοις οἴμαι καλῶς χρεῖσται — ὅταν, 126
 ὡς Κριτόβουλε, φίλος τινὶ βέλιοιο γενέσθαι, εἰ- *Quomodo
 concilian-
 dus?*
 σεις με κατεπειῶν^m σε πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀγα-
 σαίτε αὐτῶ, καὶ ἐπιθυμῆτε φίλος αὐτῶ εἶναι,
 Κατηγορεῖ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος· εἰδέναι γὰρ οἶδα 127
 μισῆναι τὰς ἐπεισῆναι. Ἐάν δέ σε προσκα-
 τηγορήσω, ἔφη, ὅτι διὰ τὸ ἀγαθῶν αὐτῶ
 καὶ εὐνοικῶς εἶχαι πρὸς αὐτὸν, ὅρα μὴ δια-
 βάλλεσθαι δόξεις ὑπ' ἐμῶ; Ἀλλὰ καὶ αὐτῶ 128
 μοι, ἔφη, ἐγγίγνεσθαι εὐνοία πρὸς ἐς ἂν ὑπολά-
 βω εὐνοικῶς εἶχει πρὸς ἐμῶ. Ταῦτα μέντοι,
 ἔφη ὁ Σωκράτης, ἔξεσθαι μοι λέγειν περὶ σῶ
 πρὸς ἐς ἂν βέλῃ φίλος ποιήσασθαι. Ἐάν δέ 129
 μοι ἐτι ἐξασίαν ὧς λέγειν περὶ σῶ, ὅτι ἐπι-
 μελής τε τῶν φίλων εἶ, καὶ εἰδέναι ἔτω χαίρεις,
 ὡς φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τε τοῖς καλοῖς
 ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλῃ, ἔχῃ ἥτιον ἢ ἐπὶ
 τοῖς ἑαυτῶ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων 130
 χαίρεις εἰδέναι ἥτιον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶ ὅπως δὲ
 ταῦτα

^m Gusta, qui potes, mel apis Atticae in vocibus
 κατεπειῶν & κατηγορεῖν, quae accusare significant, vel de-
 ferre, hic εἰρωνεῖα plane Socratica pro commendatione
 ponuntur.

- ταῦτα γίνηται τοῖς φίλοις, ἐκ ἀποκάμνεις
 131 μηχανώμενος καὶ ὅτι ἐγνωκας ἀρετὴν εἶναι,
 νικᾶν, τὸς μὲν φίλος εὖ ποιῆναι, τὸς δὲ ἐχθρὸς
 κακῶς· πάντῃ ἂν οἰμᾷ σοι ἐπιτήδειον εἶναι με
 132 σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων. Τί ἔν, ἔφη ὁ
 Κριτόβουλος, ἐμοὶ τῷτο λέγεις; ὡς περὶ ἐκ ἐπὶ
 σοὶ ὄν ὅ, τι ἂν ἐβλήη περὶ ἐμῶ λέγειν; Μα Δί
 ἔχ, ὡς ποτε ἐγὼ Ἀσπασίας ῥ ἤκισσα. ἔφη
 γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμηθεΐδας, μετὰ μὲν ἀλη
 θεΐας τὰγαθὰ διαγγελλῶσας, δεινὰς εἶναι
 συναγεῖν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, ψευδομένας δ'
 133 ἐκ ὠφελεῖν ἐπαυθῶσας· τὸς γὰρ ἐξυπαλήθεύ
 ντας, ἀμα μισεῖν ἀλλήλους τε καὶ τὴν προμη
 θεΐαν· ἀ δὴ καὶ ἐγὼ παιδῆεις δευθῶς ἔχειν,
 ἠγῶμαι, ἐκ ἐξείναι μοι περὶ σῶ λέγειν ἐπα
 134 νθῆι· ἔδδεν, ὅ, τι ἂν μὴ ἀληθεύω. Σὺ μὲν ἄρα,
 ὁ Κριτόβουλος, τοῖστος μοι φίλος εἶ, ὡ Σώκράτης,
 οἷος, ἂν μὲν τι αὐτὸς ἔχω ἐπιτήδειον εἰς τὸ φίλος
 κήσασθαι, συλλαμβάνειν μοι· εἰ δὲ μὴ, ἐκ ἂν
 ἐθέλοισ πλάσας τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ.
 135 Πότερα δ' ἂν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὦ Κριτόβουλε,
 δοκῶ σοι μᾶλλον ὠφελεῖν σε τὰ ψευδῆ ἐπαυθῶν,
 ἢ πείθων πειρᾶσθαι σε ἀγαθὸν ἄνδρα γενέσθαι;
 εἰ δὲ μὴ φανερόν, ἔτως ἔξεσί σοι ἐκ τῶνδε σκέ
 136 ψαι. Εἰ γὰρ σε βεβλόμενος φίλον ποιῆσαι ναυ
 κλήρω, ψευδόμενος ἐπαυθῶν, φάσκων ἀγαθὸν
 εἶναι κυβερνήτην· ὁ δὲ μοι παιδῆεις ἐπιρῶσειέν
 σοι τὴν ναῦν μὴ ἐπισαμείω κυβερναῖν, ἔχεις
 τινὰ

Bonae pro
 pudae.

n Socrates rogauerat, an permetteret Critobulus haec de se dici amici veri criteria? Hic, quidni? inquit. Tum Socrates negat, mentiri suum esse. Si igitur velit ea de se dici, etiam rebus esse praestanda.

o Atticismus, pro ὄντος, quasi non in potestate tua esset.

p Quam Socrates eloquentiae magistram habuit.

- τινά ἐλπίδα μὴ ἂν σαυτὸν τε καὶ τὴν ναῦν
ἀπολέσῃ; ἢ εἴ σοι πείσομαι κοινῇ τὴν πόλιν, 137
ψευδόμενος, ὡς ἂν στρατηγικῶ τε καὶ δικαστικῶ
καὶ πολιτικῶ εὐαίην ἐπιρέψαι τί ἂν εἴει σαυτὸν,
καὶ τὴν πόλιν ὑπὸ σε παθεῖν; ἢ εἴ τινος ἰδία 138
τῶν πολιῶν πείσομαι ψευδόμενος, ὡς ὄντι οἰκο-
νομικῶ τε καὶ ἐπιμελεῖ τὰ εὐαίῶν ἐπιρέψαι ἄρ-
ξῃ ἂν πείραν διδῆς ἅμα τε βλαβερός εἴης, καὶ
καταγέλαστος Φαίνοιο; Ἀλλὰ συνβιωτάτη τε, 139
καὶ ἀσφαλεστάτη, καὶ καλλίστη ὁδός, ὧ Κρίτό-
βουλε, ὅ, τι ἢ ἂν βέλη δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τὸτο
καὶ γενέσθαι ἀγαθὸν πειράσθαι. — (7) Φασίν, 140
ὅτε Φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν αἰὶν πρὸς τὸν δε-
σπότην εἰπεῖν θαυμαστὸν ποιεῖς, ὃς ἡμῖν μὲν 141
ταῖς καὶ ἐρία σοὶ κ' ἄρνας καὶ τυρὸν παρεχέσθαι,
ἐδὲν διδῶς, ὅ, τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν τῶ
δὲ κυνί, ὃς ἐδὲν τοιῶτων σοὶ παρέχει, μεταδίδως
ἔπερ αὐτὸς ἔχεις σίτες τὸν κύνα ἐν ἀκέσσαντα
εἰπεῖν, καὶ μάδια ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ καὶ ἡμᾶς σώζων,
ὥστε μῆτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι, μῆτε ὑπὸ 142
λύκων ἀρτάζεσθαι, ἔπει ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ
προφυλάττοιμι ὑμᾶς, ἐδ' ἂν νέμεσθαι δύνασθε,
φοβόμενα μὴ ἀπόληθε ἔτω δὴ λεγέσθαι ἢ τὰ 143
πρόβαλα συγχωρῆσαι τὸν κύνα προτιμάσθαι.
- Ὡσπερ ὁ κιθαρίζειν μαθὼν, καὶ εἰ μὴ κι-
θαρίζῃ, κιθαρίσης ἐσιν, καὶ ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι, 144
καὶ μὴ ἰαρεύῃ, ὅμως ἰατρός ἐστι ἔτω καὶ ὁδε
ἀπὸ τῶδε τῆ χρόνος διαλελεῖ στρατηγὸς ὢν, καὶ
μηδεὶς αὐτὸν ἐληταί, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος, ἔτε
στρατηγὸς, ἔτε ἰατρός ἐσιν, ἐδὲ εἰ μὴ ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων αἰρεθῆ. — Παρασκευαστικὸν τῶν εἰς 145
τῶν

Quod videtur
vis, esto.

Fabule de
canē & oui-
bus.

Ex
Libro III.

143
Virtus non
pendet a iu-
dicio homi-
num.

145
Imperatoris
virtutes.

q n. 7. f. 120.

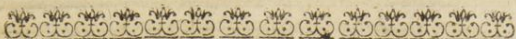
r Dionysodorus, cui persuaserat, ut exercitus ducendi
artem disceret.

- τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρῆν, καὶ πορισ-
 146 κὰν τῶν ἐπιτηδεῶν τοῖς στρατιώταις, καὶ μηχανι-
 κῶν, καὶ ἐργασικῶν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρβερικῶν,
 καὶ ἀγχνῶν, καὶ φιλόφρονά τε καὶ αἰμόν, καὶ
 ἀπλῆν τε καὶ ἐπίβουλον, καὶ φυλακτικὸν τε καὶ
 κλέπτην, καὶ προεϊκὸν καὶ ἀρπαγα, καὶ φιλό-
 147 δωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐπιθετι-
 κόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπισήμῃ, ἃ
 δεῖ τὸν εὖ στρατηγὸς ἔχειν. Καλὸν δὲ καὶ τα-
 κτικὸν εἶναι πολὺ γὰρ διαφέρει στρατεύμα τετα-
 148 γμῆνον ἀτάκτως ὡς περ λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ
 ξύλα καὶ κέραμος, ἀτάκτως μὲν ἐξῆμμένα ἔδεν
 χρήσιμά ἐσιν ἐπειδὴν δὲ ταχθῆ κατὰ μὲν καὶ
 ἐπιπαλῆς, τὰ μὴτε σηπόμενα, μὴτε τηκόμενα,
 οἷτε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἴτε πλίν-
 149 θοι, καὶ τὰ ξύλα, ὡς περ ἐν οἰκοδομίᾳ συντιθε-
 ται, τότε γίνεταί πολλαῖ ἀξιὸν κῆμα αἰκία.
 — (3) Ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τῆτος
 μάλις ἐθέλουσιν πείθεσθαι, ὅς ἂν ἡγῶνται βελ-
 150 τίς εἶναι. Καὶ γὰρ ἐν νόσῳ, ἂν ἂν ἡγῶνται ἰατρει-
 κῶτάστον εἶναι, τῆτος μάλις πείθονται, καὶ ἐν
 πλοῖῳ οἱ πλεονῆς, ὅς ἂν κυβερνητικῶτάστον, καὶ
 ἐν γεωργίᾳ, ὅν ἂν γεωργικῶτάστον. — (5) Τὸ θάρ-
 151 σος ἀμελείαν τε καὶ θραθυμίαν καὶ ἀπειθείαν
 ἐμβάλλει ὁ δὲ φόβος προσεκτικώτερος τε καὶ
 εὐπειθεστέρος καὶ εὐτακτικώτερος ποιεῖ τεκμαίρομαι
 152 δ' ἂν τῆτος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ναυσίν ὅταν
 μὲν γὰρ δῆτε μηδὲν φοβῶνται, μεσοὶ εἰσὶν ἀτα-
 ξίας, ἔσ' ἂν δ' ἡ χειμῶνα ἢ πολεμίας δεῖσασιν,
 ἔ μόνον τὰ κελευόμενα πάντα ποιεῖσιν, ἀλλὰ
 καὶ σιγῶσι παραδοκῆνες τὰ προσαχθησόμενα
 ὡς περ ὁ χροεῖται.

149
 Obsequun-
 tur homines
 praestantio-
 ribus.

IX. Ex

Qui in theatris saltant chorei, eos praesertim intentos esse oportet ad nutum & motum omnem praecentoris vel praefultoris. Idem facere oportet milites, nautas &c.

IX.

XENOPHONTIS Apologia
Socratis.

Σωκράτης δὲ ἀξιόν μοι δοκεῖ εἶναι μεμνή- *Cur Socra-*
 σταί, καὶ ὡς, ἐπειδὴ ἐκλήθη εἰς τὴν *tes ita ma-*
 δίκην, ἐβλαύτατο περίτε τῆς ἀπολογίας καὶ *gnifico de se*
 τῆς τελευτῆς τῆ βίᾳ. Γεγράφασι μὲν περὶ *egertis.* 2
 τῆς καὶ ἄλλοι, καὶ πάντες ἔτυχον^a τῆς
 μεγαληγορίας αὐτῆ, ᾧ καὶ δῆλον, ὅτι τῷ
 ὄντι ἕτως ἐβλήθη ὑπὸ Σωκράτους ἀλλ' ὅτι ἤδη 3
 ἑαυτῷ ἠγείτο αἰρετώτερον εἶναι τῆ βίᾳ θάνα-
 τον, τῆτο ἔδισταφῆνισαν, ὡσε ἀφρονεστέρα
 αὐτῆ φαίνεται εἶναι ἡ μεγαληγορία. Ἐρμο- 4
 γένης μέντοι ὁ Ἰπποκίχης, ἐταῖρός τε ἦν αὐτῷ,
 καὶ ἐξήγγειλε περὶ αὐτῆ τοιαῦτα, ὡσε πρέ-
 πυσαν φαίνεσθαι τὴν μεγαληγορίαν αὐτῆ τῇ
 διανοίᾳ. Ἐκεῖνος γὰρ ἔφη, ὁρῶν αὐτὸν περὶ 5
 πάντων μᾶλλον διαλεγόμενον, ἢ περὶ τῆς δίκης,
 εἰπεῖν. Οὐκ ἐχρῆν μέντοι σκοπεῖν, ᾧ Σώκρα- 6
 τες, καὶ ὅ, τι ἀπολογῆσθαι; τὸν δὲ τὸ πρῶτον
 ἀποκρινεσθαι, ἔδοκῶ σοι ἀπολογεῖσθαι με- *Vita inno-*
 λειτῶν διαβεβαιωμένα; ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἔρεσθαι, *centis optimā*
 πῶς; ὅτι ἔδεν ἀδικὸν διαγεγένημα ποιῶν, *defensio.*
 ἢ ἢ περ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολο-
 γίας.

H

γίας.

a Non hoc vult assecutus esse illius magnifica dicta,
 sed simpliciter non praetermisisse ea, verum cum fide retu-
 lisse, e quo contentu appareat, vera illos dixisse. Negat
 autem, causam illius magniloquentiae a quoquam prolata-
 vnde factum, vt minus egregie aliqui de modestia Socratis
 fenserint. Ipse igitur docet, hoc consilio adhibuit esse a
 magno viro illam pernicacem & abhorrentem ab ipsius in-
 genio magniloquentiam, vt irritati iudices ipsum damna-
 rent, qui mori cuperet, quam quod maxime

- 7 γίας. Ἐπεὶ ^b δ' αὐτὸν πάλιν λέγειν, ἔκ
 ὄρας τὰ Ἀθηναίων δικασήρια, ὡς πολλάκις
 μὲν ἔδεν ἀδικῶντας, λόγῳ ταραχθέντες ἀπέ-
 κλεισαν, πολλάκις δὲ ἀδικῶντας, ἢ ἐκ ^c τῆς
 λογῆς οἰκίσαντες, ἢ ἐπιχαρίτως εἰπόντας
- 8 ἀπέλυσαν; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία, Φάναί αὐτὸν,
 καὶ δις ἤδη ἐπιχειρήσαντός μὲ σκοπεῖν πρὸς
 τῆς ἀπολογίας, ἐναντιῆτάί μοι τὸ δαμόνιον ^d
 αἰς δὲ αὐτὸν εἰπεῖν θαυμασὰ λέγειν, τὸν δ'
- 9 αὐτὸ ἀποκρίνασθαι. Εἰ θαυμαστὸν νομίζεις, εἰ
 καὶ τῷ Θεῷ δοκεῖ, ἐμὲ βέλτιον εἶναι ἤδη τε-
 λευτῶν; ἔκ οἶδα, ὅτι μέχρι μὲν τῆςδε ἔδεν
 ἀνθρώπων ὑφείμην, βέλτιον ἐμῆ βεβιωκένας,
- 10 ὅπερ γὰρ ἠδίστον ἐστίν, ἤδεν, ὅσῳ μοι καὶ
 δικαίως ἅπαντα τὸν βίον βεβιωμένον, ὡς
 ἰσχυρῶς ἀγάμενος ἑμαυτὸν, ταυτὰ εὕρισκον,
 καὶ τὰς ἐμοὶ συγγνωμένους γινώσκοντας περὶ
- 11 ἐμῆ. Νῦν δ' εἰ ἐτι προβήσεται ἡ ἡλικία, οἶδ'
 ὅτι ἀνάγκη ἔσται τὰ τῆ γήρας ἀποτελεῖσθαι
 καὶ ἑρᾶν τε χεῖρον, καὶ ἀκῆσαι ἥσσον, καὶ
 δυσμαθέστερον εἶναι, καὶ ὧν ἑμαυτὸν ἐπιλη-
- 12 σμονέστερον. Ἦν δὲ αἰδάνωμαι χεῖρων γινώ-
 μενος, καὶ καταμémφωμαι ἑμαυτὸν, πῶς ἂν
- 13 εἶποιμι ἐγὼ, ὅτι ἂν ἠδέως βιοτεύοιμι; ἴσως
 δέ τοι, Φάναί αὐτὸν, καὶ ὁ θεὸς δι' εὐμένειαν
 προξενεῖ μοι, ἔ μόνον τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας
 καταλῦσαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἢ ῥᾶσά
- 14 Ἦν γὰρ νῦν κατακριθῆ μοι, δῆλον ὅτι ἐξέσται
 μὲ τῇ τελευτῇ χρῆσθαι, ἢ ῥᾶσῃ μὲν ὑπὸ τῶν
 τέττε ἐπιμεληθέντων κέρρηι, ἀπραγμονεσάτη

b V. ad 2, 50.

c Legendum ἐκτὸς λόγου, opponitur enim ἐπιχαρίτως εἰπόντας.

d Vid. f. 22.

Senectutis
incommoda.Mors levis-
sima.

δὲ τοῖς ^e Φίλοις, πλείστον δὲ πόσον ἐμποιῶσα
 τῶ ^f τελευτῶντι ὅταν γὰρ ἀρχημον μὲν μη- 15
 δὲν, μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμας τῶν πα-
 ρόντων καταλιπῆται, ὑγιὲς δὲ τις τὸ σῶμα
 ἔχων καὶ τὴν ψυχὴν δυναμένην φιλοφρονεῖσθαι,
 ἀπομαραίνεται, πῶς ἐκ ἀνάγκη τῆτον πο-
 θενὸν εἶναι; Ὁρθῶς δὲ οἱ θεοὶ τότε με ἦσαν 16
 τιέντες, φάσαι αὐτὸν, τῇ τῆ λόγῃ ἐπισκέ-
 ψει, ὅτε ἐδόκει ἡμῖν ζητητέα εἶναι ἐκ παντός
 τρόπου τὰ ἀποφυνκτικά. Εἰ γὰρ τῆτον διεπρα- 17
 ξάμην, δῆλον ὅτι ἤτομασάμην ἂν ἀντὶ τῆ ἡδῆ
 λήξαι τῆ βίῃ, ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτή-
 σαι, ἢ γῆρα, εἰς ὃ πάντα τὰ χαλεπὰ συρρεῖ
 καὶ μάλα ἐρημα τῶν εὐφροσυνῶν. Μὰ δι' 18
 εἰπεῖν αὐτὸν, ὦ Ἐρμόγενης, ἐγὼ ταῦτα εἶδὲ
 προθυμήσομαι, ἀλλ' ὅσον † νομίζω τετυχη-
 κέναι καλῶς καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνδρά-
 πων, καὶ ἦν ἐγὼ δόξαν ἔχω περὶ ἐμαυτῆ,
 ταύτην ἀναφαίνων, εἰ βαρύνω τῆς δικασίας, 19
 αἰρήσομαι τελευτῶν μᾶλλον, ἢ ἀνελευθέρως
 τὸ ζῆν ἐπὶ προσαιτῶν, κερδᾶναι τὸν πολὺ
 χεῖρα βίον ἀντὶ θανάτου. Οὕτω δὲ γνόντα 20
 αὐτὸν, ἔφη, ἐπειδὴ κατηγόρησαν αὐτῆ οἱ ἀν-
 τίδικοι, ὡς, εἰ μὲν ἡ πόλις νομίζει θεός, εἰ
 νομίζοι, ἕτερα δὲ κοινὰ δαμόνια εἰσφέρει, καὶ
 τῆς νεῆς διαφείροι, παρελθόντα εἰπεῖν. Ἀλλ' 21
 ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, τῆτον μὲν πρῶτον θαυμάζω
 Μελίτη, ὅτω ποτὲ γυνὴς λέγει, ὡς ἐγὼ εἰς ἡ
 πόλις νομίζει θεός εἰ νομίζω, ἐπεὶ θυσιά γέ

H 2

με

e Quippe qui non cogentur assidere aegrotanti &c.

f Ita legunt, credo, omnes. Sententia & aetiologia postulare mihi videbatur τῷ τελευτῶντος. Certe πόδος pathue intelligendus.

† Forte melius ἕων ἢ τ. καλῶς.

Constituit
Socr. irrita-
re indices.

21
Apologiae
ipsa.

με ἐν ταῖς κοιναῖς ἐορταῖς, καὶ ἐπὶ τῶν δημο-
 σίων βασιμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνον-
 τες εἰρων, καὶ αὐτὸς Μέλιτος, ἢ ἠθέλετο.
 Κοινὰ γε μὴν δαίμονια, πῶς ἂν ἐγὼ εἰσφέ-
 ροιμι, λέγων, ὅτι θεῶν μὲν Φωνὴ φαίνεται ση-
 μαίνεσθαι ὅ,τι χρὴ ποιεῖν καὶ γὰρ οἱ Φθόγου
 γοῖς

22
 Daemonium
 Socratis.

g Hoc igitur est nobile illud Socratis Daemonium, (s. 26.) ad cuius voluntatem & monitus eum prouocasse arbitror, quoties non satis probare amicis consiliorum suorum rationes possit. Qui alias consilio notis & auctorum locis citandis onerare hunc libellum parco, non possum quin iuuentutis causa adscribam locum ex APVLEII libro de Daemone Socratis p. 50 Elmenh

„Sunt superius aliud augustiusque genus Daemonium,
 „qui semper a corporis impedibus & nexibus liberi certis
 „potestatibus curant. (ita etiam alias APVLEIVS.)
 „Quorum e numero Somnus atque Amor diuersam inter se
 „viam possident: Amor vigilandi, Somnus soporandi. Ex
 „hac ergo sublimiori Daemonum copia Plato autumat singu-
 „lis hominibus in vita agenda testes & custodes singulos
 „additos, qui nemini conspicui semper adsint, arbitri
 „omnium non modo actuum, verum etiam cogitatorum.
 „At ubi vita edita remeandum est, eundem illum, qui nobis
 „praeditus fuit, raptare & trahere, veluti custodiam
 „suam (a se custoditam) ad iudicium, atque illic in causa
 „dicendi assistere: si qua commentatur, redarguere: si qua
 „vera dicat, assenerare: prorsus illius testimonio ferri sen-
 „tentiam. Proinde vos omnes, qui hanc Platonis diuinam
 „sententiam me interprete auscultatis, ita animos vestros
 „ad quaecunque vel agenda vel meditanda formate, vt scia-
 „tis nihil homini prae istis custodibus nec intra animum nec
 „foris esse secreti, quin omnia curiose ille participet, omnia
 „visat, omnia intelligat; in ipsis penitissimis mentibus
 „vice conscientiae diuersetur. Hic, quem dico, priorius
 „custos, singularis praefectus, domesticius speculator, pro-
 „prius curator, intimus cognitor, assiduus obseruator, in-
 „duiduus arbiter, inseparabilis testis, malorum improba-
 „tor, bonorum probator, si rite animaduertatur, sedulo
 „cognoscatur, religiose colatur, ita vt a Socrate iustitia &
 „innocentia cultus est: in rebus incertis prospector, dubiis
 „praemonitor, periculosis tutor, egenis opitulatur, qui
 „tibi queat tum in somniis, tum signis, tum etiam fortasse
 „coram, cum vsus postular, mala auertruncare, bona pro-
 „sperare, humilia sublimare, nutantia fulcire, obscura
 „clarare, secunda regere, aduersa corrigere. Non igitur
 „mirum, si Socrates, vir apprimè perfectus, & Apollinis
 „quoque testimonio sapiens, hunc Deum suum cognouit, &
 „coluit; ac propterea eius custos, & prope, vt ita dicam,
 „par contubernio, (i. e. consubernalis) familiaris, cunctis,

γοις οἰωνῶν, καὶ οἱ Φήμας ἀνδράπων χρώμε-
 νοι, Φωναῖς δὴ πρ τεκμαίρονται Βρονταῖς δ' 23
 ἀμφιλέξει τις, ἢ μὴ Φωνεῖν ἢ μὴ μέγιστον οἰω-
 νισήριον εἶναι; ἢ δὲ Πυθοῖ ἐν τῷ τρίποδι ἱερεία,
 ἢ καὶ αὐτὴ Φωνῇ τὰ παρὰ τῷ Θεῷ διαγγέλ-
 λει^h. Ἀλλὰ μὲν τοι καὶ τὸ προειδέναι γε τὸν 24
 Θεὸν τὸ μέλλον, καὶ τὸ προσημαίνειν ὡ βέλη-
 ται, καὶ τῆτο, ὡς περ ἐγὼ Φημι, ἔτω πάν-
 τες καὶ λέγῃσι καὶ νομίζῃσιν. Ἀλλ' οἱ μὲν 25
 οἰωνὸς τε καὶ Φήμας καὶ συμβόλης τε καὶ
 μάντιες ὀνομάζῃσι τῆς προσημαίνοντας εἶναι
 ἐγὼ δὲ τῆτο δαίμονιον καλῶ, καὶ οἶμαι ἔτιως 26
 ὀνομάζων, καὶ ἀληθέστερα, καὶ ὁσιώτερα λέ-
 γειν τῶν τοῖς ὀρησιν ἀνατιθέων τὴν τῶν Θεῶν
 δύναμιν. Ὡς γε μὴν ἢ ψεύδομαι κατὰ τῷ Θεῷ, 27
 καὶ τῆτ' ἔχω τεκμήριον καὶ γὰρ τῶν Φίλων
 πολλοῖς δὴ ἐξαγγείλας τὰ τῷ Θεῷ συμβε-
 λεύματα ἐδεπώποισε ψευτάμενος ἐΦάνην. Ἐπεὶ 28
 δὲ ταῦτα ἀκρόντες οἱ δικασταί, ἐφορῦσαν, οἱ

H 3

μὲν

„quae arcenda sunt, arcuit; quae cavenda, praecavit; &
 „praemonenda praemonuit: sicubi tamen, interfectis Sa-
 „pientiae officiis, non consilio, sed praefugio indigebat: ut
 „ubi dubitatione claudicaret, divinatione confisteret. Multa
 „sunt enim, multa, de quibus etiam sapientes viri ad ario-
 „los & oracula curfitent. --- Socrates quoque sicubi loco-
 „rum alienae sapientiae officiis consultatio ingruerat, ibi vi-
 „daemonis praefugia regebat. Verum eius monitis sedulo
 „obediebat, eoque erat Deo suo longe acceptior. Quod
 „autem incepta Socratis quispiam Daemon ille ferme prohi-
 „bitum ibat, numquam adhortatum, quodammodo ratio
 „praedicta est. Enimvero Socrates, utpote vir apprime
 „perfectus ex sese, & ad omnia congruentia sibi officia prom-
 „ptus, nullo adhortatore unquam indigebat: at vero pro-
 „hibitore nonnumquam, si quibus forte consiliis eius pe-
 „riculum suberat, ut monitus praecaveret, omitteret coepta
 „impraesentiarum, quae tutius vel postea capesseret, vel alia
 „via adoriretur. In huiusmodi rebus, ut Plato dicit,
 „vocem quampiam divinitus exortam dicebat se audire.”

h His exemplis certe κατ' ἀνδράπων bene disputat
 Socrates, qui hoc solum propositum sibi habet, novus a se
 Deos non induci.

- μὲν ἂν ἀπισθύντες τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ καὶ
 φθονῶντες, εἰ καὶ παρὰ θεῶν μείζων ἢ αὐτῶν
 29 τυγχάνοι, πάλιν εἰπεῖν ἰ τὸν Σωκράτην ἄγε
 δὴ ἀκῆσατε καὶ ἄλλα, ἵνα ἔτι μᾶλλον οἱ βε-
 λόμενοι ὑμῶν ἀπιστῶσι^k τῷ ἐμῆ τετιμῆσθαι
 30 ὑπὸ δαυμόνων. Χαίρει φῶντος γὰρ ποτε ἐπε-
 ρωτῶντος ἐν Δελφοῖς περὶ ἐμῆ, πολλῶν πα-
 ρόντων ἀνεῖλεν ὁ ἀπόλλων, μηδένα εἶναι ἀνθρώ-
 πων, ἐμῆ μῆτε ἐλευθεριώτερον, μῆτε δικαιο-
 31 τερον, μῆτε σωφρονέστερον. ὣς δ' αὖ ταῦτ'
 ἀκῆσαντες οἱ δικασταί, ἔτι μᾶλλον ἐφορῦθεν
 εἰκότως, αὐτῶς εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, ἀλλὰ
 32 μείζω μὲν, ὡς ἄνδρες, εἶπεν ὁ θεός ἐν χρησμοῖς
 περὶ Λυκέρου καὶ Λακεδαιμονίους νομοθετή-
 σαντος, ἢ περὶ ἐμῆ. Λέγεται γὰρ εἰς τὸν
 ναὸν εἰσιόντα προσεῖπεν αὐτὸν, Φροντίζω πό-
 τερα θεοῦ σε εἶπα, ἢ ἀνθρώπων. ἐμῆ δὲ θεῶ
 μὲν ἐκ εἶκασεν, ἀνθρώπων δὲ πολλῶν προέκρι-
 33 νεν ὑπερφέρειν. Ὅμως δὲ ὑμεῖς μηδὲ ταῦτα
 εἰκῆ πιθεύσθητε τῷ θεῷ, ἀλλὰ καθ' ἐν εἶκασον
 ἐπισκοπεῖτε, ὧν εἶπεν ὁ θεός. Τίνα μὲν γὰρ
 ἐπίστατε ἦσσαν ἐμῆ δακλύοντα ταῖς τῆ σώ-
 ματος ἐπιθυμίαις; τίνα δ' ἀνθρώπων ἐλευ-
 θεριώτερον; ὅς παρ' ἕθενός ἔτε δῶρα, ἔτε
 34 μιᾶδὸν δεχομαι. Δικαιοτέρον δὲ τίνα ἂν εἰκό-
 τως νομίσθητε τῆ πρὸς τὰ παρόντα συνημο-
 σμένοις, ὡς τῶν ἀλλοτριῶν μηδενὸς προσδεῖσθαι;
 σοφὸν δὲ πῶς ἐκ ἂν τις εἰκότως ἀνδρα φήσειεν
 εἶναι, ὃς ἐξ ὅτου περ ζυγίεται τὰ λεγόμενα ἡρ-
 ξαμῆν, ἢ πῶποτε διελίπον καὶ ζῆτων καὶ μαν-
 θά-

i In his infinitis semper intelligitur ἕφθ ἢ Ἐριμογένης aut simile quid.

k Hic aperte fatis prodit consilium suum irritandi iudices.

θάνατον ὅ, τι ἐδύναμ' ἀγαθόν; Ὡς δ' ἔ μάτην 35
 ἐπόναν ἔ δοκεῖ ὑμῖν καὶ τὰδε τεκμήρια εἶναι, τὸ
 πολλὰς μὲν πολίτας τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων,
 πολλὰς δὲ ξένων, ἐκ πάντων προαιρεῖσθαι ἐμοὶ
 ξυνεῖναι; Ἐκείνους δὲ τί φήσομεν αἴτιον εἶναι, 36
 τῶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ἐγὼ ἤκιστα ἔχομι χρή-
 ματα ἀντιδιδόναι, ὅμως πολλὰς ἐπιθυμῶν
 ἐμοὶ τι δωρεῖσθαι; τῶ δ' ἐμὲ μὲν μῆδ' ὕφ'
 ἐνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας, ἐμοὶ δὲ πολλὰς 37
 ὁμολογεῖν χάριτας ὀφείλειν; τῶ δ' ἐν τῇ
 πολιορκίᾳ τῶ μὲν ἄλλης οἰκείειν ἑαυτῶς, ἐμῆ
 δὲ μηδὲν ἀπορωτερον διάγειν, ἢ ὅτε τὰ μάλιστα
 ἡ πόλις εὐδαιμονεῖ; τῶ δ' ἐ τῶ ἄλλης μὲν 38
 τὰς εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πο-
 ρίζεσθαι, ἐμὲ δ' ἐκ τῆς ψυχῆς ἀνευ δαπάνης
 ἠδὲκ ἐκείνων μηχανᾶσθαι, εἶγε μὴ ὅσα εἴρηκα
 περὶ ἑμαυτῶ, μηδεὶς δύναται ἀν' ἐξελέγξαι με
 ὡς ψευδομα, πῶς ἐκ ἀν' ἠδὴ δικαίως καὶ ὑπὸ 39
 θεῶν, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐπαυνοῖμην; Ἀλλ'
 ὅμως σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτη-
 δεύοντα τῶ νέες διαφθεῖρειν. Καὶ τοι ἐπιστά-
 μεθα μὲν δήπᾳ τινὲς εἰσι νέων διαφθοράι.
 Σὺ δ' εἶπέ, εἴ τινα οἶδα ὑπ' ἐμῶ γεγενημέ- 40
 νον, ἢ ἐξ εὐσεβῶς ἀνόσιον, ἢ ἐκ σώφρονος
 ὑβρισην, ἢ ἐξ εὐδαιάτε πολυδάπανον, ἢ ἐκ
 μετριοπότᾳ οἰόφλυγα, ἢ ἐκ φιλοπόνου μα-
 λακόν, ἢ ἄλλης πονηρᾶς ἠδονῆς ἡσσημένον.
 Ἀλλὰ ναὶ μά Δί, ἔφη ὁ Μέλιτος, ἐκείνους οἶδα, 41
 ἔς σὺ πέπεικάς σοι πείθεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς
 γενναίοις ὁμολογῶ, φάναί τον Σωκράτην,
 περὶ γε παιδείας τῶτο γὰρ ἴσασιν ἐμοὶ με-
 μεληκός. Περὶ δ' ὑγείας τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον 42

H 4

ci

I Editi puto omnes τὸ; sed nimis aperte continetur
 superior constructio αἴτιον εἶναι τὸ κ. τ. λ.

Opinio ho-
 minum de
 Sacrate.

Negat cor-
 ruptam a se
 inueniuntem.

*Quatenus
alibi potius
audiendi
quam pa-
rentes.*

- οἱ ἄνθρωποι πείθονται, ἢ τοῖς γονεῦσι καὶ ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις γε πάντως οἱ Ἀθηναῖοι πάν-
τες δὴ πρὸς τοῖς Φρονιμώτατα λέγεται πείθονται
43 μάλλον, ἢ τοῖς προσήκασιν ἔγωγος δὴ καὶ
στρατηγὸς αἰρεῖσθε καὶ πρό πατέρων καὶ ἀδελ-
Φῶν, καὶ ναὶ μά Δία γε ὑμεῖς πρό ὑμῶν αὐ-
τῶν, ἔς ἂν ἠγείσθε περὶ τῶν πολεμικῶν Φρο-
44 νιμωτάτους εἶναι; οὕτω γὰρ, Φάναι τὸν
Μελίτων, ὦ Σώκρατες, καὶ συμφέρει καὶ νο-
μίζεται. οὐκ ἔν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, θαυμα-
στον καὶ τότ' σοι δοκεῖ εἶναι, τὸ ἐν μὲν ἄλλαις
45 πράξεσι, μὴ μόνον ἰσομοιρῶς τυχεῖν τὰς
κρατίας, ἀλλὰ καὶ προτετιμῆσθαι ἐμὲ δ'
ὅς περὶ τῆς μεγίστης ἀγαθῆς ἀνθρώποις, περὶ
παιδείας, βέλτιστος εἶναι ὑπὸ τινῶν προκρίνο-
μαι. τῆς ἕνεκα θανάτου ὑπὸ σὲ διώκεσθαι,
46 ἔρρηθη μὲν δηλονότι τῶν πλείονα, ὑπὸ τε
αὐτῆς, καὶ τῶν συναγορευόντων φίλων αὐτῶν
ἀλλ' ἐγὼ ἔτα πάντα εἰπεῖν τὰ ἐκ τῆς δίκης
ἐσπῆσθαι, ἀλλ' ἤρκετέ μοι δηλῶσαι, ὅτι
Σωκράτης τὸ μὲν μήτε περὶ θεῶν ἀσεβῆσαι,
μήτε περὶ ἀνθρώπων ἄδικος Φανῆναι, περὶ
παντὸς ἐποιεῖτο, τὸ δὲ μὴ ἀπαθανεῖν ἐκ ἄετο
λιπαρτέον εἶναι, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ἤδη ἐνόμι-
47 ζεν ἐαυτῶ τελευτᾶν ὅτι δ' ἔτως ἐγγίγνωσκε,
καταδηλοτέρων ἐγγίγνωσκε, ἐπεὶ καὶ ἡ δίκη κα-
τεψηφίσθη. Πρῶτον μὲν γὰρ κελευόμενος ὑπο-
τιμᾶσθαι ἔτε αὐτὸν ὑπετιμῆσατο, ἔτε τὰς
Φίλας

*Damnationem non
subterfugit
nec mortem.*

m. Quid sit ὑπετιμᾶσθαι, & quid actum cum Socrate, doceat CIC. de Orat. l. 54. Interrogabatur reus, (prioribus sententis generatim iam damnatus, ἐπεὶ καὶ ἡ δίκη κατεψηφίσθη) quam quasi a estimationem commeruisse se maxime confiteatur? quod cum interrogatus esset Socrates, respondit, sese meruisse, ut amplissimis honoribus & praemiis decoraretur &c.

Φίλος εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑπο- 49
 τιμᾶσαι ἠμολογῆτος εἴη ἀδικεῖν. Ἐπεὶ αὖ τῶν
 ἐταίρων ἐκκλέψας, βεβλομέναν αὐτὸν ἐκ ἐφεί-
 πετο, ἀλλὰ καὶ ἐπισκῶψας ἐδόκει, ἐρόμενος,
 εἰ πᾶς εἰδείεν τι χωρίον ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα
 ἔπροσβατὸν θανάτω; Ὡς δὲ τέλος εἶχεν ἡ 50
 δίκη, εἶπεν αὐτὸν Ἀλλ' ὦ ἄνδρες, τῆς μὲν
 διδασκοντάς τῆς μάρτυρας, ὡς χρηὲς ἐπισηκῶν-
 τας καταψευδομαρτυρεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς πειθο- 51
 μένης τέτοις, ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴν ἑαυτοῖς συν-
 ειδέναί, ἀσεβείαν καὶ ἀδικίαν· ἐμοὶ δὲ τί προσ-
 ἦκει νῦν μείον Φρονεῖν, ἢ πρὶν κατακρίθῃναι,
 μηδὲν ἐλεγχθέντι, ὡς πεποιήκα τι, ὧν ἐγρά-
 φαντό με; Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἀντὶ Διὸς καὶ 52
 Ἡρας καὶ τῶν σὺν τέτοις θεῶν, ἔτε θύων τιτὶ
 κτανοῖς δαίμοσιν, ἔτε ὀμνύς, ἔτε ὀνομάζων
 ἄλλως θεὸς ἀναπέθῃνα. Τῆς γε μὴν νεῆς
 πᾶς ἂν διαφθείρομι, καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν
 προσεθίζων; Ἐφ' οἷς γε μὴν ἔργοις κείται 53
 θάνατος ἢ ζημία, ἱεροσυλία, τοιχωρυχία,
 ἀνδραπόδις, πόλεως προδοσία, ἔδ' αὐτοὶ
 οἱ ἀντίδικαι τέτων πράξαι τι κατ' ἡμᾶς φασιν·
 ὡς θάυμασόν ἐμοίγε δοκεῖ εἶναι, ὅτι πωτὲ
 ἐφαίνῃ ὑμῖν τὸ τῷ θανάτῳ ἔργον ἐμοὶ ἄξιον.
 Ἀλλ' ἔδὲ μέντοι ὅτι ἀδικῶς ἀποθνήσκω διὰ 54
 τῷτο μείον Φρονητέον· ἔ γὰρ ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς
 καταγνήσι τῷτο αἰχρῶν ἐστὶ. Παραμυθεῖται
 δ' ἔτι με καὶ Παλαμῆδης, ὁ παραπλησίως 55
 ἐμοὶ τελευτήσας, ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλ-
 λῆς ὕμνος παρέχεται Ὀδυσσεῶς, τῷ ἀδικῶς
 ἀποθνήσαντος αὐτόν. Οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυ- 56
 ρήσεται ὅ ὑπό τε τῷ ἐπιόντος, καὶ ὑπό τῷ

H 5

παρε-

n F. μῦ.

o Martyrizate erat; sed repugnat ὑπὸ; sententia

 Damna-
 tionem sibi
 turpem esse
 negat.

55

56

- παρελυληθότος χρόνος, ὅτι ἠδίκησα μὲν ἔδενος
 πώποτε, ἐδὲ πονηρότερον ἐποίησα εὐηργέτην
 δὲ τῆς ἐμοὶ διαλεγόμενης, πρῶτα διδασκῶν,
 57 ὅ, τι ἐδυνάμην ἀγαθόν. Εἰπὼν δὲ ταῦτα
*Constantia
 eius post da-
 mnationem.* μάλα ὁμολογημένως δὴ τοῖς εἰρημέναις, ἀπῆες
 καὶ ὄμμασι καὶ ἀγῆμασι καὶ βαδίσματι Φαι-
 58 δρός. Ὡς δ' ἤσθετο ἄρα τῆς παρεπομένης
 δακρύνοντας, τί τῆτο, εἰπεῖν αὐτόν, ἢ ἄρτι
 δακρύνετε; ἔ γὰρ πάλαγ ἴτε, ὅτι ἐξόττε περ
 ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν με ὑπὸ τῆς
 59 φύσεως ὁ θάνατος; ἀλλὰ μέντοι εἰ μὲν ἀγα-
 θῶν ἐπιρρέοντων προαπόλλυμαι, δηλονότι ἐμοὶ
 καὶ τοῖς ἐμοῖς ἔννοισ λυπητέον· εἰ δὲ χαλεπῶν
 προσδοκασμένων καταλύω τὸν βίον, ἐγὼ μὲν
 εἶμαι, ὡς εὐπραγῆντος ἐμῆ, πᾶσιν ἡμῖν εὐθυ-
 60 μητέον εἶναι. Παρῶν δὲ τις Ἀπολλόδαρος, ἐπι-
*Innocentem
 damnari
 praefat,
 quoniam no-
 centem.* θυμητής μὲν ἰσχυρῶς αὐτῆ, ἄλλως δὲ εὐθήης,
 εἶπεν ἄρα. ἀλλὰ τῆτο ἔγωγε, ὦ Σώκратες,
 χαλεπώτατα φέρω, ὅτι ὄρω σε ἀδίκως ἀπο-
 61 θνήσκοντα. Τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα
 αὐτῆ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν, σὺ δὲ, ὦ Φίλτατε
 Ἀπολλόδαρε, μᾶλλον ἂν ἐβέβλε με ὄραν δι-
 κάως ἢ ἀδίκως ἀποθνήσκοντα; καὶ ἅμα ἐπι-
 γελάσαι. λέγεται καὶ ἄνυτον παριόντα ἰδὼν
 62 εἰπεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὁδὲ Φαιδρός, ὡς μέγα
 τι καὶ καλὸν διαπεπραγμένος εἰ ἀπέκλονέ με,
 ὅτι αὐτόν τῶν μεγίστων ὑπὸ τῆς πόλεως ὄρων
 ἀξιάμενον, ἔκ ἐφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρ-
 63 σας παιδεύειν. Ὡς μοχθηρὸς ἔτος ἐφη, ὅς
 ἔκ ἔοικεν εἰδέναί, ὅτι ὀπότερος ἡμῶν καὶ συμ-
 φορώτερα καὶ καλλίω εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον δια-
 πέπρα-

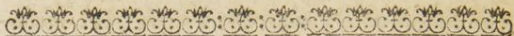
aperte passuum postulat, scio mihi testimonium prohibi-
 tum iri.

πέπρακται, ἕτος ἐστὶ καὶ ὁ νικῶν. Ἀλλὰ μὲν- 64
 τοι Φάναί αὐτὸν, ἀνέθηκε μὲν καὶ Ὀμηρος *Vaticinan-*
 ἔσω οἷς τῶν ἐν καταλύσει τῆ βίης, προγιγνώ- *zes mori-*
 σκειν τὰ μέλλοντα ὃ βέλομαι δὲ καὶ ἐγώ *bundi.*
 χρησιμωθῆσά τι. Συνεγεγνόμην γάρ ποτε βρα- 65
 χέα τῷ Ἀνύτῃ υἱῷ καὶ ἔδοξε μοι ἐκ ἀρρώστος
 τὴν ψυχὴν εἶναι ὥστε Φημί αὐτὸν ἐπὶ τῇ δε-
 λοπρεπεί διατριβῇ, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῷ παρε-
 σκευακεν, ἔ διαμενεῖν, διὰ δὲ τὸ μηδένα ἔχειν
 σπευδᾶν ἐπιμελητὴν, προσπεσειδᾶί τιμι
 αἰορᾶ ἐπιθυμία, καὶ προβήτεσθαι μέντοι
 πρὸ βῶ μοχθηρίας. Ταῦτα δ' εἰπὼν ἐκ ἐφεύ- 66
 σατό· ἀλλ' ὁ νεανίσκος ἠδοκίμει αἶνα, ἔτε νυκτῆς,
 ἔτε ἡμέρας ἐπαύετο πίνειν. Καὶ τέλος, ἔτε
 τῇ αὐτῇ πόλει, ἔτε τοῖς φίλοις, ἔτε αὐτῷ
 ἄξιος ἀδελὸς ἐγένετο. Αὐτὸς μὲν δὴ διὰ τὴν 67
 τῆ υἱῆς κνηρὰν παιδείαν καὶ διὰ τὴν αὐτῆ
 ἀγνωμοσύνην ἧ ἔτι καὶ τετελευτηκῶς τυγχά-
 νει κακοδοξίας. Σωκράτης δὲ διὰ τὸ μεγα- 68
 λύνειν αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, φθόνον ἐπα-
 γόμενος, μᾶλλον καταφθόσασθαι ἑαυτῆ
 ἐποίησε τῆς δικασίας. Ἐμοὶ μὲν ἔν δοκεῖ θεο- 69
 Φιλῆς μοίρας τετυχηκέναι τῆ μὲν γὰρ βίη τὸ
 χαλεπώτατον ἀπέλιπε, τῶν δὲ θανάτων τῆ
 βίας ἔτυχεν· ἐπεδείξατο δὲ τῆς ψυχῆς τὴν
 βίωμην. Ἐπεὶ γὰρ ἔγνω τῆ ἔτι ζῆν τὸ τεθνή- 70
 να αὐτῷ κρείσσον εἶναι, ὥσπερ ἔδὲ πρὸς τὰλλα
 τάγαθὰ προσάντης ἦν, ἔδὲ πρὸς τὸν θάνα-
 τον ἐμαλακίσατο, ἀλλ' ἰλαρῶς καὶ προσε-
 δέχεται αὐτὸν καὶ ἐπετελέσατο. Ἐγὼ μὲν 71
 δὴ κατανοῶν τῆ ἀνδρὸς τὴν τε σοφίαν καὶ τὴν
 γενναιό-

p. V. g. Hector moriens manu Achillis, huic interitum
 in portis Scaeis denunciat 12. X, 358.

q. f. 62.

γενναιότητα, ἔτε μὴ μεμνηθῆσαι δύναμαι αὐτῶ, ἔτε μεμνημένος μὴ ἐν ἐπαινεῖν· εἰ δέ τις τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων ἀφελιμώτερον τινὶ Σακράτους συνεγένετο, ἐκείνον ἐγὼ τοῦ ἀνδρα ἀξιωμακαριστότατον νομίζω.

X.

THEOPHRASTI Characteres ethici,
sive notationes morum.

α.

Varietatem
ingeniorum
obseruare
vixit est.

- Η**δὴ μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύματα, ἴσως δὲ ἔδδ παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ δήποτε, τῆς
- 2 Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβεβηκεν ἡμῖν ἔτη αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν.
  - 3 Ἐγὼ γὰρ, ὦ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλῶν (χρόνων) τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἄτε βεβιωκῶς ἐτη ἐννεήκοντα ἐννέα, ἐτι δὲ ὠμυληκῶς πολλῶς τε καὶ παντοδαπῶς φύσεσι, καὶ παρατεθεωρούμενος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τῆς τε ἀγαθῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς φαύλης, ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἅ ἐκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ.
  - 4 Ἐκδήσω δέ σοι κατὰ γένος, ἅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τῆτοις προσκειμένα, καὶ ὅν τρόπον τῆ οικονομία χρᾶνται.
  - 5 Ὑπόλαμβάνω γὰρ, ὦ Πολύκλεις, τῆς υἱεῖς ἡμῶν βελτικῆς ἕσσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων ταῖτων, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι ἀμύθησονται τοῖς εὐχρη-

εὐχρημονεσάτοις συνείναι τε καὶ ὀμιλεῖν, ὅπως
 μη καταδέεσθαι ὥσιν αὐτῶν. Τρέφομαι δὲ 6
 ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δὲ, παρακολοθεῖσά
 τε καὶ εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν 7
 ἐν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν
 ἐξηλωκότων, ἀφίεις τὸ προσιμιάζεσθαι, καὶ
 πολλὰ περὶ τῆ πράγματος λέγειν καὶ ἀρξο-
 μαί* πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὀρίσκειν
 αὐτὴν εἰδ' ἕτω τὸν εἰρῶνα διέξειμι ποῖός
 τις ἐστὶ καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται
 καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ
 ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ
 καταστήσαι.

β. (1)

Περὶ Εἰρωνείας.

Disimulatio
insidiosa.

Η μὲν ἐν εἰρωνείᾳ δοξοῖεν ἂν εἶναι, ὡς τύ-
 πω^a λαβεῖν, προσποιήσας ἐπὶ χεῖρον^b
 πράξεων καὶ λόγων· ὁ δὲ εἰρῶν τοιοῦτός τις 2
 ἐστίν, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λα-
 λεῖν ἔμισεῖν καὶ ἐπαυνεῖν παρόντας, οἷς ἐπέ-
 θετο λάθρα, καὶ τέτοις συλλυπεῖσθαι ἠτιω-
 μένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς 3
 αὐτὸν λέγουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὴ λεγο-
 μένοις,

* Hic simul sub exemplo methodum proponit, qua in reliquis etiam notationibus progressurus sit.

a Hac formula & similibus, quae initio capitulum re-
 currunt, excusatur definitio non nimis accurata, sed qua
 satis habemus rem aliquo modo, & quasi sub exemplo indi-
 casse: quales saepe sunt Jctorum in Pandectis definitiones.
 Vid. Ind.

b q.d. affectatio in deterius. Nimirum εἰρῶν non modo
 disimulatio est generatim hoc loco, aut qui, quod Socra-
 tes facere solebat, boni finis causa sententiam suam premit-
 tit sed homo versutus, qui fallendi causa alienam personam
 sumit, insidiosus &c.

μένοις, καὶ πρὸς τὰς ἀδικημένους καὶ ἀγανα-
 4 κήεντας πρῶτος διαλέγεσθαι. Καὶ τοῖς ἐντυ-
 γχάσειν κατὰ σπερδὴν βελομένοις, προστάξαι
 ἐπανελθεῖν. Καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογήσαι,
 ἀλλὰ Φῆσαι βελεύεσθαι. Καὶ προσποιήσασθαι
 ἄρτι παραγεγονέναι, καὶ ὄφει γενέσθαι αὐτὸν,
 5 καὶ μαλακιοῦσθαι. Καὶ πρὸς τὰς δανειζομένους
 6 καὶ ἐρανίζοντας, αἷς ἔ πολλοῖς. Καὶ μὴ πωλῶν
 Φῆσαι πωλεῖν. Καὶ ἀκίσσας τι δείξει* μὴ προσ-
 ποιήσας, καὶ ἰδὼν, Φῆσαι μὴ εὐρακέναι, καὶ
 7 ὁμολογήσας, μὴ μεμνήσθαι. Καὶ τὰ μὲν ἐσκε-
 Φθαι φάσκων, τὰ δὲ ἐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμά-
 ζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἔτω διαλογί-
 8 σασθαι. Καὶ τὸ ὅλον δευῖς τῷ τοιαύτῳ τρόπῳ
 τῆ λόγῳ χρῆσθαι. ἔ πιστεύω, ἐχ ὑπολαμβάνω,
 ἐκπλήτισμοί καὶ λέγει, ἑαυτὸν ἕτερον^d γε-
 9 γονέναι καὶ μὴν ἔ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει
 παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· ἄλλω τινὶ λέγε
 ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω, ἢ ἐκεῖνος καταγινῶ,
 10 ἀπορῆμαι. Ἄλλ' ὅρα μὴ σὺ θᾶττον πιστεύης
 τοιαύτας φωνάς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας,
 ἔ χειρόν ἐστιν εὐρεῖν ἔσδεν· τὰ δὲ τῶν ἡθῶν μὴ
 ἀπλᾶ ἀλλ' ἐπίβελα φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ,
 ἢ τὰς ἐχεις.

γ. (2)

Περὶ κολακείας.

Adulatio.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν
 αἰσχρὰν εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολα-
 κεύοντι.

c Vel quasi non intellexisset, quid vellent: vel quasi pecuniam non haberet, quia vendere non posset. PAVW. coniciat χολή.

* Ita editio Bas 1531 quod praefero aliorum δέξει.

d Prae admiratione. Saepius ita LVCIANVS. Omnia eo pertinent, vt persuadeat ἕρπον, sibi peregrina & noua videri, quae tamen optime nouit.

κεύοντι τὸν δὲ κόλακα τοιῶτόν τινα, ὥστε πο- 2
 ρευόμενον ἅμα εἶπειν, ἐν θυμῷ ὡς ἀποβλέψ-
 σιν εἰς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τῆτο ἔδεν γίνεται τῶν 3
 ἐν τῇ πόλει πλην ἢ σοί. Ἡυδοκίμεις χθες ἐν
 τῇ σοῖ πλείονα γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων
 καθήμενων, καὶ ἐμπροσθέντος λόγου, τίς εἶη
 βέλτιστος; ἀπ' αὐτῆ ἀρξαμένους πάντας ἐπὶ
 τὸ ὄνομα αὐτῆ κατενεχθῆναι καὶ ἄλλα τοι- 4
 αῦτα λέγειν ἀπὸ τῆ ἰματίης ἀφελεῖν κρο-
 κίδα καὶ εἴαν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφα-
 λῆς ἀπὸ πνεύματος προσήνεχθη ἄχυρον, καρ-
 φολογήσαι καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἶπειν, ὅραίς; 5
 ὅτι δυοῖν σοι ἡμερῶν ἐκ ἐντετύχημα, πολιῶν
 ἐρχομαι τὸν πώγωνα μεσόν καὶ περ, εἴτις καὶ
 ἄλλος, ἔχεις, πρὸς τὰ ἔτη, μέλαινα τὴν 6
 τρίχα. Καὶ λέγοντος δὲ αὐτῆ τι τῆς ἄλλης
 σιωπᾶν κελεύσαι, καὶ ἐπανέσαι δὲ ἀκύν- 7
 τος καὶ ἐπισημήνασαι δὲ εἰ παύσειαι, ὅρ-
 θῶς καὶ σκώφαντι ψυχρῶς † ἐπιγελάσαι, 7
 τό τε ἰματίον ὥσαι εἰς τὸ σῶμα, ὡς δὴ ἔδυνα-
 μενος καταχεῖν τὸν γέλωτα. Καὶ τῆς ἀπαν- 8
 τῶντας ἐπισηῆσαι κελεύσαι, ἕως ἂν αὐτὸς ἠ
 παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίδες 9
 πριά-

e Mutata subito constructio, pro ἀπὸ σὲ, tanto dili-
 gentius notanda, quod nec sacri scriptores ab hac ratione
 alieni sunt.

f Floccos legere solenne adulationis genus. SVI-
 D A S. Ἀφαιρεῖν κροκίδας ἐπὶ τῶν πάντα ποιόντων ἕνεκα κα-
 λικείας.

g Bas. 153: ἄκοντος quam sequuntur & aliae. Brunst.
 Casaub. ἀκύνοντα Aeque adulatorium est laudare inuitum,
 atque audientem. Quidam σκώφας τι, ubi est nominatius
 absolute positus pro genitio Graecorum, de qua ratione
 plura dedit PERIZO. ad AELIA. 2, 11.

† Al. πικρῶς, vtrumque aptum. Nam πικρὸν etiam
 absurditatis quendam notionem habet apud Atticos.

h Etiam vsus pronominis αὐτός, vt lat. ipse inter adu-
 landi certe blandiendi rationes est, quod vulgo notum, post-
 quam multis ad h. l. declaravit Casaubonus.

- πριάμενος, εἰσενέγκας δὲ ναὶ ὄρωντος αἰτῆ καὶ
 Φιλῆσας δὲ εἰπεῖν, χρηστὸν πατὴρ νεότητι
 10 καὶ συνανέμενος δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα Φῆσαι
 11 εἶναι εὐρυθμότερον τῶ ὑποδήματος. Καὶ πο-
 ρευομένους πρὸς τινα τῶν Φιλῶν, προδραμῶν
 εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σε ἔρχεται καὶ ἀνασρέφας,
 ὅτι προσήγγελα. Ἀμελεῖ δὲ καὶ τὰ ἐκ γυ-
 ναικείας ἀγορᾶς διακοιῆσαι δυνατὸς ἀπνευσθί.
 12 Καὶ τῶν ἐσιωμένων πρῶτος ἐπανέσται τὸν οἶον
 καὶ παρακειμένω¹ εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ὀδί-
 εις; καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης,
 13 Φῆσαι, τρεῖς ἄρα ὡς χρηστὸν ἐστίν. Καὶ ἐρω-
 τῆσαι, μὴ ριγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βέλτε-
 ρα καὶ ἐπιπεριεῖλαι αὐτόν καὶ μὴ ταῦτα
 λέγων, πρὸς τὸ ἔς προσπίπτων ψιθυρίζειν
 καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λα-
 14 λειν. Καὶ τῶ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελό-
 μενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑπεσφῶσαι.
 Καὶ τὴν εἰκῆν Φῆσαι εὐ ἠρχιτεῖρονῆσθαι, καὶ
 τὸν ἀγρὸν εὐ πεφυεῦσθαι, καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν
 15 εἶναι. Τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐστὶ θεάσασθαι
 πάντα λέγοντα, καὶ πράττοντα, οἷς χαριεῖσθαι
 ὑπολαμβάνει.

δ. (3)

Garrulitas.

Περὶ Ἀδολεσχίας.

- 2 Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μα-
 κρῶν, καὶ ἀπροβλεπτῶν ὁ δὲ ἀδολεσχῆς
 τοῖς ἑαυτοῦ ἐστίν, οἷος ὃν μὴ γινώσκει τῆ τῶ παρα-
 καθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ
 γυναι-

¹ Ita pro παρακίμων vel παρακειμένων legendum; mo-
 nuit I. F. Gron. in add. ad observant. 3, 14 p. 556. pro ἐπίει
 malit CASAVB ἐπίει.

* PAVW. conicit aut delendum articulum τῶν, aut
 legendum pro ἀπὸ esse ἐπί. Recte, puto.

γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον, εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς
 εἶδεν εὐπνιον, τῆτο δηγήσασθαι. Εἶθ' ὧν 3
 εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν.
 Εἶτα δὴ, προχωρῆντος τῆ πράγματι, λέγειν,
 ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν
 ἀρχαίων καί, ὡς ἄξιοι γεγονάσιν οἱ πυροὶ ἐν 4
 τῇ ἀγορᾷ καί, ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῖσι ξένοι καί,
 τὴν θάλατταν ἐκ Διουσιῶν^k πλώμιον εἶναι
 καί, εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῆ βελ- 5
 τιώσεσθαι καί, ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωλα γεωργή-
 σει καί, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν καί, ὡς Λά- 6
 μππος μυστηρίους μεγίστην δάδα^l ἔσησε καί,
 πόσοι εἰσὶ κιοῖες τῶ ὠδεῖς^m καί, χθές ἡμε-
 σαί καί, τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶν ὑπο- 6
 μένη τις αὐτὸν, μὴ ἀφίσασθαι καί, ὡς Βοη-
 δρομιάνοσ μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανεψιώνος
 δὲ Ἀπατέρια, Ποσειδεῶνος δὲ κατ' ἀγρῶς
 Διουύτια. Παρασεῖσανθα δὲ χορὴ τὲς τοιαύτης 7
 τῶν ἀνθρώπων* καί διαράμενον ἀπαλλάττε-
 σθαι, ὅσιν ἀπύρετος βέβηλαι εἶναι. Ἔργον γὰρ
 συναρκεῖσθαι τοῖς μῆτε χολὴν μῆτε σπυδῆν
 διαγνώσκουσιν.

ε. (4)

Περὶ ἀγροικίας.

Rusticitas.

Η δὲ ἀγροικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία
 αἰσθημάτων ὁ δὲ ἀγροικὸς τοιαύτος τις, οἷος
 I κυκλώνα

k Cum plura fuerint Dionysia Athenis siue Liberalia; verna intelligunt, qui simpliciter ea nominant.

l Cum facibus opus esset ad nocturna sacra, aemulationi locus fuisse videtur, quis maximam adferret.

m Quod ut alia theatra Graecorum non ei solum rei, vnde nomen habet, sed etiam emtioni venditioni frumentorum, itemque iudiciis habendis inferuit.

* Hic φέρειν inferi vult ex coniectura CASAVBONVS, & ad παρασεῖσανθα intelligi χεῖρας, vertique ades demissis vel iactatis manibus fugere.

- κυκεῶνα ⁿ πινῶν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι καὶ
 τὸ μύρον φάσκειν ἔδδεν τῆ θυμὸς ἥδιον ὄζειν
 2 καὶ μείζω τῆ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν καὶ
 μεγάλη τῆ φωνῇ λαλεῖν καὶ τοῖς μὲν φίλοις
 καὶ οἰκείοις ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τὰς αὐτῆ οἰκέτας
 3 ἀνακοινῆσαι περὶ τῶν μεγίστων καὶ τοῖς παρ
 αὐτῶ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς ἐν ἀγρῶ, πάντα
 4 τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγείσθαι. Καὶ ἀνα-
 βεβλημένος ἀνω τῆ γόνατος καθίζανει, ὥστε
 5 τὰ γυμνά αὐτῆ φαίνεσθαι. Καὶ ἐπ' ἄλλω μὲν
 μηδενὶ θαυμάζειν, μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν τοῖς
 ὁδοῖς ὅταν δὲ ἰδῇ βέν, ἢ ὄνον, ἢ τράγον, ἐσηκας
 6 θεωρεῖν. Καὶ προαιρῶν δὲ τι ἐκ τῆ ταμεικῆς δε-
 7 νῆος φαγεῖν, καὶ ζωρότερον πιεῖν. — Καὶ τὸν
 κύνα προσκαλεσάμενος, καὶ ἐπιλαβόμενος τῆ
 8 ῥύγχης, εἰπεῖν, ἔτος φυλάσσει τὸ χωρίον
 καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰς ἔνδον. Καὶ τὸ ἀργύ-
 ριον δὲ παρά τῆ λαβῶν, ἀποδοκιμάζειν, ὁ λίαν
 μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον αἶμα ἀλλάττεσθαι
 καὶ ὁ * ἀροτρον ἐχρησεν, ἢ κόφινον, ἢ δρέπανον,
 ἢ θύλακον, ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν
 9 ἀναμιμνησκόμενος ^p καὶ εἰς ἄστυ καταβοῶντων
 ἐρωτήσας τὸν ἀπαντῶντα, πόσος ἦσαν αἱ διφθέρας,
 καὶ τὸ τάριχος. ^q κ. τ. λ.

5. Περι

ⁿ Medicamentum esse κυκεῶνα, iam indicavit CASAVBONVS. Quidā intelligatur ille speciatim κυκεῶνα, de quo ARISTOPH. PAS. 711. κυκεῶνα βληχανίας, de quo Schol. οἱ ὄπῳρον πολλὴν ἐδοιοῦντες, κυκεῶνα πίνουσι, ὅτι τὰ σῆξαι τὴν τροφὴν, καὶ μὴ ναυτιῶν. Βλήχανον vel γλήχανον pulegium est. Cognatum, arbitor, thymo, de quo statim Rusticum autem prodire in publicum nauseantem.

^o Pecuniam iam acceptam reprobatur, dicens, nimis tenuem esse, & simul, cum dicto, ipse, (de mensa argentarii:) aliam mutat.

* Suspiscabar ὄ, sed etiam hoc intelligitur, relatum ad ἄροτρον.

^p Non opus est, ut media nocte reposcat, & ἀπειτεῖν hic inculcetur: rusticum est ipsum recensere, & monere famuliam, ne obliuiscatur.

^q Vellis & cibus rusticorum.

5. (5)

Περὶ ἀρεσκείας.

Blanditia.

Η δὲ ἀρεσκεία ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω περιλαβεῖν,
 ἔντευξις ἕκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἡδεῖης πα-
 ρασκευαστική ὁ δὲ ἀρεσκός ἀμέλει τοιῶτός τις, 2
 οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἄνδρα
 κράτιστον εἰπῶν, καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφο- 3
 τέρως ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι, καὶ μικρὸν προ-
 πέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται;
 ἐτι ἐπαυῶν ἀπαλλάττεσθαι. Καὶ παρακληθεῖς 4
 δὲ πρὸς διαίταν, μὴ μόνον ἂ παρέσι βέλεσθαι
 ἀρεσκεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς
 εἶναι δοκῇ. Καὶ τῆς ξένης δὲ εἶπειν, ὡς δικαιο- 5
 τερα λέγῃσι τῶν πολιῶν. Καὶ κεκλημένος δὲ
 ἐπὶ δεῖπνον, κελεύσας καλέσας τὰ παιδιά τὸν
 ἐσιῶντα, καὶ εἰσιόντα, φῆσαι, σύκε ὁμοί- 6
 τερα εἶναι τῷ πατρὶ καὶ προσαγαγόμενος
 φιλήσας, καὶ παρ' αὐτὸν καθίσας, καὶ τοῖς μὲν
 συμπάσσειν, αὐτὸς λέγων, ἀσκός ἢ πέλεκυς τὰ
 δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς εἶναι καθεύδειν, ἅμα θλιβό-
 μενος. κ. τ. λ.

ζ. (7)

Περὶ λαλιᾶς.

Loquacitas.

Η δὲ λαλία, εἴ τις αὐτὴν ὀρίξασθαι βέ-
 λουτο, εἶναι ἂν δοξείεν ἀκρασία τῆς λόγου
 ὁ δὲ λαλὸς τοιῶτός τις, οἷος τῶ ἐντυγχάνοντι 2
 εἶπειν, ἂν ὅτι᾽ ἐν πρὸς αὐτὸν φθέγγεται, ὅτι
 ἔδεν λέγει, καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ ἂν
 ἀκῆ αὐτῆ μαθήσεται. Καὶ μεταξύ δὲ ἀπο- 3
 κρινο-

I 2

κρινο-

r Puerilem lufum intelligi fatis liquet, & nugas pueris
 aptas. Forte pueros ridicule ἀσκόν, πέλεκυν, appellauit; forte
 manu efformauit figuras &c. PAVW. fabellas hoc initio
 intelligit.

- κρινόμενος ὑποβάλλειν, εἶπας σὺ μὴ ἐπιλά-
 θῃ^s, ὁ μέλλεις λέγειν καὶ, εὖγε ὅτι με ὑπέ-
 4 μνησας καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χρησιμὸν πρ' καὶ,
 ὁ παρέλιπον καὶ, ταχύγε συνήκας τὸ πρᾶγμα
 καὶ, πάλαι σε παρεήρην, εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 ἐμοὶ καλενεχθήσῃ καὶ ἑτέρας τοιαύτας ἀφορ-
 μὰς πορίσασθαι, ὥστε μὴδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν
 5 ἐντυγχάνοντα. Καὶ ὅταν γε τὸς καθ' ἓνα ἀπο-
 κινῶται, δεινὸς καὶ ἐπὶ τὸς ἀθροῦς καὶ συνε-
 σθηκότας πορευθῆναι, καὶ φυγεῖν ποιῆσαι με-
 6 ταξὺ χρηματίζοντας. Καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα
 δὲ, καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιῶν, κωλύειν
 τὸς παῖδας προσμανθάνειν τοσαῦτα^t καὶ
 προσλαλεῖν τοῖς παιδοδρίβαις καὶ διδασκάλοις.
 7 Καὶ τὸς ἀπίενας φάσκειν δεινὸς προπέμψαι,
 καὶ ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν οἰκίαν. — Καὶ
 συνδικάζων δὲ κωλύται κρῖναι, καὶ συνθεωρῶν
 θεάσασθαι, καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν, λέ-
 8 γων^u. ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλω ἐστὶ σιωπᾶν,
 καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶττα^v καὶ ὅτι ἐκ
 αὐτῆς σιωπήσειεν, εἰδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν
 9 αὐτὸν εἶναι λαλίστερος^w καὶ σκωπτόμεος ὑπομεί-
 ναι^x, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων, ὅταν αὐ-
 τὸν ἤδη καθεύδειν βεβλόμενα κελεύη, λέγοντα
 ταῦτα, λαλεῖν † τι ἡμῖν, ὅπως αὐτὸν ἡμᾶς ὕπνος
 λάβῃ.

η. Περὶ

s Ita nostri, *vergifts deiner Rede nicht*.

t An τοσαῦτα potest significare interim? Commoda certe sententia. Caeterum capital fuit lege Solonis palaestram aut scholam intrare, dum ibi essent pueri.

u Ita interpunxi, ut λέγων habeat vim Gerundii Latinorum in do. Quae enim sequuntur, ea potius ex sua persona iudicare poterim THEOPHRASTVM, quam a garrulo prolata referre.

* Edicium ὑπομείναι. Sed est ut δόξειε.

† Infinitum pro imperativo. Nolim autem cum magno viro μετέπειναι τὰ λόγῳ hic admittere.

η. (8)

Περὶ λογοποιίας.

Famigeratio
f. rums-
rum con-
fictio.

Η δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὧν βέλεται ὁ λογοποιῶν
ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτός τις, οἷος ὑπαντήσας 2
τῷ Φίλω εὐθύς καταβαλῶν^x τὸ ἦθος καὶ
μειδιάσας, ἐρωτήσας, πόθεν σύ; καὶ, τί
λέγεις; καὶ, ἔχεις περὶ τῶδε^y εἰπεῖν κοινόν;
καὶ ἐπιβαλῶν ἐρωτῶν, μὴ λέγῃς τι καινό-
τερον; καὶ μὴν ἀγαθὰ γέ ἐστι τὰ λεγόμενα 3
καὶ ἐκ ἑάσας ἀποκρίνεσθαι, εἰπεῖν τί λέγεις;
ἔδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοι σέ εὐωχῆσαι κοινῶν
λόγων. Καὶ ἐστὶν^z αὐτῷ ἡ στρατιότης, ἡ 4
παῖς ἄσεις τῆ ἀυλιτῆ, ἡ λυκῶν ὁ ἐργολάβος
παραγεγονώς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, ἔφησιν
ἀκηκέονα. αἱ μὲν ἐν ἀναφορᾷ τῶν λόγων 5
τοιαῦτά εἰσιν αὐτῆ, ὧν ἔδειξ ἀν ἔχοι ἐπιλα-
βεσθαι^a. Δηγεῖται δὲ τέτταρς φάσκων λέγειν, 6
ὡς Πολυσπέρχων^b καὶ ὁ βασιλεὺς μάχη νε-
νικηκε, καὶ Κάσανδρος ἐζώγηται. Κὰν εἴπη
τις αὐτῷ, σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φῆσει, τὸ 7
πράγμα βῶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
λογὸν ἐπευθύνειν, καὶ πάντα συμφωνεῖν, ταῦτά
δὲ λέγειν περὶ τῆς μάχης καὶ πολὺν τὸν ζῶ-
μὸν^c γεγονέναι εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημείον, 8

I 3

τὰ

x Quidam καταβαλῶν componens. CAS. suspicatur μεταβαλῶν. Si ierquandum, significat modeste deiiciens, de gravitate et supercilio remittens.

y Intell. καιρῶν vel πράγματος.

z in promptu est, e vestigio confingitur.

a Ita iam CASAVBONO in mentem venerat. ἐπιλαβεσθαι nihili est.

b Tutor regiae sobolis Alexandri M. Rex autem Aridaeus.

c Comparat sicut magnus illud PLAVTINVM;

- τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὄραν
 9 γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα. λέγει
 δ' αἷς καὶ παρακῆκε παρα τῆτοις κρυπτόμε-
 νόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἤδη πέμπτην ἡμέραν ἦκοντα
 10 ἐκ Μακεδονίας, ὅς πάντα ταῦτα εἶδε. Καὶ
 πάντα διεξίων, πῶς οἴεσθε; πιθανῶς χελιά-
 ζει λέγων, δυστυχῆς Κάσανδρος ὡ ταλαίπω-
 ρος ἐν θυμῷ τὸ τῆς τύχης ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς
 11 γεόμενος^d. Καὶ, δεῖ δ' αὐτό σε μόνον εἰδέναί,
 πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμικε λῆ-
 12 γων. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα,
 τί ποτε βέβληται λογοποιῶντες· εἰ γὰρ μόνου
 ψεύδουται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττε-
 13 σι. Πολλὰκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλα-
 νεῖοις περιστάσεις ποιῶμενοι, τὰ ἰμάτια ἀπο-
 14 βεβλήκασιν· οἱ δ' ἐν τῇ σοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ
 ναυμαχίᾳ νικῶντες^e ἐρήμους δίκας ὠφλήκασιν
 15 εἰσὶ^f δὲ, οἱ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος
 αἰρῶντες παρεδειπνήθησαν· πᾶν δὲ ταλαί-
 16 πωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ποῖα γὰρ εἰ
 σοᾷ, ποῖα δὲ ἐργαστηρίῳ, ποῖα δὲ μέρει τῆς
 ἀγορᾶς εἰ διημερεύσιν, ἀπανδᾶν ποιῶντες τῆς
 εἰκόντας ἕτως, καὶ καταπαύοντες τοῖς ψευ-
 δολογίαις;

9. Περὶ

factum facere ex hostibus. PAVW. fuscipatur φασκῶν, frustum.

^d Hoc etiam adhuc pertinet ad χετλιωτικά illa de Cas-
 sandro ἐκφωνήματα. At sane potens iam erat, quo magis mi-
 rum, tantas opes concidisse.

^e h. e. narrandis pugnis & praeliis ita intenti quidam
 fuere, ut vadimonium obire obiti, eromodicii poenam,
 cui affinis hodie contumacia est, subirent.

^f CASAVBONIANA emendatio recepta.

^g Non male vertitur, ex MARTIALI, *domi-
 coenio affecti sunt*. Nam qui excidit, dum praelia narrat
 & captas vrbes, aliena coena, superest, ut domi coenet
 vel esuriat.

9. (9)

Περὶ ἀναισχυντίας.

Impudensia.

Η δὲ ἀναισχυντία ἔστι μὲν, ὡς ὄρω λαβεῖν,
καταφρόνησις δόξης, αἰσχρῶς ἕνεκα κέρ-
δος· ὁ δὲ ἀναισχυντός τοιοῦτος, οἷος πρῶτον μὲν
ὄν ἀποσφραῖ, πρὸς τὸτον ἀπελθῶν δανείζομαι.
Ἔϊτα θύσας ταῖς θεοῖς, αὐτὸς μὲν δεῖπνεῖν παρ
ἐτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναί αἰσι πάσας,
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλεθον δῆναί
ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ ἄρτον, καὶ
εἰπεῖν ἀκρόντων πάντων, εὐώχῃ τίμιε. Καὶ
ἔφωγῶν δὲ ὑπομιμνήσκει τὸν κρεωπῶλην, εἴ
τι χρήσιμον αὐτῷ γέγονε· καὶ ἐσηκῶς πρὸς
τῷ σαθμῷ μάλιστα μὲν κρέας, εἰ δὲ μὴ,
ὅσῃν εἰς τὸν ζυγὸν ἐμβάλλειν· καὶ εἰάν μὲν
λάβη, εὐ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς
τραπέζης χολίκιον, αἶμα γελῶν ἀπαλλάττε-
ται. Καὶ ξένους δὲ αὐτῷ θεῶν ἀγοράσας,
μὴ δὲς τὸ μέρος, θεωρεῖν· ἀγειν δὲ καὶ τὰς
νύκτας εἰς τὴν ὑπεράϊαν^h καὶ τὸν παιδαγωγόν.
Καὶ ὅσα ἐωνημένος ἀξία τις φέρει, μεταδῆναί
κελεύσαι καὶ αὐτῷ. Καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν
οἰκίαν ἐλθῶν, δανείζομαι κριθῆς, ποτὲ δὲ
ἄχυρον· καὶ ταῦτα χεῖσαντας ἀναγκάσαι
ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. Δεινὸς δὲ καὶ πρὸς τὰ
χαλκίαια τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθῶν, καὶ
βάψας ἀρύταναν, βοῶντος τῷ βαλανείῳⁱ αὐ-

I 4

τὸς

h Ordinarie intelligitur hūmēra, posthodie. Sed huic loco videtur accommodatius, χῶραν subaudire, locum posteriorē, vt intelligatur impudens noster ipse quidem cum hospitibus spectacula flans occupasse: post se autem statuisse, in sedili forte, cum paedagogo liberos.

i Videtur igitur moris fuisse, quadransē illum balneī pretium ante solvere, quam enlidam quis attingeret.

τός αὐτῶ καταχέασθαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέλεξα, ἀπιών κἀκεῖ, ἔδεμια σοὶ χάρις.

ι. (10)

Sordida
parfomonia.

Περὶ μικρολογίας.

2 **Η** δὲ μικρολογία ἐστὶ Φειδωλία τῷ διαφόρῳ
 ὑπὲρ τὸν καιρὸν ὁ δὲ μικρολόγος τοιῶ-
 τός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμισθόλιον ἀπαιτεῖν
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῶν^k συσσίτων, καὶ ἀριθμεῖν
 πῶσας κύλικας ἕκαστος πέπωκε καὶ ἀπάρ-
 χησθαι ἐλάχιστα τῇ Ἀρέμιδι ἑ τῶν συνδειπνούν-
 3 των. Καὶ ὅσα μικρὰ τις πριάμενος λογιζέσθαι,
 πάντα φάσκειν εἶναι ἄγαν καὶ οἰκέτης χυτραν
 ἢ λοπάδα καταξάντος, εἰσπράξαι ἀπὸ τῶν
 4 ἐπιτηδίων. Καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλέσης
 τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκευῆ καὶ τὰς
 κλίνας καὶ τὰς κισθίνας, καὶ διφάν τὰ καλύμ-
 5 μαθα. Καὶ εἰάν τι πωλῆ, τοσούτῃ ἀποδόσθαι,
 6 ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριάμενῳ. Καὶ ἐκ ἂν
 εἴσται ἔτε συκοραγήσθαι ἐκ τῶ αὐτῶ κήπη,
 ἔτε διὰ τῶ αὐτῶ ἀγρῶ πορευθῆναι, ἔτε εἰσάιν
 ἢ Φάινκα τῶν χαμαὶ πεπρωκότων ἀνελεῖσθαι.
 7 Καὶ τὰς ὄρας δ' ἐπισκοπεῖσθαι ὅσημέρη, εἰ
 διαμένεσσι οἱ αὐτοί. Δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημε-
 8 ρίαν πράξαι, καὶ τόκον τόκῃ. Καὶ ἐσιῶν δη-
 μότας μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι καὶ
 9 ὀφθαῶν μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν. Καὶ ἀπα-
 γορευῆσθαι τῇ γυναικί, μήτε ἄλλας χρᾶν^m τινε,
 μήτε

k Ita conicio, pro vulgato *οἰκίαν καὶ συσσίτων*. Genitium autem regi puto, a verbo *ἀπαιτεῖν*. Semibolum exigit ab unoquoque conuiu. Τῶν *συσσίτων* aliquoties in ARISTOPHANE mentio, & Athenis adeo Atticis: ne Lacedaemonios forte cogites.

l An forte ex venatione inprimis epulabantur *εἰσεται*. Lacones certe apud PLUTARCHVM *Lyc.*

m Sequimur coniecturam CASAVBONI.

μήτε ἐλλύχνιον, μήτε κόμινον, μήτε ὀρίγανον, μήτε ἐλάς, μήτε σέμμαβα, μήτε θυλήμαβα· ἀλλὰ λέγειν ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα 10
πολλὰ ἐσι τῷ ἐνιαυτῷ· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν εὐρωϊώσας καὶ κλείσιωμενας· καὶ αὐτὰς δὲ Φορῆνας ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυθίαν πάνυ μικρῶν ἀλειφομένους· καὶ ἐν 11
χρῶ κειρομένους^π· καὶ τὸ μέσον^ο τῆς ἡμέρας ὑπολουμένους· καὶ πρὸς τὰς γυναίεις διατενομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν^ρ· 12
ἵνα μὴ ρυπαρήται ταχύ.

ια. (12)

Περὶ ἀκαιρίας.

Improuti-
tas.

Ἡ μὲν ἐν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις λυπῶσα 2
τὰς ἐνυγχανοίας· ὁ δὲ ἀκαιρος τοιαῦτός τις, οἷος ἀρχολογῶν προσελθὼν ἀνακοινῶσαι καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐρωμένην καιμάζειν πυρέτῃσαν· καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν 3
κελεύσασα αὐτὸν ἀναδέξασθαι[†] καὶ μαρτυρῶντων παρῆναι, τῷ πραγματῶς ἤδη κειρομένους καὶ κεκλημένους εἰς γάμους τῷ γυναικεῖς γενεῶς 4
κατηγορεῖν· καὶ ἐκ μακρῶς ὁδῶ ἠκοῖας ἄρῃ παρακαλεῖν εἰς περίπαλον· δεινὸς δὲ καὶ προσάγειν ὠνήην πλεῖα διδόνῃ ἤδη πεπρακότι καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι 5
ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. Καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι, ἅ μὴ βέλεται τις γενέσθαι, αἰσχύνειται

I 5

n Ne ita saepe opus sit.

o Meridie, ante tempus, ne calceos perdant.

p Intell. κειρομένους, s. cretam, qua candor conciliabatur vestibus.

† Pro quo alias dicitur ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην τινος, aut ἐγγυῶσθαι. V. BVDAEVS Annot. in π. p. 39.

νεβια δὲ ἀπειπασθαι καὶ θύουσας καὶ ἀναλί-
 6 σκουσας ἤκειν τόμον * ἀπατήσαν. Καὶ μασι-
 γμημένα οἰκέτω παρεσὼς διηγείσθαι, ὅτι καὶ
 αὐτῆ πρὸς παῖς ἔτω πληγὰς λαβῶν ἀπήγχα-
 τό καὶ παρῶν διαίτη συγκρέειν, ἀμφοτέρων
 βελομένων διαλύεσθαι καὶ ὀρχησόμενος ἀψα-
 ρθαι ἑταίρα μηδέπω μεθύοντος ὁ

β (14)

Stupiditas.

Περὶ ἀναίσθησίας.

Ἔστι δὲ ἡ ἀναίσθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βρα-
 2 δύτης ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν ἃ
 δὲ ἀναίσθητος τοιοῦτός τις, οἷος λογισάμενος
 ταῖς ψήφοις, καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρω-
 3 τῶν τὸν παρακαθήμενον, τί γένηται; καὶ δίκην
 φεύγων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐπιλα-
 θόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι καὶ θεωρῶν
 4 ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καθαλείπεσθαι καθεύ-
 δων. Καὶ πολλὰ φαγῶν, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ
 θάκον ἄνιστάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τῆ γείτο-
 5 νος δηχθῆναι. Καὶ λαβῶν [τι] καὶ ἀποθεῖς
 αὐτός, τῆτο ζῆεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν
 καὶ ἀπαγγέλλουός τινος αὐτῷ, ὅτι τέλελεύ-
 τηκέ τις αὐτῆ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται,
 6 σκυθρωπίας καὶ δακρύσας εἰπεῖν, ἀγα-
 θῆ ὁ τύχη. Δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων
 ἀργύ-

* PAVW. suspicatur τόμον, vsuras, quod pulchre
 conuenit

q Nemo enim sobrius fere saltabat: extrema pars
 conuiuii saltatio. μεθύειν non extremum gradum ebrietatis
 notat, vt in sacris.

r Ex emendatione pariter ac interpretatione CA-
 SAVBONI, ad fellas familiaricas s. latrinam publicam
 surgens. In publicum prodeuntis atui exonerandae causa
 exemplum habes ARIST. eccles. 320. sq. conf. n. 2. f. 4.

s Bene ominandi formula & auspiciandi, vt B. F. f.
 bonum factum, quod felix faustumque sit, &c.

ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας ἑ παραλαβείν.
 Καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι
 σικύκας ἐκ ἠγόρασε. Καὶ τὰ παιδιά αὐτῶ 7
 παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν, εἰς κόπας
 ἐμβάλλειν. Καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς Φακῆν ἐφῶν
 δις ἄλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν, ἄβρωτον
 παῖσαι. κ. τ. λ.

ιγ. (16)

Περὶ Δεισιδαιμονίας.

Superstitio.

Ἄμελει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν εἶναι δειλία
 πρὸς τὸ δαιμόνιον ὃ δὲ δεισιδαίμων τοιῶ- 2
 τός τις, οἷος ἀπονιδάμενος τὰς χεῖρας, καὶ
 περιβράνάμενος ἀπὸ ἱερῶ, δάφνης εἰς τὸ σῶμα
 λαβῶν, ἔτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν καὶ τὴν 3
 ὁδὸν εἰὼν περιδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευ-
 θῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ
 τῆς ὁδῆ διαβάλλῃ^u καὶ εἰάν ἰδῇ ὄφιν ἐν τῇ οἰ- 4
 κίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι καὶ τῶν λι-
 παρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριῶν, ἐκ
 τῆς ληκύθου ἔλαμον καταχεῖν, καὶ ἐπὶ γόνατα
 πεσῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι καὶ 5
 εἰάν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγη, πρὸς
 τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν, τί χρῆ ποιῆν;
 καὶ εἰάν ἀποκρίνηται αὐτῷ, ἐκδῆναι τῷ σκυ-
 τοδέλῃ ἀποβράσαι, μὴ προσέχων τέτοις ἀλλ'
 ἀποτραπείν^x ἐκδύσασθαι καὶ πυκνά δὲ τὴν 6
 οἰκίαν καθαρῆν, καὶ ἔτε ἐπίβηναι μνήματι,
 ἔτε

^t conf. 10, 11. 5.

^u Ita scripti pro διαβάλλει, quod iam visum CASAV-
 BONO; ut & mox pro σέφιν ὄφιν.

^x Obtemperari CASAVBONO, qui etiam procul
 a se abiicendi vim habere dicit verbum ἐκδύσασθαι. Alias
 ex aliorum lectione ἐλύσασθαι poterat facile fieri λύσασθαι ex-
 piandi significatione, a qua dicuntur λύματα, de quibus in
 carmine Sibyllino de ludis saecularibus v. 25. apud ZOSI-
 MVM.

- 7 ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἔλθειν, ἔτε ἐπὶ λεχώῃ καὶ ὅταν
 ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὄνειροκρι-
 τὰς, πρὸς τὰς μάντις, πρὸς τὰς ὀρνιθοσκο-
 πὰς ἐρωτήσων, τίνι θεῷ ἢ θεῶν προσεύχεσθαι
 8 δεῖ; καὶ τελεωθησόμενος πρὸς τὰς ὀρφεοτελε-
 σὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναί-
 9 κός· εἰὼν δὲ μὴ χολάζῃ γυνή· μετὰ τῆς τί-
 θης καὶ τῶν παιδίων· καὶ ἐπὶ ταῖς τριόδους
 ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λίσσασθαι καὶ ἱε-
 ρείας καλέσας σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσθαι αὐ-
 τὸν περικαθάραι μαινόμενόν τε ἰδῶν ἢ ἐπίληπτον
 Φρίξας εἰς κόλπον πύσσαι γ·

ιδ. (17)

Περὶ μεμφιμοιρίας.

*Querula
 foris suae
 accusatio*

- 1 Ἔστι δὲ ἡ μεμφιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ
 2 προσηκόν δεδομένη ὁ δὲ μεμφιμοῖρος τοῖ-
 οσδέ τις, οἷος ἀποστείλαντος μερίδα τῆ Φίλα,
 εἰπεῖν πρὸς τὸν Φέροισα, ἐφθονητάς μοι τῆ
 ζωμῆ, καὶ τῆ οἰναρίχ, ἔκ ἐπὶ δεῖπνον καλέ-
 3 σας· καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλέμενος,
 εἰπεῖν, θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με
 φιλεῖς καὶ τῶ διὸ ἀγανακτεῖν, ἔ διότι ὑεῖ,
 4 ἀλλὰ διότι ὑστερον· καὶ εὐρών τι ἐν τῇ ὁδῷ βα-
 λάντιον εἰπεῖν, ἀλλ' ἔ θησαυρὸν εὐρηκα εἰδέ-
 ποτε καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἀξίον, καὶ
 πολλα δειθεῖς τῆ πωλῆντος, θαυμάζω, εἰ-
 5 πεῖν, ὅτι ὑγιᾶς ἔτω ἀξίον εἰνῆμαι· καὶ πρὸς
 τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι υἱός σοι γέγονεν, εἰ-
 πεῖν, ὅτι ἂν προσηῆς, καὶ τῆς ἐσίας τὸ ἥμισυ
 6 ἀπέσῃ, ἀληθῆ ἔρεῖς καὶ νίκην † νικήσας,
 καὶ

γ Epilepsiam esse morbum, qui despicitur, in *Chresom.
 Pliniana* copiose ostensum.

† Δίκην conī. SYLB. & CASAVB.

καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ
 γράφῃ. ² τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπό-
 τι τῶν δικαίων καὶ ἐράνης ^a εἰσενεχθέντος παρα 7
 τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἰλαρὸς ἴσθι,
 καὶ πῶς, εἰπεῖν, ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀπο-
 δῆναι ἐκάσῳ, καὶ χάρις τῶν χάρις ὀφείλειν
 ὡς εὐηργετημένον.

ιε. (18)

Περὶ ἀπιστίας.

Diffidentia.

"Ἔστιν ἀμέλει ἀπιστία ὑπόληψις ἀδικίας κατὰ
 πάντων ὁ δὲ ἀπιστος τοῖστί τις, οἷος ²
 ἀποσεύλας τὸν παῖδα ὀφωνήσοντα, ἕτερον
 παῖδα πέμπειν πεισόμενον πόσῃ ἐπρίατο
 καὶ φέρων αὐτὸς τὸ ἀργύριον κατὰ γάδιον
 ἀριθμῆναι πόσον ἐσὶ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτῆ 3
 ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβω-
 τὸν, καὶ εἰ σπημανταὶ τὸ κοιλιόχιον, καὶ εἰ
 ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβλη-
 ται καὶ εἰ ἐκείνη φῆ, μὴδὲν ἦτιον αὐτὸς 4
 ἀνασᾶς γυμνὸς ἐκ τῶν σεωμάτων, καὶ ἀνυ-
 πόδητος, τὸν λύχον ἀψας, ταῦτα πάντα
 περιδραμῶν ἐπισκέψασθαι, καὶ ἔτω μόλις
 ὑπὲρ τυγχάνειν. Καὶ τὸς ὀφείλοντας αὐτῷ 5
 ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τῆς τό-
 κης, ὅπως μὴ δύναντο ἐξαρνοῦν γενέσθαι, καὶ
 τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδῆναι δεινός, ἔχ ὅς αἷς ^b βέλ-
 τισα

² Solenne fuisse scriptas ab aliis orationes ediscere, vel ex Socratis victimis constat, cui attulit orationem *Lyfias*, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur. C. I. C. de orat. 1, 54.

^a Quid rei esset ἔρανος, & quale collationis genus non potest ignorare, qui hunc locum cum *NEPOTIS Epaminonda* c. 3. contulerit.

^b Vulgo ἔχ ὅς βέλτιστα &c. Credo ego vicinitatem soni articulum ὅς extriuisse. Magnus *CASAVEBONS*

τισα ἐργάζηται, ἀλλ' ἔταν ἢ ἄξιος ἐγγυητῆς
τῆ γναφῆως. κ. τ. λ.

15. (21)

Περὶ μικροφιλοτιμίας.

Honoris au-
cupium e re-
bus frivolis.

Η δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὄρεξις
2 τιμῆς ἀνελεύθερος ὁ δὲ μικροφιλοτι-
μος τοιῶτός τις, οἷος σπευδάσαι ἐπὶ δεῖπνον
κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα καθήμε-
3 νος δειπνῆσαι καὶ τὸν υἱὸν ἀποκείραι^c παρα-
γαγῶν εἰς Δελφούς^c καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ, ὅπως
4 αὐτῷ ὁ ἀκόλῃδος Αἰθιά^d ἔσαι καὶ ἀποδῆς
μῶν ἀργυρίαι, κοινὸν ποιῆσαι^d ἀποδῆναι^d καὶ
βῆν^e θυσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρῦ
τῆς εἰσόδου προσπατῆσαι^e λαεῦσαι, σέμμασι με-
γάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν
5 ὅτι βῆν^e ἔθυσε^e καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν
ἰππέων, τὰ μὲν ἀλλὰ πάντα ἀποδῆναι τῷ
6 παιδί^f ἀπενεγκεῖν οἰκάδε, ἀναβαλλόμενος^e δὲ
δοιμάτιον, εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν καὶ
κυναρίαι δὲ τελευτήσαντος αὐτῷ, μνήμα ποιῆ-
σαι, καὶ σηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι, Κ Λ Α-
ΔΟΣ^f ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ^f καὶ ἀναθεῖς δακτύ-
λιον

vult ex φ pro εκ κεινω δς. Sed fateor, me vix illud conco-
quere. Casus obliquos ita permutari tralaticium est, e. g. περὶ
ἂν δέδωκας μοι pro κεινων δς &c. sed de recto ἐπὶ χεῖν liceat,
dum exemplum offeratur certius.

s Nempe comam, quam ponerent iuvenes, eam
Deo alicui consecrari apud Graecos pariter ac Romanos
moris fuit.

d Quasi ipsi e metallis pecunia redeat.

e Haec ipsa ἀναβαλλὸν ad habitum equestrem pertinet
credo, e qua nimirum apparet, equo vectum esse qui ita
reiecit vestem, ut apud nos ocreati, & eum scutica, am-
bulant nonnulli.

f Poetica voce utitur, pro sohole cum ponit κλέδον
id ipsum quoque μικροφιλοτιμίας.

λιον χαλκῶν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ, τῆτο ἐκτρί-
 βειν φεφάνων καὶ ἀλείφουσαι ὁσημέραι ἀμέ- 7
 λει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτα-
 νέων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά, καὶ 8
 παρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ
 ἐσεφαναμένος παρελθὼν εἰπεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ἐθύομεν πρυτάνεις τὰ ἱερά τῇ μηρὶ τῶν
 Θεῶν ἄξια καὶ καλά, καὶ ὑμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ
 ἀγαθὰ καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας ἀπιὼν διη-
 γήσασθαι οἴκαδε τῇ ἑαυτῆς γυναικί, ὡς καθ'
 ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

12. (25)

Περὶ Δειλίας.

Timiditas.

Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν αἰετὶ εἶναι ὑπειξίς 2
 τῆς ψυχῆς ἔμφροτος ὁ δὲ δειλὸς τοιαύ-
 τός τις, οἷος πλέων, τὰς ἀκρας φάσκειν ἡμιο-
 λίας εἶναι καὶ κλυδωνίαις γενομέναις ἐρωτᾶν, εἰ 3
 τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων; καὶ τῆς κυ-
 βερνήτης ἀνακόπλοντος, πυνθανέσθαι εἰ μεσο-
 πορεῖ; καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῆς Θεῆς, καὶ
 πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται 4
 ἀπὸ ἐνουπνίαις τινός, καὶ ἐκδύς διδόναι τῷ παιδὶ
 τὸν χιτωνίσκον, καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσ-
 αγειν αὐτόν. Καὶ φρατευόμενος δὲ προσκα- 4
 λεῖν πάντας πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας πρῶτον
 περιδεῖν, καὶ λέγειν, ὡς ἔργον διαγνώσῃαι ἐστὶ,
 πότεροί εἰσιν οἱ πολέμοιοι καὶ ἀκρῶν κραυ- 5
 γῆς, ὄρων ἀπίπλοντας, εἰπεῖν πρὸς τὰς παρε-
 σθηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς 6
 σπαθῆς ἐπελάθεται καὶ τρέχειν ὑπὸ τὴν

σκη-

g Hoc non ad metum modo generatim pertinet, sed
 speciatim ad δεισιδαιμονίαν, de qua modo dictum. Compa-
 rare iuvat, quas in Ionae naui acta sunt.

- σκηνήν, καὶ τὸν παῖδα ἐκπέμψας, κελεύειν
 προσκοπεῖσθαι, πᾶ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἀπο-
 κρύψας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἶτα
 7 διατρίβειν πολὺν χρόνον καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὄρων
 τραυματίαν προσφερόμενον τῶν φίλων, προσ-
 δραμεῖν, καὶ θαρρῆν κελεύειν, καὶ τῆτον
 θεραπεύειν, καὶ περισπογγίζειν, καὶ μύϊας
 σοβεῖν, καὶ πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι τοῖς πο-
 8 λεμίοις· καὶ τῆ σαλπικισῆ δὲ πολεμικὸν ση-
 μῆναντος, καθήμενος ἐν σκηνῇ, ἄπαυ' ἐς
 κόρακας, ἐκ εἰσείης τὸν ἀνδραποῦν ὕπνῃ λα-
 9 βεῖν, πυκνὰ σημαίνων· καὶ αἵματος δὲ ἀνά-
 πλεως ἀπὸ τῆ ἀλλοτρίης τραύματος, ἐντυγά-
 νειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανίστι, καὶ διηγεί-
 10 νειν, ὡς κινδυνεύσας σέσωκε τὸν φίλον· καὶ
 εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεφομένους
 τὴς φυλέτας καὶ τὸν δῆμον, καὶ τῆτων ἅμα
 ἐκάστω διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὐτῆ
 χερσίν ἐπὶ σκηνήν ἐκόμισεν.

XI.

ARISTOTELIS quaedam notationes
morum ex Rhetor. II, 12 - 17.

Τὰ ἤθη ποῖοί τινες, καὶ τὰ πάθη, καὶ Morum di-
 τὰς ἕξεις, κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς versae clas-
 τύχας, διέλθωμεν μετὰ ταῦτα. Λέγω δὲ ses.
 πάθη μὲν ὀργὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον· ἕξεις δὲ ἀρε-
 τὰς καὶ κακίας· εἴρηται καὶ περὶ τῶν πρό- **2**
 τερον, καὶ ποῖα προσέρχονται ἕκαστοι, καὶ ποῖων
 πρακτικοί. Ἡλικία δὲ εἰσι, νεότης, καὶ ἀκμῆ, **3**
 καὶ γῆρας· τύχας δὲ λέγω, εὐγένειαν, πλε-
 τον, δυνάμεις, καὶ τὰναντία τούτοις, καὶ ὅλως
 εὐτυχίαν, καὶ δυστυχίαν. Οἱ μὲν ἔν νεοί, τὰ **4**
 ἤθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἷοι ποιεῖν ὅσ' ἂν Iuvenum
 ἐπιθυμήσωσι, καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυ- mores.
 μιῶν, μάλιστα ἀκολαθητικοί εἰσι τῆς περὶ τὰ
 ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. Εὐμετά- **5**
 βολοὶ δὲ καὶ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας·
 καὶ σφόδρα μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχὺ δὲ παύον-
 ται· ὀξεῖαι γὰρ αἱ βελλήσεις, καὶ ἔ μεγάλαι,
 ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι· **6**
 καὶ θυμικοί, καὶ ὀξύθυμοι, καὶ οἷοι ἀκολα-
 θεῖν τῇ ὀρμῇ· καὶ ἤτλης εἰσὶ τῷ θυμῷ· διὰ
 γὰρ φιλοτιμίαν ἔκ ἀνέχονται ὀλιγοῦρέμενοι,
 ἀλλ' ἀγανακτῶσιν, ἂν οἴωνται ἀδικεῖσθαι. Καὶ **7**
 φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλότικοι· ὑπε-
 ροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἢ νεότης· ἢ δὲ νίκη ὑπε-
 ροχὴ τις· καὶ αὐτῶ ταῦτα μᾶλλον, ἢ φιλο-
 χρημάτων· φιλοχρημάτων δὲ ἦκιστα, διὰ τὸ **8**
 Κ μήπω

XI. Ar.

- μήπω ἐνδείας πεπειρᾶσθαι, ὥσπερ τὸ Πιτῆλακῶ
 9 ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. Καὶ ἔκα-
 κοῦθεις †, ἀλλ' ἐνήθεις, διὰ τὸ μήπω τεθεω-
 ρηκέναι πολλὰς πονηρίας καὶ εὐπίστοι, διὰ τὸ
 10 μήπω πολλὰ ἐξηπατῆσθαι. καὶ εὐέλπιδες
 ὥσπερ γὰρ οἱ οἰνωμένοι ἂν ἔτω διάθερμοὶ εἰσιν
 οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως, ἅμα δὲ, καὶ διὰ τὸ
 11 μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι, καὶ ζῶσι τὰ
 πλεῖστα ἐλπίδι ἢ μὲν γὰρ ἐλπίς, τῶ μέλλον-
 τός ἐστιν, ἢ δὲ μνήμη, τῶ παροισχομένῃ τοῖς
 12 δὲ νέοις, τὸ μὲν μέλλον, πολὺ τὸ δὲ παρε-
 ληλυτός, βραχὺ. Τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὅ
 μεμνήσθαι μὲν ἔδεν οἰοῦνται, ἐλπίζειν δὲ πάν-
 13 τὰ καὶ εὐεξαπατήτοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον,
 ἐλπίζουσι γὰρ βραδίως. Καὶ ἀνδρείότεροί θυ-
 μάδεες γὰρ καὶ εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν, μὴ
 14 φοβεῖσθαι, τὸ δὲ, θαρραλεῖν ποιεῖ ἔτε γὰρ
 ἐργαζόμενος ἔδει φοβεῖσθαι, τὸ, τε ἐλπίζειν
 ἀγαθόν τι, θαρραλεόν ἐστίν. Καὶ αἰσχυντηλοὶ
 15 ἔγάρ πω καλὰ ἕτερα ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ
 πεπαιδευμέναι ὑπὸ τῶ νόμοι ἄμόνον. Καὶ με-
 16 γαλόψυχοι ἔτε γὰρ ὑπὸ τῶ βίῃ ἔπω τετα-
 πεινώνται, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἀπειροὶ εἰσὶ
 καὶ τὸ ἀξίζειν μεγάλων αὐτὸν, μεγαλοψυχία
 τῆτο δ' εὐέλπιδος. Καὶ μᾶλλον αἰρῆναι πρᾶτ-
 τειν τὰ καλὰ ἢ τῶν συμφερόντων τῷ γὰρ
 ἡδεῖ

† Vid. f. 25.

a Bacchus enim Lyaeus ideo dictus, quod soluit curas, madidus vino pauper cornua sumit &c.

b Hoc est in prima parte aetatis constituti. conf. f. 50.

c Consuetudinem hic intelligit ab educatione contractam, unde fit ut stupeant ad ea, quibus nondum assuefacti sunt.

d Id est speciosa, non semper vere honesta, sed quae magnitudine quadam videntur implere posse oculos & ani-

ἢ θεὸς ζῶσι μᾶλλον, ἢ τῷ λογισμῷ ἔσι δ' ὁ
 μὲν λογισμὸς τῷ συμφέροντος, ἢ δ' ἀρετῇ, τῷ
 καλῷ. Καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον 17
 τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν,
 καὶ μῆτις πρὸς τὸ συμφέρον κρῖνει μηδὲν, ὥστε
 μηδὲ τὸς φίλους. Καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μάλ- 18
 λον καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσι παρὰ τὸ
 χιλιώνιον. πάντα γὰρ ἄγαν πράττεισι φι- 19
 λῶσι τε γὰρ ἄγαν, καὶ μισῶσιν ἄγαν, καὶ
 τ' ἄλλα πάντα ὁμοίως. Οἱ καὶ εἰδέναι πάντα
 οἴονται καὶ διαχυρίζονται τὰς γὰρ αἰτίων
 ἔσι καὶ τὸ πάντα ἄγαν. Καὶ τὰ ἀδικήματα 20
 ἀδικῶσιν εἰς ὕβριν καὶ ἐκακουργίαν. Καὶ ἐλεη-
 τικοὶ, διὰ τὸ πάντας χρηστὰς καὶ βελτίους
 ὑπολαμβάνουσι τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τὸς πέ-
 λας μετῶσιν, ὡς τ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμ-
 βάνουσι αὐτοὺς. Καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ 21
 εὐτράπελοι ἢ γὰρ εὐτραπέλια πεπαιδευμένη
 ὕβρις ἔσι τὸ μὲν ἐν τῶν νέων, τοῖσδε τὸν ἡθὺς
 ἔστιν. Cap. 13. οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ παρη- 22
 κμακότες, σχεδὸν ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν τοῖς
 πλείοις εἰσὶν ἡθῆ. Διὰ γὰρ τὸ πολλά ἐτη 23
 βεβαιωθέντα, καὶ πλείω ἐξηπατηθῆναι, καὶ ἡμαρ-
 τηθέναι, καὶ τὰ πλείω φαῦλα εἶναι τῶν
 πραγμάτων, ἔτε διαβεβαιωθέντα ἔδεν ἡθῆ
 τε ἄγαν ἅπαντα, ἢ δεῖ καὶ οἴονται ἔσι 24
 K 2 δέ

Mores re-
num.

mos hominum. Similia de virtute ARISTOTELICA dicenda; ne nimium tibi placet iuuentus V. li. 31. & 38.
 e Passim celebratur CHILONIS vnus e septem, μηδὲν ἄγαν.
 f In editis vulg. τῶτο γὰρ αἰ. ε. καὶ τῷ. Puto causam mutandi in promptu esse.
 g h. e. non vehementer assentiuntur, sed cum formidine oppositi: nec verentur Germani tum prouerbiū, quod longe alio pertinet, cum dicunt sapientem non putare, sed scire: intellige, officia sua.

- δὲ ἔδεν· καὶ ἀμφοσθητῆντες, προστιθέασιν
 αἰ τὸ ἴσως, καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν
 25 ἔτω, παγίως δὲ ἔδεν. Καὶ κακοήθεις εἰσὶν·
 ἔστι γὰρ κακοήθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμ-
 βάνειν ἅπαντα· ἔτι δὲ καχύποπτοί εἰσι διὰ
 26 τὴν ἀπιστίαν· ἀπιστοὶ δὲ οἱ ἐμπειρίαν. Καὶ
 ἔτε Φιλῆσι σφόδρα, ἔτε μιῶσι διὰ ταῦτα,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν βίαντος ὑποθήκην, καὶ Φιλῆ-
 σιν ὡς μιθήσοντες, καὶ μισῶσιν ὡς Φιλήσον-
 27 τες. Καὶ μικρόψυχοι, διὰ τὸ τεταπεινώσασθαι
 ὑπὸ τῆ βίᾳ· ἔδενός γὰρ μεγάλα ἔδε περιτῆ,
 28 ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμῶσι. Καὶ ἀνε-
 λευθεροὶ· ἐν γὰρ τι τῶν ἀναγκαίων ἢ ἔσσια·
 αἶμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἴσασιν, ὡς χα-
 λεπὸν τὸ κῆσασθαι, καὶ ῥάδιον τὸ ἀποβα-
 29 λεῖν. Καὶ δειλοὶ, καὶ πάντα προφοβητικοί·
 Ἐναντίας γὰρ διάκωνται τοῖς νέοις· κατεφυ-
 γμένοι γὰρ εἰσιν, οἱ δὲ θερμοὶ ὡσεὶ προωδο-
 ποιηκε τὸ γῆρας τῇ δειλίᾳ· καὶ γὰρ ὁ φόβος
 30 κατάφυξις τις ἐστὶ. Καὶ φιλόζωοι, καὶ μά-
 λιστα ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ^h· διὰ τὸ τῆ
 ἀπόντος εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν· καὶ ἔ ἐνδεεῖς,
 31 τῆτα μάλιστα ἐπιθυμῶσι. Καὶ φιλάττοι μάλ-
 λον ἢ δεῖ· μικροψυχία γὰρ τις καὶ αὕτη. Καὶ
 πρὸς τὸ συμφέρον ζῶσιν, ἀλλ' ἔ πρὸς τὸ κα-
 λὸνⁱ· μάλλον ἢ δεῖ, διὰ τὸ φιλάττοι εἶναι·
 τὸ μὲν γὰρ συμφέρον αὐτῶ ἀγαθόν ἐστὶ, τὸ
 32 δὲ καλὸν ἀπλῶς. Καὶ ἀνάσχυντοι μάλλον, ἢ
 αἰσχυντήλοί· διὰ γὰρ τὸ μὴ φροντίζειν ὁμοίως
 τῆ καλῆ καὶ τῆ συμφέροντος, ὀλιγαρχῶσι τῆ
 33 δοκεῖν. Καὶ δυσέλπιδες, διάτε τὴν ἐμπει-
 ρίαν

h Vid. f. 12.

i Vid. f. 16.

ριάν· τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν πραγμάτων Φαυλά
 ἐστίν· ἀποβαίνει γὰρ τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον
 καὶ ἐτι διὰ τὴν δειλίαν. Καὶ ζῶσι τῇ μνήμῃ 34
 μᾶλλον, ἢ τῇ ἐλπίδι· τῆ γὰρ βίη τὸ μὲν μελ-
 λον, ὀλίγον, τὸ δὲ παρεληλυθός, πολὺ ἐστὶ
 δὲ ἢ μὲν ἐλπίς, τῆ μέλλοντος, ἢ δὲ μνήμη, τῶν
 παροισχομένων. Ὅπερ αἴτιον καὶ τῆς ἀδολε- 35
 χίας αὐτοῖς· διατελεῖσι γὰρ τὰ γενόμενα λέ-
 γοντες, ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἦδοντα· Καὶ 36
 οἱ θυμοὶ ὀξεῖς μὲν εἰσιν, ἀσθενεῖς δὲ καὶ αἱ
 ἐπιθυμίαι, αἱ μὲν ἐκλελοίπασιν, αἱ δὲ ἀσθε-
 νεῖς ὡς τ' ἔτε ἐπιθυμητικοὶ, ἔτε πρακτικοὶ
 κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ κέρδος.
 Διὸ καὶ σωφρονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικῆστοὶ αἱ 37
 δὲ γὰρ ἐπιθυμία ἀνείκαστι, καὶ δαλεύσει τῷ
 κέρδει. Καὶ μᾶλλον ζῶσι κατὰ λογισμόν, ἢ 38
 κατὰ ἦθος· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τῆ συμφέ-
 ρητος, τὸ δὲ ἦθος τῆς ἀρετῆς ἐστὶ. Καὶ τὰ 39
 ἀδικήματα ἀδικῶσιν εἰς κακουργίαν ἔκ εἰς ἕβρι.
 ἐλεητικοὶ δὲ οἱ γέροντες εἰσιν, ἀλλ' ἔτι διὰ ταυτὸ
 τοῖς νέοις· οἱ μὲν γὰρ διὰ Φιλανθρωπίαν, οἱ
 δὲ δι' ἀσθένειαν. Πάντα γὰρ αἰόνται ἐγγυὺς 40
 εἶνα αὐτοῖς παθεῖν, τῆτο δ' ἦν ἐλεητικῆ.
 Ὅθεν ὀδυρτικοὶ εἰσι, καὶ ἔκ εὐτράπελοι, ἔτε δὲ
 φιλογέλοιοι ἐναντίον γὰρ τὸ ὀδυρτικὸν τῷ
 φιλογέλω. Τῶν μὲν ἐν νέων καὶ τῶν πρεσβυ- 41
 τέρων τὰ ἦθη τοιαῦτα. Cap. 14. οἱ δὲ αἰκμά- 42
 ζοντες, φανερόν ὅτι μεταξύ τῶν τὸ ἦθος *Vivorum*
 εἰσονται, ἐκατέρων ἀφαιρῶντες τὴν ὑπερβολὴν, *mores.*
 καὶ ἔτε σφόδρα θάρρυντες· θρασυτῆς γὰρ 43
 τὸ τοῖστον ἔτε λίαν φοβούμενοι, καλῶς δὲ
 πρὸς ἀμφῶ ἔχοντες· ἔτε πᾶσι πιστεύοντες,
 ἔτε πᾶσιν ἀπιστῶντες, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀληθές

- 44 κρινόντες μάλλον. Καὶ ἔτε πρὸς τὸ καλὸν ζῶντες μόνον, ἔτε πρὸς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφοῖν. Καὶ ἔτε πρὸς Φειδῶ, ἔτε πρὸς
- 45 αἰσωτίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀριότιον. Ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς θυμὸν, καὶ πρὸς ἐπιθυμίαν. Καὶ σώφρονες μετὰ ἀνδρείας, καὶ ἀνδρείοι μετὰ
- 46 σωφροσύνης. Ἐν γὰρ τοῖς νέοις καὶ τοῖς γέρονσι διήρηται ταῦτα· εἰσὶ γὰρ, οἱ μὲν νέοι, ἀνδρείοι καὶ ἀκόλαστοι, οἱ δὲ πρεσβύτεροι, σώφρονες
- 47 καὶ δειλοὶ. Ὡς δὲ καθόλου εἶπεν, ὅσα μὲν διήρηται ἢ νεότης καὶ τὸ γῆρας τῶν ἀδελιμῶν, ταῦτα ἀμφοῖν ἔχουσιν ὅσα δ' ὑπερέβλεψεν, ἢ ἀλλεπτῆστι, τῶν τὸ μέτριον καὶ τὸ ἀριότιον.
- 48 Ἀκμάζει δὲ, τὸ μὲν σῶμα, ἀπὸ τῶν τριάκοντα ἔτων, μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα
- 49 ἢ δὲ ψυχῇ, περὶ τὰ ἐνὸς δέω πενήτηκοντα. Περὶ μὲν ἂν νεότητος καὶ γῆρας καὶ ἀκμῆς, πῶν ἡδῶν ἐστὶν ἕκαστον, εἰρησῶ τοσαῦτα.
- 50 *dores no-*
bilium. Cap 15. Περὶ δὲ τῶν ἀπὸ τύχης γιγνομένων ἀγαθῶν, δι' ὅσα αὐτῶν, καὶ τὰ ἥδη ποῖα ἄτλα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λέγωμεν ἐφε-
- 51 ξῆς. Εὐγενείας μὲν ἂν ἡδῆς ἐστὶ, τὸ φιλοτι-
- 52 μότερον εἶναι τὸν κελημένον αὐτήν. Πάντες γὰρ ὅταν ὑπάρχη τι, πρὸς τῆτο σωρεύειν εἰώ-
- 53 ἐστὶ. Καὶ καταφρονητικὸν, καὶ ὁμοίαν τοῖς προγόνοις τοῖς αὐτῶν^k. Διότι πόρρω ταῦτα μάλλον ἢ ἐγγυὲς γιγνόμενα, ἐπιμότερα καὶ
- 54 ἐυαλαζένεута. Ἐστὶ δὲ, εὐγενὲς μὲν, κατὰ τὴν τῆ γενέως ἀρετήν· γενναῖον^l δὲ, κατὰ τὸ μὴ

^k h. e. nobis hominibus, quales fuere omnes familiarum nobilium auctores.

^l Iti generosus nonnunquam, neque tamen semper accipitur.

μὴ ἐξιστάσθαι ἐκ τῆς φύσεως. Ὅπερ ὡς ἐπι- 55
 τοπολὺ ἐσυμβαίνει τοῖς εὐγενέσιν, ἀλλ' εἰσὶν
 οἱ πολλοὶ εὐτελεῖς. Φορὰ γὰρ τίς ἐστὶν ἐν τοῖς
 γενέσιν ἀνδρῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ τὰς χώ-
 ρας γιγνομένοις. Καὶ ἐνίοτε ἀν' ἡ ἀγαθὸν τὸ 56
 γένος, ἐγγίνονται διὰ τινος χρόνου ἄνδρες πε-
 ριτοὶ κάπειτα πάλιν ἀναδιδάσκωσι. Ἐξιστάσθαι 57
 δὲ, τὰ μὲν εὐφυσᾷ γένῃ εἰς μανικώτερα ἤδη
 οἶον, οἱ ἀπ' Ἀλικιᾶδος, καὶ οἱ ἀπὸ Διονυσίως
 τῶ προτέρου. τὰ δὲ τῶσιμα, εἰς ἀβελτερίαν
 καὶ νωθρότητα οἶον, οἱ ἀπὸ Κίμωνος καὶ Περι- 58
 κλέους καὶ Σωκράτους. Cap. 16 τῶ δὲ πλετῶ
 ἀ ἐπὶ τῆς ἡθῆς, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἅπασιν. *Mores diu-*
sum.
 Ἰβριεῖσι γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάσχοντες τι
 ὑπὸ τῆς κήτεως τῶ πλετῶ ὥσπερ γὰρ ἔχον- 59
 τες ἅπαντα τὰ γὰρ ἔτω διάκεινται ὁ γὰρ
 πλετος, οἶον τιμὴ τίς ἐστὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄλ- 60
 λων διὸ φαίεται πάντα ὄντα εἶναι αὐτῶ. Καὶ
 τρυφεροὶ, καὶ σαλάκωνες. Τρυφεροὶ μὲν διὰ
 τὴν τρυφήν, καὶ τὴν ἐνδείξιν τῆς εὐδαιμονίας.
 Σαλάκωνες δὲ καὶ σόλοικοι, διὰ τὸ πάντας
 εἰωθένα διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυ-
 μαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι ζηλεῖν
 τῶ ἄλλου, ἀ καὶ αὐτοῖ. Ἄμα δὲ καὶ εἰκότως 61
 τῶτο πάσχοντι πολλοὶ γὰρ εἰσὶν οἱ δρόμοιοι
 τῶν ἔχοντων. Ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδης εἰρηται 62
 περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλεσιῶν πρὸς τὴν γυναῖκα
 τὴν ἱερωτος, ἐρομένην, πότερον γενεῖσθαι κρεῖτ-
 τον, πλεσιον, ἢ σοφόν; πλεσιον εἰπεῖν.
 Τῶς γὰρ σοφῶς ὁρᾷν ἐπὶ ταῖς τῶν πλεσιῶν 63
 θύραις, ἔφη, διατρίβουσας. Καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι
 ἀξίως εἶναι ἀρχειν. Ἐχειν γὰρ οἰούσῃ, ὧν ἕνεκεν 64
 K 4 αἰξιον

m Int. ἀπὸ τῶ κοινῶ διὰ.

- ἀξίου ἀρχεῖν. Καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ἀνοήτως
 65 εὐδαίμονος ἤθους ὁ πλεῖστος ἔστι. Διαφέρει
 δὲ τοῖς νεωστὶ κεκμημένοις, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ
 66 ἤθη, τῷ ἀπάνηαι μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ
 κακὰ ἔχειν τὰς νεοπλατῆτας. Ὡς περ γὰρ ἀ-
 παιδευσία πλεῖστος ἐστὶ τὸ νεοπλαττον εἶναι. Καὶ
 ἀδικήματα ἀδικῶσιν, ἔκακουργοῦν, ἀλλὰ τὰ
 μὲν, ὑβριστικά· τὰ δὲ, ἀκρατευτικά, οἷον
 67 εἰς αἰμίαν, καὶ μοιχείαν. Cap. 17. Ομοίως
 δὲ καὶ περὶ δυνάμεως σχεδὸν τὰ πλεῖστα Φανε-
 ρά ἐστι ἤθη. Τὰ μὲν γὰρ, τὰ αὐτὰ ἔχει ἡ
 68 δύναμις τῷ πλεῖστω, τὰ δὲ βελτίω, φιλοτι-
 μότεροι γὰρ καὶ ἀνδρωδέστεροι εἰσι τὰ ἤθη οἱ
 δυνάμενοι τῶν πλεῖστων, διὰ τὸ ἐφιεσθαι ἔργων,
 ὅσα ἐξ ἑσθία αὐτοῖς πράττειν διὰ τὴν δύναμιν.
 69 Καὶ σπυδασιώτεροι, διὰ τὸ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι,
 ἀναγκαζόμενοι σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν δύναμιν.
 70 Καὶ σεμνότεροι, ἢ βαρύτεροι. Ποιεῖ γὰρ ἐμ-
 71 φανεστέρες τὸ ἀξίωμα, διὸ μετρίως ἐστὶν.
 δὲ ἡ σεμνότης, μαλακὴ καὶ εὐσχημὴν βαρύ-
 72 της. Καὶ εἰάν ἀδικῶσιν, ἔμικραδικήσασιν,
 ἀλλὰ μεγαλάδικοι. Ἡ δ' εὐτυχία τὰ μύρια
 73 ἔχει τῶν εἰρημένων ὁ τὰ ἤθη εἰς γὰρ ταῦτα ὁ
 συντελεσθῆναι, αἰ μέγισται δοκῶσιν εἶναι, εὐτυχία.
 Καὶ ἐτι εἰς εὐτεκνίαν, καὶ τὰ κατὰ τὸ σῶμα
 ἀγαθὰ

Mores po-
tentium.

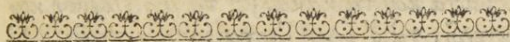
n Breuitas obscurifœula, CASSANDRO duce ita intelligenda: animo informata fortunatum eumque stupidum, & diuitis mores descripseris. Scilicet & hæc & notationes reliquæ ARISTOTELIS in hac distant a THEOPHRASTEIS, quod hic homines pingit, quales viderat, ARISTOTELI, autem obseruata hominum natura ei colligit, quæ efficere in homine, nisi diuersa disciplina aut alia causa accedat, hic vel ille status solet. THEOPHRASTVS mores proponit in concreto; in abstracto ARISTOTELIS.

o int. κατὰ.

p h e. nobilitatem, diuitias, potentiam complectitur felicitas.

εἰ γὰρ ἀπαρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτήειν.
 Ἰππερηφανώτεροι μὲν ἔν καὶ ἀλογιστότεροι διὰ
 τὴν εὐτυχιάν εἰσιν. Ἐν δ' ἀκολαθεῖ βελτίστον 74
 ἡθος τῇ εὐτυχίᾳ, ὅτι φιλόθεοί εἰσι, καὶ ἔχουσι
 πρὸς τὸ θεῖον πως ἠπιστεύοντες, διὰ τὰ γι- 75
 γνόμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς τύχης. Περὶ μὲν ἔν
 τῶν κατ' ἡλικίαν καὶ τύχην ἡθῶν, εἴρηται. Τὰ
 γὰρ ἐναντία τῶν εἰρημένων, ἐκ τῶν ἐναντίων
 φανερά εἰσιν. Οἷον, πένητος καὶ ἀτυχῆς ἡθος,
 καὶ ἀδυνάτεια.

q Alios oportet fuisse mores fortunatorum, quos no-
 rat ARISTOTELES, quam quibuscum David vixit, &
 multi eorum, quos posterior aetas vidit, qui impietatis cau-
 sa male audiunt. Stagirita praesertim respicere videtur illas
 infelicium iras in providentiam, de quibus etiam supra 4,
 48 De horum characterum ratione hic etiam tenenda, quae
 diximus p. a. no. n.

XII.

PLUTARCHVS.

De discrimine amici & adulatoris.

Τῶ σφόδρα φιλεῖν ἑαυτὸν, ὧ ἀντίσχε *Philantia*
 φιλόπαππε, φάσκοντι, συγγνώμην *adulationi*
viam munit.
 μὲν ἅπαντας ὁ Πλάτων δίδοναι φησὶ κακίαν
 δὲ σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίνεσθαι μεγίστην, ὅφ-
 ῆς ἔκ εἰσιν αὐτῷ κριθὴν δίκαιον εἶδὲ ἀδελφασθαι
 εἶναι. τυφλῆται γὰρ τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φι- 2
 λέμενον, ἀν μὴ τις μαθῶν ἐθιδῶ ἢ τὰ καλὰ
 τιμᾶν καὶ διάκειν μᾶλλον ἢ τὰ συγγενῆ καὶ
 οἰκεῖα. τῆτο τῶ κόλακι πολλὴν μετὰ τῆς 3
 φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν, ὁρμηήριον ἐφ' ἡμᾶς
 εὐφύες ἔχοντι τὴν φιλαυσίαν, δι' ἣν αὐτὸς αὐτῷ
 Κ 5 κόλαξ

- κόλαξ ἕκαστος ὡν πρῶτος καὶ μέγιστος, ἔχα-
λεπῶς προσέειπεν τὸν ἕξωθεν, ὃν οἶσθαι καὶ βέ-
λεσθαι μάρτυρον αὐτῶ καὶ βεβαιωτὴν προσγι-
4 νόμενον. Ὁ γὰρ λοιδορούμενος Φιλοκόλαξ, σφό-
δρα Φίλαυτός ἐστι, καὶ δι' εὐνοίαν αὐτῶ πάντα
μὲν ὑπάρχειν βελλόμενος, πάντα δὲ οἰόμενος·
ὡν ἢ μὲν βέλησις ἐκ αἰτοπος, ἢ δὲ οἴησις ἐπι-
5 σφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας. Εἰ δὲ
θεῖον ἢ ἀλήθεια, καὶ πάντων μὲν ἀγαθῶν
θεοῖς, πάντων δὲ ἀνθρώποις ἀρχὴ κατὰ Πλά-
τωνα, κινδυνεύει θεοῖς ἐχθρὸς ὁ κόλαξ εἶναι,
6 τῶ δὲ Πυθίᾳ^a διαφερόντως. Ἀντιτατίζεται
γὰρ αἰεὶ πρὸς τὸ, Γνώθι σαυτὸν, ἀπάτην
ἐκαστῶ πρὸς αὐτὸν ἐμποιῶν, καὶ ἄγνοιαν αὐτῷ
καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀγαθῶν καὶ κακῶν, [τὰ
ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ,]^b τὰ μὲν ἐλλειπῆ καὶ
7 ἀτελεῖ, τὰ δ' ὅλως ἀνεπανόρθωτα ποιῶν. Εἰ
μὲν ἔν, ὡς τὰ πλείστα τῶν ἄλλων κακῶν, ὁ
κόλαξ ἠπλῆτο μόνον, ἢ μάλιτα, τῶν ἀγενῶν
καὶ Φαύλων, ἐκ ἃν ἦν ἕτως δεινὸν εἶδὲ δυσφύ-
8 λαυτὸν· ἐπεὶ δὲ ὡσπερ οἱ θρίπτες ἐμφύουσαι
μάλιτα τοῖς ἀπαλοῖς καὶ γλυκέσι ζύλοις, ἕτω
τὰ Φιλότιμα τῶν ἡθῶν, καὶ χρεῖστα, καὶ ἐπιει-
κῆ, τὸν κόλακα δέχεσθαι καὶ τρέφει προσφύ-
9 μενον· ἐτι δ' ὡσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἰπποβο-
φίαν φησὶν ἐλακύθῳ^c ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρῆ-
ρασι πυροφόροις· ἕτω τὴν κολακείαν ὀρῶμεν
ἐπένητιν, εἶδὲ ἀδόξοις, εἶδὲ ἀδυνατοῖς ἀκολο-
θεῖσαν, ἀλλ' οἰκῶν τε καὶ πραγμάτων μεγά-

λων

^a Apollini Delphico, cui illud γνῶθι σεαυτὸν maxime
tribuitur, in foribus illius scriptum.

^b Quae inclusimus, e glossa esse suspicatur frater meus
ANDREAS SAMVEL GESNERVS.

^c Equos alere non est hominum in vrbana mollitie
viuentium, sed ampla rura colentium.

λων ὀλίγημα καὶ νόσημα γνωμὴν, πολλάκις
 δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναρέπτασαν
 διὸ ἔμικρὸν ἔργον ἐστίν, ἔδὲ Φαύλης δεόμενον
 προνοίας, ἢ περὶ αὐτῆς ἐπίτκεψις ὡς ἂν μά-
 λιτα περίφωρος ἔστα, μὴ βλάβῃσι μὴδὲ
 διαβάλλῃσι τὴν Φιλίαν. Οἱ μὲν γὰρ Φτεῖρες
 ἀπίστω ἀπὸ τῶν τελευτώων, καὶ ἀπολείπασσι
 τὰ σώματα σθενυμένα τῶ ἀμάσῃ, ἐξ ἔτρε-
 φοῖα, τῶς δὲ κόλακας ἔδ' ὅλως ἰδεῖν ἐστὶ
 πράγμασι ξηροῖς καὶ κατεφυγμένοις προσιόν-
 τας, ἀλλὰ τῶς δόξαις καὶ τῶς δυνάμεσιν
 ἐπιτιθεῖσθαι καὶ αὐξοῖσθαι, ταχύ δ' ἐν τῶς με-
 ταβολαῖς ἀπορρέεσθαι. Ἀλλὰ τὴν τότε πείραν
 ἔδει περιμένειν, ἀνωφελῆ, μᾶλλον δὲ βλα-
 βερὰν, καὶ ἐκ ἀκύνδον ἔσαν. Χαλεπὴ γὰρ
 ἐν καιρῷ δεομένῳ φίλων, ἢ τῶν μὴ φίλων
 αἰδέσθαι, ἀντικαταλλαγὴν ἐκ ἑχθρῶν χρηστῶν
 καὶ βέβαιον πρὸς ἀβέβαιον καὶ κίβδηλον. Ἀλλ'
 ὡσπερ νόμισμα δεῖ τὸν Φίλον ἔχειν πρὸ τῆς
 χρείας δεδοκιμασμένον, μὴ ὑπὸ τῆς χρείας
 ἐλεγχόμενον ἔγάρ δεῖ βλαβέντας αἰδέεσθαι,
 ἀλλ' ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν
 καὶ κατανοῆσθαι τῶ κόλακος. Εἰ δὲ μὴ, ταυτὸ
 πατόμεθα τοῖς αἰδανόμενοις τῶ προγεγεῶσθαι
 τῶν θανασίμων φαρμάκων, εἰς τὴν κρίσιν
 ἀπολλύητες εαυτῶς καὶ διαφθείροητες. Οὔτε
 γὰρ δὴ τέττας ἐπαινεῖμεν, ἔτε ὅσοι τὸν Φίλον
 εἰς τὸ καλὸν τιθέμενοι καὶ ὠφέλιμον, οἰοῖσθαι
 τῶς κεχαρισμένως ὀμιλεῖσθαι, εὐθύς ἔχειν
 ἐπαυλοφῶρα κόλακας εἰλημμένους. Οὐδὲ γὰρ
 ἀηδὴς ὁ φίλος, ἔδ' ἀκράτος, ἔδὲ τῶ πικρῶ
 σεμνον

10

Inceret eam
 ab amicicia
 distingui.

11

12

Rebus enim
 asperis di-
 gnosci se-
 rum &
 noxium.

13

14

15

Suaues &
 incundi non
 ideo adula-
 tores.

16

d Sic MSS. vt opportune me monuit vir doctus I.F.
 HEVSINGERVS, pro vulgato περίφωρος. V. Ind.

- σεμνόν ἢ Φιλίαν καὶ αὐσηρῶ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τῷ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνόν αὐτῆς ἡδὺ καὶ ποθ' ἔ-
 17 μενόν ἐσι. Παρ' δ' αὐτῆ χάριτες τε καὶ ἡμέρος
 οἰκί' ἔθεντο· καὶ ἔδυσυχῆμι μόνον εἰς ὄμματ'
 εὖνθ Φωλὸς ἐμβλέψαι γλυκυ, κατ' Εὐριπίδην,
 ἀλλ' ἔθεν ἦτρον τοῖς ἀγαθοῖς ἡδονὴν ἐπιφέρεισα
 καὶ χάριν, ἢ τῶν κακῶν ἀΦαιρῶσα τὰς λύπας
 18 καὶ τὰς ἀπορίας, παρετέλει. Καὶ καθάπερ
 ὁ Εὐνθος εἶπε, τῶν ἡδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι
 κράτιστον, ἔτως τῷ βίῳ μίξας τὴν Φιλίαν ὁ
 θεός, ἀπαντὰ Φαιδραὶ καὶ γλυκέα καὶ προ-
 σηνῆ, ταύτης παρῶσης καὶ συναπολαύσης,
 19 ἐποίησεν. Ἐπεὶ, πῶς ἂν ὁ κόλαξ ὑπεδέυτο
 τοῖς ἡδοναῖς, εἰ τὴν Φιλίαν εἴωρα τὸ ἡδὺ μη-
 20 δαμῆ προσιεμένην, ἔκ' ἐστιν εἰπεῖν· ἀλλ' ὡςπερ
 τὰ ψευδόχρυστα καὶ κίβδηλα τῶν σκευῶν, τὴν
 λαμπρότητα τῆ χρυσῆ καὶ τὸ γάνωμα μιμεί-
 ται μόνον, ἔτως εἰσκειν ὁ κόλαξ τῆ Φιλίαν τὸ
 ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἐκμιμῆμενος, αἰεὶ παρ-
 21 ἔχειν ἰλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν, καὶ πρὸς μηδὲν ἀν-
 τιβαίνοντα μηδ' ὑπεναντιόμενον εαυτόν. Ὁθεν
 ἔδδ' ἐπὶ τῆς ἐπαινεύσεως εὐθύς, ὡς κολακεύοντες,
 ἀπλῶς ὑφοραλέον ἐπαινος γὰρ ἔχ' ἦτρον ἐν
 καιρῶ φόνος Φιλίαν προσήκει· μάλλον δὲ τὸ μὲν
 22 δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἀφίλον καὶ
 ἀνομιλήσον τῆς δ' ἀφθόνως καὶ προθύμως
 τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀποδιδόσης ἐπαινον εὐνοίας
 καὶ τὸ νεφετὲν αὐτῆς καὶ παρρησιαζόμενον
 ἐλαφρῶς καὶ ἀλύπως ὑπομένονσι, πιστεύοντες
 καὶ ἀγαπῶντες ὡς ἀναγκαίως φέροντα τὸν
 23 ἡδέως ἐπαινεῖν. Χαλεπὸν ἔν (Φαση τις ἂν)
 ἐσι διακρίναί τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον, εἰ
 μήτε ἡδονῆ μήτε ἐπαινω διαφέρουσι· καὶ γὰρ

Neque qui
 laudant.

ἐν ὑπεργίαις καὶ διακονίαις, πολλάκις ἰδεῖν ἐς
 τὴν Φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παραρροχομέ- 24
 νην. Τί δὲ ἐμέλει^ο (Φήσομεν) ἂν τὸν ἀλη-
 θινὸν κόλακα καὶ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης
 ἀπρόμενον τῶν πραγμάτων διώκωμεν; ἀλλὰ μὴ, 25
 καθάπερ οἱ πολλοὶ, τῶν αὐτοληκῦθας τῶν *Adulatores*
 λεγομένων καὶ τραπεζέας, καὶ μετὰ τὸ κατὰ *quidam*
 χείρας ὑδῶρ ἀκρομένους^ο (ὡς τις εἶπε) κολα-
 κας κομίζωμεν, ἂν ἐν μιᾷ λοπάδι καὶ κύλικι
 μετὰ βαιμολοχίας καὶ βδελυρίας ἢ ἀνελευθε-
 ρία γίνεσθαι κατάδηλος. Οὐ γὰρ δήπερ, Με- 26
 λάνθιον ἔδει τὸν Ἀλεξάνδρου τῶν Φεραιῶν παρά-
 σιτον ἐξελέγειν, ὅς τοῖς ἐρωτῶσι, πῶς Ἀλέ- *ut*
 ξάνδρος ἐσφάγη; Διὰ τῆς πλευρᾶς (ἐλεγεν) *Melanthius.*
 εἰς τὴν γαστέρα τὴν ἐμὴν^ο. Οὐδὲ τῶν ἀμφὶ 27
 πλυσίαν τράπεζαν ἐγκυκλιωμένους, ἃς ἔτε
 πῦρ, ἢ σίδηρος, ἢ δὲ χαλκὸς εἶργει, μὴ Φοι-
 τῶν ἐπὶ δεῖπνον. Οὐδὲ γὰρ τὰς ἐν Κύπρῳ κο- 28
 λακίδας, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμα-
 κίδας προσαγορευθεῖσας, ὅτι τοῖς γυναίξι
 τῶν βασιλέων^ο ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἀμάξας
 δι' αὐτῶν ὑποκατακλιόμενα παρεῖχον. Τίνα 29
 ἐν δεῖ Φυλάτιστα; τὸν μὴ δοκῆναι μὴ ὁμολο- *alii occul-*
 γῆναι κολακεύειν ὃν ἐκ ἐστὶ λαθεῖν περὶ τῶν πη- *tiiores.*
 νεῖον, ἢ δὲ ἀλίσκεια σκιὰν κατὰ μετρητῶν^ο ἐπὶ
 δεῖπνον

e Platonica formula, adfirmantis quaestionem cum
 vehementia, *quid ni ita sit, siquidem* &c. omnino ita est,
 officiosiores esse veros illos & arte tractantes negotium suum
 adulatores.

f Qui initio statim coenae, post aquam manibus da-
 tam, laudibus suis & nugis mereri cūenam conantur.

g Q. d. vulnus, quo latus ipsius traiectum est, in ven-
 trem meum expetiit, qui ab eo tempore domicilio perpetuo
 damnatus esurire cogor.

h Ita Latini quoque Regem vocant parasitorum vnum-
 quemque patronum.

i POLLUX 6, 44. Τῆ σκιά δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν

- 30 δειπνον, ἐδ' ἔρριπται μεθυθεῖς ὅπως ἔτυχεν
 ἀλλὰ νήθει τὰ πολλὰ, καὶ πολυπραγμονεῖ,
 καὶ πράξων μετέχων οἶσθαι δεῖν, καὶ λόγων
 ἀπορρήτων βέλεται κοινῶς εἶναι, καὶ ὅλας
 τραγικός ἐστιν ἔ σατυρικός Φιλίας ὑποκριτής,
 31 ἐδὲ κωμικός. Ὡς γὰρ ὁ Πλάτων Φησὶν, ἐσχά-
 τῆς ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα
 καὶ κολακείαν ἠγήσων χαλεπὴν τὴν λαιθάνα-
 σαν, ἔ τὴν ὁμολογεσαν, ἐδὲ τὴν παύσσαν,
 32 ἀλλὰ τὴν σπευδάσσαν. Αὕτη γὰρ ἀναπί-
 πλησι καὶ τὴν ἀληθινὴν Φιλίαν ἀπιστίας, συν-
 εμπίπτειται αὕτῃ πολλάκις, ἀν μὴ προσέχω-
 33 μεν. Ὁ μὲν ἐν Γαβούης εἰς σκοτεινὸν οἶκημα
Gabryes. τῷ μάγῳ^k Φεύγῳνι, συνεισπεσῶν, καὶ γε-
 νόμενος ἐν διαπάλκι, ἐπιστάλα καὶ διαπο-
 ρεῖται τὸν Δαρειὸν, ἐκέλευσεν ὠθεῖν καὶ δι' ἀμ-
 34 Φοῖρων. Ἡμεῖς δὲ, εἰ μηδαμῆ μηδαμῶς ἐπαι-
 νῶμεν τὸ ἔρρετω^l Φίλος σὺν ἐχθρῷ, διὰ πολ-
 λῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ Φιλῷ συμπε-
 πλεγμένον ἀποσπάσαι ζήτῳτες, ὀφείλομεν εὖ
 μάλα Φοβεῖσθαι, μήπως ἢ τῷ κακῷ τὸ χρή-
 σιμον συνεκβάλωμεν, ἢ Φειδόμενοι τῆ οἰκείῃ,
 35 τῷ βλάβητοντι περιπέσωμεν. Ὡσπερ γὰρ
 (οἶμα) τῶν ἀγρίων σπερμάτων ὅσα, καὶ
 χῆμα καὶ μέγεθος παραπλήσιον ἔχουσα, τῷ
 πυρῷ συμμέμιχται, χαλεπὴν ἔχει τὴν ἀπο-
 κάθαρσιν, (ἢ γὰρ ἔ διεκπίπτει τῶν φοιθέρων
 36 πόρων, ἢ συνεκπίπτει διὰ τῶν ἀραιῶν) ἔτως
 ἢ κολακεία τῆ Φιλία εἰς πᾶν πάθος, καὶ πᾶν
 κίνημα,

τῆς ἐπὶ τὸ δειπνον ἐδὲ, ἢν (σικιδν gnomonis vel indicis, oheifici
 plerumque) καὶ φοιθεῖον ἐκάλεσεν. καὶ ἔδει σπευδεῖν, εἰ δικάπεν τὸ
 φοιθεῖον εἶναι. Plutimia ad h. l. KV HNIV S.

^k P'fuedo-Smerdi, qui post Gambyfen Petrarum im-
 perium inuaserat.

^l Prouerbii formam habet.

κίνημα, καὶ χρεῖαν, καὶ συνήθειαν, ἑαυτὴν ἀναμιγνύουσα, δυσχώριστός ἐστιν. Ὅτι μάλιστα 37
 γε πάντων ἴδιον ἐστὶν ἡ Φιλία, καὶ ἕδεν ἄλλο *Similitudo*
 μᾶλλον εὐφραίνει, διὰ τῆτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδο- *adulatoris*
 ναῖς ὑπάγειαι καὶ περὶ ἡδονᾶς ἐστὶν ὅτι δὲ ἡ 38
 χάρις καὶ ἡ χρεῖα τῇ Φιλίᾳ παρέπελαι (καθὸ
 δὴ καὶ λέγεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ Φίλος ἀναγ-
 καώτερος εἶναι) διὰ τῆτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς
 τὰς ὑπεργίας ὁ κόλαξ, ἀμιλλᾶται σπυδα-
 στικός ἀεὶ φαίνεσθαι, καὶ ἄσικνος, καὶ πρόθυ-
 μος· ἐπειδὴ δὲ τὸ μάλιστα Φιλίας ἀρχὴν συνέ- 39
 χον καὶ συνιστᾶνον, ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμά-
 των καὶ ἡθῶν, καὶ ὅλας τὸ χαίρειν ἐν γε τοῖς
 αὐτοῖς, καὶ τὸ ταυτὰ φεῦγειν πρῶτον εἰς
 ταυτὸ συνάπτει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας, τῆτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ 40
 ὕλην τινὰ ρυθμίζει, καὶ σχηματίζει περιαρμύ-
 σαι καὶ περιπλάσσει ζητῶν, οἷς ἀν' ἐπιχειρῆ,
 διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ἢ ὠν καὶ πιθανὸς με-
 ταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὡς τ' εἶ-
 πέν, οὐ πᾶσι Ἀχιλλεως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς
 εἶ. Ὁ δὲ πάντων ἐστὶν αὐτῶ πανουργότατον, 41
 αἰθανόμενος τὴν παρρησίαν καὶ λεγομένην καὶ *Circa ipsam*
 δοκῶσαν ἰδίαν εἶναι φωνὴν, ὥσπερ τινος ζωῆς, *etiam senec-*
 τῆς Φιλίας, τὸ δὲ ἀπαρρησίασον, ἀφίλον καὶ *ritatem.*
 ἀγενεῖς, ἕδὲ ταύτην ἀμίμητον ἀπολέλοιπεν
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ δεινοὶ τῶν ὀφθοποιῶν τοῖς πικροῖς 42
 χυμοῖς καὶ αὐστηροῖς ἡδύσμασι χρῶνται, τῶν
 γλυκέων ἀφαιρῶντες τὸ πλῆσιμον, ἕτως οἱ κό-
 λαικες ἐκ ἀληθινήν ἕδ' ὠφελιμον, ἀλλ' οἷον
 ἐπιλλώπτεισαν ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζε-
 σαι ἀτεχνῶς παρρησίαν προσφερῶσιν. Ἐστὶ 43
 μὲν

μὲν ἔν δια ταῦτα δυσφάρατος ὁ ἀνὴρ, ὡς περ
τῶν θηρίων ὅσα πεφυκότα τὴν χρόαν τρέπε-
σθαι, συναφομοιοῦται τοῖς ὑποκειμένοις ὑλή-

44
*Igitur dif-
ferentia di-
ligenter no-
tanda.*

μασιⁿ καὶ χωρίοις. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐξασπα-
τᾶται καὶ περικαλύπτεται τοῖς ὁμοιοτησιν,
ἡμέτερον ἔργον ἐστὶ, τοῖς διαφοραῖς ἀνακαλύ-
πτειν καὶ ἀπογυμνῆν αὐτόν, ἀλλοτρίοις χρώ-
μασι καὶ χήμασι (ἢ φησιν ὁ Πλάτων) χήτει

- 45 οἰκείων κοσμέμενον. Εὐθύς ἔν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
σκοπῶμεν ἀρχὴν δὲ Φιλίας ἔφαμεν εἶναι τοῖς
πλείστοις, τὴν ταῦτα μὲν ἐπιεικῶς ἀσπασόμε-
νην ἔδη καὶ ἦδη, τοῖς δὲ αὐτοῖς χαίρουσαν
ἐπιτηδεύμασι. καὶ πράγμασι, καὶ διατρι-
βαῖς, ὁμοιοπαθῆ διαθήσειν τε καὶ φύσιν: Ἐφ'
οῖς καὶ ταῦτα εἴρηται,

Γέρων γέροντι γλῶσσαν ἠδίστην ἔχει
Παῖς παιδὶ, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή
Νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσῶντι, καὶ δυσπραξία
Ληφθεῖς, ἐπαρδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

47
*Adulator
affectat vi-
am, simili-
tudine stu-
diorum.*

Εἰδὼς ἔν ὁ κόλαξ, ὅτι τῷⁿ χαίρειν τοῖς ὁμοίοις
καὶ τὸ χρῆσθαι καὶ ἀγαπᾶν ἐμφυτόν ἐστι ταύτῃ
πρῶτον ἐπιχειρεῖ πλησιάσειν ἐκάστῳ καὶ πα-
ρασκηῆν, ὡς περ ἐν τισὶ νομαῖς θηρίοις, τοῖς
αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι, καὶ διατριβαῖς περὶ
ταῦτα, καὶ σπερδαῖς, καὶ διαίταις, ἀτρέμα

- 48 παραβάλλων καὶ προσαναχρῶννύμενος, ἀχρεῖς
ἔλαβην παραδῶ, καὶ φαύοντι τιθασὸς γέ-
νηται καὶ συνήθης, ψέγων μὲν οἷς ἐκεῖνον αἰσθάν-
νεται πράγμασι καὶ βίοις καὶ ἀνθρώποις ἀχρό-
μενον,

ⁿ Ita Froben. 1542 f. quod multo praetulerim alteri
lectioni χήμασι.

^o Ita puto legendum pro τῷ. Studiorum similitudini
insitum est illud, vt alter vti altero, amicumque illum ha-
bere velit.

μενον, ἐπαινήτης δὲ τῶν ἀρεσκόντων ἔ μέτριος, 49
 ἀλλ' ὡς ἐπεβάλλειν σὺν ἐκπλήξει καὶ θαύ-
 ματι φαινόμενος, βεβαιῶν δὲ τὸ Φίλῆν καὶ
 μισθῦ, ὡς κρίτει μᾶλλον ἢ πάθει γινόμενον.

Πῶς ἐν ἐλέγχεται, καὶ τίσιν ἀλίσκεται δια- 50
 φοροῖς, ἐκ ὧν ὁμοιος ἔδὲ γινόμενος, ἀλλὰ

μιμνήμενος ὁμοιον; Πρῶτον μὲν ἔρᾶν δεῖ τὴν 51
 ὁμοιότητα τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ ἐνδελεχές, *Sed incon-*
 εἰ χαίρει τε ταῖς αὐταῖς αἰε, καὶ ταυτὰ ἐπα- *flans est. Et*
 νεί, καὶ πρὸς ἐν ἀπευθύνει καὶ καθίστησι πα- *mutatur*
 ράδειγμα τὸν ἑαυτῷ βίον, ὡς περ ἐλευθέρῳ *prout is*
 Φιλίας ὁμοιοτρόπος καὶ συνηθείας ἐραστῆ προσ- *quem ca-*
 ἦκει τοιοῦτος γὰρ ὁ φίλος. Ὁ δὲ κόλαξ, 52 *piat.*

ἄτε δὴ μίαν ἐστὶν ἡθὺς ἐκ ἔχων μόνιμον, ἔδὲ 53
 ἑαυτῷ βίον ζητῶν αἰρετόν, ἀλλ' ἐτέρῳ, καὶ
 πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμῶζων ἑαυτὸν,
 ἔχ' ἀπλῆς, ἔδὲ εἰς, ἀλλὰ παντοδαπός ἐστι

καὶ ποικίλος, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπον, ὡς περ 54
 τὸ μετακρῶμενον ὕδωρ, περιφρῶων αἰε καὶ με-
 ταχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις. Ὁ μὲν

γὰρ κίθηνος, ὡς εἴκει, μιμνῆσθαι τὸν ἀνθρώ- 55
 πον ἐπιχειρῶν, ἀλίσκεται συγκινῆμενος καὶ
 συνορχόμενος ὁ δὲ κόλαξ αὐτὸς ἐτέρους ἐπά-
 γεται καὶ παλεύει μιμνήμενος, ἔχ' ὁμοίως ἀ-
 παντας, ἀλλὰ τῷ μὲν συνορχόμενος καὶ συν-
 ἄδων, τῷ δὲ συμπταλαῖων καὶ συγκοινῆμενος

θηρευτικῆ δὲ καὶ κυνηγετικῆ λαβόμενος, μο- 56
 νονεῖ τὰ τῆς φαίδρας ἀναβοῶν ἔπεται, πρὸς *nunc*
 θεῶν ἐρωμαὶ κυσὶ θαύσαι βαλίας ἐλάφοις *venator.*
 ἐγχεριπτόμενος καὶ ἔδεν αὐτῷ πρᾶγμα πρὸς

τὸ θηρίον, ἀλλ' αὐτὸν ἐπταγηνεύει καὶ περι- 57
 βάλλεται τὸν κυνηγόν. Ἄν δὲ θηρευῆ φιλο- *nunc*
 λόγον καὶ φιλομαθῆ νέον, αὐθις ἐν βιβλίοις *philosophus.*

ἐσὶ, καὶ πάγων ποδῆρης καθεῖται, καὶ τρι-
βανοφορία τὸ σῆμα, καὶ ἀδιαφορία, καὶ διὰ
σώματος οἷτε ἀριθμοὶ, καὶ τὰ ὀρθογώνια καὶ

58
nunc com-
missatore.

πλῆκον αὐτίς, καὶ φιλοπότης καὶ πλάσιος,
αὐτὰρ ἠ ὁ γυμνάσθῃ φακίων πολύμητις
Οδυσσεῖς,

59 ἔρριπται μὲν ὁ τρίβων, κατακείρεται δ' ὁ πά-
γων, ὥσπερ ἄκαρπον θέρως, ψυκίηρες δὲ καὶ
Φιάλαι καὶ γέλασες ἐν περιπάτοις, καὶ σκώμ-
ματα πρὸς τῆς φιλοσοφίας. Ὡσπερ ἐν

60
Aula Dio-
nyfi.

Συρακῆσας φασίν, ὅπηνίκα Πλάτων ἀφίκετο,
καὶ Διονύσιον ζῆλος ἔαχε περιμανῆς φιλοσοφίας,
τὰ βασίλεια κωνιορῆ γέμειν ὑπὸ πλήθους τῶν

61 γεωμετρῶντων ἐπεὶ δὲ προσέκρησε Πλάτων,
καὶ Διονύσιος ἐκπεσῶν φιλοσοφίας, πάλιν εἰς
πότους καὶ γύναμα, καὶ τὸ ληρεῖν καὶ ἀκολα-
σαίνειν ἦκε φερόμενος, ἀθρόως ἀπανθας, ὥσπερ

62
Demagogi
adulatores
publici vt
Alcibiades.

ἐν Κίρκῃ ἠ μεταμορφωθέντας, ἀμκσία καὶ
λήθη καὶ εὐήθεια κατέχευε. Μαζιγρεῖ δὲ καὶ
τὰ τῶν μεγάλων ἔργα κολάκων, καὶ τὰ τῶν
δημαγωγῶν, ὧν ὁ μέγιστος Ἀλκιβιάδης, Ἀθή-
νησι μὲν σκώπλων καὶ ἵπποτροφῶν, καὶ μετὰ

63 εὐτραπελίας ζῶν καὶ χάριτος ἐν δὲ Λακεδαι-
μονι κειρόμενος ἐν χρῶ, καὶ τριβανοφορῶν, καὶ
ψυχρολατρῶν ἐν δὲ Θράκῃ, πολεμῶν καὶ

64 πίνων ἐπεὶ δὲ πρὸς Τισσαφέρνην ἀφίκετο,
τρυφῆ

p Nota inscripto scholae PLATONICAE, εἰδὲς
ἀγεωμέτρητος εἰστίτω.

q Ὀδ. χ. i. Venustas incredibilis huius loci est non
tantum in parodia HOMERI, apud quem Vlysses posita
subito cum pannis mendici persona, regem & vltorem iniu-
riarum se praestat: verum etiam in reliqua descriptione, quam
iucundum illud ἄκαρπον θέρως de barba, quam frustra adhuc
alu erat adulator?

r h. e. in HOMERICA de Circe narratione.

τρου Φῆ καὶ ἀβρότητι καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενος,
 ἐδημαγῶγει καὶ καθαρμίλει τῷ συναφομοιῶν
 καὶ συνοικεῖν εαυτὸν ἀπάσιν. Οὐ μὴν τοῖς- 65
 τος Ἐπαμινώδας, εἰδ' Ἀγησίλαος, ἀλλὰ πλεί- *Aliser Epami-
 nondas,
 Agesilaus.*
 σοις ὁμιλήσαντες ἀνθρώποις καὶ πόλεσι καὶ
 βίοις, τὸ προσήκον ἦθος αὐτοῖς πανταχῆ καὶ
 σολῇ καὶ διαίτη, καὶ λόγῳ καὶ βίῳ διεφύ-
 λαττον· ἔτι καὶ Πλάτων ἐν Συρακούσαις οἷος 66
 ἐν ἀκαδημίᾳ, καὶ πρὸς Διονύσιον οἷος πρὸς *Platon*
 Δίωνα. Τὰς δὲ τῶν κόλακος ὡσπερ πολῦπο- 67
 δος τροπὰς ῥᾶσα Φωράσειεν ἄν τις, αὐτὸς ἐπὶ
 πολλὰ δοκῶν τρέπεσθαι, καὶ φέγων μὲν ὅν
 ἐπῆνει πρότερον βίον, οἷς δὲ ἤχθετο πράγμα-
 σιν, ἢ διαίταις, ἢ λόγοις, ὡς ἀρέσκοντας
 ἐξαιφνης προσιεμενος. Ὄψεται γὰρ αὐτὸν 68
 εἰδομῆ βέβαιον, εἰδ' ἴδιον, εἰδ' οἰκείῳ πάθει *Adulator
 mutat sen-
 tentiam.*
 φιλέντα καὶ μισῆντα καὶ χαίροντα καὶ λυτῆ-
 μενον, ἀλλὰ δίκην κατόπρως, παθῶν ὀφθειῶν
 καὶ βίων καὶ κινημάτων εἰκόνας ἀναδεχόμε-
 νον. Τοῖδος γὰρ οἷος εἰ φέγοις τινὰ τῶν Φί- 69
 λων πρὸς αὐτὸν, εἰπεῖν, Βραδέως πεφώρακας
 τὸν ἄνθρωπον· ἐμοὶ μὲν γὰρ εἰδὲ πρότερον
 ἤρεσκεν. Ἄν δ' αὖ πάλιν ἐπαμῆς μεταβαλ- 70
 λόμενος, νῆ Δία φῆσει συνῆδεσθαι καὶ χάριν
 ἔχειν αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύειν.
 Ἄν δὲ βίον ἀλλακίβιον ἕτερον εἴποις, οἷον εἰς ἀ- 71
 πραγμασύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μετα-
 βαλλόμενος, Πάλα γε ἐχρῆν, Φησὶ, Σαρύ-
 βων ἡμᾶς ἀπηλλάχθαι καὶ φθόνων. Ἄν δὲ 72
 πάλιν ὁρμῶν δοκῆς ἐπὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν,
 ὑπεφώνησεν, Ἄξια σαρτῆ φρονεῖς· ἢ δ' ἀπρα-
 γμοσύνη γλυκὺ μὲν, ἀλλ' ἀδοξόν καὶ ταπεινόν.
 Εὐθύς ἐν λέγειν χρῆ πρὸς τὸν τοῖστον, 73

- 74 Ἀλλοῖός^s μοι, ξείν', ἐφάνης νέον ἢ παλαιόν.
 ἔδομα φίλα συμμαθησάμενος καὶ συνεπιτυέ-
 οντος, (ἢ γὰρ σκιά ταῦτα ποιεῖ μάλλον) ἀλλὰ
- 75 συναληθεύοντος καὶ συνεπιπρώουτος. Εἰς μὲν ἔν
 τῶν ἐλέγχων τρόπος τοιοῦτος ἐστὶν ἑτέραν δὲ
 δεῖ ταῖς ὁμοιώσει τοιαύτην παραφυλάττειν
- 76 διαφορὰν. Ὁ μὲν ἔν ἀληθείᾳ φίλος ἔτε μιμη-
 τῆς ἐστὶ πάντων, ἔτ' ἐπαπέτης πρόθυμος,
 ἀλλὰ τῶν ἀρίστων μόνων.
- οὐ γὰρ συνεκτεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφου,
- 77 κατὰ τὸν Σοφοκλέα καὶ νῆ Δία γε συγκα-
 τορθεῖν καὶ συμφιλοκαλεῖν, ἢ συναμαρβάνειν,
 ἐδὲ συρραδιεργεῖν ἂν μὴ τις οἶον ὀφθαλμίας^t
 ἀπορροή καὶ ἀνάχρωσις ἀκοντα δι' ὁμιλίαν καὶ
 συήθειαν ἀναπλήσει φαυλότητος ἢ πλημμε-
 λίας τινός. Ὡς περὶ καὶ Πλάτωνα ἀπομιμει-
- 78 θῶσι φασι τὸς συήθεις, τὸ ἐπίκυρσον, ἀρι-
 σοτέλης δὲ τὸν τραυλισμὸν, Ἀλεξάνδρου δὲ τῆ
 βασιλέως τὴν ἔγκλισιν τῆ τραχύτητι, καὶ τὴν
 ἐν τῷ διαλέγεσθαι τραχύτητα τῆς Φωνῆς.
- 79 Τὰ γὰρ πολλὰ λανθάνουσιν ἐνιοὶ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἡθῶν καὶ ἀπὸ τῶν βίων ἀναλαμβάνοντες· ὁ
 δὲ κόλαξ ἀτεχνῶς τὸ τῆ χαμαιλέοντος πέπον-
 θεν. ἐκεῖνός τε γὰρ ἀπάση χροιά πλην τῆ
- 80 λευκῆ συναφομοῖται καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς
 ἀξίοις σπαρδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνατῶν παρ-
 ἔχειν, ἔδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχυρῶν ἀμίμητον
- 81 ἀλλ' ὡσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν
 ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδένεια, ἐν ῥυ-
 τίσι, καὶ φακοῖς, καὶ ἐλαῖς, τὰς ὁμοιότητας
 ἀνα-

s ὁδ π, 181.

t Oculorum quosdam morbos ipsa visus contagione
 & aspectu communicari, vulgatius est quam veritas: sed sumi
 sensim mores ab iis, quibuscum versamur, constat.

ἀναφέρουσιν ἕτως ἀκρασίας γίνεται μιμητής, 82
 δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰ- *Adulator-*
 κέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς *vitia uni-*
 φύσει τε γὰρ ἀφ' ἑαυτῆ πρὸς τὰ χείρονα 83 *tatur.*
 κατάντης ἐστὶ, καὶ δοκεῖ περὶ τὰ τῆ ψέ-
 γειν τὸ ἀσχερὸν εἶναι, μισθόμενος. Ἰπποῖσι 84
 γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητῶντες, καὶ δοκῶντες ἀχ-
 θεοῖται καὶ δυσκολαίνουσι τοῖς ἀμαρτήμασι τῶν
 φίλων, ὃ δὴ καὶ Διονυσίῳ Δίανα, καὶ Σάμιον 85
 Φιλίππῳ, καὶ Κλεομένη Πτολεμαίῳ διέβαλε
 καὶ ἀπώλεσεν ὃ δὲ βελόμενος εἶναι καὶ δοκεῖν 86
 ὁμοίως ἡδύς ἅμα καὶ πικρός, ὡς ὑπὸ τῆ σφό-
 δρα Φιλίῳ ἐδὲ τὰ Φαῦλα δυσχεραίνων, ἀλλὰ
 συμπαθῆς πᾶσι καὶ συμφυῆς γινόμενος. Ὁ 87
 θεὸς ἐδὲ τῶν ἀβελήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν *etiam for-*
 ἀξίῳσιν, ἀλλὰ καὶ νοσεῖν ὅμοια προσποιεῖσθαι, *tuita &*
 κολακεύοντες τὰ νοσώδεις, καὶ μήτε βλέπειν *mortuos.*
 ὄξύ, μήτε ἀκείναι, ἀν' ὑποτύφλοις ἢ ὑποκώ-
 φοις συνῶσιν ὡς περὶ οἱ Διονυσίῳ κολακες ἀμ- 88
 βλωπῶντος, ἐμπίπτοντες τ' ἀλλήλοις, καὶ
 τὰς παροφίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες
 ἐνιοὶ δὲ καὶ μάλλον ἀπλόμενοι τῶν παθῶν, ἐν 89
 δοτέρῳ παιῶσιν ἑαυτὰς, καὶ καταμιγνύουσιν
 ἀχρι τῶν ἀπερρήτων τὰς ὁμοιοπαθείας. Αἰδο- 90
 μνοι γὰρ ἢ περὶ γάμων δυσυχῶντας, ἢ πρὸς *etiam mala*
 υἱός, ἢ πρὸς οἰκείους ὑπόπῳς ἔχοντας, αὐτοὶ *domestica.*
 σφῶν αὐτῶν ἀφειδέσι, καὶ ἀποδύροισι περὶ
 τέκνων ἰδίαν, ἢ γυναικός, ἢ συγγενῶν, ἢ οἰ-
 κείων, αἰτίας τινὰς ἀπερρήτους ἐξαγορεύουσιν.
 Ἡ γὰρ ὁμοιότης συμπαθεστέρας ποιεῖ, καὶ μάλ- 91
 λον ὡς περὶ ὄμηρα δεδεγμένοι προέβηται τὶ τῶν
 ἀπερρήτων αὐταῖς, προέμενοι δὲ, χραῖνται,
 καὶ δειδῶσιν ἐγκαταλιπεῖν τὴν πίσιν. Ἐγὼ δὲ 92

οἶδα καὶ συνεκβαλόντα γαμετήν, ὡς ὁ Φίλος ἀπεπέμφασθαι τὴν εαυτῆ· κρύφα δὲ Φοίβῳ πρὸς αὐτὴν καὶ διαπεμπόμενος, ἐφαιράθη, συνασσομένης τῆς τῆ Φίλας γυναικός. Οὕτως ἀπειρος ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἱαμβεῖα ταυτὶ τῷ καρκινῷ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι προσήκειν,

*Griphus
canceri &
adulatoris.*

Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
Ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῖσι θηρίον.

94 Παρασίτε γὰρ ὁ τοῖστος εἰκονισμὸς ἐστὶ, τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον Φίλων, ὡς Εὐπολὶς Φησὶν· ἔμην ἄλλα ταῦτα μὲν εἰς τὸν οἰκίον ἀναθάμεθα τῆ λόγῃ τόπον· ἐκεῖνο δὲ μὴ παρῶμεν ἐν ταῖς μιμήσεσι τὸ σοφισμα τῆ

95 κόλακος, ὅτι καὶ τῶν καλῶν τι μιμῆται τῆ κολακνευομένης, διαφυλάττει τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνου. Τοῖς μὲν γὰρ ἀληθῶς Φίλοις ἔτε ζήλος ἔδειξεν ἐπὶ πρὸς ἀλλήλους, ἔτε φθόνος, ἀλλὰ καὶ ἴσον ἔχουσιν ἐν τῷ κατορθῶν, καὶ ἐλατῶν,

96 ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρουσιν. Ὁ δὲ κόλαξ αἰεὶ μνημονεύων τῆ τὰ δευτέρα λέγειν, ὑφίσταται τῇ ὁμοιότητι τῆς ἰσότητος, ἢ ἴσασθαι πανταχῆ καὶ ἀπολείπεισθαι, πλὴν τῶν φαύλων, ὁμολογῶν. Ἐν δὲ τοῖς φαύλοις ἔπαρῆσι τὸ πρωτεῖον, ἀλλὰ φησὶν, ἂν ἐκεῖνος ἢ δύσκολος, αὐτὸν εἶναι μελαγχολικόν· ἂν ἐκεῖνος δεισιδαιμόμων, αὐτὸν θεοφόρητον· ἐραῖν ἐκεῖνον, μαίνεσθαι δ' αὐτόν· ἀκούρας (φησὶν) ἐγέλας, ἐγὼ δ' ἐξέθνησκον ὑπὸ τῆ γέλωτος. Ἄλλ' ἐν γε

97 ταῖς χρῆσεσι τῆναντίον, αὐτὸς φησὶ ταχέως τρέχειν, ἰππασθαι δ' ἐκεῖνον· αὐτὸς ἰππεύειν ἐπιεικῶς, ἀλλὰ τί πρὸς τὸν ἰπποκένταυρον τῆγον; Εὐφυῆς εἰμι ποιητής, καὶ σίχον ἔφαυλοτατον γράφω· βροντᾶν δ' ἐκ ἐμῶν,

98
99
100
ἀλλὰ

Studet vincere malis.

- ἀλλὰ Διός· ἅμα γὰρ αὐτῷ δοκεῖ καὶ τὴν προ- 101
 αἰρεσιν ἀποφαίνειν καλὴν, μιχόμενος, καὶ
 τὴν δύναμιν ἀνεφικλον, ἠτῶμενος. Ἐν μὲν ἔν 102
 ταῖς ἐξομοιώσει τοιαῦτά τινες εἰσι αἱ τῷ
 κόλακος διαφοραὶ πρὸς τὸν Φίλον. Ἐπεὶ δὲ 103
 (ὡσπερ εἴρηται) καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς κοινόν ἐσι, *Differentia*
 (χαίρει γὰρ ἔχ ἦτλον τοῖς Φίλοις ὁ χρησός, ἢ *Ad & Am.*
 τοῖς κόλαξιν ὁ Φαῦλος) Φέρε καὶ τῷτο διορί- *circa volu-*
 σωμεν. Ἐσι δὲ διορισμός, ἢ πρὸς τὸ τέλος *ptatem:*
 ἀναφορὰ τῆς ἡδονῆς· σιόπει δὲ ἔτως. Ἐνεσι μὲν 104
 πρὸ τῷ μύρω τὸ εὐῶδες, ἔνεσι δ' ἐν ἀντιδότῳ
 διαφέρει δὲ, ὅτι τῷτο μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς
 ἕδον ἕτερον γέγονεν, ἐκεῖνο δὲ τὸ καθαῖρον, ἢ
 τὸ θερμαῖνον, ἢ τὸ σαρκῶν τῆς δυνάμεως, ἄλ- 105
 λως εὐῶδες ἐσι. Πάλιν οἱ γραφεῖς ἀνθηρὰ
 χρώματα καὶ βάμματα μεγύνουσιν· ἐσι δὲ
 καὶ τῶν ἰατρικῶν Φαρμάκων ἕνια τὴν ὄψιν ἀν-
 θηρὰ καὶ τὴν χροάν· ἔκ ἀπάνθρωπον ἔχοντα·
 τί τοίνυν διαφέρει; ἢ δῆλον, ὅτι τῷ τέλει τῆς
 χρείας διακρινόμεν. Οὐκἔν ὁμοίως αἱ μὲν τῶν 106
 Φίλων χάριτες ἐπὶ καλῷ τινι καὶ ὠφελίμῳ τῷ
 εὐφροῖνον, ὡσπερ ἐπανθῆν, ἔχουσιν· ἐσι δ' ὅτε *Quam pro*
 καὶ παιδιᾷ καὶ τραπέζῃ καὶ οἴῳ, καὶ νηδία γέλωτι καὶ *sine non ha-*
 Φλυαρίᾳ πρὸς ἀλλήλους, οἷον ἡδύσμασιν ἐχρη- *bet amicus.*
 σαντο τῶν καλῶν καὶ σπασδαίων· (πρὸς ὃ δὴ 107
 καὶ λέλεκται τὸ, 108
 Μύθοισιν ἢ τέρπουσι πρὸς ἀλλήλους ἐνεποντες,
 καὶ τὸ, - - ἔδέκεν ἄλλο
 Ἄμμος διέκρινε Φιλέοντες τε τερπομένους τε.)
 τῷ δὲ κόλακος τῷτ' ἔργον ἐσι καὶ τέλος, αἰεὶ 109
 τινα παιδιᾶν ἢ πρᾶξιν ἢ λόγον ἐφ' ἡδονῇ καὶ *Nihil aliud*
 πρὸς *speciat adu-*
 labor.

L 4

u 11. 2, 642.

x 03. 2, 179.

- 110 πρὸς ἡδονὴν ὀφιοποιεῖν καὶ καρικεύειν· συνελόντι δ' εἶπεν, ὁ μὲν, ἵνα ἡδύς ᾗ, πάντα δεῖν αἰεταίᾳ
- 111 ποιεῖν· ὁ δ' αἰεὶ ποιῶν ἅ δέ, πολλοῖσι μὲν ἡδύς, πολλοῖσι δὲ ἀηδής ἐστίν, ἔ τῆτο βεβλόμενος, εἰ
- 112 δὲ βέλτιον εἴη, μὴδὲ τῆτο Φεύγων. Ὡσπερ *Amicus medicus inflar* γὰρ ἰατρὸς ἂν συμφῆρη, κρόκον καὶ κάρδον ἐπέβαλε, καὶ νηδία πολλοῖσι ἔλασσε προσηώς, καὶ ἔθρεφε Φιλανθρώπως· ἔστι δὲ ὅπως ταῦτα εἰάσας, κασόριον ἐνέσεισεν.
- Ἡ πόλιον βαρύσμον, ὃ δὴ εἰς γίσιον ὄδαδεν, ἢ
- 114 τινα ἐλλέβορον ἐκπιεῖν τρίψας ἠνάγκασεν· ἔτε ἐνταῦθα τὸ ἀηδές, ἔτε ἐκεῖ τὸ ἡδύ ποιούμενος τέλος, ἀλλ' ἐφ' ἐν δὲ ἀμφοτέρων, ἐπὶ τὸ συμφέρον, ἄγων τὸν θεραπεύομενον· ἔτι δὲ Ὅφιλος
- 115 ἔστι μὲν ὅτε σὺν ἐπαίνῳ καὶ χάριτι μεγαλύνων αἰετὸν καὶ εὐφραίνων, ἄγει πρὸς τὸ καλόν, ὡσπερ ἔτος, *amicus suavis est,*
- 116 Τεῦκρον ὃ Φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνις, κοίρανε λαῶν, βαλλ' ἔτις; καὶ ὃ Πῶς ἂν ἐπεὶ Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαοδόμη;
- 117 ὅπως δ' αὖ πάλιν ἐπιτροφῆς δεῖται, καὶ λόγῳ *quae asper.* δὴλῆ καὶ παρρησία κηδεμονικῆ καθαρπόμενος, ^a Ἀφραῖεις Μενέλαος διοτρεφές, ἔδὲ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης.
- 118 ἔστι δὲ ὅπως καὶ τὸ ἔργον ἅμα τῷ λόγῳ συνῆψεν, ὡς Μενέδημος, Ἀσκληπιάδης τῷ Φίλῳ τὸν υἱὸν ἄνωτον ὄντα καὶ ἄτακτον ἀποκλείει, καὶ μὴ προσ- *απει-*
- 119 αγορεύων, ἐσωφρόνησε καὶ βασιλεῦσιν τὴν ἁγλήν

y 12. 3, 287.

z Od. 2, 65. Vox Iouis ad Palladem, qui negat animo suo Ulysses excidisse.

a 12, 19.

b Huius loci indicio quoque BATTVM inter Comicos deperditos retulit summus ille FABRICIVS. Cle-

ἀπέπειπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτε πρὸς Κλεάνθην εἶχον
 ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ πείσαντος δὲ τὸν Κλεάν- 120
 θην καὶ μεταμελομένης δηλαδὴ. Δεῖ γὰρ
 ὠφελῆντα λυπεῖν τὸν Φίλον, ἔδει δὲ λυπεῖν αὐ-
 τὴν Φιλίαν ἀνακρεῖν, ἀλλ' ὡς Φαρμάκῳ τῷ δά-
 κνυοντι χοῦδαί, σώζονται καὶ φυλάττοντι τὸ
 θεραπεύομενον. Ὅθεν ὡς περ ἀρμονικὸς ὁ Φί- 121
 λος τῇ πρὸς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον μεταβολῇ,
 τὰ μὲν ἐνδιδῶς τὰ δ' ἐπιτείνων. πολλάκις μὲν
 ἡδύς, αἰεὶ δὲ ὠφελιμὸς ἐστὶ ὁ δὲ κόλαξ, ἀφ' 122
 ἐνὸς διαγράμματος αἰεὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς
 χάριν εἰώθως ὑποκρέκειν, ἕτε ἔργον οἶδεν ἀν-
 τιτεῖνον, ἕτε ῥῆμα λυπεῖν, ἀλλὰ μόνῳ παρέπειπα
 τῷ βελομένῳ συνάδων αἰεὶ καὶ συμφεταγέ- 123
 μενος ὡς περ ἐν τῷ Ἀγησίλαου Ὁξυφῶν ἡδέως
 ἐπαινεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόν-
 των, ἕτα δεῖ τὸ εὐφραῖνον καὶ χαριζόμενον
 ἡγεῖσθαι Φιλικόν, ἀν καὶ λυπεῖν ποτε οὐνηται, καὶ
 ἀντιτεῖναι τὴν δὲ συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τῷ 124
 πρὸς χάριν, ἀκρατον αἰεὶ καὶ ἀσθηλὸν ὀμιλίαν
 ὑπονοεῖν, καὶ νῆ δια τὸ τῆ Λακωνοῦ ἔχειν πρό-
 χειρον, ὅς ἐπαινεμένε Χαρίλαξ τῆ βασιλέως,
 Πῶς ἔστος (εἶπη) χερσὸς, ὅς ἐδὲ τοῖς πονηροῖς
 πικρὸς ἐστὶ; τοῖς μὲν ἐν ταύροις τὸν εἶσρον 125
 ἐνδνεοῖσθαι παρά τὸ ἔς λέγασσι, καὶ τοῖς κυτὶ τὸν
 κρότωνα τῶν δὲ Φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὦτα
 κατέχων τοῖς ἐπαινοῖς, καὶ προσπεφυκὼς,
 δυταπότριπλός ἐστιν. Ὅθεν ἐνλαῦθα δεῖ μάλιστα 126
 τὴν κρίσιν ἔχειν ἐγρηγορίαν καὶ παραφυλάττε-
 σαν, πότερον τῆ πραγμᾶτος ἢ τῆ ἀνδρείας ὁ
 ἐπαινός ἐστιν. ἐστὶ δὲ τῆ πραγμᾶτος, ἀν ἀπόντας 127

L. 5

μᾶλ-

anthen Stoicum forte traduxit, quod φρεάντης esset, h. e.
 noctu exhauriret puteos, ut die esset, vnde philosopharetur,
 vel quod timidus &c.

Adulator
 semper sua-
 nis esse vult.

Et ex eo ipso
 cognoscitur.

Quod non
 rem laudat,
 sed boni-
 nem.

- μᾶλλον ἢ παρόντας ἐπαινῶσιν· εἰν καὶ αὐτοὶ
 τὰ αὐτὰ βελομένοι, καὶ ζηλιῆες μὴ μόνως ἡμᾶς,
 ἀλλὰ πάσης ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις, μὴ νῦν μὲν ταῦτα,
 128 νῦν δὲ τὰναντία πράττοντες καὶ λέγοντες· τὸ
 δὲ μέγιστον, ἂν αὐτοὶ γινώσκωμεν εαυτὸς μὴ
 μεταμελομένως ἐφ' οἷς ἐπαινεμένα, μηδὲ
 αἰχνομένως, μηδὲ μᾶλλον ἡμῖν τὰναντία τέτων
 129 πεπραχθῆαι καὶ λελέχθαι βελομένως. Ἡ γὰρ
Conscienti- οἰκοφεν κρίσις ἀντιμαρτυρέσα, καὶ μὴ προσδε-
ae vis. χομένη τὸν ἔπαινον, ἀπαθῆς ἐστὶ καὶ ἀδίκως,
 130 καὶ ὑπὸ τῆς κολακεύοντος ἀνάλατος. Ἀλλ'
 ἔκ οἷδ' ὅπως οἱ πολλοὶ τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀτυ-
 χήμασι παρηγορίας ἔχ' ὑπομένωσιν, ἀλλὰ
 μᾶλλον ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνηντων ἄγονται καὶ
 131 συνοδυρομένων ὅταν δ' ἀμαρτάνωσι καὶ πλημ-
 μελώσιν, ὁ μὲν ἐλέγχω καὶ φόγω δηγμὸν
 ἐμποῶν καὶ μετάνοιαν, ἐχθρὸς δοκεῖ καὶ κα-
 τήγορος· τὸν δ' ἐπαινεῖντα καὶ κατευλογῆσα
 τὰ πεπραγμένα, ἀσπάζονται καὶ νομίζουσιν
 132 εὐνὴν καὶ φίλον. Ὅσοι μὲν ἐν ἡ πράξει, ἢ λόγῳ,
 ἢ σπεύσασαντος ὅτι ἐν, ἢ σκώφαντος, εὐχε-
 ρῶς ἐπαινεῖσι καὶ συνεπιπροσεῖσιν, εἰς τὸ παρὸν
 εἰσιν ἔτοι καὶ τὰ ὑπὸ χεῖρα βλαβεροὶ μόνον·
 133 ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἦθος ἐξικνεῖνται τοῖς ἐπαινοῖς,
 καὶ διὰ τῆς τρόπης τῆς κολακείας θιγγάνωσι,
Qui mores καὶ ταῦτο ποῖσιν τῶν οἰκετῶν τοῖς μὴ ἀπὸ τῆς σωρῆ
laudant vi- ταῦτο ποῖσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σπέρματος· σπέρμα
ziosos, sege-
tem quasi
defrudant. γὰρ τῶν πράξεων ἔσαν τὴν διάθεσιν, καὶ τὸ
 134 ἦθος ἀρχὴν καὶ πηγὴν τῆς βίης, διασρέφουσι,
 τὰ τῆς ἀρετῆς ὀνόματα τῆς κακίας περιτρέφουσι.
 135 Ἐν μὲν γὰρ ταῖς εἴσεσι καὶ τοῖς πολεμοῖς, ὁ
 Θσκυδί-

c Hoc est CATONIS illud defrudare segetem, de-
 testabile omnibus agricolis.

Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν
 τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῆ^d
 δικαιοῦται τόλμα μὲν γὰρ ἀλογιστος, ἀνδρία
 φιλείαιμος ἐνομιόθη μέλλησις δὲ προμηθής, 136
 δειλία εὐπρεπής τὸ δὲ σωφρον, τῶ ἀνάνδρες
 πρόσχημα· καὶ τὸ πρὸς ἅπαν συνετόν, ἐπίπταν
 ἄργον. Ἐν δὲ ταῖς κολακείαις ὄραν χρη καὶ 137
 παραφυλάττειν ἀσωτίαν μὲν, ἐλευθεριότητα
 καλυμένην καὶ δειλίαν, ἀσφάλειαν ἐμπλη-
 ξίαν δὲ, ὀξύτητα μικρολογίαν δὲ, σωφροσύνην
 τὸν δ' ἐρωτικόν, φιλοσυνήθη καὶ φιλόσοργον 138
 ἀνδρείον δὲ, τὸν ὀργίλον καὶ ὑπερήφανον Φι-
 λάνθρωπον δὲ, τὸν εὐτελῆ καὶ ταπεινόν ὡς περ 139
 καὶ Πλάτων^e φησὶ τὸν ἐρασην κόλακα τῶν
Vi amato-
res.
 ἐρωμένων ὄντα, τὸν μὲν σιμόν, καλεῖν ἐπίχαριν
 τὸν δὲ γρυπτόν, βασιλικόν μέλανας δὲ, ἀνδρι- 140
 κῆς λευκῆς δὲ, θεῶν παῖδας τὸ δὲ μελίχρεν,
 ὅλως ἐραστὴ προσποίημα εἶναι, ὑποκοριζόμενα
 καὶ εὐκόλως φέροντος τὴν ἀχρότητα. Καὶ τοι 141
 καλὸς μὲν εἶναι πεισθεὶς ὁ ἀσχροῦς, ἢ μέγας ὁ
 μικρῶς,

^d δικαιοῦσις est δικαιολογία s. iuris sui defensio. Dum
 igitur vnusquisque facta a se defendere studet, & hostis cri-
 minandi speciem quaerit, inde accidit, vt ipsa nomina rerum
 quasi permutantur, & εἰωθυῖαν ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, valorem,
 si vt hoc nomine fas est, & pretium, quo res ipsas exaequare
 videntur, amittant. Caeterum & haec & plura in hanc senten-
 tiam leguntur apud THVCYD. 3. 82. vbi etiam scholiasta
 vetus ἀξίωσιν interpretatur σημασίαν.

^e PLATONIS locus est de rep. s. p. 466, quem
 exprimit LVCRET. 4. 154 (4. Nigra μελίχροος est, Immacula
 & foetida ἄσματος; Caesia παιδάδιον; Nervosa & lignea δορκάς.
 Paruola punitio χαρίτων τα, tota merum sal, Magna atque
 immanis κατάπληξις, plenaque honoris. Balba, loqui non quit,
 τραυλίξει. Muta pudens est. At flagrans, odiosa, loquacula
 λαμπάδιον fit. Ἰχθὺν ἐρωμένιον tum fit, quum viuere non quit
 Prae marie: βαδινὴ vero est, iam mortua iusti. At gemina
 & manmosa. Ceres est ipsa ab Iaccho. Smula, σελινὴ ac
 satyra est, labiosa δόκημα. Nota βαδινὴ, gracilis, epitheton
 arborum. Ceres ab Iaccho est Ceres Baccho dilecta: vel Ceres
 recens a partu filii sui Iacchi.

- μικρὸς, ἔτε χρόνον πολὺν τῇ ἀπάτῃ σῦνεσι,
καὶ βλάβηται βλάβην ελαφρᾶν, καὶ ἐκ ἀνή-
 142 κησον· ὁ δὲ ταῖς κακίαις ἐδίξων ἔπαυτος ὡς
ἀρεταῖς ἢ ὡς μὴ ἀχθόμενον ἀλλὰ χαίροντα,
χρηῖσται, καὶ τὸ αἰδέσθαι τῶν ἀμαρτανόμε-
 143 νων ἀφορῶν, ἔτος ἐπέτρεψε Σικελιώτας, τὴν
Corruptelae
virorum
magnorum
per adula-
tionem.
 144 τὴν Διονυσίαν καὶ Φαλαρίδος ἀριότητα, μισοπονη-
 ρίαν καὶ δικαιοσύνην προσαγορεύων — ἔτος
 τὰ Ῥωμαίων ἤδη τηλικαῦτα παρ' ἑδὲν ἦλθεν
 ἀνατρέψαι καὶ ἀνελεῖν, τὰς ἀντανίξ τευφᾶς
 καὶ ἀκολασίας καὶ πανηγυρισμοὺς, ἰλαρὰ πράγμα-
 145 τα καὶ φιλάνθρωπα, χρωμένης ἢ ἀφρόνως
αὐτῶ δυνάμειος καὶ τύχης, ὑποκοριζόμενος. Πτο-
 λεμαῖω δὲ τί περιῆψεν ἄλλο φορβεῖαν καὶ αὐ-
 λας ἢ· τί δὲ Νέρωνι τραγικὴν ἐπέζησο σκηνὴν,
 καὶ προσωπεῖα καὶ κοφόρους περιέθηκεν; ἔχ-
 146 ὁ τῶν κολακευόντων ἔπαυτος; οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 βασιλέων, ἐκ ἀπόλλωνες μὲν, ἀν μιυρίσῳσι,
 Διόνυσοι δὲ, ἀν μεθυσθῶσιν, Ἡρακλεῖς δὲ, ἐὰν
 παλαίσῳσι, προσαγορευόμενοι, καὶ χαίροισι,
 147 εἰς ἀπασαν αἰσχύνην ὑπὸ τῆς κολακείας ἐξά-
 γονται; διὸ Φυλακίεον ἐστὶ μάλις τὸν κόλακα
 148 περὶ τῆς ἐπαύσεως. — Ὡς περ ἐνίοι τὴν
Laus silens.
 ζωγραφίαν σιωπῶσαν ἀπεφῆναντο ποιητικὴν,
 ἔτος ἐστὶ τις κολακείας σιωπῶσης ἔπαυτος·
 149 ὡς περ γὰρ οἱ θηρεύοντες, ἀν μὴ τῆτο ποιῶν,
 ἀλλ' ὀδοιπορεῖν ἢ νέμειν ἢ γεωργεῖν δοκῶσι,
 μάλλον τὰ θηρευόμενα λανθάνουσι, ἔτος οἱ
 κόλακες ἀπλῶνται μάλις ταῖς ἐπαύσεσι, ὅταν
 ἐπαυεῖν μὴ δοκῶσιν, ἀλλ' ἕτερον τι πράττειν.

Ὁ γὰρ

f Constr. δ δὲ ἔπαυτος δ ἐδίξων χρηῖσται ταῖς κακίαις ὡς ἀρεταῖς κ. τ. λ.

g Pass. usurpatae ab eo &c.

h A quibus κλητῆς; dictus est.

Ὁ γὰρ εἶκον ἔδρας ἢ κλισίας ἐπιόντι, καὶ λέ- 150
γων πρὸς δῆμον ἢ βελήν, ἀν' αἰδομένη τινα τῶν
πλευσίων βεβλόμενον εἰπεῖν, ἀποσιωπῶν μελαζύ,
καὶ παραδίδως τὸ βῆμα καὶ τὸν λόγον, ἐνδεί-
κνυσαί σιωπῶν, μᾶλλον τῆ βωῶντος, ὅτι κρείτ-
τονα νομίζει καὶ διαφέρειν τῷ Φρονεῖν ἐκεῖνον.

Ὅθεν ὁρῶν ἐς αὐτὰς ἔδρας τε τὰς πρώτας 151
ἐν ἀκροάσει καὶ θεάτροις καταλαμβάνονσας,
ἔχ' ὅτι τῶν ἀξίωσιν αὐτὰς, ἀλλ' ὅπως ὑπε-
ξανισάμενοι τοῖς πλευσίσι, κολακεύσιν καὶ

λόγῳ κατάρχοντας ἐν συνόδοις καὶ συνεδρίοις,
εἶτα παραχωρῶντας ὡς κρείττοσι, καὶ μετα- 152
τιθεμένους ῥᾶστα πρὸς τὲναντίον, ἀν' ὅτι ἢ
δυνατὸς ἢ πλέσιος ἢ ἐνδοξος ὁ ἀντιλέγων' ὦ

καὶ μάλιστα δεῖ τὰς τοιαύτας ὑποκατακλίσεις 153
καὶ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐξελέγχειν, ἐκ ἐμπει-
ρίας, ἐδ' ἀρεταῖς, ἐδ' ἡλικίας ὑφιεμένων ἀλλὰ
πλέτοις καὶ δόξαις. Ἀπελλῆς μὲν γὰρ ὁ ζω- 154

γράφος, Μεγαβύζης παρακαθίσαντος αὐτῷ, 154
*Apellis ad
Megaby-
zum liber-
tas.*

καὶ περὶ γραμμῆς τι καὶ σικίως βεβλομένη λα- 155
λεῖν, Ὁρᾶς (εΦη) τὰ παιδάρια ταυτὶ τὰ τὴν
μηλίδα τριβόλια; πάνυ σοὶ προσείχε τον νῦν
σιωπῶντι, καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ
τὰ χρυσία νῦν δέ σε καταγελά περὶ ὧν ἐ-
μεμάθηκας ἀρξάμενος λαλεῖν. Καὶ Σόλων,

156
*Solonis ad
Croesum.*
Κροῖσος περὶ εὐδαμονίας διαπυθνομένης, Τέλ-
λον τινὰ τῶν ἐκ ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, καὶ Βίτωνα
καὶ Κλέοδιν, ἀπέφηνεν εὐποσημοτέρας· οἱ δὲ κό-
λακες τῆς βασιλείας καὶ πλευσίσι καὶ ἀρχούσι,
ἐκ ὀλβίης μόνον καὶ μακαρίης, ἀλλὰ καὶ
Φρονήσει καὶ τέχνῃ καὶ ἀρετῇ πάσῃ πρωτεύ-
οντας ἀναγορεύσιν. Εἶτα τῶν μὲν Σταϊνικῶν

157
*Sapiens
Stoicus.*
ἄδ' ἀκχεῖν ἐνοιὶ ὑπομένεσι, τὸν σοφὸν ὁμῶς πλέ-
σιον,

- σιον, καλόν, εὐγενῆ, βασιλέα προσαγορευόντων
- 158 οἱ δὲ κόλακες τὸν πλάσιον, ὄμῃ καὶ ῥήτορα καὶ ποιητὴν, ἀνδρὸς βεβητάου, καὶ ζωγράφου, καὶ αὐλητὴν ἀποφάνεσι, καὶ ποδάκη, καὶ ῥωμαλέον,
- 159 ὑποσπίπτοντες ἐν τῷ παλαίῳ, καὶ ἀπολιμπανόμενοι θεόντων, ὥσπερ Κρίστων ὁ Ἰμεραῖος ἀπελείφθη διαθεῖν πρὸς Ἀλεξάνδρον ὁ δ' αἰδομένους ἠγανάκησε. Καρνεάδης δὲ ἔλεγε,
- 160 ὅτι πλάσιον καὶ βασιλέαν παῖδες ἵππευον μόνον, ἄλλο δὲ ἔδεν εὐ καὶ καλῶς μανθάνουσι
- Equitare discunt regum pueri.*
- κόλακεύει γὰρ αὐτὰς ἐν ταῖς διατριβαῖς ὁ διδάσκαλος ἐπαμῶν, καὶ ὁ προσπαλαίον, ὑποκατακλιόμενος ὁ δὲ ἵππος ἐκ εἰδῶς ἕδὲ φροντίζων ὅστις ἰδιώτης ἢ ἀρχων, ἢ πλάσιος ἢ πένης, ἐκτραχηλίζει τὰς μὴ δυναμείας ὀχεῖσθαι.
- 161 — Ἐφεξῆς δὲ τὸ τῆς παρρησίας ἰδῶμεν ἔδει μὲν γὰρ, ὡς ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῷ τὰ ὄπλα περιβαλλόμενος, καὶ τὰς ἵππους ἐξελαιύνων ἐπὶ τὴν μάχην, μόνος ἐκ ἐτόλμησεν τῆς πηλιάδος ἰθίγειν, ἀλλ' ἀφῆκεν, ἔτω
- 162 τὸν κόλακα, τοῖς τῷ φίλῳ σκευοποιούμενον καὶ ἀναπλατίζεσθαι ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις, μόνην τὴν παρρησίαν, ὥσπερ ἐξαίρετον βάσαγμα Φιλίας ἐριθῦ, μέγα, σίβαρον, καταλιπεῖν
- 163 ἀθικτον καὶ ἀμίμητον ἔπει δὲ Φεύγοντες τὸν ἐν γέλῳτι καὶ ἀκράτῳ καὶ σκώμμασι καὶ παιδιᾷς ἔλεγχον, εἰς ὄφρυν ἀρῆσιν ἤδη τὸ πρᾶγμα καὶ
- 164 κόλακεύσιν ἐσκυθροπακότες, καὶ λόγον

τινα

i Hastam ex Pelio monte caesam. Sed adscribendi sunt versus HOMERI, ut parodia PLVTARCHI intelligatur: post reliqua arma Achillis sumpta, pergit poeta, IL π, 140.

Ἐγχος δ' ὄχ' ἔλει' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθῦ, μέγα, σίβαρον· τὸ μὲν ἔδιναν ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειον, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδῃ, μελίην, τὴν πατρὸς φίλῳ πῆρε χεῖρων
Πηλῆς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναί ἠρώεσσι.

τινά καὶ νεθεσίαν παραμιγνύουσι, Φέρε μὴδὲ
 τῆτο παραλείπωμεν ἀβασάνισον. Οἶμα δέ, 165
 ὡσπερ ἐν κωμαδία Μενάνδρου ψευδηρακλῆς
 πρόσσει ρόπαλον κομίζων, εἰς βιβρόν εἰδ' ἰαυ-
 ρόν, ἀλλὰ χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον ἔτω
 τὴν τῆ κόλακος παρρησίαν Φανείδα πειρω-
 μένοις μαλθακὴν καὶ ἀβαρῆ, καὶ τόνον ἐκ ἔχουσαν, 166
 ἀλλὰ ταυτὸν τοῖς τῶν γυναικῶν προσκεφα-
 λαίοις δρωσαν, ἀδοκῆνηα ταῖς κεφαλαῖς ἀνε-
 ρεῖδειν, καὶ ἀντέχειν, ἐνδίδωσι καὶ ὑπέκειναι μᾶλλον
 ὡσπερ ἡ κίβδηλος αὐτὴ παρρησία κενὸν ἔχουσα, 167
 καὶ ψευδῆ, καὶ ὑπελον ὄγκον, ἐξήρηθη καὶ ὠδῆσεν,
 ἵνα συσάλειστα καὶ συμπεσῶσα δεξήτοια καὶ συ-
 πισπάσηται τὸν καταφερόμενον εἰς αὐτήν. Ἡ 168
 μὲν γὰρ ἀληθῆς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἀ-
 μαρτανομένοις ἐπιφύεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ
 κηδεμονικὸν τὸ λυπῆν, ὡσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλ-
 κωμένα δάκνουσα καὶ καθαίρουσα, τὰλλα δὲ
 ὠφέλιμα ἔστα καὶ γλυκεῖα. — Ὁ δὲ κόλαξ 169
 τῶν μὲν ἀληθινῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων
 εἰδὲν εἰδέναι προσποιεμένος, εἰδὲ γινώσκων,
 πρὸς δὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἐλλείμματᾶ δει-
 νὸς αἴξαι, καὶ μετὰ τόνου καθαίρατα καὶ σφο- 170
 δρότητος, ἀν σκευὸς ἀμελῶς ἰδὴ κείμενον, ἀν
 οἰκῆντα φαύλως, ἀν ὀλιγαρῆντα κερᾶς ἢ ἀμ-
 πεχόνης, ἢ κυνὸς τινος ἢ ἵππου μὴ κατ' ἀξίαν
 ἐπιμελούμενον γονέων δὲ ὀλιγαρία, καὶ παιδῶν 171
 ἀμελεία καὶ ἀτιμία γαμετῆς, καὶ πρὸς τὰς οἰκείας
 ὑπεροφία, καὶ χρημάτων ὀλεθρος, εἰδὲν ἐστὶ
 πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀφανὸς ἐν τῆτοις καὶ ἀτολμος,
 ὡσπερ ἀθλητὴν ἀλείπτῃς^k εἰὼν μεθύειν καὶ
 ἀκολα-

ClauaeHer-
 culis exca-
 uatae simi-
 lem.

Et calceitis
 tumentibus.

Inuadit lu-
 dicra pec-
 cata.

Vera negli-
 git.

k Vnctor h. e. lanista siue magister, qui quam seuera
 disciplina continuerint athletas hinc & ex EPICTETO

- ἀκολασαίνεν, εἶτα περὶ ληκύθου χαλεπὸς ἂν
 172 καὶ σλεγγίδος ἢ γραμματικὸς ἐπιπλήτην
 μὲν παιδί περὶ δέλτε καὶ γραφεῖς, σολοκί-
 ζοντος δὲ καὶ βαρβαρίζοντος, ἔδοκῶν ἀκρίβειν.
 173 Τοιοῦτος γὰρ ὁ κόλαξ οἷος ῥήτορες Φαῦλα καὶ
 καταγελαῖσθαι μὴδὲν εἰπεῖν πρὸς τὸν λόγον,
 ἀλλὰ περὶ τῆς Φωνῆς αἰτιάσθαι, καὶ χαλε-
 πῶς ἐγκαλεῖν ὅτι τὴν ἀρτηρίαν διασφείρει
 174 ψυχροποτῶν καὶ σύγγραμμα κελουστῆς
 ἄθλιον διελεῖν, αἰτιάσθαι τὸ χαρτίον ὡς
 δαπύ, καὶ τὸν γραφεῖα μιὰρὸν καὶ ὀλιγαρον
 175 ἀποκαλεῖν. Οὕτως δὲ καὶ Πτολεμαῖος Φιλο-
 μαθεῖν δοκῶντι, περὶ γλώττης καὶ σιχιδίης
 καὶ ἱστορίας μαχόμενοι, μέχρι μεσῶν νυκτῶν
 ἀπέτευνον¹. ὡμότητι δὲ χωριμένω καὶ ὕβρει,
 καὶ τυμπανίζοντος καὶ αὐλοῦντος^m, ἔδειξεν ἐν-
 176 ση τῶν τσοῦτων. Ὡσπερ ἔν ἐί τις ἀνδρῶν
 φύματα καὶ σύριγγας ἔχοντος, ἰατρικῶ
 σμιλίῳ τὰς τρίχας τέμνει καὶ τὰς ὄνυχας,
 ἕτως οἱ κόλακες τὴν παρρησίαν πρὸς τὰ μὴ
 λυπόμενα μέρη μὴδ' ἀλγύντα προσφέρουσιν.
 177 Ἐτι δὲ τούτων ἕτεροι πανουργότεροι, καὶ πρὸς
 ἡδονὴν χρώνται τῶν παρρησιάζεσθαι καὶ ψέγειν
 178 καθάπερ Ἀγίς ὁ Ἀργεῖος, Ἀλεξάνδρου γελω-
 τοποιῶντι μεγάλας δωρεὰς δόντος, ὑπὸ
 Φθόνου καὶ λύπης ἐξέπραγεν, ὅτι τῆς πολλῆς
 179 ἀποπίας. Ἐπιστρέψαντος δὲ τῆ βασιλείᾳ πρὸς
 αὐτὸν

Ptolemaeus
Auletes.

Reprehenso
adulatoria
Alexandri.

discere fas est eos, qui Panlinum illud, πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος ἐγ-
 κρατεῖται πάντα, rite intelligere voluerint.

1 Quid h̄ ἐντέτεινον.

m τελεῦτος editum adhuc vel τελεῦτος. Sed putabam
 ego intelligi Ptolemaeum Auletem τὸν ἀδελφὸν de quo f. 145.
 cuique τῶν τυμπάνων ἐγχαράξεις hoc ipso libello (p. 97. n.)
 tribuit. Possis tamen τελεῖν interpretari sumtus facere, nim.
 amodicos.

αὐτὸν ὀργῇ, καὶ δὴ, τί σὺ λέγεις; εἰπόντος,
ὁμολογῶ (Φησιν) ἀχθεῖσθαι καὶ ἀγανακτεῖν,
ἐρῶν ὑμᾶς τῆς ἐκ Διὸς γεγονότας ἀπαντας,
ὁμοίως κόλαξιν ἀνθρώποις καὶ καταγελάσει
χαίροντας. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς κέρκωψί τισι, 180
καὶ σειληνοῖς ὁ Διόνυσος ἐτέρπετο, καὶ παρά
σοι τέττες ἰδεῖν ἐσιν εὐδοκίμῶντας. Τιβερῆς 181
δὲ Καῖσαρος εἰς τὴν σύγκλητόν ποτε παρελ-
θόντος, εἰς τῶν κολάκων ἀνασᾶς ἔφη δεῖν ἐλευ-
θέρως ὄντας παρρησιάζεσθαι, καὶ μηδὲν ὑπο-
σέλλεσθαι, μηδ' ἀποσιωπᾶν τῶν συμφερόντων.
ἀνατείνας δὲ πάντας ἕτως, γενομένης αὐτῷ 182
σιωπῆς, καὶ τῷ Τιβερῆι προσέχοντος, Ἄκω-
σον (ἔφη) Καῖσαρ, ἄ σοι πάντες ἐγκαλεῖ-
μεν, ἔδειξέ δὲ τολμᾶ φανερώς λέγειν ἀμελεῖς 183
σεαυτῷ, καὶ προίεσαι τὸ σῶμα, καὶ κατα-
τρέχεις αἰεὶ φροντίσι καὶ πόνοις ὑπὲρ ἡμῶν,
ἕτε μεθ' ἡμέραν, ἕτε νυκτῶρ ἀναπαυόμενος.
Πολλὰ δὲ αὐτῷ τοιαῦτα συνείροντος, εἰπὲν 184
Φασὶ τὴν ῥήτορα Κάστιον ἢ Σευῆρον, Αὐτῇ
τέττον ἢ παρρησίαν τὸν ἀνδραπὸν ἀποκτενεῖ.
Καὶ ταυτὶ μὲν ἐλάττονα ἐσὶν ἐκείνα δὲ ἤδη 185
χαλεπὰ καὶ λυμανόμενα τῆς ἀνοήτης ὅταν
εἰς τὰ ἐναντία πάθη καὶ νοσήματα κατηγο-
ρῶσιν, ὡς περὶ Ἰμέριος ὁ κόλαξ τῶν πλοσίων 186
τινὰ ἀνελευθέρωτάτον καὶ Φιλαργυρώτατον
Ἀθήνησιν, ὡς ἄσωτον ἐλοιδόρει καὶ ἀμελῆ,
καὶ πεινήσοντα κακῶς μετὰ τῶν τέκνων ἢ 187
M τῆς

n Dignum apophthegma reliqua viri vita, quam bre-
viter complexus est TACITVS Ann 4, 21. sordidae origi-
nis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas inimi-
citas, ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur, effe-
cerat: atque illic eadem acutando, recentia veteraque odia
advertisit; bonisque exutus, interdicto igni atque aqua, saxo
Seriphio confensus.

Opposita vi-
tia repre-
bendunt. Ad.

- τῆς ἀσώτης αὐτῶν πάλιν καὶ πολυτελεῖς εἰς μικρολογίαὶν καὶ ρυτῶν ἀνεπίδωξιν, ὡς περ
- 188 Νέροντα Τίτος Πετρώνιος· ἡ τῆς ἀμῶς καὶ ἀγρίως προσφερομένης ἀρχοντίας ὑπηκόοις, ἀποδέδασθαι κελεύωσι τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν, καὶ
- 189 τὸν ἀκαίρον ἔλεον καὶ ἀσύμφορον. Ὁμοίως δὲ τῆτοις, καὶ ὁ τὸν εὐήθη καὶ βλάκην καὶ ἀβέλτερον, ὡς δεινὸν τινα καὶ πανἔργον Φυλάτιστα καὶ δεδιέναι προσποιούμενος· καὶ ὁ τῶν βασιλέων τε καὶ τῶν κακολογεῖν αἰεὶ καὶ φέγειν χαίροντος, ἂν ποτε προαχθεῖς ἐπαίνεσθαι τινὰ τῶν ἐνδόξων, καθ᾽ ἀπλοῦς, καὶ ἀντιλέγων ὡς νόσημα τῆτο ἔχοντος, Ἄνθρωπος ἐπαινεῖς μηδενὸς ἀξίως· τίς γὰρ ἕτος ἐστίν, ἢ τί λαμπρὸν ἢ πεποιήκειν, ἢ καὶ εἴρηκε; — Καθ᾽ ἄπερ τὸν ἀκραῖον ἄλλως βοηθῆσαι πρὸς τὸ κώνειον, ἂν ἐμμιξῶσι προσβάλλοντες αὐτῶν, κομιδῆ ποιῆσι τὴν τῆ Φαρμάκων δύναμιν ἀβοήθητον, ὅς ἑως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν
- 192 ὑπὸ θερμότητος· ἕτως τὴν παρρησίαν ἐπιστάμενοι μέγα βοήθημα πρὸς τὴν κολακείαν ἔσαν οἱ πονηροὶ, δι᾽ αὐτῆς κολακεύουσι τῆς παρρησίας. — Εἰς δὲ τίς εἶκος τρόπος εἶναι Φυλάκῃς, τὸ γινώσκειν καὶ μνημονεύειν αἰεὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ φιλόκαλον καὶ λογικὸν ἐχέσσης, τὸ δὲ ἄλογον καὶ φιλοφειδῆ καὶ παθητικὸν· ὁ μὲν φίλος αἰεὶ τῶν κρείττων ἐπάρσει σύμβουλος καὶ συνήγορος, ὡς περ ἰατρός τὸ ὑγιᾶνον αὐξῶν καὶ διαφυλάττων, ὁ δὲ κόλαξ τῶν παθητικῶν καὶ ἀλόγων παρακάθηται, καὶ τῆτο κῆρ καὶ γαργαλίζει, καὶ ἀναπέσει, καὶ ἀφίσησι τῆ λογισμῶν, μηχανάμενος
- 195 αὐτῶν πονηρὰς τινὰς ἡδονὰς. Ὡς περ ἐν τῶν

191
Cicutae venenum vitium.

193
Adulator infirmitati insidiatur.

τῶν σιτίων ἐσίν, ἃ μῆτε αἵματι προσϕύεται,
 μῆτε πνεύματι μῆτε νεύροις τινὰ τόνον ἢ μυε-
 λοις προστίθῃσιν, ἀλλὰ κοιλίαν ἐγείρει, καὶ
 σάρκα ποιεῖ σαθράν καὶ ὑπερλον, ἕτως ὅτῃ 196
 κόλακος λόγος ἔδεν τῷ σωφρονῆντι καὶ λογι-
 ζομένῳ προστίθῃσιν, ἀλλ' ἡδονὴν τινὰ τιθασ-
 σεύων ἔρωτος, ἢ θυμὸν ἐντείνων ἀνόητον, ἢ 197
 διερεθίζων φθόνον, ἢ φρονήματος ὄγκον ἐμ-
 ποιῶν ἐπαχθῆ καὶ κενόν, ἢ λύπη συνεπιθρη-
 νῶν, ἢ τὸ κακόηδες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἀπει-
 ζον, αἰεὶ τισι διαβολαῖς καὶ προαιδήσεσι
 δριμύ καὶ φοροδέες ποιῶν καὶ ὑποπλον, & δια-
 φεύζεται τὰς προσέχοντας. Αἰεὶ γὰρ ὑφορ- 198
 μῆι τιμι πάθει, καὶ τῆτο πιαίνει, καὶ πάρεσι
 βεβῶνος δικην ἐκάστοτε τοῖς ὑπέλοις καὶ φλε-
 γμαίνεσι τῆς ψυχῆς ἐπιγιγνώμενος. Ὀργίζῃ;
 κόλασον ἐπιθυμῆς; ἄνησαι φοβῆ; φύγα-
 μεν ὑπονοεῖς; πίσεισον. — Ταῦτα μὲν ἐν 199
 ἱκανὰ περὶ τῆτων, ἐπὶ δὲ τὰς χρείας καὶ τὰς
 ὑπεργίας ἴωμεν ἡδὴ καὶ γὰρ ἐν ταύταις
 πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν
 ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς, ἀοκνος
 δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπρο-
 φάσιτος. Ὁ γὰρ τῆ φίλος τρόπος, ὡσπερ 200
 ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος, ἀπλῆς ἐστὶ κατ' εὐρι-
 πίδην καὶ ἀφελῆς καὶ ἀπλαστος· ὁ δὲ τῆ κό-
 λακος, ὄντως νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖ-
 ται σοφῶν, καὶ πολλῶν νῆ Δία καὶ περιτῶν.
 Ὡσπερ ἐν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν, ὁ μὲν φίλος, 201
 ἐστὶν ὅτε μῆτε εἰπῶν μῆτε ἀκῆσας μηδὲν, ἀλλὰ
 προσβλέψας καὶ μειδιάσας, τὸ εὐμενές καὶ
 τὸ οἰκίειον ἐνδοθεν διδῆς ταῖς ὀφθεῖσι καὶ δεξά-
 μενος, παρῆλθεν, ὁ δὲ κόλαξ τρέχει, κατα- 202
 δικάκει, *sus.*

- διώκει, δεξιῶτα πόρρωθεν, ἂν προσαγορευθῆ
 πρότερον ὀφθαίς ἀπολογεῖται μετὰ μαρτύρων
 203 καὶ ὄρκων πολλάκις ἕτως ἐν ταῖς πράξεσι
 πολλά παραλείπσιν οἱ φίλοι τῶν μικρῶν, ἔκ
 ἔξακριβέντες, ἔδὲ πολυπραγμονῶντες ἕδεν,
 ἔδὲ ἑαυτὰς εἰς πᾶσαν ὑπεργίαν ἐμβάλλοντες
 204 ἀλλ' ἐπεισὸς ἐνταῦθα συνεχῆς, καὶ ἐνδελεχῆς,
 καὶ ἀτρυτος, ἔ διδὸς ἐτέρῳ τόπον ἔδὲ χῶραν
 διακονίας, ἀλλὰ βεβλόμενος κελεύεσθαι, καὶ
 μὴ κελευθῆ, δακνόμενος, μᾶλλον δὲ ὅλις
 205 ἐξαθυμῶν καὶ ποτνιαόμενος. Ἐστὶ μὲν ἔν καὶ
 ταῦτα δηλώματα τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἔκ ἀλη-
 θινῆς Φιλίας ἔδὲ σώφρονος, ἀλλ' ἑταιρέτης
 καὶ περιπλεομένης ἐτοιμότερον τῶν δεομέ-
 νων. Οὐ μὲν ἀλλὰ δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγ-
 206 γελίαις σκοπεῖν τὴν διαφορὰν· εὐ γὰρ εἰρηται
 καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν, φίλος μὲν ἐκείνην εἶναι τὴν
 ἐπαγγελίαν,

*Am. religio-
se promittit,*

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον
 ἐστὶ.

- 207 κόλακος δὲ ταύτην, Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· καὶ
Essise Ad. γὰρ οἱ κωμικοὶ τοιαῦτας εἰσάγουσιν, Εἰ μὲ Νικο-
 μαχε πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, ἂν μὴ
 ποιήσω πέπενα P μασίγων ὅλον, ἂν μὴ ποιή-
 σω σπογγίᾳς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον.
 208 — ὁ μὲν κόλαξ ἀπλῆστερος ἔκ οἵεται δεῖν ἔδ'
*In confilio
dando quid
differant:* ἀξιοὶ σύμβουλος εἶναι πραγμάτων, ἀλλ'
 ὑπερ-

ο 11. §, 195. Venere digna humanitas ad Iunonem,

Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγεν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ,

vbi τετελεσμένον facultatem simul norat, vt v. c. Latinorum
 inuictus pro eo, qui vinci non potest; τετελεσμένον, quod
 fieri potest &c.

p Vt illud TERENCEIANVM, caput mihi tuber
 fecit. Est autem ex Comoedia deperdita.

ὑπεργός καὶ διάκονος· ὁ δὲ πανεργότερος, ἔστι
 μὲν ἂ ἐν τῷ συνδιαπορεῖν, καὶ τὰς ὀφρῦς συνεχεῖν,
 καὶ συνδιανεῦν τῷ προσώπῳ, λέγει δὲ ἔδεν· ἀν 209
 δ' ἐκεῖνος εἶπη τὸ Φαινόμενον, Ὡς Ἡράκλεις ἐΦθης
 με (Φησὶ) μικρὸν εἰπῶν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸ τῆτο
 λέγειν ἔμελλον· ὡς γὰρ οἱ μαθηματικοὶ τὰς 210
 ἐπιφανείας καὶ τὰς γραμμὰς λέγουσι μῆτε
 κάμπησθαι, μῆτε διατείνεσθαι, μῆτε κινεῖσθαι
 καθ' ἑαυτὰς, νοητὰς καὶ ἀσωμάτους ἕσας, συγ-
 κάμπησθαι δὲ καὶ συνδιατείνεσθαι καὶ συμμε-
 δίσασθαι τοῖς σώμασιν, ἃν πέρατά εἰσὶν ἕτω 211
 τὸν κόλακα Φωράσεις αἰεὶ συνεπιφάσκειν, καὶ
 συνεπιφαινόμενον, καὶ συναποθανόμενον, καὶ συνερ-
 γιζόμενον ὥστε παντελῶς ἔνγε τῆτοις εὐΦωρα-
 τωτάτην εἶναι τὴν διαφορὰν. Ἐτι δὲ μᾶλλον ἐν 212
 τῷ τρόπῳ τῆς ὑπεργίας. ἡ μὲν γὰρ παρὰ τῆ
 Φίλε χάρις, ὡς περ ζῶον ἐν βιάθει τὰς κυρια-
 τάτας ἔχει δυνάμεις, ἐπιδεικνυκὸν δὲ καὶ πανη-
 γυρικὸν ἔδεν ἔπεσιν, ἀλλὰ πολλάκις ὡς περ ἰα-
 τρὸς λαθῶν ἐθεράπευτε, καὶ φίλος ὠφέλησεν
 ἐντυχῶν, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοῶντος ἐπιμε-
 ληθεῖς. Τοῖδτος Ἀρκεσίλαος, περὶ τε τὰ ἄλλα, 213
 καὶ νοσῆντος Ἀπελλῆ τῆ Χίε τὴν πενίαν κατα-
 μαθῶν, ἐπανῆλθεν μὲν αὐθις ἔχων εἴκοσι
 δραχμὰς, καὶ καθίσας πλησίον, ἐνταῦθα 214
 μὲν, εἶπεν, ἔδεν, ἢ τὰ Ἐμπεδοκλέους σοιχηῖα
 ταυτὶ ἰ,

Πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθέρος ἠπιον
 ὕψος
 ἀλλ' ἔδὲ κατάνειται σὺ δεξιῶς· ἅμα δὲ δια- 215
 κινῶν

M 3

q Int. σύμβολος est & consiliarius, quantum ad dubita-
 tiones, ad vultus & superciliorum distortiones &c.

r Verfus ipsius haud dubie EMPEDOCLEIS, qui
 hexametro carmine physica sua scripsit.

- κινῶν τὸ προσηφέλιον αὐτῶ, λαθῶν ὑπέβαλε τὸ κερμάτιον ὡς ἐν ἡ διακονῆσα πρεσβύτις εὔρε, καὶ θαυμάσασα τῷ Ἀπελλῆ προσήγγειλε, γελῶσας ἐκεῖνος, Ἀρκεσίλας
- 216 (εἶπε) τὸ κλέμμα. Καὶ μὴν εἰκότα γε τέκνα φύεται γονεῦσιν ἐν Φιλοσοφία. Λακύνδης γὰρ ὁ Ἀρκεσίλας γνώριμος, ἀπειταγγελίας φεύγοντι δίκην Κηφισοκράτει μετὰ τῶν
- 217 ἄλλων φίλων παρεῖσθαι τῶ δὲ κατηγορεῖ τὸν δακτύλιον αἰτήσαντος, ὁ μὲν ἡσυχῆ παρακαθῆκεν· αἰσθόμενος δὲ ὁ Λακύνδης ἐπέβη τῷ
- 218 ποδί, καὶ ἐπέκρυψεν· (ἦν δὲ ὁ ἔλεγχος ἐν ἐκείνῳ) μετὰ δὲ τὴν ἀπόφευξιν τῶ Κηφισοκράτης δεξιμμένος τῶ δικαστῆς, εἰς τις, ὡς ἔοικεν, ἑωρακῶς τὸ γενόμενον, ἐκέλευσε Λακύνδῃ χάριν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσασθαι,
- 219 τῶ Λακύνδῃ πρὸς μηδένα φράσαντος. Οὕτως αἰμαὶ καὶ τῶ θεοῦ ενεργεταῖν τὰ πολλὰ λανθάνοντας, αὐτῶ τῶ χαρίζεσθαι καὶ εὖ ποιῆν
- 220 φύσιν ἔχοντας ἠδεῖσθαι τὸ δὲ τῶ κόλακος ἐσθλον ἔδεν ἔχει δίκασον, ἔδ' ἀληθινόν, ἔδ' ἀπλῆν, ἔδ' ἐλευθέριον, ἀλλ' ἰδρωτά, καὶ διαδρομῆν, καὶ κραυγῆν, καὶ συντασῶν προσώπῃ, ποιῶσαν ἐμφασιν καὶ δόκησιν ἐπιπόνῃ
- 221 χρεῖας καὶ κατεσπυσμένης ὡσπερ ζωγράφημα περίεργον ἀναιδέσι Φαρμάκοις, καὶ κεκλασμέναις σολίσιν, καὶ ῥυτίσιν, καὶ γωνίαις,
- 222 ἐναργείας Φαντασίαν ἐπαγόμενον. Ἔστι δὲ καὶ διηγόμενος ἐπαχθῆς ὡς ἐπραξε πλάνας τινὰς ὑπὲρ αὐτῶ καὶ Φροντίδας, εἶτα ἀπεχθείας πρὸς ἐτέρους, εἶτα πρᾶγμα μυσία καὶ πάθη μεγάλα διεξῶν, ὡς εἰπεῖν, ὅτι ἄξια ταῦτα

S Lacydis.

Quin ipseus Dei.

Contra Ad omnia refert ad speciem.

Et praedicat sua officia.

τα ἐκεῖνων. Πᾶσα μὲν γὰρ ὀνειδιζομένη χάρις, 223
ἐπαχθῆς καὶ ἀχαρὶς καὶ ἐκ ἀνεκτῆ τῶς
δὲ τῶν κολάκων ἐκ ὑπερον, ἀλλὰ πραττομέ-
νως, ἐνεσιν εὐθύς τὸ ἐπονείδισον καὶ οὐσωπῆν.

Ὁ δὲ Φίλος, κὰν εἰπεῖν δεῆσθαι τὸ πρᾶγμα, 224

μετρίως ἀπήγγειλε, περὶ αὐτῶ δὲ εἶπεν ἔδεν *Am. exte-
nuat benefi-
cium.*

ὃ δὴ καὶ Λακεδαιμόνιοι Σμυρναίους δεομένοις 225

σίτον πέμφαντες, ὡς ἐθαύμαζον ἐκείνοι τὴν
χάριν, ἔδεν ἔφασαν μέγα· μίαν γὰρ ἡμέραν
ψηφισάμενοι τὸ ἄριστον ἀΦελεῖν εαυτῶν καὶ
τῶν ὑποζυγίων, ταῦτα ἤθροισαμεν. Οὐ γὰρ 226

μόνον ἐλευθέρως ἢ τοιαύτη χάρις, ἀλλὰ καὶ
τοῖς λαμβάνουσιν ἡδίων, ὅτι τὴς ὠφελῆντας
ἔμεγάλα βλάβησθαι νομίζουσιν. — Ὡσπερ 227

Λακεδαιμόνιοι μάχῃ κρατηθέντες ὑπ' Ἀντι-
πάτρου, καὶ ποιόμενοι διαλύσεις, ἤξιον ὅ,τι
βλέταται ζημιῶδες, αἰσχρὸν δὲ μηδὲν ἐπιτάτ-
τειν αὐτοῖς ἕτως ὁ Φίλος καὶ τοῖστος, ἀν 228

μὲν τις ἢ δαπάνην ἢ κίνδυνον ἢ πόνον ἔχουσα
χρεία καταλαμβάνη, πρῶτος ἀξιώων καλεῖ-
σθαι, καὶ μετέχειν ἀπροφασίως καὶ προθύ-
μως, ὅπερ δὲ πρόσθεν αἰσχύνη, μόνον εἶν καὶ
Φεῖσθαι παρατρέμενος. Ἀλλ' ἦγε κολακεία, 229

τέναντίον, ἐν μὲν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνά-
δεσιν ὑπεργίαις ἀπαγορεύει· κὰν διακείρω-
μενος κρέσθης " σαφρὸν ἐκ τινος προφάσεως
ὑπηχεῖ καὶ ἀγενές· ἐν δὲ ταῖς αἰσχροῖς καὶ 230

M 4 ΤΑΚΕΙ-

*ita laborare mea causa: Vel etiam contra, ut lubeat dice-
re: non tanti erant beneficia, ut propterea exorberetur molestia
audiendi magniloquam exprobrationem.*

τ. im. καὶ ὁ. Pruriebatur manus rescribere ἔδεν καὶ.

*u. Metaphora a vasis figulinis, quae sono exploran-
tur; sonat enim, ut est apud PERSIVM, vitium per-
cussa, & maligne Respondet, viridi non colla fidelia lino.
Pulsâ igitur, o iuuenis, dignoscere cantis, Quid solidum crepet.
Frequens apud optimos quoque ratio loquendi.*

ταπεινάς καὶ ἀδόξους διακονίας, ἀπόχρησται,
παίτησον· ἔδδεν ἠγείται θεῶν, ἔδδ ὕβρισκόν.

231 Ὁραῖς τὸν Πίθηκον; ἔ δύναται τὴν οἰκίαν Φυ-
λάττειν ὡς ὁ κύων, ἔδδ βασιλεύει ὡς ὁ ἵππος,

232 ἔδδ ἀρῆν τὴν γῆν ὡς οἱ βόες· ὕβριν ἐν φέρει, καὶ
βωμολοχίαν, καὶ παιδιᾶς ἀνεχεται, γέλωτος

233 ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν· ἔτω δὴ καὶ ὁ κό-
λαξ, ἔ συνειπεῖν, ἔ συνειστενευκεῖν, ἔ συνα-
γωνισαοθαι δυνάμενος, πόνετε καὶ σπυδῆς
ἀπάτης ἀπολειπόμενος, ἐν ταῖς ὑπὸ μάλης x

234 πράξεσιν ἀπροφάσιτος ἐστὶ καὶ πίσος. — Ταυτὸ
Ad. amoli-
sur amicum. ποιεῖ ὁ κόλαξ τῷ ζωγραφῆσαντι τὰς ἀλεξερύ-
νας ἀθλίως· ἐκεῖνος τε γὰρ ἐκέλευσε τὸν
παῖδα τὰς ἀληθινὰς ἀλεκτρύνας ἀποσοβεῖν

235 ἀπατάτω τῷ πίνακος· ἔτος δὲ τὰς ἀληθινὰς
ἀποσοβεῖ φίλος, καὶ ἐκ εἰᾶ πλησιάζει· ἀν-
δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲν ὑποσάινει, καὶ
περιέπει καὶ τέθηπεν ὡς ἀμείνονας, λάθρα
δ' ὕφητι τινὰς καὶ ὑποσπείρει διαβολὰς·

236 καὶ μὴ παντελῶς εὐθύς ἐξεργάσθηαι, τὸ τῷ
Medii vox
calumniare
audatiter. Μηδία Φυλάττει μεμνημένος· ἦν δὲ ὁ Μηδῖος τῷ
περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορᾶ τῶν κολάκων οἶον

237 ἐξάρχος, καὶ σοφιστῆς κορυφαῖος ἐπὶ τὰς ἀρί-
στης y συντεταγμένος· ἐκέλευεν ἐν θαρρῆν-
τας ἀπλεοθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, δι-
δάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύσει τὸ ἔλκος ὁ δε-
δηγμένος, ἢ ἐλὴ μένει τῆς διαβολῆς. Ταύ-
ταις μὲν τοῖς ταῖς ἐλοῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραι-
νοῖς καὶ καρκινώματι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος,
ἀπώλεσε καὶ Καλλιόπην καὶ Παρμενίωνα καὶ
Φιλώ-

239
Alexan. M.
ab aduato-
ribus cor-
rumpis. τῶν ταῖς ἐλοῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραι-
νοῖς καὶ καρκινώματι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος,
ἀπώλεσε καὶ Καλλιόπην καὶ Παρμενίωνα καὶ
Φιλώ-

x Passim ita LYCIANVS de his quae turpitudinis
causa occultantur.

y Quasi in acie constitutus ad optimorum quorumque
famam & salutem oppugnandam.

- φιλάταν. ἄγνωσι δὲ καὶ Βαγώεις καὶ Ἀγ- 240
 σίαις καὶ Δημητρίοις ἀφειδῶς ἐνέδωκεν ἑαυτὸν
 ὑποσκελίζεσθαι, προσκυνημένοι ἢ κατασολιζο-
 μενον καὶ ἀναπλαττόμενον ὑπ' αὐτῶν ὡσπερ
 ἄγαλμα βαρβαρικόν. Οὕτως μεγάλην ἔχει τὸ 241
 πρὸς χάριν δύναμιν, ἢ μεγίστην, ὡς εἴκειν, ἐν τοῖς
 μεγίστοις εἶναι δοκῶσι. Τὸ γὰρ οἶδαι τὰ κάλ- 242
 λιστα^z μετὰ τῆ βδέλεσθαι, πίσυν ἅμα τῷ
 κόλακίῳ θράσος δίδωσι τῶν μὲν γὰρ τόπων 243
 τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεσθαι
 τοῖς ἐπιβηλεύσοι· τὸ δ' ἐν ψυχῇ νῦν ἐκχέσθαι
 δι' εὐτυχίαν ἢ δι' εὐφύιαν ὕψος καὶ φρόνημα,
 τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βάσιμόν
 ἐστίν. Ὅθεν ἀρχόμενοί τε τῆ λόγῃ παρεκελευ- 244
 σάμεθα, καὶ νῦν παρακελευόμεθα, τὸ Φί-
 λαιτον ἐκκόπῃν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν αὐτῆ
 γὰρ ἡμᾶς προκολακίζεσθαι, μαλακωτέρας
 ποιεῖ τοῖς θυραίοις κόλαξιν, ὡς ἐτόιμας ὄησας.
 Ἄν δὲ πειθόμενοι τῷ Θεῷ, καὶ τὸ Γνώθι σαυ- 245
 τὸν, (ὡς ἕκαστον* τῆ παντὸς ἀξίον ἐστίν) μα-
 θόντες, ἅμα ἢ Φύσιν ἢ τροφὴν καὶ παιδευσιν
 ἑαυτῶν ἀναθεωρῶμεν, ἐλλειμματὰ μνῆρα τῆ 246
 καλῆ, ἢ πολὺ τὸ Φαύλων ἢ εἰκῆ συμμεμιγμέ-
 νον ἔχουσιν ἐν πράξεσιν, ἐν λόγοις, ἐν πάθεσιν,
 ἢ πάνυ ῥαδίως ἐμπεριπατεῖν τοῖς κόλαξιν
 ἑαυτὸς παρέξομεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἀπι- 247
 σεῖν ἔφη τοῖς Θεοῖς αὐτὸν ἀναγορεύεσθαι ἐν τῷ
 καθέθειν μάλιστα καὶ ἀφροδισιάζειν †, ὡς
 ἀγενέ-

M 5

^z Viri principes cum cupiant esse in se optime quaeque, facile credunt, rem ita se habere, atque hoc ipso opportuni sunt adulatorum insidiis.

* Int. μνησθῆναι. Est enim sensus parentheticeos, ut sane vniquemque discere summo opere interest.

† Adde etiam sanguinem & morbos ex vulneribus.

Summa
 quaeque a-
 dulationi
 opportuna.

Adversus
 adulationem
 philautia exuenda.

Cognitioni
 sui studen-
 dum.

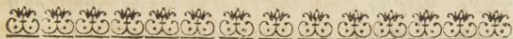
- 248 ἀγενέστερος περὶ ταῦτα καὶ παθητικώτερος αὐτῷ
 γινόμενος ἡμεῖς δὲ πολλὰ πολλαχῆ τῶν ἰδίων
 αἰσχροῦ, καὶ λυπηρὰ, καὶ ἀτελῆ, καὶ ἡμαρ-
 τημένα καθορῶντες αἰεὶ, Φαράτωμεν ἑαυτοὺς
 ἐκ ἐπαινεύοντος Φίλου καὶ κατευλογέοντος δεομέ-
 νους, ἀλλ' ἐλέγχοντος, καὶ παρρησιαζομένου,
 καὶ ψέγοντος ἡμᾶς ἰδίᾳ κακῶς πράττοντας.
- 249 Ὀλίγοι μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν εἰσιν οἱ παρρησιά-
 ζεσθαι μᾶλλον ἢ χαρίζεσθαι τοῖς Φίλοις πολ-
 μῶντες· ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις αὐτοῖς ἔραδίως ἀν-
 εὔροις ἐπισταμένους τῆτο ποιεῖν, ἀλλ' οἰομένους,
 ἀν' λοιδορῶσι καὶ ψέγῳσι, παρρησίᾳ χρῆσθαι.
- 250 Καὶ τοὶ καθάπερ ἄλλῳ τινὶ Φαρμακῷ, καὶ
 τῷ παρρησιάζεσθαι μὴ τυχόντι καμῶ, τὸ
 λυπεῖν ἀχρήστως καὶ ταρατῖν περιεσι, καὶ
 ποιεῖν τροπον τινὰ μετ' ἀλγηδόνος, ὃ ποιεῖ
- 251 μεθ' ἡδονῆς τὸ κολακεύειν. Βλάπτονται γὰρ
 ἐκ ἐπαινεμένοι μόνον ἀκαίρως, ἀλλὰ καὶ ψε-
 γόμενοι, καὶ τῆτο μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλή-
 πους καὶ πλαγίους παραδίδωσιν, ἀπὸ τῶν
 σφόδρα προσαντῶν καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ
 τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολι-
- 252 θαινομένης. Διὸ δεῖ τὴν παρρησίαν ἡθεὶ κε-
 κράσθαι, καὶ λόγον ἔχειν, ἀφαιρῆντα τὸ
 ἄγαν καὶ τὸ ἄκρατον αὐτῆς ὥσπερ Φωτὸς,
 ἵνα μὴ ταρατῖόμενοι, μηδ' ἀλγῦντες ὑπὸ τῶν
 ἅπαντα μεμφομένων, καὶ πᾶσιν ἐγκαλέσθων,
 καταφύγῳσιν εἰς τὴν τῆ κόλακος σκιάν, καὶ
 πρὸς τὸ μὴ λυπεῖν ἀποσρέφοντα. Πᾶσαν
 μὲν γὰρ, ὡ φιλόπαπτε, κακίαν Φευκτέον
 ἐστὶ δι' ἀρετῆς, ἔχει δὲ τῆς ἐναντίας κακίας,
 ὥσπερ ἐνιοὶ δοκῶσιν, αἰσχυντηλίαν μὲν ἀνα-
 χυντία Φεύγειν, ἀγροικίαν δὲ βωμολοχίᾳ·
 δει-

Amicus re-
 prehenfor
 quaerendus.

Qua in re
 cautione
 opus est.

Stulti dum
 vitant vi-
 tia &c.

δειλιάς δὲ καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι 255
 τὸν τρόπον, ἀν' ἐγγίσα φαίνονται λαμυρίας
 καὶ θρασυτήτος. ἐνιοὶ δὲ καὶ δεισιδαιμονίας 256
 ἀθεότητα, καὶ πανουργίαν ἀβελγησίας ἀπο-
 λόγημα ποιῶντα, καθάπερ ζύλον τὸ ἦθος
 ἐκ καμπῆς εἰς τὲναντίον, ἀπειρία τῆς κατορ-
 θῆν, διασπρέφοντες Αἰγίμνη δὲ κολακείας 257
 ἀρησικ, ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, καὶ κομι-
 δῆ τινος ἀμύσθη καὶ ἀτεχνῶς πρὸς εὐνοίαν ὀμι-
 λίας, ἀηδία καὶ χαλεπότητι Φεύγειν τὸ
 ἀγενὲς ἐν Φιλία καὶ ταπεινόν. κ. τ. λ.

XIII

E SEXTO EMPIRICO

Pyrrhon. hypotypof. L. III, c. 24.

Diuerſi gentium mores & instituta praesertim
 circa religionem. *

Tὸ ἀνθρώπειον γεύσασθαι σαρκῶν παρ' *Anthropo-*
 ἡμῶν μὲν ἀθεσμον, παρ' ὀλοις δὲ βαρ' *phagia.*
 βάρους ἔθνεσιν ἀδιάφορόν ἐστι καὶ τί δει τῆς 2
 βαρβάρους λέγειν ὅπως καὶ ὁ τυθεὺς τὸν ἐγκέ-
 φαλον τῆς πολέμιος^a λέγεται φαγεῖν; καὶ οἱ 3
 ἀπὸ τῆς σοῦς ἐκ ἀτοκον εἶναι φασι τὸ σάρκας
 τινὰ ἐσθίειν ἄλλων τε ἀνθρώπων καὶ ἐαυτῶ.
 Τό,

* SEXTVS quidem hanc diuersitatem ea causa refert, ut ostendat, haec talia non a natura esse, sed ab institutis hominum. Sed pessime vititur hoc argumento ad euertendam religionem naturalem & ius naturae: cum in eo tamen sanior pars consentiat, esse naturam superiorem, autorem omnium & custodem &c. Conf. 7, 73 sqq.

^a Melanippi, a quo vulneratus f. erit. Hinc DO-
 SIADAE ἀνδροβρῶς & LYCOPHRONI κρητοβρῶς vocatur.

- 4 Τό, τε ἀνθρωπείῳ μαινέειν αἵματι βαμὸν θεῶν,
Anthropo- παρ' ἡμῖν μὲν τοῖς πολλοῖς ἀθεσμον^a Λάκωνες
sbyfia. 5 δὲ ἐπὶ τῷ βαμῷ τῆς Ὀρθασίας^b Ἀρτέμιδος
 6 μασιζόνται πικρῶς, ὑπὲρ τῆς πολλῆν ἐπὶ τῷ
 6 βαμῷ τῆς θεῶν γενέσθαι ῥύσιν. Ἀλλὰ καὶ τῷ
 Κρόνῳ θυξῶσιν ἀνθρώπων τινες, καθάπερ καὶ
 Σκύθαι τῇ Ἀρτέμιδι^c τὴς ξένης ἡμεῖς δὲ
 χραίνεσθαι τὰ ἱερά δοκῶμεν ἀνθρώπε Φόνω.
 7 — Τὴς πατέρας ὑπὸ τῶν παίδων ἐπιμελείας
Parentum ἀξιόσθαι κελευεῖ παρ' ἡμῖν νόμος· οἱ Σκύθαι
reuerentia. 8 δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ετηγενομένους ἀποσφάτ-
 8 τισι καὶ τί θάυμασόν, εἶγε ὁ μὲν Κρόνος τῇ
 9 ἀρπῆ τὰ οὐδοῖα ἐξέτεμε τῷ πατρός· ὁ δὲ Ζεὺς
 9 τὸν Κρόνον κατεβάρβαρασεν; ἢ δὲ Ἀθηνᾶ μετὰ
 Ἡρας καὶ Ποσειδῶνος τὸν πατέρα δεσμύειν
 ἐπεχείρησεν; ἀλλὰ καὶ τὴς ἑαυτῆ παῖδας ὁ
 10 Κρόνος ἀναρρεῖν ἐκρινεν; καὶ ὁ Σόλων Ἀθηναίοις
Patria po- τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον ἔθετο, καθ' ἕν
restas. 10 Φονεύειν ἐκάστω τὸν ἑαυτῆ παῖδα ἐπέτρεψε
 11 παρ' ἡμῖν δὲ τὸ, τὴς παῖδας Φονεύειν, ἀπαγο-
 11 ρεύσθιν νόμοι. Οἷτε Ῥωμαίων νομοθέται, τὴς
 12 παῖδας ὑποχειρίδας, καὶ δὲ ἄλλας τῶν πατέρων
 12 κελεύσθιν εἶναι καὶ τῆς ἐστίας τῶν παίδων μὴ
 κυριεύειν τὴς παῖδας, ἀλλὰ τὴς πατέρας, εἰς
 ἀν ἐλευθερίας οἱ παῖδες τύχῳσι, κατὰ τὴς
 ἀργυρωνήτης· παρ' ἑτέροις δὲ ὡς τυραννικῶν
 13 τῆτο ἐκβεβλήται. Νόμος δὲ ἐστὶ τὴς ἀνδρο-
Caedium Φόνος κολάζεσθαι· οἱ μονομάχοι δὲ Φονεύοντες,
impunitas. 14 πολλάκις καὶ τιμῆς τυγχάνουσιν. Ἀλλὰ καὶ
 14 τὸ τύπτειν ἐλευθέρους οἱ νόμοι κωλύσθιν· οἱ
 ἀθληταὶ δὲ τύπτοντες ἐλευθέρους ἀνδρας,
 πολλὰ

b Alias Ὀρθίας utrumque recte.

c τῇ ἐν ταύροις, Dianae Tauricae.

πολλάκις καὶ ἀναιρῶντες, τιμῶν καὶ σεφάνων
 ἀξίζονται. Νόμος τε παρ' ἡμῖν κελεύει μιά 15
 συνοικεῖν ἕκαστον Ὀρακῶν δὲ καὶ Γαιτῶν Polygamia.
 (Λιβύων δὲ ἔθνος τῆτο) πολλάκις ἕκαστος συνοικεῖ.
 Τό, τε λησεύειν, παρ' ἡμῖν μὲν παράνομον 16
 καὶ ἀδικόν ἐστι, παρά δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων Latrocinia.
 ἔκ ἀτόπων. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ εὐκλεῆς τῆτο 17
 οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τῆς ἐν λησειᾷ
 τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν. Καὶ 18
 ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, μετὰ τὸ Φιλοφρονησάσθαι τῆς περὶ τον Τηλέμαχον, φησὶ
 πρὸς αὐτῆς, ^d

ἢ μαφιδίως ἀλάλοθε
 οἳ τε ληισῆρες;

καὶ τοι εἰ ἀτόπον ἦν τὸ λησεύειν, ἔκ ἀν' ἔτως 19
 αὐτῆς Φιλοφρονησάμενος, διὰ τὸ ὑποπτεῖν
 μὴ ἄρα τοιῶσί τινες εἴεν. Ἀλλὰ καὶ κλέπτειν 20
 μὲν παρ' ἡμῖν μὲν ἀδικόν καὶ παράνομόν ἐστιν Furta licita
 οἱ δὲ καὶ κλεπτίστατον εἶναι θεὸν λέγοντες τὸν
 Ἑρμῆν, ἔκ ἀδικόν τῆτο νομίζεσθαι ποιεῖσι πῶς
 γὰρ ἂν θεὸς εἴη κακός; Φασὶ δὲ τινες ὅτι καὶ 21
 οἱ Λάκωνες τῆς κλέψαντας ἐκόλαζον, ἔκ διὰ τὸ
 κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι. Ἀλλὰ 22
 καὶ ὁ δειλὸς καὶ ὁ ῥήσασπις ἀνὴρ, κολάζεται Clypeum
 παρὰ πολλοῖς νόμοις διὸ καὶ ἠτὴν ἀσπίδα amictere
 τῷ παιδί ἐπὶ πόλεμον ἐξιώνῃ διδῶσα Λάκωνα, surpe.
 Σὺ, ἔφη, τέκνον, ἢ ταύτην ^e ἢ ἐπὶ ταύτην.
 Ἀρχίλοχος δὲ, ὡσπερ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ 23
 τῷ τὴν ἀσπίδα ῥήσας Φυγεῖν, ἐν ταῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτῆς φησιν,

Ἄσπί-

d Od. γ. 72. De latrociniiis in gentes gentium honestis olim est peculiaris ius. Thomasti dissertatio.

e Breuius P L V T. apophth. ἢ τῶν, ἢ ἐπὶ τῆς.

24 Ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ
 θάμνω
 Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἔκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῃ τέλος f. [ἀσπίς
 ἐκείνη

Ἐρρέτω ἔξαυθις κτήσομαι ἔ καίω.]

- 25 Αἱ δὲ Ἀμάζονες καὶ ἐχώλευον τὰ ἄρρενα τῶν
 Amazones. περὶ αὐτὰς γεννωμένων, ὑπὲρ τῶ μηδὲν ἀνδρείον
 αὐτὰ ποιῆσαι δύνασθαι· περὶ πόλεμον δὲ ἔχον
 αὐτὰς, τῶ ἐναντίῃ παρ' ἡμῖν καλῶς ἔχειν νε-
 26 νομισμένῃ. Καὶ ἡ μήτηρ δὲ τῶν θεῶν προσίε-
 ται τῆς θηλυρίας ἔκ ἀν' ἔτω κρίνασα ἡ
 θεός, εἶγε φύσει φαῦλον ἦν τὸ μὴ ἀνδρείον
 27 εἶναι· ἔτω καὶ τὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδί-
 κων, καὶ τῶ κατὰ τὴν ἀνδρείαν καλῶ, πολ-
 28 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει. Καὶ τὰ περὶ εὐσεβείας
 Dissensio circa Deos. δὲ καὶ θεῶν πεπλήρωτα πολλῆς διαφωρίας.
 Θεὸς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασι εἶναι τινὲς δὲ,
 ἔκ εἶναι ὡσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 καὶ Θεόθωρον, καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθηναῖον.
 29 Καὶ τῶν εἶναι θεὸς ἀποφνηαμένων, οἱ μὲν τῆς
 πατρὸς νομίζουσι θεὸς, οἱ δὲ τῆς ἐν ταῖς δογμα-
 30 τικαῖς αἰρέσεσιν ἀναπλαττομένης ὡς Ἀρι-
 στοτέλης μὲν ἀσώματον εἶπεν τὸν θεὸν εἶναι,
 καὶ πέρας τῶ ἔρανθ'· Στωϊκοὶ δὲ πνεῦμα,
 διήκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν ἅ· Ἐπίκωρος
 δὲ ἀνθρωπόμορφον. Ζενοφάνης δὲ, σφῶραν
 31 ἀπαθῆ. Καὶ οἱ μὲν προνοεῖν τῶν κατ' ἡμᾶς, οἱ
 δὲ

f Quae vncinis inclusi, ea ex PLVTARCHO ad-
 dere lubuit.

g Absurdi sunt qui aduersus omnipraesentiam Dei
 item concursum ad actiones naturales ita disputant, vt cla-
 ment indignum esse Deo, etiam ad res stionesque turpes
 & abominabiles, (haec sunt τὰ εἰδεχθῆ) praesentiam vel
 operam suam commodare.

δὲ μὴ προνοεῖν τὸ γὰρ μακάριον καὶ ἄφθαρ-
 τον, ὃ Ἐπικερός Φησι, μήτε αὐτὸ πράγματι
 ἔχειν μήτε ἐτέροις παρέχειν. Ὅθεν καὶ τῶν 32
 κατὰ τὸν βίον, οἱ μὲν ἕνα Φασὶν εἶναι θεόν,
 οἱ δὲ πολλὰς καὶ διαφορὰς ταῖς μορφαῖς, ὡς
 καὶ εἰς τὰς τῶν Αἰγυπτίων ὑπολήψεις ἐκπίπτειν,
 κυνοπροσώπας, καὶ ἱερακομόρφους, καὶ βόας
 καὶ προκοδείλας, καὶ τί γὰρ ἔχει; νομίζον-
 των τὴς θεῶς. Ὅθεν καὶ τὰ περὶ θυσιῶν, 33
 καὶ τῆς περὶ τὴς θεῶς θρησκείας ὅλας πολ-
 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει ἃ γὰρ ἐν τισιν ἱεροῖς ὅσια, *Circa en-*
 ταῦτα ἐν ἐτέροις ἀνόσια καὶ τοι εἰ φύσει τὸ 34
 ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον ἦν, ἔκ ἀν τῆτο ἐνομιόθη
 οἶον γὰρ Σαράπιδι χοῖρον ἔκ ἀν φύσειε τις, 35
 Ἡρακλεῖ δὲ καὶ Ἀσκληπιῷ θυσι. Πρόβαλον
 Ἰσιδί θυεῖν ἄθεσμον. τῇ μητρὶ μέντοι λεγο-
 μένη τῶν θεῶν, καὶ θεοῖς ἄλλοις καλλιερεῖται.
 τῷ Κρόνῳ θυσιαν ἀνθρώπων, ὃ τοῖς πλείστοις 36
 ἀσεβες εἶναι νομίζεται. Αἴλαρον ἐν Ἀλεξαν-
 δρεία τῷ Ὠρεῷ θυσι, καὶ Θέτιδι σίλφην ἢ
 ὃ παρ' ἡμῶν ἔκ ἀν ποιήσειε τις. Ἴππον τῷ 37
 Ποσειδῶνι καλλιερῶσιν Ἀπόλλωνι δὲ, ἐξουρέ-
 τως τῷ Διδυμαίῳ, τὸ ζῶον ἀπεχθές. Αἴγας
 Ἀρτέμιδι θυεῖν εὐσεβες, ἀλλ' ἔκ Ἀσκληπιῷ.
 Καὶ ἄλλα δὲ τῆτοις ὅμοια παμπλήθη λέγειν 38
 ἔχων, ἐῷ τῆς συντομίας παρασοχαζόμενος
 εἰ μὲν τοι τὴν ὄσιον φύσει θυμα καὶ ἀνόσιον,
 παρὰ πᾶσιν ἀν ὁμοίως ἐνομίζετο. Παραπλή- 39
 σια δὲ τῆτοις ἐσὶν εὐρεῖν καὶ τὰ ἐν τῇ κατὰ *Circa vi-*
 τὴν διαίταν τῶν ἀνθρώπων θρησκεία περὶ τὴς *ctum.*
 θεῶς. Ἰδαίως μὲν γὰρ ἡ ἱερεὺς Αἰγυπτίος 40
 θάϊλον

h Tenuis sane hostia, & vnde non multum nidoris ad
 hiantem Therida peruenire videatur. Qui σίλφην teropere
 voluit, refutatur a magno FABRICIO.

- θάττον ἢ ἀποθάνοι, ἢ χοιρεῖον φαγεῖν. Λίβους
 δὲ προβατεῖς γεύσασθαι κρέας, τῶν ἀθεσμο-
 41 τάτων εἶναι δοκεῖ. Σύρων δὲ τινες, περισεράς,
 ἄλλοι δὲ, ἱερείωνⁱ. Ἰχθύς τε ἐν τισὶ μὲν ἱεροῖς
 42 θέμις ἐπίσειν, ἐν ἄλλοις δὲ ἀσεβές. Αἰγυπτίῳ
 δὲ τῶν σοφῶν εἶναι νομιζομένων, οἱ μὲν κεφα-
 λὴν ζῶν φαγεῖν, ἀνίερον εἶναι νομίζουσιν· οἱ
 δὲ, ὠμοπλάτην· οἱ δὲ, πόδα· οἱ δὲ, ἄλλο
 43 τι. Κρόμμυον δὲ ἔκ ἂν τις προσενέγκαιτο
 τῶν καθιερωμένων τῶν κατὰ Πηλεσιον Κασίω
 Δίῃ· ὡς περὶ ἐδὲ ἱερεὺς τῆς κατὰ Λιβύην Ἀφρο-
 44 δίτης, σκορόδον γεύσασθαι ἂν. Ἀπέχοντα δὲ
 ἐν μὲν ἱεροῖς, μίνθης, ἐν οἷς δὲ, ὑδύσμη, ἐν
 οἷς δὲ, σελίνον· ἐν οἷς δὲ θάττον ἢ τὰς κεφα-
 λὰς φαγεῖν φασι τῶν πατέρων^k· ἢ κυάμους
 45 ἀλλὰ παρ' ἑτέροις ταῦτα ἀδιαφόρα. Κυνεῖον
 δὲ γεύσασθαι, δοκῶμεν ἡμεῖς ἀνίερον εἶναι·
 Θρακῶν δὲ ἐν οἷς κυνοφαγεῖν ἰσορᾶντα. Ἰσως
 46 δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσι τῆτο ἦν σύνηθες. Διόπερ
 καὶ Διοκλῆς ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσκληπιάδα
 ὀρωμῆνος, τισὶ τῶν παχόντων σκυλάκεια
 47 δίδασθαι κελεύει κρέα. Τινες δὲ καὶ ἀνθρώπων
 σάρκας, ὡς ἔφην, ἀδιαφόρως ἐπίσειν· ὅπερ
 ἀνίερον παρ' ἡμῖν εἶναι νενομισθαι καὶ τοι εἴγε
 ἦν φύσει τὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἀθέσμων,
 48 παρὰ πᾶσιν ἂν ὁμοίως ἐνομίζετο. Παραπλή-
 σια δὲ ἐστὶ λέγειν καὶ περὶ τῆς εἰς τὰς κατοικο-
 μένης ὁσιότητος· οἱ μὲν γὰρ ὀλοκλήρως πε-
 ριστείλαντες τὰς ἀποθανόντας, γῆ καλύπτου-
 σιν,

Circa se-
pulturam.

i Apud hos igitur omnia sacrificia holocausta, h. e. tota cremantur: an respicit Christianos εἰδωλόθωτα αὐεφαντες?

k Celebres versus ORPHEO tributi,
 Δειλοὶ πάνδοιλοι, κυάμων ὑπο χεῖρας ἔχουθε,
 Ἴεῖν τοὶ κυάμους τρώγειν, κεφαλὰς τε τοκῶν.

σιν, ἀσέβες εἶναι νομίζουσις ἡλίω δεινυῖεν αὐτῆς.
 Αἰγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες, ταριχεύουσι
 αὐτῆς, καὶ σὺν ἑαυτοῖς ὑπὲρ γῆς ἔχουσι. 49

Αἰθίοπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι, εἰς τὰς λίμνας ἐμ-
 βάλλουσι αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησομέ- 50
 νας. Ἰρκανοὶ δὲ κυοῖν αὐτῆς ἐκτίθενται βοράν᾽

ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψί. Τρωγλοδύτας δὲ φασι
 ἐπὶ τινα γεώλοφον ἄγειν τὸν ἀποθανόντα
 εἰτα δεσμεύσαντας αὐτῆ τὴν κεφαλὴν πρὸς
 τῆς πόδας, λίθοις βάλλειν μετὰ γέλωτος εἶθ'
 ὅταν χρώσῃ αὐτὸν τοῖς βυλλομένοις, ἀπαλ-
 λάσσεσθαι. Τινὲς δὲ βάρβαροι τῆς μὲν ὑπὲρ 51

ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας θύσαντες ἐοδίσσι τῆς
 δὲ ἐν νεότητι ἀποθανόντας γῆ κρύπτουσιν. ἔνιοι 52
 δὲ καιροῖς τῆς τετελευτηκότας ἂν οἱ μὲν ἀνα-

λαβούσιν αὐτῶν τὰ ὀστέα, κηδεύουσι, οἱ δὲ
 ἀφροντίτως καταλείπουσι ἐξέριμμένα. Πέρσας 53
 δὲ φασι ἀνασκοποῦν τῆς ἀποθανόντας, καὶ

ἄλλοι δὲ ὅσον πένθος ἐπὶ τοῖς τελευτήσαντι
 ὑπομένουσι, ὀρώμεν. Καὶ τὸν θάνατον δὲ αὐτὸν 54
 οἱ μὲν δεινὸν καὶ φευκτὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ ἔ-

τοιζοῦσι ὅ γ' ἐν Εὐριπίδῃς Φησί,
 τίς δ' αἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
 τὸ κατθανεῖν δὲ, ζῆν κάτω¹ νομίζεσθαι;

Καὶ ὁ Ἐπίκουρος δὲ Φησι, ὁ θάνατος ἔδεν πρὸς 55
 ἡμᾶς τὸ γὰρ διαλυθὲν, ἀναιωθεῖται τὸ δὲ

ἀναιωθεῖται ἔδεν πρὸς ἡμᾶς. Φασὶ δὲ καὶ ὧς, 56
 εἴπερ συνεσηγάμεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὅ
 δὲ θάνατος διάλυσίς ἐστι ψυχῆς καὶ σώματος;

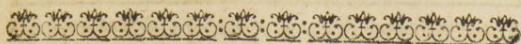
N ὅτε

Mors be-
 numne an-
 malum.

1 Id est apud inferos siue manes, vbi quasi noua
 vita, & scena noua. Mirum non fuerit hodie quosdam
 ita loqui, postquam magna vis νεκρῶν διαλύων aetatem
 nostram inuasit.

- ὅτε μὲν ἡμεῖς ἐσμεν, ἔκ ἐσιν ὁ Θάνατος· (ὡς
 γὰρ διαλυόμεθα) ὅτε δὲ ὁ Θάνατός ἐσιν, ἔκ
 57 ἐσμεν ἡμεῖς· τῷ γὰρ μηκέτι τὴν σύστασιν εἶναι
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος, εἰδὲ ἡμεῖς ἐσμέν·
 58 Ὁ δὲ Ηράκλειτός φησιν, ὅτι καὶ τὸ ζῆν, καὶ
 τὸ ἀποθανεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν ἡμᾶς ἐσι καὶ ἐν
 τῷ τεθνήσκειν ὅτε μὲν γὰρ ἡμεῖς ζῶμεν, τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν τεθνήσκειν, καὶ ἐν ἡμῖν τετάφθαι
 ὅτε δὲ ἡμεῖς ἀποθνήσκωμεν, τὰς ψυχὰς ἀνα-
 59 βιβῆν καὶ ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ βέλτιον εἶναι τὸ
 ἀποθανεῖν τῆς ζῆν ἡμᾶς ὑπολαμβάνουσιν ὁ
 γῆν Εὐριπίδης φησίν,
 60 Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον παιχμένους
 Τὸν Φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
 Τὸν δ' αὖ θανόντα, καὶ κακῶν πεπαυμένον,
 Χαίρουσας, εὐφημῶσιν, ἐκπέμπειν δόμων.
 61 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως, καὶ ταῦτα
 εἴρηται·
 Ἀρχὴν μὲν μὴ Φύνα ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 Μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡλίου.
 Φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας αἰδαο περῆσται
 Καὶ κείσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφροσσάμενον.
 62 Καὶ τὰ περὶ Κλέοβιν δὲ καὶ Βίτωνα ἴσμεν, ἃ
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀργείας ἱε-
 ρείας λόγῳ ^m ἰσορῶντα δὲ καὶ Θρακῶν ἐνιοὶ
 63 περιμαθεσθέντες, τὸν γεννηθέντα θρηνεῖν· εἰδὲ
 ὁ Θάνατος ἐν τῶν φύσει δεινῶν εἶναι νομίζοιτο
 ἀν' ὡς περ εἰδὲ τὸ ζῆν τῶν φύσει καλῶν· εἰδὲ
 τῶν προειρημένων τί ἐσι φύσει τοῖον ἢ τοῖον
 νομισὰ δὲ πάντα, καὶ πρὸς τι.

m Vid. supra l. 38. sq.

XIV.

EX LVCIANI Encomio Demosthenis.

Ο Αρχίας, εἴτις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ,
 τες Φυγάδας ^a ἐτέτακτο συλλαμβάνειν,
 ἐπέσαλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς
 Καλαυρίας πείσαι μᾶλλον ἢ βιάσασθαι πρὸς
 τὸν Ἀντίπατρον ἤκειν. Καὶ δὴ καὶ μετῴρος ὁ **2**
 Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὴν
 Δημοσθένην αἰεὶ προσδοκᾶν ὡς ἐν ἠκαθεν ἀπὸ
 τῆς Καλαυρίας ἠκούσα τὸν Ἀρχίαν, εὐθύς ὡς
 εἶχεν ἐκέλευσεν εἰσω καλεῖν· ἐπεὶ δ' εἰσηλθεὺς **3**
 (ἔφη) χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε. **ΑΝΤΙΠ.** τί δ' ἔ
 μέλλω χαῖρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; **ΑΡΧΙΑΣ.**
 ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὕδριαν γὰρ κομίζω τῶν
 Δημοσθένους λειψάνων. **ΑΝΤ.** Ἀπ' ἐλπίδος **4**
 γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Αρχία· τί γὰρ τῶν ὄσων
 καὶ τῆς ὕδριος ^b Δημοσθένην ἐκ ἐχόντι; **ΑΡΧ.**
 Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτῆ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς εἶαν
 κατεχειν ἀδύνατον. * **ΑΝΤ.** τί δ' ἔ ζῶντα **5**
 κατελήφατε; **ΑΡΧ.** Κατελήφαμεν. **ΑΝΤ.**
 Κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τέθνηκεν; **ΑΡΧ.** Οὐκ, ἀλλ'
 ὅπερ ἦν, ἐν Καλαυρία· **ΑΝΤ.** Τάχα τῆς ὑμε-
N 2 **τέρας**

a Qui Macedonum opes veriti Athenis profugerant, cum illa resp. iugum accepisset.

b Intell. ὄφελος. Quo mihi ossa &c.

* Hic folio, (h. e. verbis circiter 70 editionis purae, v. g. Haguenensis) quod cum alio permutatum intempestive, hic autem infartum fuerat, praetermissio, pergimus p. 700. edit. GRAEV. Emendator Anglus hic inserit, quae nos ponimus f. 23, & ita ex coniectura supplet, **ΑΝΤ** δ' | χρυσὸν ἐκ] βοιωτίας, ἃδ' ἔνθα τι παρ' ἐμὸν λαβόντες ἐπέσατ' αὐτόν; **ΑΡΧ.** Ἐπτόν ἂν τὸ βυζαντινὸν τεῖχος ἰλαμμε μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ. Iudicet qui potest, quo loco verba stent melius. Ego miror, caetera vidisse, qui hoc non viderit.

XIV. B

- τέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ἔθεραπεύοντων τὸν ἄνθρωπον. APX. Ἀλλ' ἔδ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ANT. Τί Φῆς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες ἔκ ἐχέτε; APX. Οὐ γὰρ ἐκέλευς τὴν γε πρώτην μὴ βιάζεσθαι; καὶ τοι πλέον † ἂν ἔδε βιασαμένους ἔδεν ἦν
- 7 καὶ γὰρ ἐν ἐμελλήσαμεν^c. ANT. Οὐκ εὖ γε ὑμεῖς ἔδε μελλήταρες^c ἴσως ἐν ἐκ τῆς ὑμέτερας τέθνηκε βίας. APX. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν ἔκ ἀπεκλείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθεσθιν ἀναγκάζον ἦν. Σοὶ δ' ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο, πάντως ἔδεν^d ἂν
- 8 αὐτὸν, ἢ ἀπέκλεινας. ANT. Εὐφῆμαι, ὦ Ἀρχία, δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκένα μὴδ' ὅσις ὁ Δημοσθένης, μῆτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὐρεῖν, καὶ τέττες ζῆεῖν τῆς κακῶς ἀπολωλότας, ἡμεροῦον^e τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθῶνιον^e Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην^e
- 9 τῶν ραγδαίων ρευμάτων ἔδεν διαφέρουσας, ἀνθρώπους ταπεινὰς, ἀφορμῆ προσκαίρων θορυβῶν ἐπιπολασάντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξανασάντας, εἶτα πῆξάντας ἔκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλῶν πνευμάτων^e καὶ τὸν ἄπιστον^e Ἰπερίδην,^f τὸν ἀφίλον δημοκόλακα, τὸν ἔδεν αἰχρὸν

† Nihil profuisset nobis ut f. 7, τί τὸ πλέον, nostri, was baettest du davon?

^c Intell. βιάζεσθαι, iam parabamus vim.

^d Ita etiam Latine, nihil aliud quam ipsum interfecisses. Vid. CRONOV. ad LIV. 31, 24.

^e Demagogi Athenienses ab Antipatro capti & interfecti.

^f Sustulimus καὶ importunum: de Hyperide enim pergit, qui Demosthenem, tanquam pecunia corruptum civitate pepulit, cuius tamen mox Athenienses poenituit.

αἰχρὸν νομίσαντα κολακία τῷ πλήθει συκο-
 Φανήσασα Δημοσθένην, ἐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα
 παραχεῖν διάκονον, ἐφ' οἷς αὐτὰ μετενόησαν,
 οἷς ἐχαρίζετο. Μετ' ἔ ποτὺ γένῃ τῆς συκο-
 Φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιά-
 δην^s αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι.
 Τῷ δὲ^h ἐκ ἔμελεν, ἐδ' ἐπησχύνετο κατὰ τῶν
 ποτε Φιλιάτων τῇ γλώττῃ χράμενος, ἣν ἐχρῆν
 δῆπε τῆς ἀγνωμοσύνης ἰκλεμεῖν. ΑΡΧ. 11
 τί δ' ἐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἐχθιστος ὁ Δημοσθένης;
 ΑΝΤ. ἐχ' ὅτω μέλει τρόπε, πίσεως, Φίλον
 πᾶν ἄδολον καὶ βέβαιον ἦθος ἠγαμένω. Τὰ 12
 γάρ τοι καλὰ καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ
 τὸ τῆς ἀρετῆς πανταχῶς τίμιον· ἐδὲ κακίων 13
 ἐγὼ Ξέρξε^k, τῶ Βῆλι καὶ Σπέρχην, τὰς
 Λακεδαιμονίους Φαυμάσας, καὶ κλεινοῖς
 παρὸν, ἀφέντος. Ἀλλ' εἰ δὴ τίνα πάντων, καὶ 14
 Δημοσθένην, αὐτός τε δις Ἀθήνησιν, εἰ καὶ
 μὴ κατὰ πολλὴν ἀσολήν, συγγενόμενος, καὶ
 παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυθάνομενος, εἶπε τῶν
 ποληευμάτων αὐτῶν εἶχον Φαυμάσας, ἐχ^s
 ὡς ἀν νομίσειέ τις, τῆς τῶν λόγων δεινότητος.
 Εἰ καὶ μηδὲν μὲν ὁ Πύθων^l πρὸς αὐτὸν, οἷ 15
 N 3 δ'

g Alcibiadem enim metuebant sui: Demosthenem
 amabant; ipse apud PLVT. *fin.* beatum se praedicat, ὡς
 βέλτιον Ἀλκιβιάδα κατιόντα πεπεισμένους γὰρ αὐτὸν, ἢ βεβιωμέ-
 νους ὑπ' αὐτῷ δέχεσθαι τὸς πολίτας.

h Hyperidi intellige, ad hunc enim pertinent quae
 sequuntur.

i Intell. ἕνεκα, vt alias. Aut excisa illi lingua est,
 quod in *Dem.* tradit PLVT. aut eam ipse sibi praemordit,
 ne conscios prouderet, quod idem PLVT ARCH. refert in
Hyperide.

k HEROD 7, 134 sqq. Vbi tamen non Σπέρχης,
 sed Σπερδῆς vocatur Bulis ille locus. Dediticii missi erant,
 vt ab iis legatorum violatorum poenas repetaret Xerxes; sed
 illis pepercit.

l Pytho Byzantius Philippi regis orator, de quo mox.

- δ' Ἀθηνοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν τῷ
 τῆτε κράτῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίας,
 καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνε-
 χείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ συνακτικῷ γε καὶ
 17 κρητικῷ. Μελενοῶμεν γέν, ὅτε τῆς Ἑλλήνας
 Ἀθήνας συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξουσας Ἀθη-
 ναίαις, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγ-
 γέλμασι πεπιστευκότας, εἶτα Δημοσθένει, καὶ
 18 τοῖς Δημοσθένεος ἐλέγχοις περιπεσούσας. Ἀλλ'
 ἡμῶν ^m ἀπρόσιτος ἡ δύναμις αὐτῷ τῆ λόγῳ.
 Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δυσίεραν ἔταίτην, ἐν χώρῳ
 19 τιθεῖς ὄργανα. Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερη-
 γάμην τῆτε Φρονήματος, καὶ τῆς συνέσεως,
 ἀκλιῆ τὴν ψυχὴν ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις Φυ-
 λάτῳσι τρικυμίας τῆς τύχης ⁿ, καὶ πρὸς
 20 μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδούσα. Καὶ Φίλιππον δὲ
 τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τ' ἀνδρὸς ἠπιστά-
 μεν. Οὗτος μὲν γε, δημογορίας ἐξαγγελ-
 θεΐσθης Ἀθήνηθεν ποιεῖ, καθαρτομένης τῆ
 21 Φιλίππε, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτικῆς,
 καὶ τι καὶ σκωπτικῶν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπει-
 πόντος, ὦ Παρμενίων, ἔφη, δικαίως ὁ Δημο-
 22 σθένεος παρρησίας τυγχάνειν. Μόνος γέ τοι
 τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημογωγῶν, ἔδαμῃ
 ταῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπτα τῶν ἐμῶν
 ἀναλωμάτων ^o καὶ τοι μάλλον ἠβελόμην, ἢ
 γραμματεῦσιν τριηρίταις ἐμαυτὸν πεπιστευκόμα.

Νῦν

^m Iungendum ἡμῶν voci ἀπρόσιτος, post αὐτῆν autem intelligendum ἔν.

ⁿ Quin animo fractum fuisse hoc exilio Demosthenem, PLUTARCHVS autor est, similemque adeo hac etiam parte Ciceroni.

^o Notum Philippi apophthegma de arce, quam exponari posse negabant interrogantis, εἰ χαλεπὸν ἔστιν εἶναι, ὡς μὴδὲ ἔστιν προσελθεῖν χρυσίον κομίζοντα;

Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογεγραπῆαι χρυ- 23
 σίον, ξύλα, πόρες, θρέμμασι, γῆν* [Ἐση-
 θίας ἢ ἕτερόν τι] παύ' ἐμᾶ λαβόντες. Ἡμεῖς
 δὲ θάττον ἂν τὸ Βυζαντιανὸν^p τεῖχος ἔλοιμεν
 μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρησίω. Ἐγὼ δὲ, 24
 ὦ Παρμενίων, ἔφη^q εἰ μὲν τις Ἀθηναῖος ἂν
 ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς παλίδος προσιμᾶ,
 τῆτ' ἀργύριον μὲν προείμῃ ἂν, Φιλίαν δ' ἔκ
 ἂν. Εἰ δὲ τις ὑπὲρ τῆς παλίδος ἐμὲ μισεῖ, 25
 τῆτ' προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ
 τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ^r θαυμαζῶ
 δὲ τῆς ἀρεῆς, καὶ μακαρίζωγε τῆ κήματος
 τὴν πόλιν. Καὶ τὰς μὲν ἐξω τῆς χρείας γε- 26
 νόμενος ἴδις ἂν προσάπολεσαιμὶ τὸν δὲ βε-
 λοίμην ἂν ἐνηυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον
 μάλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον καὶ τριβαλλῶν,
 καὶ πᾶν τὸ μισοφορικόν^s τῆς τῶν ὀπλων εἰας 27
 τὴν τῆ λόγῃ κειθῶ καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμυρι-
 δες ἄδαμῃ τιθεῖς δεύτερον. Πρὸς Παρμενιῶνα
 μὲν ταῦτα. Τοῖσδε δὲ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ 28
 λόγῃς ἐποιήσατο. Τῶν γὰρ μετὰ Διοπέ-
 θης^t Ἀθήνηθεν ἀπεσαλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον
 διὰ φρονίδος^u ὁ δ' εὐ μάλα γελάσας ἔφη^v 29

N 4 συ

* Iam redimus, vnde supra f. 5. discesseramus ad p. 697. GRAEV. vbi satis quidem apparet iis, qui in his non caecutiunt, continuari sermonem Philippi de Demosthenis ἀδιαφορία, sed an pro verbis, quae nunc leguntur, οὐ βιωτίας ἀδ' ἔνδατι, recte coniecerimus, βουτίας ἢ ἕτερόν τι, penes acutiores arbitrium esto. Nobis quidem non satis facimus. Multo minus autem Anglus, de quo ad f. 5. pt.

p A qua vrbe capienda a Demosthene depulsus fuerat Philippus. Vid. pro Coro. p. 487. μαχέλην τῆς Ἐλλάδος dixit apud ATHENAEVM Stratoniceus, quod scilicet, vt homo, prehendi ea possit. V. CAS. ad 3, 10 p. 384.

q Dicere perrexit Philippus.

r Pro quo scripta oratio DEMOSTH. de Oberfonnesō, ex qua ille in Philippi ditionem excurrerat.

- σὺ δ' Ἀθηκὸν ἐραλήγον ἢ ἐραλιώτην δέδοικας
 ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ πειραμεύς, καὶ τὰ
 30 νεώρια, λῆρος ἐμοῦς καὶ Φλίναφοῦ· τί δ' ἂν
 ἄνθρωποι πράττειεν διονυσιαζῶντες, ἐν κρεαυο-
 31 μίαις καταζῶντες καὶ χοροῖς; Εἰ δὲ μὴ Δημο-
 δένης εἰς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾶον ἂν εἶχα-
 μεν τὴν πόλιν, ἢ ὀθηκαίως καὶ Θετταλῆς, ἀπα-
 τῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ἀνέμενοι.
 32 Νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς και-
 ροῖς ἐφέσθηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπα-
 κολαθεῖ, καὶ ταῖς ἐραλήγημασιν ἀντιπαραλάτ-
 33 τεταί. Λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἔ τεχνάζοντες,
 ἔκ ἐπιχειρεῖντες, ἔ βηλευόμενοι καὶ καθάπαξ
 κάλυμα τι καὶ πρόβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι,
 34 μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. Τὸ γέ τοι κατ'
 αὐτὰν, ἔκ Ἀμφιπολιν εἴλομεν, ἔκ Ὀλυθον,
 ἔ Φωκαίως^s καὶ Πύλον* ἔχομεν, ἔκτι χερῶν
 νήσῃ καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλησποῦλον κεντραίηκα-
 35 μεν. Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἀκούσας, οἷον ἐκ μαν-
 δραγόρα καθεύδοσας τὰς αὐτῆς πολίτας,
 ὡσπερ τομῆ^t τι καὶ καύσει τῆς ῥαθυμίας
 τῆ παρήρησῃα χρώμενος, ὀλίγον τῆ πρὸς ἡδο-
 36 νην φρονήσας. Μεταλίθησι δὲ τῶν χρημάτων
 τὰς πόρας ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τα στρατό-
 πεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυικὸν νόμοις τριη-
 ραρχικοῖς^u ὑπὸ τῆς ἀταξίας μόνον ἔ τελέως
 διεφθαρ-

^s Alii sunt Φωκαίως, Phocaeenses.

* Forte πύλας legendum, ut iam visum est WOLFIO; Pyllis enim siue Thermopyllis captis Phocenses delevit Philippus.

^t Visit igitur quasi & secuit lethargicos ciues suos Demosthenes, ut excitaret &c.

^u Nimirum legem tulit Demosthenes, ut pro suis facultatibus conferrent ad naues aedificandas sustentandasque, diὰ inde Trierarchae: onusque illud in ditiores transulit, quod ante ipsum subterfugerant. Vid. Or. pro Coro. §. 30 & 31.

διεφθαρμένον. Ἐγείρει δ' ἐξριμμένον ἤδη χρόνος 37
 πρὸς τὴν δραχμὴν^x καὶ τὸ τριώβολον τὸ τῆς
 πόλεως ἀξίωμα, πάλαι τῆς κατακελιμμέ-
 νης εἰς τὴς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸν ζῆλον
 τῶν Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖνι, κατειργασμέ-
 νων^y συνισησι δ' ἐπὶ^y συμμαχίας καὶ συντά- 38
 ξεις Ἑλληνικὰς. Τῆτον δ' λαθεῖν ἐσι, δ' Φε-
 ναίται, δ' πρίασται δ' δ' μάλλον, ἢ τὸν Ἀρι-
 στίδην ἐκείνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπείρασ-
 τῆτον ἐν, ᾧ Ἀντίπαρρε, χρεὶ δεδιένας μάλλον, 39
 ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποσόλεις. Ὁ 40
 γὰρ Ἀθηναῖοις τοῖς πάλαι Θεμισοκλῆς καὶ
 Περικλῆς ἐγένετο, τῆτοις νῦν ὁ Δημοσθένης,
 ἐΦάμιλλος Θεμισοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Πε- 41
 ρικλεῖ δὲ τὸ Φρόνημα. Ἐκλήσατο γὰρ αὐτοῖς
 ἀκείναι Εὐβοίαν, Μέγαρον, τὰ περὶ τὸν Ἑλλά-
 σπονδον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς^z γε, ἐφη,
 ποιῆσιν Ἀθηναῖοι, Χάρησα μὲν, καὶ Διοπί-
 θην, καὶ Πρόξενον καὶ τοις τινὰς ἀποδει-
 κνύσας στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἶτω κατέ- 42
 χοντες ἐπὶ τῆ βήμας. Ὡς εἰ τῆτον τὸν ἀν-
 δραπὸν ὅπλων ἀπέφηναν, καὶ νεῶν, καὶ στρα-
 τοπέδων, καὶ κειρῶν καὶ χρημάτων κυριον,
 οἰκῶ μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἀν καλέσησέ μοι
 τὸν λόγον ὅς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀν- 43
 ταγωνιζόμενος ἡμῖν, πάλιαχῶ συμπεριβρέχει,
 καταλαμβάνει, πόρως εὐρίσκει, δύναμιν
 N 5 συλλέ-

^x Drachma erat τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium rhetori
 solum, quoties vel in priuata causa vel in publica adesset.
 Triobolum autem τὸ δίκαιον id est mercis iudicis. Vid. SPANH.
 ad ARISTOPH. *Plus*. v. 329.

^y Intell. τῆτοις, significat enim *insuper, praeterea*. So-
 lennem hanc elliptin ARRIANO esse, ab haec aetate non
 multum remoto, obseruauit Cl. SCHOETTG.

^z Iron. bonum enim id erat Philippo, infaustum
 Atheniensibus.

- συλλέγει ^{a*}, ἐπιμήκεις σόλως ἀποτέμπει,
 44 συντάξει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται. Τοιαῦτα
 καὶ τότε καὶ πολλὰς πρὸς με Φίλιππος περὶ
 τ' ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τῶν παρὰ τῆς τύχης χρη-
 45 σῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημο-
 46 αῦτ' καὶ καταράττειν τὰ βελεύματα. Περὶ
 μὲν γὰρ Χαίρωνείας, εἰδὲ μετὰ τὴν νίκην
 ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀνδρα-
 47 πος ἡμᾶς κινδύνα καταέστησε. Καὶ ^b γὰρ εἰ
 παρ' ἐλπίδα, καὶ κακία στρατηγῶν καὶ στρα-
 48 τιωτῶν αἰταξία, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς
 τύχης, τῇ πολλὰ πολλὰς ἡμῖν συνειργα-
 48 σμένη, κεκρατήκαμεν ἀλλ' ἐπὶ μιᾷσγε ταύ-
 τῃς ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς
 ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πό-
 49 λεις εἰς ἓν συναγαγαὶν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλη-
 νικὴν δυνάμιν ἀφροίστας, Ἀθηναίους ἅμα, καὶ
 Θηβαίους, Βοιωτὰς τε τῆς ἄλλης, καὶ Κοριν-
 θίους, Εὐβοίους τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ
 κράτιστα τῆς Ἑλλάδος, διακινδυνεύειν κατα-
 ναγκάστας, καὶ μήδ' εἶτω με τῆς Ἀττικῆς
 50 ἐπιτρέψας παρελθεῖν. Τοιοῦτοί τινες ἦσαν
 αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι καὶ
 πρόσγε τῆς λέγουσας, ὡς μέγαν ἔχει τὸν
 Ἀθη-

^{a*} Ita apte hic omnia conueniunt, misere antea dif-
 tracta [a pagina enim 700 GRAEV. pr. transfusus statim
 ad 702 med.] vt non arbitrer quemquam futurum, cui
 non rite videatur administrata a nobis LVCIANI luxati
 curatio.

^b Recepimus coniecturam WOLFII. Vulgarum
 μὴ γὰρ εἰ aut plane non conuenit, aut ellipsin indicat satis
 illam quidem difficilem, vt nimirum intelligatur apudis,
 καταφρονήτους διὰ τὸ γοε ὁ ἀνὴρ ἐστιν, aut similis.

Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, ἐμοὶ Δημοσθένος, εἶπεν, ἀνταγωνιστῆς, Ἀθηναῖοι δὲ, 51
 Δημοσθένην ἔκ ἐχούλης, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ 52
 Θετταλοί. Καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς 53
 πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ρητόρων εἴ τι-
 νας ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀναποσέλλοι, τῇ
 πρεσβείᾳ ῥᾶστα ἢ κεκρατηκῶς τῷ Δημοσθέ- 54
 νος δ' ἐπισάντος, μάλιστα, εἶπεν ἂν, ἐπρεσβεύσα-
 μεν, ἔ γάρ ἐσι κατὰ τῶν Δημοσθένος λόγων 55
 εἰργάζομαι τρόποσι ταῦτα ὁ Φίλιππος. Καὶ 56
 μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούλης ἔκ
 ἐλάβομεν τοιοῦτον ἄνδρα πρὸς Διὸς Ἀρχία, τί
 ποτε νομίζεις, βῆν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἵκομεν, ἢ
 πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβεβλον περὶ τῶν Ἑλληνι-
 κῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης, 55
 ἐποιήμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ'
 ἀρχᾶς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολι-
 τευμάτων ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει, μάρ-
 τυρί πρὸς γῆν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς 56
 ἡμᾶσγε ἄγων ἔδεν ἐπαύετο, τοσάτων ὄντων
 αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότεων, μηδένα ἔτω
 πρόποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως,
 καὶ τῆς περὶ τὴν ἀσκήσιν ἐγκρατείας, καὶ
 Βά-

e Quem utrumque populum nullo negotio a se viduum indicat Philippus.

d De concillis Graecorum agit, quorum rationem aperit etiam NEPOS Epamin. c. 6.

e Editi si λάβομεν τοιοῦτον ἄνδρα, quae cum iis quae sequuntur, satis illa quidem cohaerere nobis videntur. Sed cum ita non viderem, quid sibi vellent verba, καὶ μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούλης, & vellem tamen omnino intelligi, quae hic proponerem; putavi, fraudi mihi non debere esse, si leui mutatione facta, quam integritati & sinceritati huius auctoris nihil obesse volo, ita locum interpretarer, Et sane deteriori conditione sumus non capio tali viro. C. ERNESTI con. ἔλαττον ἔχοντα εἰ λάβομεν, Si superatum Demosthenem cepissemus.

f Pro Genitiuis consequentiae Darii, vt alius.

- 57 Βάρης, καὶ τάχως, καὶ παρρησίας, καὶ καρτερίας. Ἴμεῖς δὲ ἔφη, διανοοῖσθε ὡς ὑπερ
 Εὐβύλης^β καὶ Φρυωνος^β καὶ φιλοκράτης^β
 καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τῆτον ἀναπειθεῖν, ἀν-
 θρωπον, καὶ τὴν πατρίαν ἐσίαν εἰς Ἀθη-
 ναίους, ἰδία τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσία τῇ
 58 πόλει κατηναλωκότα; διαμαρτάνοντες δὲ φο-
 βήτειν οἴεσθε, πάλαι βεβηλευμένον τὴν ψυ-
 χὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύ-
 χαις; καὶ καθάρσιμον τῶν πραττομένων
 ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε; ὁδ' ἔδδ' τὸν Ἀθηναίων
 59 δῆμον ὑποσέλλεσθαι. λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ
 μὲν τῆς πατρίδος εὐνοία πολιτευόμενος, αὐτῷ
 δὲ τὴν πολιτείαν γυμνάσιον φιλοσοφίας προ-
 60 θέμενος; τὰ^h τοιαῦτα, ὦ ἄρχια, ὑπερε-
 πεθύμεν αὐτῷ συγγενόμενος, τὴν τε γνώμην,
 ἣν ἔχει περὶ τῶν παρόντων ἀκῆσαι λεγοντος
 61 καὶ τῶν αἰεὶ παραπεπληκότων ἡμῖν κολάκων,
 εἰ ἐδέομην, ἀποσᾶς, ἀπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέ-
 ρας γνώμης ἀκῆσαι λόγος, καὶ φιλαλήθης
 62 συμβουλῆς μεταλαβεῖν. καί τι καὶ νεθετή-
 σαιⁱ δίκαιον, ὑπὲρ οἷων ὄντων Ἀθηναίων τὴν
 ἀχαριστίαν, πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτῆ
 βίον, ἐξόν εὐγνωμονετέροις, καὶ βεβαιότεροις,
 63 κεχρηῆσθαι φίλοις. ΑΡΧ. ὦ βασιλεῦ, τῶν
 μὲν ἄλλων ἴσως ἀν' ἔτυχες, ταυτὶ δὲ μάτην
 ἀν' ἐλεγες, ἔγω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν,
 ANT. ταῦτα, ὦ ἄρχιεⁱ τί γὰρ ἀν' καὶ λέ-
 γοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανέν; ΑΡΧ. εἰσικας ἔτι
 μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσεινⁱ καὶ γὰρ ἡμεῖς
 64

g Demagogi proditores patriae suae.

h El. διὰ, quae in ταῦτα frequentissima est, propter
 talia, bis de causis.

i Fucrit etiam instum mihi, illum admonere.

οὐ τεθεαμένοι, διεφέρομεν ἔδδεν ἐκπλήξει τε, καὶ
 ἀπιστία τῶν ἔχ^k ὁράντων ἔοικε γὰρ δὴ πά- 64
 λαῶν ὧδε βεβλαυμένοις περὶ τῆς ὑσάτης
 ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευὴ καθῆσο μεν
 γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τῶν πρόσθεν ἡμε-
 ρῶν λόγους ἡμεῖς ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ 65
 ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; APX. πολλὰ καὶ Φι-
 λάνθρωπα πρᾶτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σῆ
 καθυπιχόμενος, ἔ μάλα μὲν προσδοκῶν, ἔ
 γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν
 τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἔν πρὸς τὸ πείθειν
 νομίζων. ANT. ὁ δὲ, πῶς προσίειπες λόγους; 66
 καὶ με μὴδὲν ἀπεκρῦψή· μάλις μὲν γὰρ αὐ-
 τήκοος ἀν' ἐβελόμην παρῶν εἶναι νῦν ἀλλὰ σύ γε
 μὴ παραλίπης μὴδὲν ἔ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον,
 ἦθος ἀνδρὸς γενναίης πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τῆ
 βίης καταμαθεῖν· πότερον ἄτονος, καὶ ναθρὸς
 ἦν, ἢ πανάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρδιον 67
 ἐφύλαττεν; APX. ἔδδεν ὑπέσπελθεν ἐκεῖνός γε.
 ANT. πῶς γάρ; APX. ὅς ἠδὲ γελάσας,
 καὶ με δὴ σκώπτων, εἰς τὸν πρότερον βίω^l
 ἀπίθανον ἔφη με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν
 φευσμάτων. ANTIP. ἀπισήσας ἄρα τοῖς 68
 ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχὴν; APX.
 ἔκ, εἶγε τῶν λοιπῶν ἀκίσσας, ἔ δόξει σοι μόνον
 ἀπισεῖν^m· ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέ-
 γειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, ἔδδεν ἀπάμοτον, ἔδδὲ
 παρά-

^k Negationem hic abesse non posse, iam viderat
 WOLFIVS, licet nusquam legatur.

^l Tragoedias enim alias egerat Archias: post a nego-
 tio, cui eum praefecerat Antipater, φυγαδοθήρως, quasi tu
 ekulum Graecorum venatorem diceret, dictus.

^m Nimirum leuius verbum esse vult ἀπισεῖν, quam
 vt indicari eo possit, quid de Antipatro senserit Demosthe-
 nes.

- παράδοξον, εἰ Δημοσθένην ἔτω λαμβάνεσιν,
 ὡς Ἀμφίπολιν ἢ ὡς Ὀλυθον ἢ ὡς Ὠρωπόν ἢ.
- 69 Τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ ἐν ὑπογρα-
 φέας παρεσησάμην, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα
 σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ Ἀρχία, βα-
 σάνων, ἢ θανάτου φόβω, κατ' ὄψιν ἐκ ἀν-
- 70 Ἀντιπάτρῳ γενόμην ὦ. Ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀλη-
 θεύετε, πολὺ μοι μᾶλλον ἐτι φυλακίσειν, μὴ
 τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀντιπάτρου δεδαρωδο-
 κηκέσθαι, μὴδ' εἰς ἡν ἐμαυτὸν ἐτάξα τάξιν ῥ
 λιπῶν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν Μακεδονικὴν με-
- 71 ταβαλέσθαι. Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ
 ζῆν ἐμοὶ Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχει ὦ καὶ τριή-
 ρης ὦ ἢν ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος καὶ τάφρος
 τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξεργασμένα, καὶ Φυλὴ
 Παιονίας, εἰς ἣν ἐθέλοντης ἐχορήγην ἐγὼ,
- 72 καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βή-
 ματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψήφισματα
 στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ
 προγόνων ἀρεταί, καὶ τρόποι, καὶ πολιῶν
 εὐνοία, τῶν ἐμῆ πολλὰ κίς ἐσεφρανοκοτῶν, καὶ
 δύναμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπ' ἐμῆ μέχρι νῦν τε-
- 73 τρησμένων. Εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεθρήνι, τα-
 πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὀλέος παρὰ τοῖς
 οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην αἰχμαλώτους, ἢ τοῖς
 πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας,
- 74 ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. Εἰ δὲ με
 μὴ

a Urbes perfidia Macedonum captas.

o Non negat igitur Demosthenes sibi etiam tormen-
 torum & mortis metum ab Antipatro impendere.

p Suppl. δοκῶ & const. μὴδὲ δοκῶ λιπῶν τὴν τάξιν τὴν
 Ἑλλήν' εἰς ἣν ἐμ. ἔταξα, μεταβ. εἰς τὴν μακεδ.

q Verbo, viuerem, si patria meis beneficiis exornata
 mihi viuendi cum dignitate facultatem praeferat.

r Vid. l. 36. u. u.

μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, πα-
 ραγε τῆττι Ποσειδάωνος^s αὐτῶ τὸ σώζεσθαι,
 καὶ τῶδε τῶ βωμῶ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. Εἰ
 δὲ Ποσειδῶν, εἶπῃ, μὴ δύναται φυλάττειν
 τὴν ἀστυλίαν τῶ νεῶ, μὴδ' ἐπομαχύνεσθαι πρε-
 δῆσαι Δημοσθένην Ἀρχία, τεθιακην, ἔδδῃ Ἀν-
 τιπαῖρος ἡμῖν ἀντὶ τῶ θεῶ κολακευέος. Εἶπῃ 75
 μοι Φιλτέρως ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ
 νῦν μετέχειν τῆς ὑμέτερας τύχης, εἰ μετὰ Καλ-
 λιμέδοντος^b καὶ Πυθέως^b καὶ Δημάδου^b συνε-
 ταττόμεν ἔξῃν γάρ, καὶν οἶφε, τῆς ψυχῆς
 μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθίδεως^c θυ-
 γατέρας, καὶ τὸν Κόδρον ἐπηχυνόμεν ἔκεν 76
 ἤρξικην αὐτομολῆνι τῶ δαίμονι συμμεταβάλλ-
 λεσθαι; καλὸν γάρ κρησφύγετον θάνατος
 ἐν ἀκινδύνα παντός αἰσχρῶ γενεσθαι. Καὶ νῦν, 77
 Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἔ καταμαχυνῶ τὰς
 Ἀθήνας, ἐκῶν δελεῖαν ἐλόμενος, ἐντάφιον
 δὲ τὸ κάλλισον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος
 ἀλλὰ, δίκαιον γάρ, εἶπῃ, σοι τῶν τραγω- 78
 δῶν μνημονεύειν, ἔ σεμνὸν τὸ λεχθὲν, Ἡ
 δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶ-
 χεν εὐχήμεως^u πεσεῖν; κόρη καὶ^x ταῦτα
 Δημοσθένης δὲ εὐχήμενος θανάτῃ βίον προ-
 κρινεῖ ἀρχήμονα, τῶν Ξενοκράτους, καὶ
 Πλά-

s In cuius templo res gerebatur.

t Similem pudorem incussere Romano Demostheni, qui pro Sext. c. 21. Mortem, ait, quam etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur, ego vir Consularis, tantis rebus gestis, timerem? Vid. MANV T. ad h. l. De Codro nimis notum.

u Non dubitavi ita rescribere pro εὐχήμεως, cum praesertim ita hunc locum laudauerit etiam TORRENTIVS ad SVETO. Iul. Caes. c. 82. Add. PLIN. 4. ep. 11.

x q. d. Ista quidem Puella fecit, ap. Polyxena.

- Πλάτανος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐλαθόμε-
 79 νος; Καὶ τινα μικρότερον ἔλεγε προαχθεὶς
 εἰς τὰς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζουσας· ἀλλὰ τί δέι
 80 λέγειν νῦν ἐμέ; Τέλος δ' ἐμῶν τὰ μὲν δεομένε,
 τὰ δ' ἀπειληνός, ἀπαλήν μῦσαν σερῶν κεραν-
 νύλος, ἐπέειπεν ἂν, ἔφη, τέτοις, Ἀρχίας ὦν
 ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμι, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ
 81 δαίμονε, μὴ πεφυκότι κακῶ γενέσθαι. Τότε
 δὴ τότε πρὸς εἶαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διανοῶμην·
 ὁ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελαῶν, καὶ τὸν
 θεὸν προσβλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα
 μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τεῖχη, καὶ στρατόπεδα,
 δυνάμεις εἶναι καὶ κρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπί-
 ναις ψυχαῖς, ὑπολαμβάνειν, τῆς δ' ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς καταφρονεῖν, ἦν ἔκ ἂν ἐλέγξειαν
 Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλλοὶ, καὶ Μακεδόνες, οχυ-
 ρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἤμῶν, ὁ δ'
 82 θεὸς ἀνείλεν ἀπόρρητον εἶναι μεθ' ἧς ἂν τῆς
 προνοίας ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδέες
 83 δὲ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος ἐμέλησε
 δ' ἔδδεν ἔκ Εὐκλήμονος, ἔκ Ἀριστογείτονος, ἔ
 Πυθέε, καὶ Καλλιμέδοντος, ἔ Φιλίππε τότε,
 84 ἔ τανῦν Ἀρχίε. Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ
 μοι τὴν χεῖρα, ἔφη, τὸ κατ' ἐμέ γάρ, ἔδδεν
 παράνομον ὁ νεῶς πείσειαί τὸν δὲ θεὸν προσ-
 85 ειπὼν, ἐκὼν ἔφομα. Καὶ γὰρ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς
 ἐλπίδος ταύτης, καὶ τὴν χεῖρα τῷ σώματι
 86 προσαγαγόντος, ἔδδεν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ἢ ὑπε-
 λάμβανον. AN. τὸ δὲ, τί δήποτε ἦν; AP.
 ὕπερον βασιάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν,
 πάλαι φάρμακον αὐτῶ τεταμιεύσθαι,
 λύσει

γ Vel ex NEPOTIS Themistocle nota moenia.

z PLIN. 23, 2. In adorando dextram ad osculum re-
ferimus.

λύσει ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κηώμε-
 νον. Οὐ μὲν ἔν ἔφθασεν ὑπερβάς τὸν ἔδον τῶ 87
 νεῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ τῷτον, ἔφη,
 πρὸς Ἀντίπατρον, ἂ Δημοσθένην δὲ ἔκ ἀξεις, ἔ-
 μά τῶς --- καὶ μοὶ μὲν ἐφαίνετο προαθήσειν τῶς
 ἐν Μαραθῶνι πεπρωκότας ὁ δὲ χαίρειν εἰ-
 πῶν, ἀπέπη. Τῷτό σοι τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, 88
 τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζεις ἔχω. ἈΝ.
 Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία. βαβαὶ τῆς
 ἀητήτης ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρείον μὲν
 αὐτῶ τὸ λῆμα, πολιτικῆ δὲ πρόνοια μετὰ 89
 χεῖρα τὸ πῖσόν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν. Ἀλλ' ὁ
 μὲν οἴχεται, βίον ἔξω τὸν ἐν μακάρων νήσοις
 ἠρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς ἔρανὸν ψυχῶν νο-
 μιζόμενας ὁδὰς, ὅπαδός τις δαίμων ἐσόμενος
 ἐλευθερίᾳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας
 ἀποτέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῆ τῶν ἐν
 Μαραθῶνι πεπρωκότων.

a Cum respectu ad illud ANAXARCHIVM, πύσσε
 τὴν Ἀναξάρχη ἑύλακον, Ἀναξαρχὸν δ' ἔ πλήττεις &c. τῶτον εἰς
 δεικτικὸν corporis.

b Iusiurandum solenne Demosthenis LONGINO
 etiam laudatum.

c Morientium vox.

XV.

Ritus Consecrationis Romanae ex HE-
 RODIANO IV, 2.

Ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις ἐκθειάζειν βασιλέων τῶς
 ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας τὴν
 τε τοιαύτην τελετὴν, ἀποθέωσιν καλῶσι. Με- 2
 μιγμένον δὲ τι πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκευτῆ καλῶ
 πᾶσαν

- πᾶσαν τὴν πόλιν δέικνυται. Τὸ μὲν γὰρ σῶμα
 τῆ τελευτήσαντος πολυτελεῖ κηδεία κατα-
 3 θάπτῃσιν, ἀνθρώπων νόμῳ. Κηρῆ δὲ πλα-
 σάμενοι εἰκόνα πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτή-
 κότε, ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης εἰς
 ὕψος ἀρθείσης προτιθέασιν ἐν τῇ τῶν βασι-
 λείων εἰσόδῳ, χρυσοῦφεις φρωνας ὑποφρων-
 νύντες. Ἡ δ' εἰκὼν ἐκείνη ἐν χῆματι νοσῆντος
 4 πρόκειται ὡχρῶσα. Τῆς δὲ κλίνης ἐκατέρω-
 θεν καθέζονται ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας, ἐν
 μὲν τῷ λαῷ μέρει, πᾶσα ἡ σύγκλητος με-
 λαίναις ἐφεστῖσι χρώμενοι· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ,
 γυναικὲς πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων
 5 ἀξίωμα, τιμῆς ἐνδόξῃ μεταδίδωσιν. Οὔτε
 δὲ χρυσοφορῶσά τις αὐτῶν ὄραται. ἕτε περι-
 δερμαίοις κοσμημένη, ἀλλὰ λιτὰς ἐσθῆτας
 λευκὰς ἀμφιενύμεναι, χῆμα παρέχουσι λυ-
 6 πκμένων. Ἐπτὰ μὲν ἐν ἡμερῶν τὰ εἰρημεία
 ἐπιτελεῖται. Ἰατροί τε εἰσιόντες ἐκάστοτε,
 προσίασι τῇ κλίνῃ, καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι
 τὸν νοσῆντα, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλ-
 7 λουσιν ἐκάστοτε. Ἐπὶ δὲ δόξῃ τετελευτηκέ-
 ναι, τὴν μὲν κλίνην ἀράμενοι τῆ τε ἰπτικῆ
 τάγματος εὐγενέσασιν, καὶ τῆς συγκλήτῃς
 ἐπίλεκτοι νεανία, κατακομίζουσι διὰ τῆς ἱερᾶς
 ὁδοῦ, εἰς τε τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασιν,
 8 ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἀρχοντες ἀπόμνυσται. Ἐκα-
 τέρωθεν δὲ βάθρα τινα σύγκειται, ἐν κλίμακος
 χῆματι. Καὶ ἐπὶ μὲν πατέρῃς μέρεσιν, τῶν εὐγε-
 νεσάτων καὶ εὐπατριδῶν χορός ἐσηκε παιδῶν.
 9 Ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, γυναικῶν τῶν ἐν ἀξιώ-
 σει εἶναι δοκῶσῶν. Ἄδουσι δὲ ἐκάτεροι ὕμνευ-
 τε καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, σεμνῶ
 μέλε

μέλει καὶ θρηνάδει ἐβρυθμισμένως. Μετὰ δὲ 10
 τῆτο βασιλεύσαντες τὴν κλίνην φέρουσι ἔξω τῆς 11
 πόλεως εἰς τὸ καλέμενον Ἀρεως πεδίον. Ἐνθα
 κατασκευάσασα ἐν τῷ πλατυτάτῳ τῆ πεδίου
 τόπων τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, ἄλλης
 μὲν ὕλης ἑδεμιάς μετέχον, ἢ ἐκ μόνης γε
 συμπήξεως ξύλων μεγίστων, εἰς χῆμα οἰκή- 12
 ματος. Πᾶν δὲ ἐκεῖνο, ἐνδοθεν μὲν Φρυγᾶ-
 νων πεπλήρωται, ἔξωθεν δὲ χρυσοῦ Φέσι τρω- 13
 μυαῖς, ἐλεφαντίνοις τε ἀγάλμασι, γραφαῖς
 τε ποικίλαις κεκόσμηται. Ἐπ' ἐκεῖνῳ δὲ ἑτε-
 ρον, χῆματι μὲν καὶ κόσμῳ παραπλήσιον,
 μικροτερον [δὲ] ἐπικείται, πυλίδας ἔχον καὶ
 θύρας ἀνεωγυίας. Τρίτον τε καὶ τέταρτον
 αἰὲ τῆ ὑποκειμένω μείον, ἐς τελευταῖον βρα- 14
 χύτατον περαιῶται. Ἀπεικᾶσαι τις ἀν τὸ
 χῆμα τῆ κατασκευάσματος Φρυκταρίοις, ἀ-
 τῆς λιμέσιν ἐπικείμενα, νύκτωρ διὰ τῆ πυρὸς
 ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ. 15
 Φάρης δὲ αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλῶσιν. Ἐς δὲ τὸ
 οἶκημα τὸ δεύτερον ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην,
 τιθέασιν ἀρώματα τε καὶ θυμιάματα πάντα
 ὅσα γῆ φέρει· εἴ τέ τινες καρπῶν ἢ πῶμα, χυμοί 16
 τε, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, ἀνακομί-
 ζονται, καὶ σωρηδὸν χέονται. Οὔτε γὰρ ἔθνος,
 ἔτε πόλις τις, ἔτε τῶν ἐν ἀξιώσει ἢ τιμῇ 17
 ἔσιν, ὃς μὴ δῶρα ταῦτα ὑσάτα πέμπει Φι-
 λοτίμως ἐς τιμὴν τῆ βασιλείας. Ἐπὶ δὲ μέ-
 γιστον χῶμα ἀρθῆ τῶν ἀρωμάτων, πᾶς τε
 ὁ τόπος πληρωθῆ, ἰππασία περὶ τὸ κατα-
 σκεύασμα ἐκεῖνο γίνετα· πᾶν τε τὸ ἰππικὸν
 τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετὰ τινος εὐταξίας
 καὶ ἀνακυκλώσεως, πυρρῆχίῳ δρόμῳ καὶ
 οὐδ' ἄλλῳ

- 18 ῥυθμῶ ἄρμαλά τε περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ,
 φέροντα τὰς ἐφεσῶτας, ἡμφιεσμένους μὲν τὰς
 περιπορφύρους ἐσθῆτας, πρωτοπείᾳ δὲ περι-
 κειμένους, εἰκόνας ἔχοντα, ὅτι Ῥωμαίων ἐν-
 19 δόξως ἐσρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν. Τῶν
 δὲ συντελεσθέντων, λαβὼν λαμπάδα ὁ τὴν
 βασιλείαν διαδεξάμενος, προσφέρει τῷ οἰκή-
 ματι· οἱ τε λοιποὶ πανταχόθεν πῦρ περιτι-
 20 θέασι. Πάντα δὲ ῥᾶστα ἀνάπληστα εὐμαρῶς
 ὑπὸ τῆς πυρὸς, Φρυγῶν τε πλήθους καὶ
 21 θυμιαμάτων ἐπιτεθέντος. Ἐκ δὲ τῆς τελευ-
 ταιᾶς καὶ βραχυτάτης κατασκευαίματος,
 ὥσπερ ἀπὸ τίνος ἐπάλλξεως, αἰετὸς ἀφίεται,
 σὺν τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα.
 22 Ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς εἰς ἕρανὸν τὴν τῆς βασιλείας
 ψυχὴν πισεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ἐξ
 ἐκείνης μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν
 θρησκεύεται.

- ἀδιαφορία 12, 57 q. d. indifferentia, tranquillitas animi ad nihil magnopere propendentis.
 ἀδιάφορον 13, 1 indifferens, neque bonum neque malum.
 ἀδικία 11, 39 iniuria, qua nocetur alteri, & suum eripitur.
 ἀδολεσχίης 10, δ, 2 garrulus.
 ἀδολεσχία 10, δ, 1 garrulitas.
 Ἀδρησος 1, 64 Adrastus. Fabulam sapit ipsum nomen, quem fatali quadam necessitate effugere non potuerit vel frater suus, vel Croesi Arys filius; ut Adrasteam illam s. Nemesin nemo virat.
 ἀδύνατος 11, 75 impotens, imbecillus.
 ἀεθλος 1, 84 certamen.
 ἀηδῆς 5, 41 iniucunde, minus suaviter.
 ἀήτητος 14, 88 inuisctus.
 ἀθεάτος 8, 28 qui non videt.
 ἀθεράπευτος 8, 105 incuratus.
 ἀθεσμος 13, 1 infandus, nefarius.
 Ἀθηνᾶ 13, 9 Minerua.
 Ἀθηναῖοι 14, 31 Athenienses.
 ἀθικτος 12, 120 ad quem perungi non potest, in excelsis constitutus, sed 12, 163 intactus a θύγῳ.
 ἀθλιος 12, 174 miser, nullius pretii.
 ἀθροίζω 12, 225 confero, congero.
 ἀγροπόσσωπος 2, 73. capri vultum habens, Panis vel Mendis epith.
 Ἀγυπλος, plura eius memorabilia n. 2.
 ἀίδης 13, 6 poet. pro αἰδης Pluto, inferi.
 τὰ αἰδοῖα 13, 8 pudenda.
 αἰθήρη 2, 84 serenum noctis. ἐν αἰθήρῃ sub dio.
 αἰκία 11, 66 contumelia verberum.
 αἰλαρος 13, 36 feles.
 αἰμασιᾶ 2, 93 sepes.
 Αἰκῆνες 14, 51 Thessaliae pop.
 αἰε, οἱ αἶγες 2, 74 capri. αἱ αἶγες caprae.
 Αἰολέες 1, 26 regni Croesi pars.
 αἰπλος 2, 74 caprarius pastor, q. d. αἰγόβλος.
 αἰρεῖσθαι τὰς ἀρχὰς 5, 51 magistratus eligere.
 αἰρέω αἰρέει με γνώμη tenet me sententia, h. e. puto.
 αἰσσω 12, 169 irruo, impetum facio.
 αἰσχυντηλία 12, 254 pudor nimius.
 αἰσχυντηλὸς 11, 32 pudens, verecundus.
 αἰτιάομαι 12, 173 accuso, reprehendo.
 αἰχμάλωτος Vid. δορὶ ἐλαύν.
 αἰχμή 1, 75 mucro, cuspis, & per Synecd. lancea.
 ἀκαδημία Platonis 12, 66.

I N D E X.

- ἀκαιρία 10, ια, 1 importunitas.
 ἀκαρπος 12, 59 sterilis.
 ἀκήρατος 6, 46 immortalis, incorruptus, fatus (κηρ) non
 obnoxius.
 ἀκμάζειν πλάτω 1, 27 diuitiis pollere, affluere 4, 19 de morbo,
 ingrauescere.
 ἀκμή 11, 3 virilis aetas, robur.
 ἀκολασάμεναι 12, 61 luxuriari perditae, q. d. incastigatum esse.
 ἀκόλαστος 11, 46 petulans, effrenis.
 ἀκολαθητικός 11, 4 sequax.
 ἀκοντίζειν 5, 28 iaculari.
 ἀκόντιον 1, 61 iaculum.
 ἀκουσμα 8, 28 auditio, vt acroama.
 αἱ ἄκροι 10, ιζ, 2 promontoria.
 ἀκρασία 10, ζ, 1 intemperantia.
 ἀκρατευτικός 11, 66 ex intemperantia ortus.
 ἀκρατος 12, 124 merus, nihil aliud admixtum habens. Spec.
 12, 164 int. οἶνος, merum (vinum) a κερᾶνυμι, misceo.
 ἀκριβῶς 5, 120 accurate scio.
 ἀκριτος 13, 10 indemnatus (iudicio populi.)
 ἀκρόασις 12, 151 conuentus audiendi causa.
 ἀκρόπολις 14, 25 arx.
 ἀκροχολία 12, 82. excandescencia.
 ἀλαζονεία 7, 120 iactantia, ostentatio.
 ἀλαζονέομαι 7, 125 iactō me, gloriōr.
 ἀλάομαι 13, 18 oberro.
 ἀλγύνομαι 9, 17 dolore afficior.
 ἀλείπης 12, 171 vnctor, V. not.
 Ἀλέξανδρος Φερᾶος 12, 26 Pherarum in Thessalia tyrannus.
 Ἀλκιβιάδης 7, 25 eius peccata Socrati imputata.
 Ἀλκιδῆα Schol. ad 3, 49 mater Pausaniae.
 ἀλκιμος 5, 35 robustus.
 ἀλόγιστος 11, 73 inconsideratus, irrationalis, 12, 135.
 Ἀλύπτης 1, 14 Lydorum rex.
 ἀλύπως 12, 21 sine dolore.
 Ἄλυς 1, 25 fluuius, sterminus regni Croesi.
 ἀλυσιτελῶς 7, 124 inutiliter.
 ἀμαθία 10, ε, 1 ignorantia, ruditas.
 ἄμαξα 1, 40 currus, rheda.
 ἀμαρτάνω τινος 1, 87 aberro ab aliquo, de iaculantibus,
 oppos. τυγχάνω.
 Ἄμασις 2, 60 Aegypti Rex quando regnauerit.
 ἀμβλωπεῖν 12, 88 obtuso & hebeti visu esse. ἀμβλός obtusus.
 ἀμειβομαι 1, 71 respondeo. & 1. 82 ἀμειβεσθαι χρηστοῖσι, gra-
 tiam referre, vbi & Lat. respondere.

I N D E X.

- ἀμέλει 7, 80 & 10, γ, 11 q. d. noli sollicitus esse, utique, quin, sane, profecto, scilicet.
- ἀμηχανεῖν χρημάτων ἕδενός 1, 65 nullius non rei potestatem habere.
- ἀμιλλάομαι 12, 38 certo.
- ἀμίμητος 12, 41 quem nemo imitatur, vel imitari potest, inimitabilis.
- Ἀμυῶνται 2, 51 Aegyptiorum & Aethiopum coloni dicti ab ἀμυῶν 2, 52.
- ἀμοιβῆν 12, 87 expers sum.
- ἀμωσία 12, 61 illiterata barbaries.
- ἀμοχθος 8, 34 iners, opere vacuus.
- ἀμπελίνος οἶνος 2, 21 vinum de vite. V. not.
- ἀμπεχθόν 12, 170 amictus.
- ἀμφιδέου 2, 42 armillae.
- ἀμφιλέγω 9, 23 dubito, discepto.
- ἀμφιλογος 6, 18 dubius, anceps.
- Ἀμφίπολις 14, 3 vrbis Macedon.
- ἀμφισβητέω 11, 24 dubito.
- Ἀμφιτρώων 2, 56 Amphitruo, Herculis pater, aut vitricus.
- ἀμύμων 12, 162, b Heroum Homericorum epith. inculpatus, strenuus.
- ἀνάβασις 3, 44 iter, reditus.
- ἀναβεβλημένος 10, ε, 4 reiectus, vestem reiectam habens.
- ἀνάγραφος 3, 13 scriptus, memoriae & benevolentiae causa. Nostri, wohl angegeschrieben.
- ἀναδέχομαι 10, ια, 12 recipio (alienam causam) spondeo V. no.
- ἀναδίδωμι 11, 56 remitto, nachgeben.
- ἀνάθημα 1, 11 imago Arionis consecrata : 1, 15 donaria alia : 14, 89 reliquiae in templo seruatae.
- ἀναδής 12, 221 lasciuus, de colore al. impudens. Ita improbi coloris lacernas ap. Senecam interpretatur Gron. de P. V. p. 312.
- ἀνωδιθῆσια 10, ιβ, 1 stupiditas.
- ἀνωδιθεῖν 13, 55 sensu carere.
- ἀνωσχυντία 10, ς, 1 & 5, 22 impudentia.
- ἀνακοινωνία 10, ια, 2 communico cum aliquo (negotium, deliberandi causa.)
- ἀνακομίζω 15, 15 refero, confero.
- ἀνακόπτειν 10, ις, 3 inhibere nauem, mutare cursum.
- ἀνακτάομαι 5, 92 acquirere, concilio.
- ἀνακύκλωσις 15, 17 orbis.
- ἀνακῶς ἔχειν τινός 1, 11 sollicitè aliquem expectare, & diligenter obseruare cauendi causa. Suidas certe interpretatur ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς καὶ ἐνακῶς ἔχειν, Φροντίζειν.

ἀνοήχοντος 4, 41 foedus, nefandus. epith. factorum, qualia
perpetrant οἱ ἀνοήχονται s. impudentes.

ἀνόληκτος 7, 55 imbecillus.

ἀνόλωμα 14, 22 sumtus, impensa.

ἀνόλωτος 12, 129 qui capi non potest, inuictus.

ἀναμένω 8, 25 expecto.

ἀναμφισβήτητος 3, 36 indubius.

ἀνάμωρος 12, 136 meticulosus, q. d. non virilis.

ἀναπετάννυμι 7, 74 aperio.

ἀναπηδάω 5, 94 exilio.

ἀναπίμπλημι 12, 32 impleo. sed 4, 32 ἀναπίμπλημοι morbo,
contagione inficior.

ἀνάπλωος 10, 12, 8 oppletus.

ἀναρτῶω 5, 128 suspendo. ἀνήρητο τὸς πατέρας suspensus a
se, h. e. deinctos sibi habebat patres.

ἀνασκολοπιζειν 13, 53 suspendere (e palo) in crucem agere.

ἀνατείνω 12, 182 attentum facio.

ἀνατίθεμαι 8, 107 repono, aliter pono.

ἀνατίθημι 1, 17 dedico, consecro. Totam urbem suam ana-
thema vel donarium Dianae voluerunt esse Ephesii 9, 26
refero ad aliquem auctorem. 9, 64 tribuo.

ἀνατλάω, ἀνάτλημι 5, 3 tolero, subeo laborem.

ἀναφάινωμι 9, 52 manifestus sum, conuincor. Inde est

ἀναφάνδον 2, 1 publice.

ἀναφορὴ 12, 103 relatio - τῶν λόγων 10, 11, 4 prouocatio ad
auctorem sermonum nostrorum.

ἀνάχρωσις 12, 77 coloris quaedam communicatio, contagio
quaecunque.

ἀνδραποδίζομαι 7, 60 & 8, 42 hominem liberum in seruitutem
redigo, plagiarius sum.

ἀνδραποδισίς 9, 53 plagium.

ἀνδραποδῶδης 7, 7 ferulis, de ingenio.

ἀνδρεῶν 1, 61 diaeta virorum.

ἀνδριαντ. ποιὸς 8, 12 1 statuarius.

ἀνδροφόνος 13, 13 homicida.

ἀνεμμένως 8, 115 remisse, languide.

ἀνεῖνω 3, 14 remittere. Schol. βραθυμῆσαι.

ἀνεκάθεν 2, 26 pro ἀνωθεν, a maioribus inde.

ἀναλευθερία 12, 25 sordes, illiberale ingenium.

ἀνελεύθερος 10, 15, 1 & 12, 186 illiberalis, fordidus.

ἀνελίτω Sch. ad 3, 24 reuoluo, replico.

τὸ ἀνέλπιστον 4, 31 desperatio.

ἀνεπαχθῶς 12, 96 non aegre.

ἀνεπίσκεπτος 8, 105 non inspectus, neglectus.

ἀνεπίσκεπτος 2, 68 inconsiderate, non explorate.

I N D E X.

- ἀνεπισημων 8, 72 imperitus.
 ἀνεπὸρθωτος 12, 6 qui corrigi nequit.
 ἀνεφικτος 12, 101 quem consequi non licet, in excessu
 positus.
 ἀνεψιδος 3, 28 patruelis.
 ἀνεψιος 12, 141 insanabilis, ab ἀψίω. Sed 3, 36 de poena du-
 tiori, quae deinde reuocari non potest.
 ἀνήκοος 8, 28 qui non audit.
 ἀνθηρδης 12, 20 floridus, iucundus.
 ἀνθρωπόμορφος 13, 30 hominis formam habens.
 ἀνιαρδης 7, 110 molestus.
 ἀνιάω 5, 117 molestia afficio, aegre facio. τᾶτό με ἀνιάω hoc me
 male habet.
 ἀνομίλιτος 12, 21 difficilis, morosus, ad congressionem &
 consuetudinem hominum ineptus.
 ἀντασπαζομαι 5, 73 vicissim complexor, beneuole tracto.
 ἀντεπιγράψειν 3, 12 respondere, rescribere.
 ἀντεπιτίθημι ἐπιστολήν 3, 16 do epistolam responsoriam. *dem.*
Boten wieder aufgeben.
 ἀντερείδειν 12, 166 renitendo fulcire.
 ἀντευεργετείν 8, 122 vicissim bene facere, gratiam referre.
 ἀντικαταλλαγή 12, 12 permutatio, vel permutandi facultas.
 ἀντικατάστασις 2, 23 τ pro ἑ Ion. sufficior, succedo in lo-
 cum.
 ἀντιληψις 4, 21 correptio, pass. h. f. si quis superaturus
 esset morbum, eius rei indicium erat, quod extremi-
 tates corriperebantur.
 ἀντιμεθίστασις 12, 43 resistendi vel repugnandi causa locum
 aut consilium muto.
 Ἀντιόχος 2, 1 Philopappus, ad quem Plutarchus librum
 suum misit.
 ἀντιπαράταρτείν 14, 32 in aduersa acie constituere.
 Ἀντίπατρος 14, 1 Macedon. R. 12, 227 Lacedaemonior.
 victor.
 ἀντιτείνειν 12, 122 repugnare.
 ἀντίτυπος 12, 251 ictum repellens, met. asper, renitens.
 Ἀντιφῶν 7, 105 Socratis obtrektor.
 Ἀντωνιος 12, 144 Triumuir.
 ἀνυπέβλητος 6, 30 insuperabilis, inuictus.
 ἀνυπόδητος 7, 107 discalceatus.
 Ἄνυτος 9, 61 accusator cum Melito Socratis.
 ἀνώγω 12, 206 no. iubeo, impello.
 ἀξιωμακάρητος 9, 71 felicitatis praedicatione dignus.
 ἀξιόπιστος 7, 100 dignus cui credatur aliquid, cuius fidei
 mandetur.

I N D E X.

- ἄξιος* 1, 46 *aequiparandus*, eod. fastigio dignus. 10, δ, 4
 it 10, 9, 6 dignus pretio suo, bene s. vili pretio emtus.
ἄξιόω 3, 44 oro, peto, volo, (quia dignum cenfeo.)
ἀξιώμα 3, 16 dignitas.
ἀξιώσις 12, 135 vis & significatio verborum. V. no.
ἀκούατα 5, 132 impigerrime.
ἀπαγορεύω 12, 229 nego (me iuuare posse.) 13, 10 veto.
ἀπαγωγή Φόρος 1, 19 vectigalis solutio. ἀπάγειν enim τὸν Φόρον Graece dicitur eod. modo, vt Germ. *die Zinsen oder Steuern abzuführen, abtragen.*
ἀπαθής 1, 50 non ex Stoicorum disciplina dicitur, sed, mali & calamitatis expertus.
ἀπατεῖν 10, 1α, 5 non repetere significat, vt alias, rem suam, sed sibi petere, *abfordern*, vt ἀπέρχειν, sibi habere.
ἀπαλλάσσειν τινὰ 3, 10 succedere, *abloesen.* 2, 71 liberare.
 - - - ἀλυσιτελῶς 10, 4, 12 incommodum auferre.
ἀπαλλάσσομαι 7, 34 discedo.
ἀπαλότης 8, 5 teneritas.
ἀπάνθρωπος 12, 105 inhumanus, inuenustus.
ἀπαρρησιάζομαι 12, 41 honeste dicendi libertate carens, meticolosus.
ἀπάρχουσι 10, 1, 2 libere.
ἀπατεῶν 7, 125 deceptor, impostor.
ἀπατέρια 10, δ, 6 festi Athen. nomen, q. d. fallaciarum solennia.
ἀπαυδάω 10, 4, 16 deficio, ad incitas redigor. Similia ἀπαγορεύειν, ἀπατεῖν, quae omnia significant eo redigi, vt *neges*, te diutius ferre laborem posse.
ἀπαυσος 4, 18 infedabilis, immensus, sitis epith. de qua Lucret. *infedabiliter.*
ἀπειθία 8, 150 pertinacia, contumacia.
ἀπειπαθεῖν 10, 1α, 5 reculare.
ἀπειροκαλίω 5, 9 ineptiae, q. d. infcitia boni & honesti.
ἄπειρος 7, 4 infinitus, a πέρας.
ἀπείρωσ ἔχειν τινός 2, 69 imperitum esse.
ἀπεισαγγελία 12, 216 crimen publicum contra ius non scriptum.
ἀπεισος 12, 197 pertinax, qui persuaderi sibi, aut flecti se non patitur.
ἀπελαύνω 5, 9 abigo.
ἀπελαύνουσι τιμῶν 5, 54 arceri, exclusum esse honoribus.
Ἀπελλῆς 12, 154 Χίος 12, 213.
ἀπεργάζομαι 7, 111 efficiō, perficio, cum respectu ad mercedem, vt nostri *abarbeiten.*
ἀπερύω 1, 50 arceo.

- ἀπειθύνω 12, 51 dirigo.
 ἀπεφθός 2, 62 non coctus, de auro, quod statim fui metalli est.
 ἀπεχθία 12, 222 inimicitia.
 ἀπήγγησις 2, 94 Ion. pro ἀφήγ. relatio, commemoratio.
 ἀπήκομοι pro ἀφήκ. Ion. 1, 33 deponent. ἀπήκτου peruenit, delatus est.
 ἀπήμων 1, 85 incolumis, sine damno, quod πήμα est.
 ἀπίμι 2, 41 pro ἀπίμι Ion. dimitto.
 ἀπίθανος 14, 67 improbabilis.
 ἀπικνέμω 1, 27 Ion. pro ἀφικ. peruenio. Ita 1, 30 ἀπίκτο.
 ἀπίος 10, 7, 9 pium.
 ἀπισία 10, 16, 1 diffidentia.
 ἀπλαστος 12, 200 ficti nihil habens.
 ἀπνευσί 10, 7, 11 vno spiritu, sine respiratione.
 ἀπο accentu retracto, 7, 37 longe vel procul a.
 ἀπογεισάω 7, 75 suggrunda vel suggrundio munio. γείσων enim, vel γείσων suggrundium. Vt hic ab architectis vox translata est ad figuram & usum superciliorum declarandum: ita *supercilium* vicissim architecti Latini ad se traduxerunt ob similitudinem, ad membrum quoddam columnae significandum.
 ἀποδόμοι 2, 82 vendo.
 ἀποδιδράσκω 3, 7 aufugio. Nostri *sch davon machen*. Lat. *faceffere*. th. δράω facio.
 ἀποδέχομαι 2, 57 pass. recipior. Nam ἀποδέχεται est 3 pl. perf. pass. Ion.
 ἀποδημέω 1, 28 a patria absum.
 ἀποδοκιμάζειν 10, 5, α reprobare.
 ἀποδύρομαι 12, 90 cum fletu queror.
 ἀποθέωσις 15, 1 consecratio, relatio in numerum Deor.
 ἀποικοδομέω 3, 49 aedificando obstruo. Nostri *verbauen*, ἀποικοι 2, 51 coloni.
 ἀποκάθαρσις 4, 14 purgatio.
 ἀποκαθίστημι 10, 2, 7 reduco domum.
 ἀποκάμνω 8, 130 defatigor, animum despondeo.
 ἀποκλείω 12, 118 excludo, non intromitto.
 ἀποκνίω 10, 2, 5 eneco, de moleste loquaci.
 ἀποκρίνεσθαι 4, 11 Medicorum verbum, cum morbus exitum quendam facit in certum genus, vnde jam dignosci potest: abire, veri. f. 29 eod. sensu est τελευτάω.
 ἀπολαμβάνω 3, 49 excludo, intercipio, quasi aufero a commercio aliorum hominum, V. Schol.
 ἀπολαμπύρομαι 1, 83 illustror, exsplendesco. Impersonal. vt ἴδεται 2, 23.

I N D E X.

- ἔπολαύω 7, 106 fructum percipio.
 ἀπολιθάινω 12, 251 delabor.
 ἀπολλύναι τινα 1, 93 funere domestico afficere & funestare,
 vt Lat. mors illa me *perdidit*.
 ἀπολογισμοὶ 14, 22 tabulae rationum.
 ἀπομαραίνωμαι 9, 15 marcesco, languore consumor.
 ἀπόμνημα 15, 7 abiuro, magistratum iure iurando interposito
 depono.
 ἀπομύττωμαι 5, 61 emungo me.
 ἀπονίπτομαι 10, 17, 2 lauo.
 ἀπονοσέω 1, 85 reuertor domum, νόσος reditus.
 ἀποπειράομαι 2, 103 experior, periculum facio.
 ἀποπιδῶν τινας 7, 32 resilire, desciscere.
 ἀπόρρητος 14, 81 inuictus, qui vastari nequit.
 ἀπαρος 9, 37 dubius consilii, perturbatus.
 ἀπορράπτειν 10, 17, 4 fuere, sarcire.
 ἀπόρρητος 12, 30 secretus, arcanus.
 ἀπορροή 12, 77 defluxus, contagio.
 ἀποσιωπάω 12, 181 reticeo. Sed 12, 150 orationem abrumpō.
 ἀπόσκηνος 6, 29 non domesticus.
 ἀποσοβεῖν 12, 234 fugare, repellere.
 ἀποστολος 14, 39 classis, apparatus nauticus.
 ἀποσυγέω 2, 79 abominor, abhorreo.
 ἀποσφάττω 13, 7 mactō.
 ἀπότακτος 2, 92 ordinatus, demensus, de cibo.
 ἀποτείνειν 12, 175 sermonem producere.
 ἀποτελεῖν 12, 15 perficere.
 ἀποτελεῖσθαι 9, 11 persoluere, tanquam tributum debitum.
 ἀποτρέπομαι 10, 17, 5 auerfor.
 ἀποτυγχάνειν 11, 10 spe sua excidere.
 ἀποτύπτοιμαι 2, 37 desino me verberare, ἐπεὶ ἀποτύπτονται,
 wenn si sich abgeprügelt haben.
 ἀποφαίνομαι 12, 148 appello, voco.
 ἀποφευκτικός 9, 16 ad fugam vel liberationem utilis.
 ἀπόφευξις 12, 218 absolutio, q. d. eflugium rei s. τῆ φεύ-
 γοντος.
 ἀποχράομαι 12, 230 abutor: sed 1, 72 ἀποχρώμενος conten-
 tus. ἀπόχρη sufficit.
 ἀποχρῶε 7, 78 τὰ ἀποχρῶέντα δυοχερή foeda, quae excer-
 nuntur per aluum.
 ἀποψάομαι 5, 83 detergo me.
 ἀποψύχειν 3, 50 animam efflare, exspirare.
 ἀπραγμοσύνη 12, 72 otium.
 ἀπράγμων 8, 33 laboris & molestiae expers.
 ἀπροβέλευτος 10, 8, 1 inconsideratus.

- ἀπροφάσιτος 12, 199 qui non quaerit excusationes.
 ἀπροφασίσως 12, 228 sine praetextu & excusatione.
 ἀπώλεμος 7, 55 imbellis.
 ἀπτομαι 12, 149 attingo, scopum ferio.
 ἀπύρετος 10, 8, 7 febris carens.
 ἀπώμοτος 14, 68 q. d. abiurandus. Μακεδόσιν ἔδεν ἐπώμο-
 τον, nihil non cadit in illos, nihil ita tarpe est, quin
 facturos credibile sit.
 ἀρώδες rarus, & 12, 35 quia de foraminibus cribri sermo est,
 amplior: quo crebriora enim foramina, eo minutiora &c.
 Ἀργεῖοι 1, 39 Argiui.
 Ἀργίλιος 3, 37 Pausaniae index.
 ἀργυρώνητος 13, 12 mancipium, pecunia emtus.
 ἀρέσκεια 10, 5, 1 blanditia.
 ἀρεσκος 10, 5, 2 blandus.
 Ἄρης, εως 15, 10 Mars.
 ἀρθρῶν 7, 87 articulo, s. articulatim sermonem distingo.
 Ἀρτεῖδης 14, 38.
 Ἀρτισογέτων 14, 83 obrectator Demosthenis.
 Ἀρτισόδημος ὁ μικρὸς 7, 73 contemtor religionum.
 ἄρισον 5, 37 prandium.
 Ἀρτισθικός 14, 8 Demagogus Athen.
 Ἀρκεσίλαος 12, 119 Philoſophus.
 Ἀρμένιοι 6, 22.
 ἀρμόττειν 5, 123 τὸ ἀρμόττον quod decet, decentia.
 ἄρρα 12, 9 aruum.
 ἄρρα 13, 8 falx.
 ἀρρηκτος 2, 88 qui perrumpi non potest, inuictus.
 ἀρρώστος 9, 65 infirmus.
 Ἀρτάβαζος 3, 10 Xerxis ad Pausaniam Legatus.
 Ἄρτεμις 1, 17 it. 10, 1, 2. Diana.
 ἄρτημα 2, 92 quidquid ornatus causa appenditur, monile.
 ἄρτηρία 12, 173 arteria, vocis iter.
 ἀρύτωνα 10, 3, 8 haustrum.
 ἀρύω 5, 27 haurio.
 τὰ ἀρχαῖα 5, 8 principum domicilia, ut τὰ βασιλεία regum.
 Ἀρχίδαμος 4, 1 Lacedaemoniorum Rex.
 ἀρχικὸς 7, 6 ad imperandum aptus.
 Ἀρχίλοχος 13, 22 poeta.
 ἄσάφεια 12, 199 obscuritas. σαφὴς clarus.
 ἄσημαντος 2, 26 non signatus.
 ἀσθενία 2, 81 impotentia, paupertas. Ion. pro ἀσθένεια.
 Ἀσκληπιάδου 13, 46 Aesculapii posterus.
 Ἀσκληπιάδης 12, 118.
 Ἀσκληπιεῖον 10, 15, 6 templum Aesculapii.

I N D E X.

- Ἀσκληπιός 13, 35 Aesculapius.
 ἄσπεδος 10, 5, 6 vter.
 Ἀσπασία 8, 132 Socratis magistra.
 ἄσπερος 2, 36 al. ἄσπερος vna passa.
 Ἀστυγῆς 5, 2 Medor. R.
 ἄστυγίτονες I, 3 vicini vrbis.
 ἄστυλία 14, 74 sanctitas.
 ἄσυχολία 6, 25 negotium, molestia.
 ἄσυχολῶμαι 10, 1α, 2 occupatus sum.
 ἄσυστία 12, 139 profusio, heluatio, eorum quos Salus ipsa
   seruare non potest.
 ἄταξία 14, 47 immodestia militum, ordines non seruauit.
 Ἄταρβηχης 2, 44 vrbis in Profopitide inf. Aegypti.
 ἄτε 2, 89 tanquam.
 ἀτεχνῶς 12, 79 omnino, plane.
 ἄτολμος 12, 171 nihil audens.
 ἄτονος 14, 66 remissus, languidus.
 ἄτοπία 4, 28 insolentia.
 ἄτοπος 13, 19 nefarius, inhonestus.
 ἄτοπον πνεῦμα 4, 12 insolitus pro foetorem spiritus.
 ἀτρέμας 12, 47 & ἀτρέμας 7, 55 sensim, sine motu & tremore.
 ἀτριβής 6, 46 detrimenti expers.
 ἀτρυτος 12, 204 infastigabilis.
 ἄττα II, 50 pro τινά Att.
 ἄτυς I, 59 Croesi fil.
 ἀτυχέα 5, 114 frustror, excido optatis, repulsam fero.
 ἀτύχημα 12, 130 infortunium.
 αὐθάς 12, 206 no. loquor.
 αὐός 2, 98 siccus.
 αὐτάρκης 8, 118 sibi sufficiens, qui satis habet ad bene beateque viuendum.
 αὐτήκοος 3, 40 testis auritus, qui suis ipse auribus credit.
 αὐτοκράτωρ 8, 1 sui iuris, suae tutelae.
 αὐτολήκυσθος 12, 25 qui sponte accurrit ad lecythum V. Λήκυσθος. parasitus.
 αὐτομολεῖν 14, 76 fugere, transfugam esse.
 αὐτός. αὐτοῖσι τοῖς ἰματίοισι 2, 76 cum ipsis vestibus.
 ἀύχιμυρος 8, 30 squalidus, miser.
 ἄβανής 3, 47 obicurus.
 ἀφειδέω 12, 90 non parco.
 ἀφειδής 12, 240 effuse, vt nihil parcas.
 ἀφελής 12, 200 simplex.
 ἀφθονος 2, 37 copiosus, vt inuidiae locus non sit.
 ἀφίπτακτος 14, 88 auolo, morior.

I N D E X.

- ἄφιλος 12, 21 ad amicitiam ineptus.
 ἄπιστοι 12, 194 dimoueo.
 ἄφορμη 10, ζ, 4 occasio vel obtentus (loquendi.)
 ἀφραίνειν 12, 117 desipere.
 τὰ ἀφροδίσια 7, 14 venereae voluptates.
 Ἀφροδίτη 2, 44 Venus.
 ἄχαρις 1, 75 indacens & propterea ingratus.
 ἀχαρισία 5, 20 ingratus animus, apud Persas in iudicium venit.
 ἀχθισμον 5, 81 grauior, moleste fero.
 ἀχθος 2, 4 onus.
 ἀχίτων 7, 107 carens tunica.
 ἀχυρον 10, 9, 7 palea.
 ἀψίκωρος 11, 5 fastidiosus, fatur cum primum gustauit.

B.

- Βαγώας 12, 240 eunuchus Alex.
 βάρων 15, 7 gradus.
 βαλαντιοτομειν 7, 60 secare zonam, manticulari, *beutel-*
schneiden.
 βάλιος 12, 55 celer, impetu ruens; ceruorum, it. ventorum
 epith. poet.
 βάμμα 12, 105 tinctura, pigmentum liquidum.
 βάπτω 2, 76 lauo.
 βαρβαρίζειν 12, 172 barbarissimum committere, barbare loqui.
 βάρης 2, 42 nauis Ion.
 βαρύσμος 12, 113 graueolens.
 βαρύσμοφορος 1, 97 calamitosus.
 τὰ βασίλεια 5, 8 regia, int. οικήματα, vt ἀρχεῖα.
 βασιλεὺς 3 saepius rex Persarum κατ' ἔξοχ. sed 12, 28 patro-
 nus, amicus potens, cui adulator parasitus.
 βάσιμος 12, 243 ad scandendum facilis & opportunus.
 βάσκανος 12, 190 inuidus.
 βάσαγμα 12, 163 gestamen, quod geritur.
 βάρτος 12, 119 Comicus.
 ἡ βδέλλα 2, 89 hirudo, sanguisuga.
 βελυρία 12, 25 fumma & abominabilis impudentia, quam
 auerlantur omnes vt foetidum flatum, βδόλον.
 βεβαιωτής 12, 3 confirmator, qui asseuerat aliquid.
 βήμα 12, 15 suggestum, vnde ad populum dicitur.
 β & ἡ βήξ 4, 13 tussis.
 Βία, αντος 11, 26 vnus VII. Sapp.
 Βίτων 1, 38: 12, 156: 13, 62 beatus ille frater Cleobis.
 βιώσιμον 1, 93 &

I N D E X.

- βιωτέον 14, 72 viuendum.
 βλαβερὸς 7, 52 noxius.
 βλάη 7, 21 noxa.
 βλάξ 12, 189 stupidus, stipes.
 βλεφαρίδες 7, 75 palpebrae, earumue pili, f. cilia.
 βηδρομιῶν 10, δ, 6 mensis Atticus, Augusto circiter re-
 spondens.
 Βιωτία 14, 41.
 βορὰ 13, 50 cibus, pastus.
 βόσκημα 8, 21 pecus ἀπὸ τῆ βόσκειν pascere.
 βουδών, ὄνος 12, 198 inflammatio, vlcus, inguinum prae-
 fertim.
 βούκερος 2, 39 bouis vel bubula cornua habens.
 Βούλις 14, 14 Lacedaemonius, vir fortis.
 δ vel τὸ βράγχος 4, 13 raucedo.
 βραύτης 10, 18, 1 tarditas.
 βρεῖδς 12, 163 grauis.
 βροντᾶν 12, 100 tonare, metaph. de versibus.
 βύβλιος 2, 8 ex byblo, h. e. Aegyptia papyro factus.
 Hanc enim calcis habilem fuisse, dubitari non potest,
 cum etiam nauigia inde fecerint. Plin. 13, 11 f. 23. *utuntur*
ad alia vtenstia vasorum.
 βύβλος 2, 25 papyrus Aegyptia, & hic spec. charta eius vel
 folium, taenia.
 Βυζάντιον 3, 5 capta a Pausania.
 Βυζαντίων τεῖχος 14, 23 V. N.
 βύραξ 9, 62 pellis, corium.
 βωολοχία 12, 5 scurrilitas, assentatio, a
 βωολόχος q. d. infidiator altaris, vel furandi causa, ita
 sacrilegus; vel cibi inde petendi, ita parasitus. Nam
 λθχος infidiae, &
 βωμὸς 2, 69 altare.

Γ.

- Γατῆλοι 13, 5.
 γαλή 1, 17, 3 feles.
 γαιετή 12, 92 χορ.
 γάνωμα 12, 20 splendor, nitor. al. laetitia.
 γαργαλιζώ 12, 42 titillo.
 γελωσπίδς 12, 178 scurra.
 γενναῖος & εὐγενής distict. 11, 54.
 γεραιτερος 5, 11 senior, a γεραῖος.
 γέρρον 5, 32 scutum e vimine, crates.
 γεώλοφος 13, 50 collis, tumulus.
 γεωργικὸς 8, 149 agri culturae peritus.

I N D E X.

- γη (κιμωλία) 10, 12 creta, terra cimolia.
 Γλαυκος δ χιός 1, 5 repertor artis argentum glutinandi, vel
 ferruminandi ferro.
 γλῶσσα vel γλῶττα 12, 175 vocis obscurae interpretatio.
 ἢ γνάθος 2, 87 maxilla.
 γνώμην ποιεῖμαι 3, 6 decreui, cogito, statuo.
 γνώμων 7, 74 index.
 γνώριμος 8, 80 notus.
 Γογγύλος 3, 7 inter Pausaniam & Xerxen internuncius.
 γομφῶν ὀδόντες 7, 76 molares.
 γόνος 2, 56 filius.
 Γόρδιος 1, 64 Midæ fil. Phrygiae regulus.
 γῆν 7, 107 enim. vid. γῶν.
 γραμματεὺς 14, 22 Magistratus apud Athenienses, a scribendi
 & tabularii cura appellatus.
 γραμμὴ 12, 210 linea.
 γραφεῖον 12, 172 stilus.
 γραφῆ 7, 62 accusatio (scripta, 2 qua est δίκην γράφειν, item)
 γράφομαι τινά τινας 9, 51 scribo dicam alicuius rei.
 γρυπτός 12, 139 naso adunco praeditus.
 τὰ γυμνά 10, 5, 5 nuda i. e. pudenda.
 γυμνικός 5, 12 ad exercitationem pertinens.
 γύναιον 12, 61 muliercula.
 γυψ 13, 50 vultur.
 Γωβρύης 12, 33 vnus interfectorum Pseudo-Smerdis.
 γῶν pro γῆν 1, 38 habet vim diminuendi, *se omnino tamen
 secundas minimum laturum.*

Δ.

- δαίμων 5, 43 sciens, peritus.
 δαιμόνιον 10, 17, 1 numen. Socratis 9, 8 & 9, 22 V. N.
 δ δαίμων 14, 76 fortuna.
 δάκνω 8, 57 mordeo.
 δανείζομαι 10, 9, 2 mutuum peto & 10, 9, 5 mutuo sumo,
 foenore accipio.
 δαπανηρός 8, 118 sumtuosus, damnosus.
 Δαρείος 12, 33 interfector Pseudo-Smerdis, qui post re-
 gnauit.
 δάξ 10, 8, 5 fax.
 Δασκυλίτης πατραπία 3, 10 a Dascylo Bithyniae vrbe dicta.
 δασύς 12, 174 densus, crassus.
 δατέομαι 2, 21 edo, vescor. Hic & Herod. 2, 66 editi & Miss.
 variant & pendent inter δατέοντα & πατέοντα. Sed nobis
 2, 78 consentiunt in πατέοντα.
 δευδίσσαμος 7, 54 poet. timeo.

I N D E X.

- δειλία 10, 17, 1 meticulositas, timiditas.
 δεινολογῆμον 1, 89 miserabiliter lugeo.
 δεινός 10, β, 8 vehemens, acer, ad consuetudinem f. l. vehementem, & habitum inde ortum pertinet.
 δείρω 2, 28 pro δέρω excorio, pellem detraho.
 δεισιδαιμονία 12, 82 superstitio.
 δελεάζω 2, 94 escam hamo affigo.
 Δέλτα 2, 41 Aegyptus inferior, f. pars intra Nili ostia comprehensa, a figura dicta.
 ἡ δέλτος 12, 172 tabula literaria.
 ἡ δέλφαξ 2, 95 porcellus.
 τὰ δεόμενα 2, 205 quae oportet.
 δεξιόμοι 12, 202 prensio, dextram alterius prehendendo blandiendi causa.
 δεξιῶς 12, 215 bene, commode, recte.
 δέρον 5, 69 collum.
 δέρμα 2, 88 cutis.
 δευτερεῖα φέρειν 1, 38 secundas ferre.
 δηγμός 12, 131 morsus (conscientiae.)
 δήκτης 12, 117 mordax.
 δήλησις 1, 83 noxa.
 δηλονότι 8, 81 q. d. δῆλον ἔστι, manifestum, quod, h. e. scilicet.
 δηλῶ 3, 10 manifesto.
 δήλωμα 12, 205 manifestatio, signum.
 δεμαγωγέω 12, 64 sum.
 δεμαγωγός 12, 62 plebicola, plebis assentator verius quam dux, quales Romae saepius Tribuni plebis.
 Δημάδης 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis.
 δεμηγορία 14, 20 concio, ad populum oratio.
 δεμηγορικὸς 7, 44 concionibus aptus.
 Δημήτριος 12, 240 adulator Alexandri M.
 δεμηγορός 7, 79 opifex, architectus.
 Δημοσθένης 14, passim.
 δημοσία 3, 1 publice.
 δεμότης 7, 57 plebeius.
 δεμοτικὸς 2, 14 publicus, vulgaris.
 δεῶν 4, 1 vasto.
 δεβάλλω 8, 127 calumnior.
 δεβεβύδομαι 11, 23 confirmo.
 διάγειν 5, 5 degere, viuere.
 διαγίνομαι 9, 6 sum. διαγεγνήμιον 6, 50 fui, vixi. Sed 5, 58 persequero, persto.
 Διαγόρας Μήλιος 13, 28 Atheus nobilis.
 διάγραμμα 12, 122 praescriptum, de notis musicis.

- διαγωγή 15, 14 traiectus.
 διαδίδωμι 5, 86 distribuo; sed 6, 22 attribuo.
 διάδοχος 15, 1 successor.
 διάθεσος 11, 10 calidus.
 διάθεσις 12, 45 dispositio, affectio animi.
 διαδρῦπτεσθαι 7, 35 frangi & corrupti mollitie.
 διάσρωμα 10, δ, 7 διαρρέμενος; interprete CASAVE. grandi gradu & diuaticis cruribus incedens.
 διαυα 13, 39 victus, virae ratio.
 διαυαυα ἔχειν ἕκ τινος 1, 66 victum habere ab aliquo. τὴν διαυαυαυα ποιεῖμαι 2, 89 commoror. διαυαύ ἐστιν Αἰγυπτίοισι δμῶς θηρίοισι, commorantur sub eod. tecto. Sed 10, 5, 4 est arbitrium, iudicium priuatum inter amicos.
 διαυήματα 7, 112 res ad victum necessariae.
 διαυείσθαι 7, 1 constitutum, animo affectum esse -- οὐκείως 5, 128 beneuolum, propitium esse, q. d. dispositum familiariter.
 διάκνος 12, 165 inanis.
 διάκνος 7, 101 ciborum ministrator.
 διακλέπειν 1, 76 suffurari, subducere fato.
 διαλδομα 12, 212 dissoluo me, discedo.
 διάλυσις 12, 227 pax. q. d. dissolutio iniuriarum & belli.
 διαμέμνημα 7, 190 memoria teneo.
 διαπάλη 12, 33 colluctatio.
 διαπέπομα 12, 92 missio.
 διαπονέομαι 8, 38 perficio, elaboro.
 διαπράττομα 3, 26 expedio me. Nostri, *sich los'machen, durcharbeiten*. Schol. διακρέσθαι τὴν κατηγορίαν, accusationem vel crimen amoliri.
 διαπρεπής 8, 16 insignis, excellens.
 διασαφηνίζω 5, 3 explico, declaro.
 διασμῆω 2, 15 detergo, purgo. Cognata σμάω, σμήχω, σμήγμα.
 διατεινόμεν 10, 1, 12 obnixè, intente ago.
 διατελέω 1, 54 est quasi auxiliare verbum, vt ἔχων διατελέει habens perseuerat h. e. perpetuo habet.
 διαυθέναι 7, 49 insituere, informare animum. Nostri *disponiren*.
 διαυριβή 9, 65 vitae genus: at 12, 160 schola, consuetudo cum magistro.
 διαυέρεσθαι 8, 69 dissidere.
 διάφορον 10, 1, 1 sumtus, pecunia.
 διαυθέρρομα, διευθέρρο 1, 59 corruptus erat, h. e. morbo ita viciatus, vt vix homo inter homines videretur. conf. 1, 76.

I N D E X.

- διάφραγμα 3, 41 sepes interiecta, intergerinus paries.
 διαχεράομου 1, 6 interficio.
 διδασκαλείον 10, ζ, 6 schola.
 διδάσκω 1, 2 in publicam lucem & aures hominum pro-
 ducō scriptum a me vel alio carmen: qua ratione etiam
 fabulam docere dicitur is, qui in theatrum & scenam
 eam producit.
 δίδωμι 7, 31 optionem do.
 δίδειμι 8, 10 sum, esse pergo. Perseuerationem notare vide-
 tur, vt διάγω, διαγίνομαι.
 διενείκω 1, 14 Ion. pro διενέγκω h. e. διαφέρω τὸν πόλεμον, περ-
 φο, perficio V. ἐξενείκω.
 διέξιμι 10, β, 9 loquor, disputo.
 διεξέρχομαι 10, γ, 3 transeo.
 διερεΐζω 12, 196 irritō.
 διέρχομαι 12, 174 percurrere, vel perlegere potius emen-
 dandi causa: nostri, durchgehen, durchlaufen. Sed 11, 1
 est commemorō.
 διζομαι 2, 24 exquiro.
 διήγησις 10, δ, 1 enarratio.
 διήμερόν 10, η, 16 diem consumo, totum diem duro.
 διθύραμβος 1, 2 Arionis inuentum, carmen Baccho prae-
 fertim dicatum, qui & ipse διθύραμβος vocatur. In ety-
 mologia non morabimur, quae nugatoria videtur. Hoc
 modo notet iuuentus, dithyrambum esse carminis genus,
 verbis pariter ac rebus, ordineque audax & ebriorum
 licentiae, quam modestiae sobriae, propinquius. Plura
 volentibus dabit ad PIND. *Olymp. p. 307 sq.* ERASMVVS
 SCHMIDIVS.
 διχυρίζομαι 11, 19 confirmo.
 δικαίω 2, 78 iustum vel fas puto.
 δικαίωσις 12, 135 iuris sui defensio, apologia.
 δικανικόν no. ad 14, 17.
 δικαστικός 8, 137 ad iudicandum aptus.
 διξός 2, 67 pro δισσός duplex.
 Διοκλῆς 13, 46 medicus.
 διόνυσια 10, δ, 4 Bacchi festum.
 διονυσιάζειν 14, 30 bacchari.
 Διόνυσος 2, 82 Bacchus.
 Διοπέδης 14, 28 Dux Athen.
 Διόσκυροι 2, 57 q. d. Δίδος κῆροι vel κῆροι Iouis pueri, Castor
 & Pollux; in coelo Gemini.
 διορισμὸς 12, 103 differentia.
 διοτρεφής 12, 117 a Ioue nutritus.
 διφάω 10, ι, 4 perscrutor, excutio.

)b(

διφθέρα

I N D E X.

- διφθέρα 10, ε, 9 pellis, rheno.
 δίχυλος 2, 98 bifidus, vngulas bifidas habens.
 διώκω 8, 39 persequor (narratione.)
 Διών 12, 66.
 δοκτείνε ἐμοὶ 2, 51 ell. κατὰ, vt mea fert opinio.
 δοράτιον 1, 61 hasta.
 δορι: ἑλὼν 3, 8 hasta capiens, conuenit cum etymo vocis
 αἰχμάλωτος, αἰχμή enim mucro, vel ipsa hasta.
 δορπία 2, 82 vespera, coenae tempus.
 δορυφορεῖν τινα 3, 17 satellitem esse. V. Schol.
 διαλοπρεπής 9, 65 feruilis.
 Δράκων 14, 72 legislator Athen.
 δραχμὴ 14, 37 rhetoris praemium.
 δρμῆς 7, 74 acerbus, austerus, dulci oppos.
 ἡ δρόσος 12, 84 ros.
 δυσάνκτος 8, 58 intolerabilis.
 δυσάπτριπτος 12, 125 qui remoueri & repelli non potest.
 δύσελπις 11, 33 non facile sperans.
 δυσέφικτος 12, 243 ad quem non facile peruenitur.
 δυσκατάπρακτος 6, 35 difficilis.
 δυσκολαίω 8, 58 difficilis, morosus sum, aegre fero.
 δύσκολος 12, 98 difficilis, asper, morosus.
 δυσμαθής 9, 11 indocilis.
 δυσζύμβολος 8, 120 ineptus ad societatem & amicitiam.
 Nam ζυμβάλλειν etiam est societatem & foedus facere.
 δυσπραξία 12, 46 infelicitas.
 δυσπρόσδος 12, 243 accessus difficilis.
 δύσφορος 8, 56 intolerabilis.
 δυσφύλακτος 12, 7 qui caueri nequit.
 δυσφώρατος 12, 43 captus vel deprehensus difficilis.
 δυοχειαίνω 12, 86 aegre fero.
 δυοχάριστος 12 36 difficilis separatu.
 δυτώδης 4, 12 graecolens, foetidus.
 δυσωπεῖν 12, 223 pudore & molestia afficere.
 Δωρακός 4, 51 Graecum generatum notare videtur.
 Δωριεὺς 1, 26 Dores, regni Croesi pars.
 δωροδέκω 14, 70 dona accipio.

E.

- Ἐβδομαῖος 4, 20 V. ἐνιαυτός.
 ἔγγενής 2, 77 indigena.
 ἐγγίνομαι 2, 17 innascor.
 ἐγγύη 10, 1α, 2 sponsio vel sponsus, intercessio in aliena
 causa, expromissio.
 ἐγγυητής 10, 1ε, 5 sponsor.

I N D E X.

- ἔγκαλύπτου 6, 55. inuolutio me, ritus morientium: idem
 6, 59 συγκάλυπτοι.
 ἔγκαταλείπω 12, 91 defero, ἔγκαταλείπει τὴν πῖσιν, qui ab
 eius, cui secretum commisit, familiaritate discedens &
 amicitia, illud secretum quasi in periculo apud illam iam
 inimicum derelinquit: ut qui obside induciarum aut
 pacis dato, violato foedere illum obsidem destituat.
 ἔγκατασκήπειν 4, 3 incidere, irruere, ingruere, de morbo.
 ἔγκέφαλον 13, 2 cerebrum.
 ἔγκλημα 5 18 crimen, accusatio.
 ἔγκλισις 12, 78 inclinatio, inflexio.
 ἔγκυκλις αἰ 12, 27 circumuagor, oberro.
 ἔγχελυς 2, 99 anguilla.
 ἔγχος 12, 162, b halia.
 ἐγγρίμπτοι 12, 55 appropinquo, prope accedo.
 ἔδρα 12, 150 sedile, sedes.
 ἔδωλα 1, 7 ab ἔδος sedes, transtra & fori nauium. GELL.
 in summo puppis foro. GRON. ἔδώλοισι.
 ἔδελοντής 14, 71 voluntarius.
 εἰδεχθῆς 13, 30 abominandus V. N.
 εἶδω 5, 11 χάριν σοι εἶσομαι gratiam tibi habebō, Ich will
 dir's dank wissen.
 εἰκάζω 2, 93 affimilo. 1, 57. ὡς εἰκάσαι quantum coniectu-
 ra licet assequi, vel, si coniecturae locus est.
 εἰκονισμὸς 12, 94 descriptio, imago.
 εἰκότα ἐλπίζω 1, 22 verisimilia h. e. speranda spero, quae
 euentura probabile est.
 εἶκα 12, 150 cedo.
 εἰλωτες 3, 35 Helotes, Lacedaemoniorum serui publici, ex
 Nepote noui.
 εἶλα 2, 13 vestis.
 εἶνεκεν τῆ Φυλάσσοντος 1, 85 quantum a custode prouideri
 poterit.
 εἰρηναῖος 2, 89 pacatus.
 εἰρηκτῆ 3, 26 carcer.
 εἰρομοῦ 2, 63 interrogo.
 εἰρων 10, β, 2 dissimulatio. V. no. b.
 εἰρωνία 10, α, 7 dissimulatio infidiosa & fallax.
 εἰς vid. ἐς.
 εἰσβάλλειν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 4, 1 irruptionem facere, einfallen.
 εἰσόδος 15, 3 vestibulum.
 εἰσπράττω 10, α, 3 exigo, eintreiben.
 εἶτα 12, 157 omissa ordinis notatione cum vehementia
 quadam conclusionem adiicit superioribus. Lat.
 Et. V. ἔπειτα.

- ἄγχιος 1, 65 natus, soboles.
 ἀκδέρειν 2, 50 excoriare.
 ἀκδιδοῦμαι θυγατέρα 2, 77 collocare.
 ἀκδιματάω τῶν νομίμων 3, 36 victu egredior leges, praeter leges ac mores victum & cultum habeo.
 ἀκδύομαι 10, 17, 5 abiicio, procul amolior.
 ἀκθειάζειν 15, 1 in Deos referre, consecrare.
 ἀκκάμνειν 4, 35 labori, molestiaeque succumbere.
 ἀκκλέπω 5, 49 suffuro, clam subduco.
 ἀκκλήζομαι 1, 40 excludor, tempore scil. Videbant iuvenes, tempus breuius esse, quam vt iumenta ex agro adduci possent.
 ἀκκολλάω 3, 33 erado, exculpo.
 ἀκκρίνειν 5, 52 q. d. excernere, coetu aut ciuitate eiicere. Sed 6, 42 de separatione animae a corpore.
 ἀκλείω 6, 54 ἐκλείπει μοι Φαίνεται ἢ ψυχῇ, deficere & discedere anima.
 ἀκλέπειν 2, 83 excludere, vel excudere oua.
 ἀκπεταμένως 6, 16 effuse.
 ἀκπλήθειν τὴν φήμην τῷ ὄνειρον 1, 88 somnium explere.
 ἀκπίτω 4, 20 prorumpo.
 ἀκπονέω 5, 63 labore expello, vt nostri *ausarbeiten*, de humore superfluo corporis.
 τὸ ἔκπωμα 5, 91 poculum.
 ἀκσαγγνεύω 12, 56 ab verbum esset, e reti (σαγγήνη) explicio: Sed sensus aperte postulat *irresio*: neque hoc contra analogiam aliorum.
 ἀκτραχηλίζω 12, 161 praecipitem (in collum, τραχὴλον) excutio.
 ἀλαία 10, 1, 6 olea.
 ἀλατθεῖν 8, 104 minuti, h. e. damno adfici.
 ἀλευθέριος 14, 89 Liberator.
 ἀλευθερίως 7, 108 liberaliter.
 Ἐλεφαντίνη 2, 93 vrbs Aegypti.
 ἔλεφάντιος 15, 3 eburneus.
 ἔλιγμος 5, 80 tractus, ambages.
 ἔλισσώ 2, 25 voluo.
 ἔλκος 4, 16 vlcus.
 ἔλκωσις 4, 20 exulceratio.
 Ἐλλάς 10, a, 2 Graecia.
 ἔλθειμα 12, 169 defectus, peccatum.
 Ἐλύθροντος 14, 34.
 ἔλυχνιον 10, 1, 9 ellychnium, linum.
 ἔλπίζω 1, 20 puto, arbitror.
 ἔλωμαι 2, 58 idem.

I N D E X.

- ἔμβαμμα 5, 76 embamma, cibus iurulentus, in quem solidior intingitur.
 ἔμβριθῆς 14, 27 grauis.
 ἔμειω 10, 8, 5 vomio.
 ἔμπαρέχω 12, 232 praebeo.
 Ἐμπεδοκλήης, ἕως 12, 214.
 ἔμπεριπατεῖν 12, 246 conculcare.
 ἔμπλήρωσαι 7, 69 impleri.
 ἔμπλάσσειν 2, 102 oblinere, massa liquida circumdare, figurorum & plastarum verbum.
 ἔμπλήρω 5, 79 impleo, saturo.
 ἔμπληξία 12, 173 temeritas, temeraria & praeceps celeritas, cum quis impetu irruit, vbi consilio opus erat.
 ἔμπνυς 3, 50 spirans.
 ἔμπορος 2, 29 mercator.
 ἔμπρόσθιοι πόδες 2, 92 anteriores.
 ἔμφαίνετο αὐτοῖς 5, 135 h. e. φαίνεται ἐν αὐτοῖς, apparet in illis.
 ἔμφασις 12, 220 species.
 ἔμψυχον 2, ζῷον animal.
 ἐν deficit ante nomina vrbium. 14, 37.
 ἐναγίζω 2, 67 sacrifico.
 ἐναντ. ὁμομα 9, 16 aduersor.
 ἐνάργεια 12, 221 claritas, euidencia.
 ἐναριθμῖος 7, 55 qui aliquo numero est, dignus qui adnumeretur.
 ἐνδελεχῆς 12, 51 perpetuus, constans.
 ἐνδεία 11, 8 indigentia.
 ἐνδίδωμι 12, 121 concedo, remitto. Sed 5, 91 praebeo, ministro, in manum do.
 ἐνεῖω vnde ἐνεῖκαμ 1, 49 fuisse debet in vsu pro ἐνέγω, quod & ipsum cessit τῷ φέρω.
 ἐνέπω 12, 108 loquor.
 ἐνθαῦτα 2, 90 Ion. pro ἐνταῦθα.
 ἐνθυμέομαι 10, 7, 2 cogito.
 ἐνθύμησις 3, 38 cogitatio.
 ἐννατῶος 4, 20 q. d. nouenarius h. e. nono die aliquid faciens vel patiens. Ita ἑβδομαῖος.
 ἐνσεῖω 12, 113 intero.
 ἐντάφιον 14, 77 vestis sepulchralis.
 ἐντέλω 12, 196 intendo.
 ἐντερα 13, 49 intestina.
 ἐντευξίς 10, 5, 1 congressio.
 ἐντιμος 11, 53 pretiosus.
 ἐντιμότης 11, 52 pretium, dignitas.

I N D E X.

- ἐντροφίῃ χρώματος 5, 68 affricatio pigmenti, fucus.
 ἐντυγχάνειν 10, ζ, ε congrédi, conuenire, loquī.
 ἐνύδρις 2, 19 lutra.
 ἐξάνυκτός 12, 80 non possum.
 ἐξασυμία 12, 204 exanimor.
 ἐξαιρέσις 2, 32 dilectas, electio.
 ἐξαιρέτως 12, 163 eximius.
 ἐξαιρέτως 13, 37 praccipue.
 ἐξανθίσκειν 4, 16 efflorescere, de pustulis, quae *exanthemata*
 q. d. efflorescentiae, medicis dicuntur.
 ἐξαπατάομαι 12, 44 decipio.
 ἐξαπινάκας 4, 7 subito.
 ἐξαργός 10, 18, 5 negans.
 ἐξαριύω 1, 86 apparo, comparo.
 ἐξαρχής 7, 73 ab initio.
 ἐξαρχος 12, 237 princeps.
 ἐξειρόω 2, 24 Ion. α. pro ε extrahō.
 ἐξελαύνω 5, 73 progredior, procedo (de equestri pompa.)
 ἐξελεύκω 1, 10 V. ἐνείκω, διελεύκω.
 ἐξηγητής 10, 17, 5 interpres portentorum.
 ἐξιμνεῖσθαι 7, 93 pertingere, peruenire.
 ἐξίς 1, 1 habitus.
 ἐξίσταμαι 11, 57 degenero.
 ἐξιτητέον 7, 2 exeundum. Ita ARISTOBH. N. 131 ἐπι-
 τέον.
 ἐξομολογίς 12, 102 assimifatio.
 ἐξότης 9, 34 a quo inde tempore.
 ἐξουβρίζω 14, 79 insolentius efferor.
 τὸ ἐδν 2, 34 τῷ ἐδντι χρέασασθαι rem ipsam loquī.
 ἐπαγομῶν 12, 54 q. d. ad me duco, allicio. φθόνον 9, 68
 concilio mihi inuidiam.
 ἐπαυτίομαι 1, 18 criminator, crimina confero in aliquem, ac-
 cuso.
 ἐπαλξίς 15, 21 piana, propugnaculum, locus altissimus.
 ἐπαμινώνιας 12, 65.
 ἐπαρκέω 8, 29 sufficio, supposito.
 ἐπαύρεσις 4, 45 fruitio, fructus.
 ἐπαφος 2, 23 idem qui Apis, Aegyptior. Deus.
 ἐπαχθής 12, 197 grauis, molestus.
 ἐπεάν 2, 90 cum, si quando.
 ἐπει 2, 50 in infinitia oratione infinitiuo iunctum. Ita
 nonnunquam Liuius.
 ἐπειτα 7, 85 reprehendentis particula V N item εἶτα.
 ἐπευτείνει δ λόγος 10, 47 percrebescit rumor.

I N D E X.

- ἐπέρομαι 5, 82 interrogo.
 ἐπέχειν 3, 14 retinere, impedire, aufhalten.
 ἐπὶ σοὶ ἔσται 5, 110 in potestate tua, penes te erit.
 ἐπὶ σφίσι ναυπηγεῖσθαι 1, 23 contra ipsos naues aedificare.
 Germ. *auf sie*.
 ἐπὶ (τέτοις) 14, 38 insuper.
 ἐπιβάλλω τὸν δακτύλιον 2, 25 imprimo annulum, signandi
 causa.
 ἐπιβάλλομαι 10, γ, 13 iniicio mihi (vestem.)
 ἐπιβουλεύω 1, 5 consilia agito. Nam accusf. τὸν Ἀγίωνα ad
 ἐκβαλόντας pertinet. ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον plenum est,
 struere alicui per infidias mortem.
 ἐπιβελος 8, 14 infidiator.
 ἐπιγίνομαι 6, 47 superuenio, superstes sum.
 ἐπιδεικτικὸς 2, 212 ad ostentationem compositus.
 ἐπιδρομὴ 14, 33 incurso, impetus.
 ἐπιεικῶς 12, 45 moderate, vt etiam cedas, si opus sit: & 12,
 99 sic fatis, mediocriter.
 ἐπιζήμιος 7, 53 damnosus.
 ἐπιθετικὸς 8, 146 ad inuadendum aptus.
 ἐπιθυμητικὸς 11, 4 cupidus.
 ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ 1, 97 h. e. κατασφάζει ἐπὶ τῷ τύμβῳ
 interficit in tumulo. V. παριδών.
 ἐπικραεῖν 7, 89 auxilio esse.
 ἐπιρρέμαμαι 4, 49 impendo.
 ἐπίκυρτος 12, 7 gibbosus, curuus.
 ἐπικυρέω 1, 62 idem quod κυρέω.
 ἐπιλαμβάνομαι 10, η, 5 reprehendo, redarguo.
 ἐπιλυσιάνομαι 10, ζ, 3 obliuiscor.
 ἐπιλέγω 5, 86 adicio (dicendo.)
 ἐπιλειψις 4, 26 defectus.
 ἐπιλεκτός 15, 7 dilectus, electus.
 ἐπιληπτός 10, ιγ, 9 morbo sacro vel comitali, (qui inde
 epilepsia dicitur) correptus.
 ἐπιλήσιμον 9, 11 obliuiosus.
 ἐπιλώπειν 12, 42 ἐξ ὀφ. ὤος, paetis oculis, & cum iucun-
 ditate limis, sub ipso contracto supercilio blandiri,
 quod solent nonnunquam qui pueris alludunt, ἰλλὰς
 est strabo.
 ἐπίλογος 1, 24 conclusio, peroratio, familis vox ἐπιφωνήματι
 ἐπιμύθια &c.
 ἐπιμελέομαι 5, 4 curo.
 ἐπιμήκης Sch. ad 3, 24 longus.
 ὡς ἐπίπαν 2, 90 plurimum.
 ἐπιπλέον 4, 13 plus, magis.

I N D E X.

- ἐπίπλους 2, 80 omentum.
 ἐπιπολάζειν 14, 9 emergere, efferri, in summo natate, ipsumque initar.
 ἐπιπολήε 8, 148 aduerb. in superficie, 11, 58 in aperto, manifesto.
 ἐπιπόνοος 7, 124 laboriose.
 ἐπισημαίνωμαι 10, 7, 6 succlamio, acclamo, applaudo.
 ἐπισημαίνω 4, 22 indico.
 ἐπίσημον 12, 16; insigne.
 ἐπίσκεψις 9, 116 consideratio, meditatio.
 ἐπισκηψις Sch. ad 4, 22 impetus, correptio.
 ἐπίσπεισις 2, 31 libatio.
 ἐπισπένδω 2, 27 libo, infundo liquorem in hostiam.
 ἐπίσπομαι 1, 48 pro ἐφέπομαι Ion. consequor.
 ἐπίσπασις ἐργων 7, 101 praefectura.
 ἐπιστάτης 7, 8 Antistes, princeps fenatus, & quasi consul in unum diem, aut unum negotium.
 ἐπίσιος 1, 63 Ion. pro ἐφέσιος hospes, ad alienam ἐστίαν Veitam, laarem, focum, confugiens. Sed ἐπίσιος ζεῦς 1, 9; idem qui ξένιος hospitalis.
 ἐπιτρέφεις 1, 35 accurate & cum sollicitudine quadam, ἐπιτρέφου enim est animum aduertere.
 ἐπιτρέφειν 1, 51 pro ἐπιτρέφειν a. 2. ab ἐπέχειν, sustinere iudicium.
 ἐπιτελέω 15, 6 perficio.
 ἐπιτείνω 12, 121 intendo.
 ἐπιτεύξις 10, 12, 1 congressio. vt ἔντευξις.
 οἱ ἐπιτήδαιοι 4, 23 necessarii, familiares. Sed 4, 41 aptus, conueniens.
 τὰ ἐπιτηδεῖα 10, 1, 3 demensum, victus diurnus.
 ἐπιτηδεύμα 10, 4, 15 vitae genus.
 ἐπιτηδεύω 2, 16 studeo: 10, 2, 3 fector, de vitae genere.
 ἐπιτίθεμαι 12, 11 impono me, vt muscae aduolantes.
 ἐπιτίμησις 10, 12, 1 expositio.
 ἐπιτίμιος 8, 16 honoratus.
 ἐπιτρέβω 12, 143 contero, perdo.
 ἐπιτροπέω τινά 3, 23 tutor sum.
 ἐπιφάνεια 12, 210 superficies.
 ἐπιφέρεσθαι 5, 36 inferri, impetu ferri in aliquem.
 ἐπιφέρω αἰτίας τινί 1, 18 crimina in aliquem confero, idem quod ἐπατιώμαι.
 ἐπιφοιτάω 2, 100 aduenio.
 ἐπίχαρις 5, 139 iucundus & venustus.
 ἐπιχαρίτως 9, 7 ad gratiam (parandam apte.)
 ἐπιχειρέω τινί 1, 17 adior, inuado, q. d. manum admoueo. Ita 1, 19.
 ἐπιψηφίζειν 7, 9 alias, calculum adiacere, probare: hic populum in suffragia mittere, suffragandi potestatem facere.

I N D E X.

- ἐπαιδιστος 12, 223 reprehensione & vituperio dignus.
 ἐπωδός 12, 46 incantator, h. e. amicus suavis, qui quasi
 magica vi alterum delinit.
 ἐπωνυμίη 2, 65 cognomentum.
 ἐρανίζω 10, β, 5 eranium, h. e. stipem ab amicis conferendam
 colligo, vel mihi vel alii.
 ἐργάζομαι χρήματα 1, 3 rem facio.
 ἐργασμένος 8, 124 act. qui perfecit.
 ἐργαστήριον 10, η, 6 officina.
 ἐργολάτης 10, η, 4 manceps.
 ἐργώδης 7, 69 laboris multi, molestus.
 Ἐρετριεύς 3, 7 Eretriensis.
 Ἐρεχθέως θυγατέρες 14, 77 V. N.
 ἔρημος δίκη 10, η, 14 eremedicium, desertum vadimonium.
 ἐρητύω 7, 54 retineo, cohibeo.
 ἔριον 8, 140 lana.
 Ἐρμιονίς 3, 2 natis nomen. Vid. no. 2.
 Ἐρμούγενης 9, 4 Socratis auditor.
 ἔρπετὰ 7, 86 non reptilia aut serpentina modo, sed quadru-
 pedia etiam complectitur. ab
 ἔρπω 12, 93 serpo.
 ἔρρειν 12, 34 facessere, in malam rem abire, pessum ire.
 ἔρσην 2, 23 Ion. pro ἄρσην, mas.
 ἐρυθράνομα 5, 138 erubescio.
 ἐρύθημα 4, 12 rubor.
 ἔρυθρός 8, 5 ruber.
 ἔρχομαι ἐρέων 2, 33 iam dicam, vt Galli *je m'en vais dire*.
 ἐς 1, 19 ad.
 ἐσαγγέλλω 3, 23 denuncio, nomen defero, accuso.
 ἔσακοντίζω 1, 86 tela conicio in aliquem.
 ἔσδύω 2, 90 subeo.
 ἔστια 12, 52 Vesta, quo nomine, vt penatium & Iarium La-
 tini, vtuntur pro domo propria & foco.
 ἐστία 3, 93 conuiuio excipio.
 ἐταίρα 10, ιδ, 2 amica vel honesta, vel meretrix.
 ἐταιρεῖν 12, 205 meretricio more se gerere.
 ἐταυρήσιος Ζεύς 1, 91 idem fere, qui φίλιος, amicitii & sode-
 litatibus praesidens.
 ἐυαγγελίζομαι 10, ιδ, 5 bonum nuncium fero.
 ἐυκλαζόνευτον 11, 53 de quo facile gloriantur homines.
 Εὐβοία 14, 41 Euboea inf. Εὐβοεύς eius incola.
 Εὐβουλος 14, 57 Demagogus Athen. proditor patriae suae.
 εὐγένεια 11, 3 nobilitas.
 εὐγε.ῆς & γενναῖος differunt 11, 54.
 εὐδαίμων 9, 40 frugalis, modico contentus.

I N D E X.

- εὐδοκίμειν 12, 180 bene audire, gratia florere.
 εὐδοξία 7, 120 gloria, bona fama.
 εὐελπίς 11, 9 bene sperans.
 εὐεξαπάτητος 11, 12 facilis deceptu.
 εὐήθης 11, 9 credulus, bene sperans de omnibus. *it. aliquan-
 tum stupidus, quia οἱ ἀγαθοὶ εὐατάητοι.*
 εὐήμερεῖν 10, 7, 8 felicem esse, vt nostri *gute Tage haben.*
 Εὐήνης 12, 18 poeta.
 εὐθυμείν 9, 59 bonum animum habere.
 εὐθυμία 5, 108 hilaritas.
 εὐκοσμία 5, 9 decor, decencia.
 Εὐκράτης 14, 8 Demagogus Athen.
 Εὐκρήμων 14, 83 obrectator Demosthenis.
 εὐλάβεια 12, 4 cautio.
 εὐλήπιος 12, 251 qui facile capitur.
 εὐμαρῆν 2, 4 fecessus alui leuandae causa. *al. facilitas. Ita
 nostri commodité, bequemlichkeit.*
 εὐμένεια 2, 71 venia, gratia.
 εὐμετρῶς 15, 20 proportione & ordine.
 εὐνοικῶς 8, 128 beneuole.
 εὐνός 8, 62 beneuolus, propitius.
 εὐσέμβολος 8, 123 socialis, amicitiae aptus. *V. opp. δυσέμ-
 βολος.*
 εὐορκία 7, 10 iurisiurandi religio.
 εὐπάθεια 9, 38 suauitas, voluptas.
 εὐπάχω 8, 41 beneficium accipio.
 εὐπατριδής 15, 8 generosus, patricius.
 εὐπειθής 8, 150 facile parens, obsequiosus.
 εὐπίστος 11, 9 facile credens.
 εὐποτός 12, 156 felix, fortunatus.
 εὐπρεπέστερος 2, 79 pro positio *εὐπρεπής decens.*
 Εὐριπίδης 12, 17.
 εὐρυθμία 14, 16 concinnitas.
 εὐρύθμος 10, 7, 10 aptus, congruus.
 εὐρυχωρία 12, 3 latum spatium, vnde impetus capi posse.
 Amor nostri (*φιλαυτία*) opportunitatem maiorem praebet
 adulatori, quam amico.
 Εὐρώπη 2, 64 Agenoris filia.
 εὐρωτιάω 10, 1, 9 rubigine laboro.
 εὐστατος 8, 150 seruans ordinis ac disciplinae.
 εὐτέλεια 9, 53 victus tenuis.
 εὐτελής 5, 69 vilis, parui pretii: 11, 54 humilis, *γενναίῃ
 oppoi.*
 εὐτραπελία 12, 62 vrbalitas, festiuitas, lepor, cum quis facile
 partes versatur in omnes.

I N D E X

- εὐτράτελος 11, 21 iocofus.
 εὐτυχής quid difter ὑλβίω & πλεσίω 1, 50 no. k.
 εὐφήμεῖν fauere lingua, εὐφήμει 14, 8 bona verba.
 εὐφροσύνη 9, 17 laetitia, hilaritas.
 εὐφύλης 12, 100 facilis, ingeniofus, it. aptus, commodus.
 εὐώδης 12, 104 bene olens.
 εὐωχεῖν καινῶν λόγων 10, 4, 3 epulo quafi excipere.
 εὐωχεῖσθαι 5, 84 epulari.
 ἔφάμιλλος 14, 40 aemulus.
 ἔφέννυμι 13, 61 induo, fubeo.
 ἔφεσρις 15, 4 pallium, veftis exterior.
 ἔφηβος 5, 10 pubertati proximus, iuuenis.
 ἔφήμερος 4, 45 vnius tantum diei, fluxus, breuis aeni.
 ἔφιμεοι 3, 3 defidero, appeto, q. d. immitto me, vt ὑπεργομοῖ
 extendo me in vel ad aliquid.
 ἔφικνέμαι 6, 34 peruenio, affequor.
 ἔφίσημι 14, 48 concito in aliquem, obiicio.
 ἔφίσημι τὴν διάνοιαν 10, α, 1 animum aduerto.
 ἔχ 9 10, β, 10 vipera.
 ἔχω 1, 13 poffum. ἔχειν ἀρνεέσθαι, non potuiffe negare.
 Fere fimiliter Lat. multa habeo dicere. Ad habitum
 refertur 1, 10 ὡς εἶχε σὺν τῇ σπουῇ πάσῃ & 1, 12 ὡσπερ
 ἔχων ἔεπρόθεσε, vt erat vel qualis. GELLIVS περιφρά-
 ζει, ficut stabat canebatque, cum ornatu omni, qualis
 Delphino veftus fuerat.
 ἔχω δευλώπας 1, 23 pro ἐδέλωσα. Ita Latine poffis hoc loco
 reddere, quos habes in feruitutem redactos. Add. 1, 25,
 73, 81.
 ἔχειν μετρίως βίς 1, 48 in modica re effe.
 ἐχόμενος συμφορῇ 1, 62 calamitofus.
 ἔψω 10, β, 7 &
 ἔψω 2, 17 coquo.

Z.

- Ζάπλωτος 1, 48 diuitiis abundans.
 ζεῶ 2, 10 eadem quae δλύρα, Zea frumenti genus, noftris
 spelt.
 Ζεύγη & ζεύγος 8, 109 iugum, iumenta ianctra, bigae,
 trigae &c.
 ζημιώδης 12, 227 damnofus.
 ζωγράφος 2, 73 pictor, qui viuos pingit, vel vt viuere vi-
 deantur.
 ζωμός 10, 4, 7 ius efculentum, met. magna caedes.
 ζωός, ἡ, δν 2, 95 viuus.
 ζωρὸν 10, ε, 6 meracum ζωρότερον ibid. etiam auidius volunt
 fignificare. V. Plut. Symp. 5, 4.

I N D E X.

H.

- ἡγεμονικὸς 8, 86 aptus ad incipiendum.
 ἡγέομαι τῷ χορῷ 6, 1 dux sum chori, praefultor.
 ἡδύοσμον 13, 44 mentham vulgo vocant, sed hic vt diuersum
 laudatur: calamus forte aromaticus.
 ἡδυπάθεια 12, 194 voluptas.
 ἡδυσμα 12, 18 condimentum.
 ἡῆ 12, 73 poet. pro ἡ quam.
 ἡθμδα 7, 75 colus in epulis adhiberi solitus ad vinum eli-
 quandum: cuius vicem praestant cilia, ipsaeque adeo pal-
 pebrae Spiritum asperum habet.
 ἡθος 10, 4, a vultus, quod probat C A S A V B. ad h. l.
 ἡκει εὐ ἡ πόλις 1, 36 floret vrbs, bene illi procedunt omnia.
 Nostri, *es gebet ihr wohl.*
 ἡκισα 3, 20 minime.
 Ἡλιεπολίται 2, 100 Helipolitani, Aegyptiae ciuit. nomen.
 ἡμέρα δ' ἐπ' ἡμέραν ἔχων 1, 48 est, qui in diem praesentem
 modo habet vnde viuat, quid proximo futurum sit, in-
 certus: vt in diem viuere apud CICERONEM est modo
 praesentibus cupiditatibus obsequi, de ratione reddenda,
 aut fama consecutura, nihil laborare.
 ἡμέρα 11, 2 tempus vitae.
 ἡμιθνής ἡτος 4, 3 femiuuius.
 ἡμιολία 10, 12, 2 nauis genus, q. d. semitota.
 ἡμισυς, ἰσεια υ 5, 32 dimidias.
 ἡνίκα 5, 11 cum, quando.
 ἡπιος 12, 214 clemens, mitis.
 Ἡρα 1, 39 Iuno.
 Ἡρακλειτος 13, 58.
 Ἡρακλῆς 2, 50 Hercules, Iouem videre gestit. De Aegyptio-
 rum & Graecorum Herculibus plura l. c. Hercules Pro-
 dicius 8, 1 sqq.
 Ἡρόδοτος 13, 62.
 ἡσυχίη 2, 69 quies.

Θ.

- Θάκος 6, 20 sedes: Sed 10, 1β, 4 sella familiarica, vt nostri
 zu stuhl geben.
 Θάλπος 5, 34 aestus.
 Θάμνος 13, 24 dumus, dumetum.
 Θάπτα p. m. τέθρηπα 12, 235 admiror, stupeo. Inde est etiam
 illud ταφῶν HOMERICVM, attonitus. it. Θάμβος &c.
 vid. Eustath. p. 746, 11.
 Θαρραλέος 11, 12 confidens.
 Θάσιος 2, 65 Herculis epich. a Thaso inf.

I N D E X.

- θᾶτον 6, 32 celerius. th. ταχύς.
 θέα 10, 9, 6 spectaculum, locus in theatro.
 θέαμα 8, 28 spectaculum.
 Θεμιστοκλής 14, 40.
 Θεόδωρος 13, 28 Atheus Cyrenaeus.
 ἡ θεός 13, 5 Dea.
 Θεοσεβής 2, 15 religiosus.
 Θεοφιλής 9, 69 Deo carus.
 Θεοφόρητος 12, 98 (qui sibi videtur) a Deo agitatus, enthu-
 usiastā, fanaticus.
 Θεραπευτής 5, 16 minister.
 Θερμὴ 4, 10 calor. al. paroxysm. Θέρμη.
 Θέτις 13, 36 Aegyptior. Dea.
 Θετταλοι 14, 31 Thessali.
 Θεωρεῖν 1, 28 contemplatio orbis terrarum, ob quam exilia
 verius quam peregrinationes suscipere veteres philo-
 sophi.
 Θηβαῖοι 14, 31 Thebani.
 Θηβαῖος νομός 2, 47 it.
 Θηβαῖος Ζεὺς vtrique dicti a Thebis Aegyptiis vrbe ἐκάτομ-
 πύλῳ nobilissima.
 Θήγεσθαι τὴν ψυχὴν 5, 35 acuere animum, ad solertiam, ad
 praesentiam animi in periculis.
 Θήκη 4, 41 sepulcrum, sepeliendi ratio.
 Θηλυδρίας 13, 26 castratus, femiur, Gallus.
 Θήπιω. ab hoc videri possit τέθηπα 12, 235. Sed vid. θάπτω.
 Θηράσθαι 7, 34 appeti, captari, vt feris struuntur insidiae, in
 re amatoria.
 Θήρεια, ὧν 5, 85 int. κρέα, ferinae carnes, Ita nim. legunt
 alii pro nostro θηρία.
 Θηρευτὴρ 2, 96 venator.
 Θήρη 1, 74 venatus.
 θίασος 8, 29 coetus, chorus, sodaliticium.
 θιγγάνειν διὰ τινος 12, 133 pertingere ad aliquid.
 Θεκιδίδης 12, 135.
 Θράκη 12, 63 Thracia.
 Θράξ 13, 15. Θρήκες Ion. 1, 26.
 θράσος 5, 136 audacia.
 θρέμμα 14, 23 pecus.
 θρίψ 12, 8 vermiculus ligna artodens.
 θύλακος 10, 5, 8 faccus.
 θυλήματα 10, 1, 9 siue θυλήματα, vtrumque forte non male,
 fruges contusae, & oleo ac vino subactae in sacrificiis,
 liba, ferta.
 θύμα 13, 38 sacrificium, hostia.

I N D E X.

- θυμικός 11, 6 propensus ad iram.
 θυμός 10, ε, 1 h. l. bulbosus, cepa agrestis.
 θυνοί 1, 26 Thyni, populus in ora Ponti Euxini, a Croeso
 superatus.
 θυράϊος 12, 244 externus, ante fores.
 θυράω 7, 74 ianua munio.
 θύω 8, 80 mactō, sacrifico.
 θύσματα 2, 36 odores, suffimenta.
 θάυμα 1, 1 miraculum, pro θαῦμα Ion. Qui acutum posuit
 in antepenultima, idem diaeresin adiecit: alioquin θαῦμα
 dicendum erat. Amant dialysin Iones.
 θαύσσω 12, 55 inelamo, clamore adhortor (canes in venatu.)

I.

- διατριβός 8, 149 medendi peritus.
 διατριβέν 6, 15 priuatum esse, de natione integra, quae ad
 imperium orbis terrarum aspirare non audet.
 ιδιώτης 4, 9 imperitus (artis medicae)
 ιδρυμαί 2, 23 confideo, commoror. idem quod ἰδρυμι 2, 47.
 ἰδρυμι 2, 44 colloco, statuo templum, altare, signum.
 ἱερακόμορφος 13, 32 accipitris formam habens.
 ἱερεΐα 6, 1 sacrificia.
 ἱεροσυλεῖν 7, 60 sacrilegum esse.
 Ἰέρων 11, 62 Syracusarum Rex.
 ἱκετεία 3, 42 supplicatio hominis ad asylum confugientis.
 ἱκέτομαι 2, 7 τὰς μάλιξαι ἱκέτομαι τὸ κῆδος, ad quos maxime
 pertinet luctus.
 Ἰλλυριοί 14, 26.
 Ἰμεραῖος 14, 8 Demagogus Athen.
 Ἰμέριος 12, 186 adulator Athen.
 Ἰμερος 12, 17 desiderium, cupido, venustas, alliciens & de-
 mulcens, vt χάριτες.
 ἰδομαι 10, 19 aerugine consumor.
 ἱππασία 15, 17 transuectio equitum.
 ἱππέειν 12, 160 equitare (solum bene discunt regum filii.)
 ἱπποδρόμιον Sch. ad 3, 31 circus.
 ἱπποκένταυρος 12, 99 eques praestantissimus, cum respectu ad
 originem fabulae de hippocentauris. Vidit aliquis igna-
 rus e longinquo equitem: finxit femiuram equum & vi-
 rum semiequum. Igitur Hippocentaurus artissime coniun-
 ctus equo, vt vnum modo animal videatur.
 ἵππος ποτάμιος 2, 97 sq. Hippopotamus.
 ἱπποτροφείν 12, 62 equos alere.
 ἱπποτροφία 12, 9 equorum alendorum studium.
 ἱεράομαι pro ἱεράομαι θεῶ, 2, 5 sacerdotio Dei fungor.

I N D E X.

- ἱερίον 2, 27 pro ἱερεῖον victima.
 ἱερὸν ἅγιον 2, 44 templum sanctum.
 ἰσηγορία 5, 102 proprie aequum ius loquendi in concione & suffragium ferendi. Sed hic, ingenuo quodam ioco, loquacitas ebriorum, simul loquentium, neutro alterum exaudiente.
 ἰσις 2, 39 Aegyptior. Dea, cum Io Graecorum comparata.
 ἰσομοίρα 9, 45 ius aequum, q. d. aequalis partis.
 ἰσοπλευρος 15, 11 aequilaterus.
 ἰσάνει τὸ πρόσωπον σπεδάμας 5, 93 componere vultum ad feueritatem.
 ἰστίον 2, 13 velum.
 ἰσορέομαι 1, 12 sciscitor, rogo.
 Ἰθιοφάγοι 13, 49 Aethiopum quorundam cognomen. Possit etiam προπαροξυτώνως scribi nomen hoc, & passivè accipi.
 Ἰὼ 2, 39 Graecor. Dea, cum Iside Aegyptiorum comparata.
 ἰῶνες 1, 26 in ditione Croesi.

Κ.

- κ pro π passim Iones praefertim in interrogatiuis καὶος, κότε, κῶς, pro ποῖος, πότε, πῶς.
 Καδδύσσιοι 6, 22 Asiae populus.
 καθάρω 1, 62 purgo, expiō, lustrō.
 καθάπτωμαι 12, 117 reprehendo.
 ἔ καθάρως χεῖρας 1, 62 non purus manibus h. e. caede poflutas manus habens.
 καθάρσιον 1, 62 piaculare (sacrificium).
 καθάρσιος ζεὺς 1, 90 q. d. lustralis vel expiatorius, qui expiationibus & lustrationibus praeest.
 καθέκαστοι 10, 8, 3 singuli.
 καθετικὸς τρόπος 3, 16 mos & lex ciuitatis.
 τὸ καθήκον 5, 15 officium, quod decet.
 καθίστημι. κατέστη 4, 47 communi opinione putabatur.
 κατέστηκε 2, 32 Ion constat, more receptum est.
 κατισεῖσαι 2, 94 more receptae sunt.
 καθοδος 14, 11 reditus in patriam.
 καθομιλέω 12, 64 consuetudine mea alios deuincio, & meos facio.
 καθυπνῶ 8, 27 dormio placide, vel profunde.
 καμάδας 3, 51 locus apud Lacedaemonios sepulcris damnatorum destinatus. V. Schol.
 κικαρδ* ὡς οἱ κατὰ κικαρδὸς ἦν 1, 32 vt illi opportunum erat.
 ὑπὲρ τὸν κικαρδὸν 7, 69 supra modum.
 κικαρδομονία 7, 109 infelicitas.

κικαρδο-

I N D E X.

- κακοδοξεῖν 7, 124 infamia laborare, male audire.
κακοδοξία 9, 67 infamia.
κακοθήτης 11, 27 suspiciosus, qui malos putat omnes alios,
(quos ex suo ingenio iudicat, oppos. εὐθήτης.) Affine
καχύποπος, sed non ita late patet.
κακόνος 8, 61 male animatus, malevolus.
Καλαυρία 14, 1 Calauria inf. Demothenis morte nobilitata.
καλινδέω 4, 38 volo.
καλλιερέω 13, 35 lito, deos sacrificio placo.
Καλλιμέδων 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis.
Καλλιθένης 12, 29 amicus infelix Alex. M.
καλλωπιζω 8, 5 formam fingo, orno, como.
τὸ καλὸν 11, 16 & 31 speciosum V. N.
καλύβη 3, 41 casula, tugurium, α καλύπτω.
δ κάλως 2, 13 funis.
Καμβύσης 5, 1 Persar. rex Cyri pater. Sed 6, 22 Cyri maior
filius.
κάμω 8, 58 laboro morbo.
κάμπω 12, 210 flecto.
δ κένυς 5, 69 vestis Medica.
καπηλεύειν 2, 3 couponem vel mangonem agere, quaestum
sequi mercatorium.
κέρταμον 5, 27 nasturtium.
καρδία 4, 14 ventriculus V. Schol.
Καρς 1, 26 in ditione Croesi.
καρκίνος 12, 93 cancer.
Καρνέαδης 12, 160.
καρπνομα 6, 12 fuor.
κάρτα 1, 24 vehementer, valde, vox familiaris HERO-
DOTO.
καρτικίειν 12, 109 delicate vel exquisite condire.
καρφολογέω 10, γ, 4 festucas lego.
Κάσανδρος 10, η, 6 Cassander.
Κάσιος 13, 43 Iouis epitheton a monte Aegypti. Alius mons
Casilus Seleucidis prope Antiochiam.
Κάσιος Σεύηρος 2, 184 V. N.
καστόριον 12, 113 castorium.
καταβάλλω 5, 113 deicio, de bestiis in venatu.
καταγέλασος 12, 173 ridiculus.
καταγέλασος 7, 124 contemtim, digne risu.
καταγίζω 2, 37 pro καθάγίζω adoleo, cremo, de sacrificiis.
καταδεής, ἑσπερος 10, α, 5 inferior, cui plus deest.
καταδάπτω 15, 2 sepelio.
κατακλίνομαι 14, 37 iaceo, animo deiectus sum.
κατανόπτειν 2, 53 capite truncare.

I N D E X.

- καταμνήσῃω 8, 15 disco, pernoſco.
κατανάλωμι 14, 57 impendo.
κατάντης 12, 83 praeceps.
καταπέλτης 14, 45 catapulta, machina poliorcetica.
καταπίνω 2, 95 deuoro, glutio.
κατάπλεος 5, 83 oppletus.
καταράσσειν 2, 28 deuoueo.
καταράττω 14, 45 contundo.
καταρροφῶ 5, 96 exorbeo.
καταρχομαι 2, 69 immolo, sacrificandae hostiae initium facio.
κατασκευάζω 15, 14 aedificatio.
κατασκήνω 4, 22 irruo, impetum facio.
κατασκοπέω 8, 6 contemplor.
καταστέλλειν τὸ ἦθος 10, η, 2 componere vultum & habitum.
καταστολίσειν 12, 240 vestibus exornare.
καταταρτάρω 13, 8 in tartarum f. ad inferos detrudo.
κατατρέφω εἰς φέρον ἀπαγωγῆν 1, 19 it. absol. κατατρέφω 1, 25 subigo, in ditionem redigo.
κατατίθεσθαι ἐνεργεσίαν ἐπὶ τινί 3, 4 beneficio aliquem sibi obligare, q. d. beneficium apud illum deponere, vt recipias cum opus est. Huic respondet 3, 13 κείσεται σοι χάρις.
κατατρέχω 12, 183 conficio, macero.
καταφέρω 10, α, 7 deferor, deuenio. 10, γ, 3 it. 10, ζ, 4 de sermone ponitur, ut nostri, auf etwas kommen, geschehen, verfallen.
καταφονεύω 2, 69 interficio.
καταφωράω 6, 37 deprehendo, intelligo.
καταχέω 10, 9, 8 perfundo.
καταψάω 9, 61 demulceo.
καταψευδομαρτυρεῖν 9, 50 falso testimonio onerare.
καταψηφίζεσθαι τὴν δίκην 9, 47 discernere iudicium (damnationis,) generatim iudicare damnandum, modo poenae nondum constituto.
κατεπεῖν τινος 8, 126 deferre aliquem h. e. iron. laudare.
κατεργάζομαι 1, 8 conficio h. e. interficio : sed 8, 90 supero, beneficio vinco.
κατεύχομαι 2, 33 imprecor, de hostia cuius capita dira imprecatur sacerdos.
κατεψυγμένος 11, 29 frigidus, tardus, oppos. calidus. 12, π etiam de inopia, vbi res frigere dicunt etiam Latini.
κατοικτεῖρειν 1, 94 miserari.
κατοιχόμενοι 13, 48 defuncti.
κατορρωδέω 1, 60 pertimesco.

) c (

καῦσις

- καθῆσις 14, 35 vñtio.
 καθόπιστος 11, 25 suspiciosus.
 Κέβη: 7, 44 Socratis familiaris.
 κείμαι. κείσεται σοι χάρις ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ 3, 13 depositi instar erit. Vid. κατατίθειμαι ἐνεργεσίαν.
 κεντριζεσθαι 6, 25 stimulari.
 κέραμος & πλίνθος 8, 148 ita videntur differre, vt κέραμος ignem fenserit, πλίνθος non item. siglinum opus, speciatim tegulas, vtraque vox significat.
 κερδάλειος 4, 47 lucrosus. V. N.
 Κέρκωψ 12, 180 Hic proprium nomen fratrum, quos Hercules sibi infidiatos viuos cepit ac deinde dimissos ludibrio habuit. V. *Adagia* ERASMI.
 κερμάτιον 12, 215 aliquantum pecuniae, iam κέρμα minutos nummos proprie significat.
 κεφάλαιον 10, 18, 2 summa in computando.
 κεχαρισμένος 12, 5 incunde, cum gratia & venustate.
 κηδεῖα 8, 132; sed 15, 2 sepultura.
 κηδεμονικός 12, 117 prouidus.
 κηδεύειν 13, 52 curare spec. de sepultura.
 κήδος 2, 7 luctus, hinc epicedium.
 κηρός 15, 3 cera.
 Κηφισοκράτης 12, 216.
 κίβδηλος 12, 12 falsus, adulterinus, ad metalla & nummos pertinet.
 κίθαρωδης 1, 2 Arion. Hunc vocem etiam suam iunxisse citharae, GELLIVS prodidit. Certe igitur vtramque citharoedi esse putauit, & fides tractare, & voce accinere.
 Κίλικες 13, 17.
 Κίρκη 12, 61 nobilis apud HOMERVM venefica. 7, 71 fabula eius ad voluptatem pertinere ostensa.
 κίρηνι ἢ κίρῳ 7, 54 poet. inuenio.
 κίων 10, 8, 5 columna.
 κλάδος 10, 5, 6 ramus, foboles.
 Κλεάνθης 12, 119 Stoicus.
 κλέμμα 12, 215 furtum h. l. dolus iocosus & utilis amici.
 Κλέων 12, 156 & 13, 62. Sed 1, 38 Κλέωνε beatus ille Bitonis frater.
 Κλεομένης 12, 85 amicus Ptolemaei infelix.
 κληῖζομαι 5, 1 appello.
 κλιμακίς 12, 28 quae procumbens tergum praebet, vt tanquam gradu vel sca. nullo per illud ascendatur currus.
 κλίμαξ 15, 7 scalae, gradus.
 κλισία 12, 150 accubitus.

I N D E X.

- κλυδώνιον 10, 12, 2 fluctus minimus.
 κλύζω 5, 93 eluo.
 κλώψ, ωπός 1, 3 fur.
 κνάω 12, 194 frico priuientem.
 Κόδρος 14, 77 Atheniensium rex vltimus.
 κόθουρος 12, 145 corhurnus, calceus tragicus.
 κοιλάνω 2, 103 excauo.
 κοιλιόχιον 10, 12, 3 amarium.
 κοῖος 1, 36 pro ποῖος Ion. qualis.
 κόρανος 12, 116 princeps, rex.
 κολακεία 10, 7, 1 adulatio.
 κολακίς 12, 28 adulatrix.
 κόλαξ 12, 2 adulator.
 κολεός 5, 12 vagina, culeus.
 κόλλησις it. κολλητός 1, 15 ferruminatio & ferruminatus. v. γλαυκος.
 Κολωνιά 3, 23 vrbs nomen, quae vocatur *τριτάδες*; quia alia eiusdem cognominis in Messenia.
 κομῶ Ion. pro κομῶ 2, 7 comam nutrio.
 κομιδή 12, 191 omnino.
 κομψός 5, 91 decenter.
 κοπίς, ἴδος 5, 32 gladius breuior barbaricus.
 κόπρος 2, 11 steruus.
 κορυφή 12, 162, b cacumen.
 κόσμος 4, 37 ἔδενι κόσμω supra modum. Ita foedam LIVIUS stragem dicere solet.
 κρατισεύειν 7, 90 vt ἀριστεύειν primas ferre, praestare aliis.
 κράτισος 10, 5, 2 blandientis compellatio.
 κρανομία 14, 30 visceratio, q. d. carnis diuisio.
 κρ-ωπάλης 10, 3, 4 macellarius, lanio.
 κρήνη 4, 7 fons, aqua viua; aliud Φρέαρ.
 κρηπίς, ἴδος 10, 7, 10 crepida.
 κρησιφύγετον 14, 76 perfugium, orta vox, cum multi Creten- sem. Minoa fugerent.
 κριθά 2, 10 hordeum.
 ὁ κρίκος 2, 13 anulus.
 κριοπρόσωπος 2, 50 arietis facie praeditus. Iouis epith.
 κριός 14, 45 aries, machina poliorcetica.
 Κρίστων 12, 15, 1 adulator Alexandri M.
 Κρτίας 7, 25 Atheniensis, Socratis discip. 13, 28 Atheus.
 Κρίτων 7, 44 Socratis discipulus.
 Κραῖτος 1, 16 sq. Lydorum regis historia.
 κρόκη 2, 3 trama, subtemen, filum transuersum, quod in- textitur stamini.
 κροκίς 10, 7, 4 floccus.

I N D E X.

- κροκόδειλος 2, 83 seq. Nili incola. 2, 93 lacerta.
 κροκος 12, 112 crocus.
 κρόμιμον 12, 43 cepa.
 Κρόνος 13, 6 Saturnus.
 κρότος 14, 16 strepitus & vis verborum fonantium.
 ὁ κρότων 12, 125 ricinus, canum auribus infestus.
 τὸ κροσικόν 14, 16 vis impellendi.
 κρύφα 3, 6 clanculum.
 κνήμος 2, 24 iumentum, bos.
 κτήσις 3, 124 possessio.
 κύαθος 5, 96 poculum minus, quo hauritur ex phiala.
 κυαμευτός 7, 21 fabarum suffragiis electus.
 κύμιος 2, 21 faba.
 κυβερνητικός 8, 149 gubernandi peritus.
 κυξεύω 7, 52 alea ludo.
 κυκῶν 10, ε, 1 poculum medicum V. N.
 κύλιξ 12, 25 calix
 κύλιον 13, 45 (κρέας) canina.
 κυνηέσιον 1, 71 apparatus venatorius, canes, retia &c.
 κυνηετικός 12, 55 venatus amans.
 κυνοπρόσωπος 13, 32 canis vultum habens.
 κυνοφαγεῖν 13, 45 canina vesci.
 κυρέω 1, 44 nanciscor, forte quadam consequor.
 Κύρος 5 passim. Persicae monarchiae conditor.
 κύσαν 5, 27 poculi genus.
 κυμάζω 10, ια, 2 comissor, commissatum venio.
 κώνιον 12, 191 cicuta.

Λ.

- λαβή 12, 48 ansa, capiendi occasio.
 λαγνεία 8, 116 lascivitia, libido.
 λαῖος 15, 4 laeuus, sinister.
 Λάκαινα 13, 22.
 λακτίζω δ, 57 calcibus peto, calcitro.
 Λακύνθης 12, 216.
 λάκυνθος 12, 9 Dor. pro λήκυνθος, vbi vid.
 λαλιὰ 10, ζ, 1 loquacitas.
 Λαμπροκλήης 8, 40 filius Socratis.
 λαμπυρία 12, 255 proteruita, impudentia loquendi.
 λαώνειν 7, 76 f. λειώνειν laeuigare, quod in vtraque lingua
 etiam est *comminuere*.
 λείπειδάι τινος 8, 113 inferiorem, secundum, esse, vinci ab
 ab illo.
 λείπομαι τῷ κήρυκος 3, 24 discedo a praecone, illum non sequor.
 λείψανα 14, 3 reliquiae.
 λεκάμιον 5, 77 patella.

- λεπιδωτὸς 2, 88 squamatus. Sed 2, 99 piscis certi nomen.
 λεχῶ 10, 17, 6 iacens in lecto, puerpera.
 Λεωνίδης 3, 28 Rex Lacedaem.
 λήγειν 9, 17 desinere.
 λήθη 4, 23 obliuio.
 ληστήρ 13, 18 latro, poet. al. ληστής.
 λήκυθος 10, 1, 10 lecythus, vasculum olearium.
 λῆμα 14, 88 animus praefens & magnus.
 ληρεῖν 12, 61 nugari.
 ληστεύειν 13, 16 latrocinari.
 Λίβυες 13, 15.
 λιμναῖος 1, 83 palustris.
 λιμνὲς & λοιμνὲς confusa 4, 52.
 λίνεος, ἕα 2, 16 linteus.
 λιταρῆεν 2, 50 vehementer petere. λιταρῆϊζον 9, 46 idem.
 λιταρὸς 8, 30 pinguis, lautus.
 λισσόμαι 1, 5 suppliciter peto, dicitur etiam λίτομαι. Inde
 λιταὶ preces, λιτανεύω & λιτανεία, quod nomen precibus
 in ecclesia publicis & formulae earum solemniori haesit.
 λιτὸς 15, 5 tenuis, vilis.
 λιχνος 7, 16 gulofus, liguritor.
 λογάδες νεανίαι 1, 69 delecti iuuenes.
 λογίζομαι 2, 14 supputo.
 λογοποιία 10, 4, 1 famigeratio, rumorum confectio.
 λογοποιὸς & λογοποιεῖν ibid. hinc intelliguntur
 λόγος. τῷ μὲν λόγῳ, τῷ δὲ ἔργῳ oppon. 3, 2 illud obtentum
 significat, hoc causam veram: etiam Lat. *verbo. re.*
 λόγον δίδουσι ἑαυτῷ 1, 60. no. p.
 ἡ λοπάς, ἄδος 12, 25 patina.
 λοφίη 2, 98 iuba.
 λυγξ 4, 15 singultus, λύζω singultio.
 λυμαίνομαι 12, 139 vasto, perdo.
 λυτρός 10, 1, 8 asper, nimmi recentis epith. Al. tristis, macer.
 λυσιτελεῖν 5, 96 prodesse, vtilem esse.
 λωποδύειν 7, 60 vestes furari.
 λωφάω 4, 15 remitto, cesso.

M.

- μὰ Δία vel ἢ μὰ Δία 5, 103 asseuerandi vel serio negandi
 formulae, per Iouem.
 μάζα 5, 41 maza, pulmentum vulgare.
 Μακεδόνες 14, 75.
 μακρῇ μάλισα 2, 40 q. d. longe maxime.
 μαλακίζομαι 10, 1, 4 languo a via: sed 9, 70 mollis sum,
 animo frangor.

I N D E X.

- μάλη & μαχάλη 12, 233 ala, axilla V. N.
 μαλλιακός 12, 166 mollis.
 μάλλον 1, 42 abundat post ἄμεινον, deficit ante ἦ, 5, 136.
 Μανθάνη 5, 2 Cyri mater.
 μανδραγόρας 14, 35 medicamenti soporiferi nomen.
 μανθάνω 1, 77 intelligo, percipio c. genit. 5, 100.
 μανικὸς 11, 57 furiosus.
 μαρτυρεῖν 4, 5 oraculum, locus.
 Μαραθῶν, ἄνος 14, 37.
 Μαραθῶνιος 14, 8.
 μαρμαίνομαι 4, 19 marcesco.
 Μαριανδῆνοι 1, 26 in Croesi ditione populus.
 μαψιδίος 13, 18 temere, poet. μᾶψ frustra.
 Μεγαβάτης 3, 10 Satrapa Dascylii.
 Μεγαβυζος 12, 15 Perfam vocat noster, de tranquillit. an.
 p. 138. Quae disputantur de hoc nomine a summis viris,
 PERIZONIO ad AELIANVM, & ad QVINCTILIA.
 NVM BYRMANNO non sunt h. l.
 μέγας 2, 62 Ion. pro μέγετος. μέγας λίθος magnus lapis.
 μεγαλάδικος 11, 71 qui iniuriam facit in re magna.
 μεγαλειός 8, 39 magnificus.
 μεγαληγορία 9, 2 magniloquentia, superbiloquentia.
 μεγαλοπρεπής 7, 83 magnificus, amplius.
 τὰ Μέγαρα 14, 41 vrbs Graeca.
 μέζω 2, 1 pro μέζων Ion.
 μεθαρμόζομαι 14, 75 τῆς ψυχῆς, muto ingenium, sententiam.
 μεδίσαμαι 3, 20 transferor, transeo.
 μεδιάω 10, 4, 2 rideo, subrideo.
 μελαγχολικός 12, 98 atrabiliosus, atra bile percitus.
 μελετᾶν 5, 42 meditari, exercere.
 μελέτη 5, 34 meditatio, h. e. praexercitamentum.
 Μέλητα 9, 39 accusator cum Anyto Socratis.
 μελία 12, 162, b fraxinus arbor, vel hasta fraxinea.
 μελίχρως 12, 140 mellis colorem habens.
 μέλλω 12, 136 cunctatio.
 μέλλω. τί δὲ εἰ μέλλεις; 12, 24 quid ni? V. N.
 μεμψιμορξία 10, 10, 1 querula sortis suae accusatio.
 μεμψιμορξός 12, 21 querulus, etiam is, qui alterum reprehendit.
 Μένανδρος 12, 165 Comicus nobilis.
 Μένδης 2, 49 Aegyptiorum Deus 2, 73 Pani Graecorum affinis.
 Ab eo dictus
 Μενήσιος νόμος ibid.
 Μενέδημος 12, 118.
 μεσοταρεῖν 10, 12, 3 mediam (tutissimamque) viam tenere.

I N D E X.

- μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια 7, 114 mutare vestem.
 μεταγινώσκω 1, 79 sententiam muto.
 μεταγράφω 3, 39 post seribo, h. e. epistolae iam scriptae & obfignatae aliquid adiicio.
 μεταστοιχὰ τῆς νόσου τὰ πρόβια Sch. ad 4, 32 quae facile transduunt morbum & communicant, respondet μεταληπτικά, quae accipiunt.
 μεταφέρω 12, 53 transfero.
 μεταληπτικά Sch. ad 4, 32. Vid. μεταδοτικά.
 μεταξύ 12, 2 inter. Sed hic commode verteris, prae. 12, 15 ellipt. in ipsa actione.
 μεταπέμπειν τινὰ 3, 1 arcessere.
 μεταπέμπομαι 1, 80 arcesso.
 μεταποιέωμαι τῆς ἀρετῆς τι 4, 34 vindicare sibi virtutis aliquid i. e. honestatis rationem habere.
 μετατίθειμαι 12, 152 muto sententiam, q. d. transponi me patior.
 μεταχειρίζομαι 7, 92 tracto, circumago.
 μετεξείτεροι 2, 10 quidam, proprium, credo, HERODOTI.
 μετέωρος 14, 2 suspensus, anxie expectans.
 μετριάζειν 11, 70 mediocritatem seruare.
 μετριότης 9, 40 mediocris in potu.
 Μήδιος 12, 237 adulator, calumniatorque nobilis.
 Μῆδοι 3, 5 ab hac gente omnes regni Persici ciues denominat ΤΗVCYDIDES.
 Μηθυμναῖος 1, 2 Arionis epith. a patria *Methymna* Lesbii vrbe.
 μηκυνέω 2, 1 pro μήκυνω produco, protraho. μήκος longitudo.
 μηλῖς 12, 154 pigmenti nomen, *malinum* crede PLINII.
 μῆν 9, 38 vero.
 μηνυτής 3, 36 index.
 μηχανή 14, 23 machina, spec. vrbi expugnandae.
 μισθόνος 6, 38 caede pollutus, homicida.
 μισαρς 5, 104 impurus (in conuiciis.)
 Μίδας 1, 64 Gordii pater, Phrygiae regulus.
 μικραδικητής 11, 71 qui iniuriam in re parua facit.
 μικρολογία 10, 1, 1 fordida (in rebus paruis) parsimonia.
 Ita.
 μικρολόγος ibid.
 μικροφιλοτιμία 10, 15, 1 honoris aucupium e rebus friuolis.
 μικρόψυχος 11, 27 humilis, nihil magnam aut sublime cogitans.
 μίνθη 13, 44 mentha.
 μινυρίζω 12, 146 cantillo, exigua voce quasi meditor cantum.

I N D E X.

μιζόμοι 1, 4 mercede conduco.
 τὸ μιζοφορικὸν 14, 20 miles conducticius aut mercenarius.
 μισοπονηρία 12, 143 odium malorum.
 Μετυληνέος 1, 19 Pittacus, a patria Lesbi metropoli dictus.
 Μοίριος λίμνη 2, 91 lacus Moeris.
 μονμάχος 13, 13 gladiator.
 μονονή 12, 55 pro μόνου ἔ tantum non.
 μόνιον 11, 72 particula.
 μοχλός 10, 16, 3 vectis.
 μυεῖν 10, 12, 2 initiare.
 μύξα 10, 13, 7 musca.
 μῦς 10, 17, 5 mus.
 μουσάτομαι 5, 82 abominor, nauseo.
 Μυσοί 1, 26 in Croesi ditioe.
 μυτήγία 10, 8, 6 festum Cereris Eleufinae, initia.

N.

τὸ νέαιος 2, 50 pellis cum lana sua.
 ναύκληρος 8, 136 nauclerus, dominus nauis.
 ναυπηγοῦσά νέας 1, 23 nauis aedifico, classem paro.
 ναυπηγία 1, 19 nauium aedificatio, apparatus nauticus.
 ναυτιλία 2, 58 nauigatio.
 νεκυσθεῖσθαι 5, 56 iuuenilem aetatem transigere.
 νέμεσις 1, 57 vindicta.
 νέγχιμος 1, 70 nouus maritus. hi vacationem habent mili-
 tiae. 1, 74 noua vxor.
 νέπλιτος 11, 65 nuper diues factus.
 νέπλιτος 2, 16 recens locus.
 νέος, νεώτερόν τι 3, 36 aliquid ipsa nouitate durum, insolens.
 δ νεοσσός 2, 86 pullus.
 νεότιον 10, 7, 9 pullus.
 Νέραν 12, 188.
 Νέτωρ 13, 18.
 νεύω 3, 47 nutus.
 νέω νήτοι κρητὸν 4, 42 rogam frutere, proprium ea in re ver-
 bam Atticis.
 νεώρια 14, 25 & 29 naualia.
 νεώσι 11, 65 nuper, *neulich*.
 εἰς νέωτα 10, 8, 5 anno proximo.
 νηδύς 2, 80 venter, aluus.
 νησιώτης 1, 19 Insulanus, spec. insularum Archipelagi in-
 cola.
 νομίζομαι 8, 87 lege vel consuetudine receptum est.
 νομίζω 2, 51 vsurpo.

I N D E X.

νόμος 1, 9 lex & formula carminis, *modos* vocant.
 νομὸς 2 passim. Nomus vel praefectura in Aegypto.
 ναυθρός 1, 66 tardus, ignavus.
 ναυθετης 11, 57 foecordia, ignavia.
 νῶτος 2, 94 tergum.

Ξ.

Ξεινίη 1, 24 pro Ξενία hospitii ius.
 Ξενοκράτης 14, 78 de immortalitate animae scripsit.
 Ξέρξης 3, 13.
 Ξέω Sch. ad 3, 24 polio.
 Ξυσός 2, 98 acutus, sculptus.

Ο.

ὄϊελος 2, 40 veru.
 ὄγκος 12, 167 grauitas: 12, 197 fastus.
 ὄδοιπυρεῖν 12, 149 iter facere.
 ὄδυρτικὸς 11, 40 querulus, ad lacrimas procliuius.
 ὄθνεῖος 12, 68 externus, peregrinus.
 οἰδῶν vel οἰδέω 12, 167 tumeo.
 οἰήσις 12, 4 opinio.
 οἰκημα 12, 33 conclauē.
 οἰκίζομαι 2, 64 habitor.
 οἰκονομία 10, α, 4 vita priuata.
 οἰκτιζω 9, 7 miseror.
 οἰνάριον 10, ιδ, 2 villum, dim. ex οἶνος.
 οἰνόφλυξ 9, 40 vinofus.
 οἰνοχοεῶ 5, 90 vinum ministro.
 οἰνοχόος 5, 88 pincerna.
 οἰνώω 11, 10 inebrio.
 οἶος 12, 162, b folus.
 οἶος 7, 26 potens, valens ad aliquid.
 οἶοι ἐπιέσθαι 5, 7 qui concupiscant, vt nostri *capable zu be-
 gehren*. Ita saepe n. 10 in principiis notationum.
 οἶον τε ἐστὶ 2, 61 par est: fere vt εἰκόσ.
 οἶον 13, 35 exempli causa.
 οἶς 2, 49 ouis, vt ὠδον ouum, ἄλων aeuum.
 οἶς pro οἶς 8, 140.
 οἶστρος 12, 125 asilus, oestrus, vermiculus auribus boum
 infestus.
 οἶχομαι 14, 89 abii.
 οἰωνισήιον 9, 23 augurium.
 οἰωνός 6, 4 idem.
 ὀκνώ 14, 42 dubito, nescio an, q. d. cunctor dicere.
 ὀκλειος 1, 31 & 38 ad ipsas res refertur, quae beatos reddere
 credun-

I N D E X.

- creduntur, metonymia simili ac *pallida mors* &c. Nam
ordinaria significatio est *beatus* V. 1, 50 no. k.
δλιγοστία 5, 135 iuuentus, paucitas annorum.
δλιγωρέω 11, 7 contemno.
δλίθυμα 12, 9 lapsus, ruina.
δλοκλήρως 13, 48 integre.
δλόφουρσις 4, 35 ciuitatis, lamentatio.
Ὀλυμπός vel Ὀλύμπτος Μύσιος 1, 66.
Ὀλυθός 14, 34 vrbs Macedon.
Ὀλύρα 2, 10 eadem, quae ζεῖα, *Zea*, frumenti genus, no-
tis *spelt.*
δηήλιξ 1, 84 aequalis, ηλικίας s. aetatis eiusdem.
ὄμηρον 12, 91 pignus.
δημιλέω 8, 11 consuetudinem habeo, verfor.
δημιλητής 7, 44 familiaris, discipulus.
ὄμιμα 8, 4 oculus.
ὄμοιοπάθεια 12, 39 communio affectuum & passionum, cum
plures similiter iisdem rebus afficiantur.
δμοιότροπος 12, 51 moribus similis.
δμοκλάω, ἔω 7, 51 increpo, minaciter inclamo.
ὄμολογέω 1, 1 assentior, suffragor, q. d. simul dico.
ὄμολογημένως 9, 57 conuenienter, congrue.
δμόφυλον 6, 42 quod eiusd. tribus est vel generis.
ὄνειροκριτής 10, 17, 7 somniorum interpres.
ὄνομακδός 7, 28 nobilis.
ὄνυξ 2, 88 unguis.
ὄξυτερκός 2, 88 acutum cernens.
ὄξόθυμος 11, 6 iracundus.
ὄξύτις 12, 137 celeritas (considerata.)
ὄπαδεῖν 12, 9 Dor. pro ὀπηδεῖν. sequi.
ὄπαδός 14, 89 sectator, stipator, fatelles.
ὄπνικα 12, 60 cum, adu. temp.
ὄπλη 2, 98 vngula.
ὄπιανσιόν 12, 29 locus vbi assatur, culina.
ὄπλάω 12, 81 assis.
ὄργυια 8, 97 passus, spatium inter duas manus passas s. ex-
tensas.
ὄρθη 14, 19 int. γραμμή.
ὄρθια v. ὄρθωσια.
ὄρθιος 14, 66 arduus, excelsus.
ὄρθιος νόμος 1, 9 *carmen, quod orthium dicitur, interpretatur*
G E L L I V S, ad quem locum plura diximus *Chrest. Plin.*
p. 418. sq. Hic satis est, contentionem summam fidium
ac vocis indicare.
ὄρθογώνιον 12, 51 rectangulum.

I N D E X.

- ὄρθοισι 5, 101 erectus sum.
 ὄρως 10, γ, 6 recte, applaudendi vox.
 ὄρθωσία 13, 5 Dianae epitheton, al. ὄρθία.
 ὄρινον 10, ι, 9 origanum.
 ὀρμάοισι 1, 67 impetu suo, de apro: ὀρμήθη ὁ λόγος vt Lat.
 unde profecta est oratio. ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀσκληπιάδας
 ὀρμώμενος 13, 46 ex Asclepiadarum familia oriundus.
 ὀρμητήριον 12, 3 propugnaculum, locus vnde impetus fieri
 potest.
 ὀρνιθασκόπος 10, ιγ, 7 auspex, aruspex.
 ὄροφος 3, 49 culmen, tectum.
 ὄρη 2, 33 Ion. pro ἑορτῇ dies festus.
 Ὄρφεοτελεστής 10, ιγ, 7 qui Orphicis mysteriis iniciat alios.
 ὀσημέρου 10, ις, 7 quotidie.
 ὄσιγ 2, 70 pro ὄσιγ fas.
 Ὄσιρις 2, 49 Aegyptior. Deus, Bacchus Graecorum.
 ὄσπριον 2, 22 legumen.
 ὄσφρανόμοι 8, ιι olfacio.
 ὄ μὴν ἀλλὰ 12, 206 verum enim vero.
 ὄδδς 14, 87 limen.
 ὄκων Ion. pro ὄκων 1, 6 non autem.
 ὄλαι 10, ι, 9 hordeum, mola falsa.
 ὄλαῖ 12, 81 cicatrix.
 ὄρέω 5, 62 mingo.
 ὄρη 2, 25 pro ὄρη Ion. cauda.
 ὄσια 11, 28 substantia, opes.
 ὄφθαλμία 12, 77 oculor. morbus.
 ὄφλεω δίκην 10, η, 14 & 10, ια, 2 iudicio damnor.
 ὄφρδς 12, 164 supercilium, adfectata grauitas & seueritas.
 ὄστῶς 7, 78 canalis.
 ὄχεω 5, 91 veho, gero.
 ὄχυρδς 14, 81 munitus, firmus.
 ὄψις 1, 76 περὶ τὴν ὄψιν ταύτην, hac causa, hoc videns, in die-
 fer absit. Sed ὄψις ὀνεύς ibid. visum somni.
 ὄψον 5, 40 opsonium, quidquid praeter panem in cibo ad-
 hibetur. Ita 7, 68 ὄψον τὸ σίτη ἢ ἐπιθυμία, conduniuntur
 cibi desideriiis CIC.
 ὄψοποιεῖν 12, 109 coquere, & tanquam pulmentum appa-
 rare.
 ὄψοποιδς 8, 26 coquus, qui opsonia parat.

Π.

- παγίως 11, 24 solide, sine dubitatione aut exceptione.
 πάγκριτος 8, 109 ad omnia vtilis.
 πάγκυ 1, 38 omnino, ex πάνυ per epenth.

- παθητικός 12, 247 obnoxius.
 παιδὲν 15, 9 laudatio carmine comprehensa.
 παῖδες Λυδῶν 1, 21 Lydi.
 τὰ παιδικὰ 3, 37 idem quod ἐρώμενος, dilectus, siue de impuro amore sermo sit, siue de casto.
 παῖς & θυγάτηρ opp. 2, 6 filius & filia.
 παῖς 5, 6 percussio.
 Παλαμίδης 9, 55 iniusto iudicio ab Ulyssæ circumuentus.
 παλαμνῶος 6, 36 int. δαίμων vindex caedis. Alias ipse homo caedis reus, & manuum violentarum. παλάμα manus, palma.
 παλέω 13, 54 afficio, in retia traho.
 παλλολογία 10, β, 10 retractatio.
 πάλλειν 12, 162, b quaterere, vibrare (hastam,) unde etiam Pallas dicta. Et
 παλτὸν 5, 32 iaculum, pilum, telum missile, quo tamen & cominus uti licet.
 παμπλήθεις 13, 38 plurimi.
 πάφορος 8, 115 omnium fertilis.
 Πάμφυλος 1, 26 regni Croesi pars.
 ὁ Πᾶν 2, 72 vnus octo Deorum secundum Mendefios.
 Πανδιωνίς 14, 71 tribus vel pagi Attici nomen.
 πανηγυριστὸς 12, 144 celebritas.
 ἡ πανσέληνος 2, 78 plenilunium.
 παντάπασιν 5, 132 omnino.
 Παπρηγίτης 2, 97 nomi Aegyptii nomen.
 παρὰ 7, 90 c. Accus. comparationem notat, vt ad Latinorum.
 παρ' ἑδὲν 12, 144 pene, tantum non.
 παρὰ 1, 84 pro πάρεσι, licet, facultas est. q. d. ne velle quidem mihi hoc licet.
 παραβιβάλλειν 3, 43 in periculum adducere. Al. periculum adire, vi mediae vocis.
 παραδειπνεῖν 10, η, 15 coena priuari, ob serum aduentum. Nostri *gemartscht werden*.
 παραδεισος 5, 113 hortus regius, viuarium idem s. leporarium.
 παρατρέωμαι 7, 105 aufero, abduco.
 παρατρέωμαι ψυχὴν 1, 5 deprecor vitam, vitam condonari peto. Al. excusare, recusare; generatim, petendo aliquid separare, vt 1, 17 vtroque loco commode nostri, *ausbitten*.
 παρακλάζωμαι 10, δ, 2 affideo.
 παρακλάζωμι 12, 217 clanculum demitto, vel defluere patior.
 παρακλώ 10, η, 9 clam audio, sermonem sublego.
 παραλαμβάνω 1, 76 accipio (auribus) audio.

I N D E X.

- παρυλυτέω 4, 29 infesto, dolore afficio.
 παραμελέω 8, 67 negligo.
 παραμένειν 1, 36 manere in vita, de liberis immatura morte non obeuntibus.
 παραμύνημος 8, 109 manens, perseverans, fugitius oppon.
 παραπίπτεω 14, 61 accidere, cateruatim aduenire.
 παραπλήσιος 1, 63 adfinis, similis.
 παραποιέομαι 3, 39 τὴν σφραγίδα clanculum simile sigillum mihi facio. Germani eadem rotunda breuitate *nachmachen*, ita clavis adulterina, *ein Nachschlüssel*, παρακάλειν adulterare monetam, *nachmünzen*.
 παρασεύω 10, 8, 7 dimoueo, obmoueo V. N.
 παρασκευαστικός 10, 5, 1 parandi vim habens: 8, 145 qui parat & prouidet necessaria.
 ἀπὸ παρασκευῆς 3, 41 ex composito.
 παρασκηνῶ 12, 47 tabernaculum in vicinia struo (vt venator non procul a lustris, vel viis certe ferarum.)
 παραστάτις 8, 32 auxiliatrix. Germ. *beystehen*.
 παρασοχάζομαι 13, 38 collineo, tanquam finem propositum mihi habeo.
 παρατείνω 5, 107 suspensum teneo, remoror. cruciare, torquere etiam significare ostendit CASAVB. ad ATHEN. p. 285. quod h. l. pulchre conuenit.
 παρατίθεμαι τράπεζαν 3, 17 apponitur mihi mensa.
 παρατρέχω 12, 23 praecurro, supero.
 παραφέρειν 5, 85 apponere, mensae proprium verbum.
 παραχωρεῖν δδδ 8, 88 via decedere.
 παρέπομαι 12, 38 sequor.
 παραγορία 12, 130 consolatio.
 περιδῶν μοι δειλίην 1, 7: pro ἰδῶν παρ' ἐμοί, cum in me videris, tmeli opposita figura, qua etiam alias vtitur HERODOTVS. V. ἐπι κατασφάζω.
 περιήμι 12, 98 praetermitto, omitto, dimitto.
 περίτημι 1, 1 vsu venio, obtingo.
 Παρυσίων 12, 239 purpuratus Alexandri.
 πάροιθεν 12, 73 ante.
 παροιχόμενος 11, 34 praeteritus.
 παροψίς 12, 88 paropsis, patina. POLLUCI etiam aliisque est ζωμῶ εἶδος iuris species, quod 5, 76 non male conuenit.
 πάσσω 10, 3, 3 fale conspergo, condio.
 πάχειν ἀγαθὰ 2, 20 beneficiis frui. πάχω 12, 79 affectus sum, accidit mihi.
 πατέομαι vid. δατέομαι it. 2, 79.
 τὰ πάτρια 6, 1 mores patrii.
 Πάτροκλος 12, 162 Achillis amicus.

- πατρῷον 1, 83 paternum, ad mores relatum.
 πατρῷος 6, 4 Patrius, Iouis epith. conueniens cum Ebraeor,
 formula.
 Παισανίας 3 int.
 Παφλα. όνες 1, 26 in Croesi ditione.
 πειθῶ 7, 125 persuasio, vis persuadendi, blanditiae.
 Πειραιεύς, έως contr. ές 4, 7 portus & pars vrbis Athenarum.
 πέλεκυς 10, 5, 6 securis.
 πελίνος 4, 16 liuidus, luridus.
 πέπτος 13, 53 luctus.
 πεπραμένος 8, 37 fato constitutus, fatalis.
 πέπων μαλγών 12, 207 q. d. pepo verberum, verberibus
 molitus, instar quorundam falfamentorum.
 περιδομαι 15, 13 finio, desino.
 περι. v. δι. άμφι.
 περιάπτω 12, 145 circumpono.
 περιαμβάζειν 12, 40 circumaptare, accommodare,
 περιέλλομαι 2, 56 complector, (capiendi causa.)
 περιήσομαι 4, 21 supero, superstes sum.
 περιγραφή 14, 16 circumscriptio, orbis orationis, peridus.
 περίδραμον 15, 5 collare, monile.
 περιδέω 10, 15, 4 circumligo.
 περιδῶ 1, 7 despicio, spec. preces alicuius adspemor. Sed
 hic permitto vt Germani *nachsehen*.
 περιελῶ Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιεργῶ Sch. ad 3, 49 coetceo, includo
 περιελίτῶ Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιέπω 2, 91 tracto, colo.
 περιέρχος 12, 22 operosus.
 περιήγησις 2, 101 circumductio, s. circumscriptio corporis,
 forma, instar.
 περιμεντέω 1, 90 lamentor, sanguineis quasi lacrimis de-
 ploro. ήμεκτέω CAMERARIUS in *praef.* vbi recenset *Ioni-
 ca* HERODOTI exponit *indignor, offendor*.
 περιδέω 8, 16 circumcurro 15, 7 de pompa equestri.
 περιδειν 10, 12, 4 circumspicere.
 Περικλής 4, 40 summus ille Athenis orator & Demagogus.
 περιμανής 12, 60 furiosus.
 περιμετρος 2, 43 circummetiens, adiectiue ad *οχόνον* relatum.
 περιπίπτειν 12, 34 incidere.
 περιπλάττειν 12, 40 fingendo & flectendo applicare, vt ceram,
 ή περιπόρφυρος 15, 18 praetexta.
 περιδοδά.ομαι 10, 17, 2 adspingo me.
 περιστογγίζειν 10, 12, 7 spongia detergere.
 περίσσις 10, 11, 13 circulus circumstantium.

I N D E X.

- περιτέλλω 10, γ, 13 compono, contego.
 περιτέμνω 2, 12 pro περιτέμνω circumcido.
 περιτῶς 11, 56 praestans, excellens.
 περιφωρός 12, 10 qui deprehensus est, deprehendi potest.
 περιχαρής 1, 43 laetus, a χαίρω.
 τὸ περιχαρὲς 4, 37 res laetae.
 Περσείδου 5, 1 Persei posterii.
 πεσσομένα σιτία 2, 20 cibaria cocta pro πεπτόμενα.
 Πετρώσιος (Τίτος) 12, 188.
 πήγνυμι 12, 145 compingo, struo, inde *pegmati* nomen.
 Πηλιάς 12, 162 hasta Achillis. V. N. Etiam Ouidio *Pelias* dicta. Nam
 Πήλιος 12, 162, b mons Thessaliae.
 Πηλώσιον 13, 43 Aegypti vrbs.
 πιάνω 12, 19 pinguem facio, fagino.
 πιέζω 4, 36, b premo, vrgeo.
 πιθανός 12, 40 probabilis, fidem inueniens.
 πιθανός 12, 54 simia.
 πικρία 12, 82 amaritudo, acerbitas.
 πιμελή 2, 80 pinguedo.
 πίμπλημι 2, 36 impleo.
 τὸ πιπῶν 14, 88 pignus.
 Πιπτακός 1, 19 & 11, 8 vnus e septem.
 πλάγιος 12, 251 obliquus, latus praebens hosti.
 πλάνη 1, 33 peregrinatio, qua quis maria & terras pererrat.
 πλάσω 2, 81 fingo.
 Πλαταιάσιν 3, 16 V. N.
 Πλείσταρχος 3, 28 Leonidae filius rex Lacedae.
 πλημμελεῖν 12, 131 peccare, q. d. extra legem canere, a μω-
 sicorum erroribus traductum ad alia. Hinc
 πλημμελία 12, 18 peccatum, error.
 πλησιέτερον 8, 7 propius.
 πλῆσιμος 12, 42 fatiandi vim habens & mouens fastidium.
 πλίνθος 8, 148 V. κέραμος.
 πλοκή 10, β, 10 perplexa oratio.
 πλώϊμος 10, δ, 4 nauigabilis.
 πνιγρός 4, 37, arctus, angustus.
 πόα 15, 15 gramen.
 ποδῆρης 12, 57 ad pedes demissus. Alias vestis, hic barbae
 festiuium epitheton.
 ποδάκης 12, 158 celer pedibus.
 ποθῶ 5, 76 desidero (abientia.)
 ποικίλος 12, 53 varius.
 πολιότης 1, 74 Ion. pro πολιτής, ciuis.
 πολιοί 10, γ, 5 cani.

- πόλιον 12, 113 polium, herbae graueolentis nomen.
 πολιρκία 3, 22 oppugno vibem: πολιρκηθεὶς etiam dicitur
 dux praefidii vrbis obsessae.
 πολορκία 9, 37 obsidio.
 πολιτεία 3, 35 ciuitas, ius ciuitatis.
 πολιτεύομαι 4, 43 in rep. verbor. temp. tracto.
 Πολυκλής 10, α, 2 amicus Theophrasti.
 πολύμητις 12, 58 multi consilii, prudens.
 πολυπραγμονέω 12, 30 multa & aliena negotia tracto.
 πολυσαρκία 8, 5 habitus corporis plenior, carne abundans.
 Πολυπέρχων 10, η, 6 tutor liberorum Alexandri M.
 πομπεύειν 10, 5, 5 pompam celebrare, transuchi.
 πορίζομαι 7, 112 suppedito, sufficio it. 10, ζ, 4 mihi suppe-
 ditto, capto.
 πόρος 14, 23 reditus (annuus.)
 πόρο 2, 162, b Poet. pro πορίζω, do, suppedito.
 Ποσειδών 2, 57 pro Ποσειδών Neptuneus. Hinc
 Ποσειδών 10, δ, 6 q. d. Neptunius, mensis Atticus, cum
 Decembris & Ianuarii parte congruens.
 ποτινάομαι 12, 204 queror.
 πράττειν εἰς βλαβήρας 3, 23 cum barbaris facere, vel moliri
 aliquid: ita 3, 35 εἰς εἰλωτας.
 πράξιμοι 5, 124 emo.
 Πριηνεύς 1, 19 Prieneus Bias a Priene patria, Ioniae vrbe.
 προαγοίμοι 12, 190 prouehor, adduci me patior.
 προαμέρομαι 11, 2 eligo, sequor (de vitae genere.)
 προαίρω 10, ε, 6 depromo.
 προαίδησις 12, 197 praesensio.
 πρόβατα 2, 39 pecudes, vi boues etiam comprehendat.
 προβάτειον (κρέας) 13, 46 o milla
 προβιάζω 7, 97 augeo, proueho.
 πρόβολος 14, 33 propugnaculum.
 προγεύομαι 12, 13 ante gusto.
 Πρόδικος 8, 2 de Herculis biuio.
 προεκτιθεῖσθαι 2, 50 ante se ferre.
 προετικὸς 8, 146 qui dimittit ac negligit.
 προθυμέομαι 9, 18 cupio efficere.
 προίεομαι 12, 183 proiicio, periculis obiiicio it. media signifi-
 catione 4, 31 abiiicio me, curam omnem mei omitto.
 προίημι 1, 5 permitto, quali proiicio, vt solent, qui, vt
 periculo defungantur maiore, iacturam boni cuiusdam
 faciunt.
 προίκα 9, 56 gratis.
 προκάμνω 4, 11 ante aegrotus sum.
 προκειμένα σημεῖα 2, 24 proposita, & ideo nota.

I N D E X.

- προλαβάνω 5, 7 προλαβόντες ἐπιμέλονται q. d. occupantes
 curant, h. e. ante omnia curant.
 προμετωπίδιον 10, 15, 4 suprema frontis pars (cum cornibus.)
 προμηδής 12, 136 prudens, providus.
 προμνήσκω 8, 131 concilio nuptiarum.
 προμνήσκω 8, 132 pronuba, nuptiarum conciliatrix.
 προμνήσκω 2, 33 ante ieiunio.
 προνοητικῶς 7, 79 provide.
 προξενέω 9, 13 tribuo, concilio.
 Πρόξενος 14, 41 Dux Athen. malus.
 προσδοχοίω 11, 29 viam munio.
 προσάχω ἀγαθόν 8, 51 ante accipio beneficium.
 προσετῶς 5, 90 praecipitanter, temere.
 προσηλακίζω 7, 46 contumelia afficere, q. d. luto consper-
 gere ἀπυλός.
 προῤῥίζον ἀνατρέπεν 1, 55 radicitus euellere, vel euer-
 tere.
 πρός τι 13, 63 relatiuum vulgo vocamus, quod non intelli-
 gitur, aut verum non est, nisi cum ad aliud refertur.
 πρός τῶ ἐγὼ 10, 7, 5 vt nos zu deinen labren.
 προσανχρῶννυμαι 12, 47 eund. colorem sumo.
 προσάντης 9, 70 praecipuus, asper, praeruptus, arduus.
 προσεῖσθαι 9, 49 q. d. accessibile, facultas accedendi.
 προσεκτικός 8, 150 attentus.
 προσεπιπτάωμαι 1, 27 possessionibus meis adiicio, insuper
 acquiro.
 προσπεπίσθω 3, 39 adscribo (epistolae.)
 προσέχειν ἑαυτὸν χρῆσθαι 5, 46 praebere se vtendum.
 πρόσθετος 5, 137 pubertati proximus.
 προσήκων Φιλία 6, 48 amicitia coniunctus, necessarius. Et
 absol.
 προσήκοντες 3, 3 necessarii, cognati.
 προσνήης 12, 18 iucundus, mitis, placidus
 πρόσθετος 5, 68 ὕμνη capillus appositus, ficticius.
 προσίεμαι 14, 66 admitto.
 προσκεφάλαιον 10, 7, 14 cervical.
 προσκοπέωμαι 10, 12, 6 speculari.
 προσκρέω 12, 61 offendo.
 προσνεύειν 14, 85 adorare, manu ad os relata.
 προσμάθησις 7, 90 addiscendi facultas.
 προσπάχω τῷ 14, 55 animo & affectu in aliquem feror.
 προσπατίζεσθαι 10, 15, 4 clavis affigere.
 προσποιήμα 12, 140 res, quam sibi aliquis, vt suam peculia-
 rem vindicat.
 προσποιήσις 10, 3, 1 affectatio.

)d(

προσπειθ-

I N D E X.

- προσποιῶμαι 10, β, 6 attendo, q. d. auribus mihi vindico, *ich nehme michs an.*
 προσταλακτωρεῖν τῷ καλῷ 4, 46 honestatis causa laborem suscipere.
 προστατεύω 5, 15 praesum.
 προσφέρωμι τινι 12, 188 vtor aliquo, quasi in ipsum feror.
 προσφιῶ. 8, 90 amice.
 προσφοιτᾶν 14, 56 ventitare ad Praeceptorem.
 πρόσφορος 12, 46 aptus, conueniens.
 προσφύεω 1, 24 congrue, ad naturam rei accommodate.
 πρόσφρασις 12, 8 adhaerescor, q. d. adhaescor.
 πρόσχημα 12, 136 obrentus, praetextus. C1C. simulatio.
 πρῶτω 7, 78 longe, vt πρῶτω. προσωπάτω longissime.
 πρῶτον 12, 145 larua, persona.
 Πρωσπίτις 2, 42 insula Nili, aqua & Prosopites nomos dictus.
 πρωτείνω 14, 65 ostendo verbis, spem facio.
 προτειμένισμα 3, 51 atrium, vel vestibulum fani. V. Schol.
 προτρέπεσθαι 1, 38 amoliri quasi respondendo, *abweisen, abfertigen*. Al. impellere, excitare.
 πρόσφρασις 1, 28 obrentus, illud quod quis eloquitur, πρόσφρασις, licet aliud spectet. it. 12, 229 excusatio it. 4, 12 causa aperta & manifesta.
 προφοβητικὸς 11, 29 metuens in futurum.
 προφυλάττεσθαι 7, 89 cauere.
 προχωρεῖ 5, 11 imperf. commodum est.
 πρωτάνεις 10, 5, 7 magistratus.
 πταρμὸς 4, 13 sternutatio.
 πτήσσω 14, 9 metu me contraho.
 Πτολεμαῖος 12, 145 Aegypti rex, Auletus. f. ἀδελφός.
 πτανεψιδῶν 10, δ, 16 mentis Atticus, Octobri respondens.
 Πυθίας 14, 57 Demagogus Athen. proditor libertatis.
 Πύθιος 12, 5 Apollinis Delphici epith. a
 Πυθῶ 9, 23 vrbs nomen, quae Delphi alias.
 Πύθων 14, 16 V. N.
 πυλῖς 15, 13 porta.
 Πύλος 14, 34 vrbes hoc nomine in Peloponneso tres. Sed V. N.
 πυρῆ 2, 27 pro πυρᾶ, ignis in altari ardens.
 πυρῶς 2, 10 triticum.
 πυροφόρος 12, 9 tritici ferax.
 πυρρίχιος 15, 17 saltationi armatae, quae πυρρίχι, similis.
 πώγων 10, γ, 5 barba.

P.

ρήγδιος 14, 9 rapidus, a ρήγνυμι

ραθυμείω

I N D E X.

- ἡδονή ad 3, 14 animo remisso, negligens sum.
 ἡδονία 8, 150 animi remissio, segnitia.
 ἡέκος 12, 58 pannus, mendici vestis.
 ἡεῦμα 14, 9 flumen.
 ἡέω 10, 7, 13 rigeo.
 ἡέγων 12, 113 adu. teterrime ἡέγων horribilius, a ἡέγος frigus,
 a quo horrescunt homines.
 ἡέψασπις 13, 22 abiecto clipeo fugiens.
 ἡέπεον 12, 165 claua.
 ἡεπὴ 14, 47 inclinatio, momentum.
 ἡέχος 10, 8, 7 rostrum.
 ἡέχμαστιν 12, 40 aptare: 15, 9 ordinare, componere.
 ἡέχμος 5, 101 rhythmus, numeri, modus ad quem saltatur.
 ἡεπαίνο 10, 1, 12 fordidum facio.
 ἡεπαρία 12, 187 fordes, avaritia.
 ἡεμαλέος 12, 158 robustus.
 ἡέμη 5, 101 robur, fortitudo.

Σ.

- σάγαρις 5, 32 securis bellica, Amazonum gestamen.
 σαθρός 12, 229 putridus.
 Σάιοι 13, 24 Thracum natio.
 Σάκας 5, 88 pincernae nomen, non proprium arbitror, sed
 officii, ex oriente repetendum non minus ac *Rabb Sake*
 vel *Schake* princeps pincernarum in sacris.
 σαλάκων 11, 59 iactator diuitiar. quidquid sit de vocis ori-
 gine.
 Σαλαμίνιος 14, 37.
 σαλπικης 10, 12, 8 rubicen.
 Σάμιος 12, 85 amicus Philippi Maced. infelix.
 Σάραπις 13, 35 Serapis, Aegyptior. Deus, Apis.
 Σάρδεις 1, 20 Ion. pro Σάρδεις, Croesi regia.
 σαρκόεν 12, 104 carmen creare, corpus facere.
 σαφηνίζω 6, 18 explico, declaro.
 Σειληνοί 12, 180 Sileni, Bacchi comites.
 σέλινον 13, 44 apium.
 σεμνότης 11, 70 decentia.
 σεμνύνομαι 13, 23 glorior.
 σημαίνειν 10, 16, 3 obsignare.
 σημαντρίς γῆ 2, 25 argilla vel creta sigillaris, *cretulam* abso-
 lute vocat C I C E R O.
 σήπω 2, 42 & σήπομαι 8, 148 putresco.
 Σικελιώτης 12, 143 Siculus.
 σίκυος 10, 16, 6 cucumis.
 σίλη 13, 36 blatta.

I N D E X.

- Σιμίας 7, 44 Socratis familiaris.
 σιμός 12, 139 simus, naso depresso.
 Σιμωνίδης 11, 62 nobilis poeta Lyricus.
 σίνοισι 2, 90 laedo.
 σιτέομαι 2, 81 edo, vescor, cibum capio.
 σιτίον 8, 10 cibus.
 σκέπλω 8, 135 & σκέπτομαι 5, 124 video, confidero, intelligo.
 σκευή 3, 17 vestitus, apparatus.
 σκευοποιείσθαι 12, 163 habitum & arma sumere, exornare se.
 σκηῦναι, έω 3, 41 aedifico, extruo. Med. aedifico mihi.
 σκηνείσθαι 4, 39 commorari V. N.
 σκιά τῆν σκιάν καταμετρεῖν 12, 29 umbram gnomonis [metiri,
 ad coenae tempus deprehendendum V. N.
 σκίλλα 10, 17, 9 squilla.
 σκόρρον 13, 43 allium.
 σκυθωπάζω 10, 18, 5 it. 12, 164 vultu tristi aut tetrico esse.
 σκυλάκεια (κρέα) 13, 46 catulinae carnes.
 σκυλακῶδες 5, 139 catulorum consuetudo assiliendi & alta-
 dendi omnibus, pueris etiam ingenuis familiaris.
 Nam
 σκύλαξ 10, 17, 9 catulus.
 σκυτάλη 3, 23 Laconicum epistolae genus, de quo copiose
 h. l. Schol.
 σκυτοδέψις 10, 17, 5 cerdo.
 σκῶμια 12, 59 cauillum, iocus mordax.
 σκώπτειν 12, 62 iocari, & quidem fere mordacius. Sed 12, 132
 simpliciter ludere, vt τῷ σκῶδάζειν opponitur.
 σμάραγδος 2, 62 λίθος λάμπων τὰς νύκτας.
 σμιλίον 12, 176 scapulum.
 Σμυρνῆοι 12, 224.
 σοεῖν 10, 13, 7 mouere, abigere.
 σολοικίζειν 12, 172 solocesium facere.
 σβλοικος 11, 60 insolens & barbaris moribus. Ita Trimalchio
 PETRONIANVS non σολοικίζει modo Grammaticorum
 intellectu, sed insolentiam quandam & morum barba-
 riam ostendit.
 Σόλων 1, 27 ad Croesum venit.
 σόφισμα 12, 95 acuta fallacia.
 Σοφοκλής 12, 76.
 σπάθη 10, 13, 5 gladius.
 σπάνιος 2, 100 rarus.
 σπάνις 8, 12 it. 4, 41 raritas, inopia.
 Σπαρτιάται 3 faep. Spartani.
 σπασμός 4, 15 conuulsio.
 Σπέρχης 14, 14.

I N D E X.

- σπέρχω 1, 46 σπερχθεις iratus, offensus. Al. vrgeo, im-
pello.
σπεύδω 1, 85 ferio volo. hinc σπυδή.
σπλήν 2, 80 splen.
σπιδάξεν προς τινα 5, 106 feria cum aliquo tractare, operam
illi dare add. 7, 72.
σπιδατικός 11, 69 diligens, fedulus.
σπιδμδς 10, 9, 5 libra.
σπῆς 2, 11 massa farinae subactae, φύραμα.
σπιδώδης 8, 121 seditiosus.
σπίμα 10, 1, 9 corona, vitta, quales in sacrificiis adhibeban-
tur. lungit enim cum σπιδς.
σπιδσκομα 4, 23 priuor.
σπιδρδς 14, 80 firmus, asper.
σπιδω 2, 68 corono.
σπιδλι 3, 52 pila, columna.
σπιδπερδς 12, 163 crassus, firmus, robustus.
σπιδιδιον 12, 175 vesiculus.
σπιδγχις 12, 171 strigilis.
σπιδη 12, 65 habitus, vestitus.
σπιδς, ιδος 12, 221 ruga vel plica vestis.
σπιδζομοι 8, 52 conicio, coniectura assequor.
σπιδτεύσιμος 5, 10 militaris.
σπιδπιδς 5, 69 torques, eadem etymologiae ratione, σπιδφω,
torqueo.
σπιδγγύλος Sch. ad 3, 24 rotundus, teres.
σπιδωμνη 8, 27 stragula vestis.
σπιδωικοι 13, 30.
σπιδβώτης 2, 77 fabulcus.
σπιδγγνώσκομα 1, 97 confcius mihi sum, de me decerno.
σπιδγγνώμη 1, 77 venia.
σπιδγγνώμων 8, 67 ignoscens, clemens.
σπιδγγραμμα 12, 174 scriptum, liber.
ή σπιδγγκλητας (γερεσια) 15, 7 Senatus Rom.
σπιδγγκαλύπτομα 6, 59 V. εγγκαλύπτ.
σπιδγγκερδννυμοι 5, 125 commisceor, familiaris fio.
σπιδγγκομιδη 4, 36, b comportatio, h. l. fuga agrestium, ter-
rore belli ingruente se suaque intra moenia defendi vo-
lentium.
σπιδγγκονιδσκομα 12, 54 collector, q. d. in puluere vna volutor,
vt Ebr. רכבנ.
σπιδγγκρδεν 10, 12, 6 committere, in discordiam adducere.
σπιδγγκοτραγεῖν 10, 1, 6 ficum edere.
σπιδγγλέγω 5, 134 colligo, contraho.
σπιδγγπιδγία 8, 32 auxiliatrix.

- σύλληψις 3, 45 comprehensio, in vincula coniectio.
 σύμβολον 12, 163 signum.
 σύμβολος 9, 25 coniector, interpres omnium, quin ipsum omen.
 συμμαχία 14, 38 auxilium
 σύμμαχος 3, 6 socius (belli.)
 συμμετίστασις 2, 74 & 210 vna mutator, transferor.
 συμπαδής 12, 86 eodem modo affectus: 12, 91 in doloris so-
 cietatem veniens.
 συμπαίταρ 5, 114 colutor.
 σύμπηξις 15, 11 compages, coagmentatio.
 συμῦδροσις 2, 63 assentior:
 τὸ ξυνε, κδν 4, 30 quod profuit.
 σύμφημι 8, 45 fateor, concedo.
 συμφέρει γομοι 12, 122 vna vel eadem loquor.
 τὸ συνακτικὸν 14, 6 vis conciliandi
 συναναλίσις 8, 111 vna & pro alio impensam vel sumtus facio.
 συνάπας 2, 30 vniversus.
 συνάπτω 12, 39 coniungo.
 συναρκεῖται τι 10, 2, 7, durare cum aliquo.
 συναμόλυσμα 9, 34 accominatio me.
 συναυλιέται 5, 57 congregari, vna habitare.
 συναφαιούσθω 2, 43 assimilo me.
 συνδιανέειν 12, 208 vna innuere.
 συνδιατρέβειν 7, 39 vna esse, disciplinae & doctrinae causa.
 συνδικεῖν 7, 47 causam alterius suscipere in iudicio.
 συνδοικεῖται 10, 15, 7 de republica curanda constituere cum
 aliquo, comparare.
 συνειλέω 13, 53 conuoluo, obuoluo.
 συνερω 12, 184 differo, disputo, perpetua oratione dico: ad
 verbum, connecto, confero.
 συνεισπίτω 12, 33 vna irruo.
 συνεισφέρω 12, 233 vna confero (tributum, erantem.)
 συνεισίδωμι 14, 43 vna (de collaticia pecunia) eloco (virginem
 amici pauperis filiam.)
 συνικτεῖν 12, 76 vna excurrere.
 συμπίπτειν 12, 32 conuenire, congruere, vnde forte barba-
 rum illud *coincidere*.
 συνεπαίσημι 7, 35 vna confurgo, seditionem moueo.
 συνεπιθνήσκω 12, 130 vna plorare, in societatem lacruma-
 rum venire.
 συνεπικροτέω 12, 132 cum aliis applaudo.
 συνεπινεύω 12, 76 vna innuo, nutum alterius sequor, & imitor.
 συνεπιχέω 8, 110 viribus meis adiungo, suppetias fero.
 συνεπιφάνισμαι 12, 211 q. d. sanul appareo, h. e. ostendo quid
 sentiam.

I N D E X.

- συνεπιφάσκω 12, 211 vna sententiam dico.
 σύνεσις 14, 40 intelligentia, ad vires intellectus & acumen
 pertinet, Φρόνημα ad voluntatem.
 συνέχομαι 4, 18 cogor.
 συνήγορος 12, 194 aduocatus.
 συνηγορικὸν no. ad 14, 17.
 συνθεωρῶ 10, α, 3 considero.
 ἔκθ' συθήματος Sch. ad 3, 41 ex composito.
 σύνθυρος 8, 131 venandi adiutor.
 συνισάω 12, 39 constituo.
 συννέω 1, 61 congero, aceruo.
 συννοέω 14, 8 considero, intelligo.
 συνοικεῖν 1, 74 cohabitare, de coniugibus.
 συνοικεῖω 12, 64 familiarem reddo.
 συνουσία 7, 105 consuetudines, familiaritates, h. e. familiares.
 σύνταξις 14, 38 coniunctio exercitus.
 σύντασις 12, 220 contentio, rugae frontis.
 συντέλειν εἰς τι II, 72 pertinere ad aliquid, complecti illud.
 συντίθημι ξενίαν τινί 1, 24 hospitium constituo vel contraho.
 συντομία 13, 38 breuitas, concisio.
 συντυγχάνειν τινί 5, 138 forte cum aliquo esse.
 συνωνόμοι 10, γ, 10 in emendo adiuuo.
 σύριγξ 12, 176 fistula, morbus.
 συρράδιουργεῖν 12, 77 vna perpetrare facinora.
 συσκευάζομαι 6, 2 vasa colligo, (itineris causa.)
 σύσσιτος 6, 29 conuictor.
 συχνός 2, 43 creber, confertus, frequens.
 σχετλιάζω 10, η, 10 oratione ad miserationem composita vtor.
 σχηματίζειν 12, 40 formare, habitum dare.
 χοινίον 1, 17 funis.
 χοῖνος 2, 43 mensura interuallorum Aegyptia, cui stadia LX
 ipse tribuit HERODOTVS.
 σχολάζει μοι 10, ιγ, 8 vacat mihi.
 σχολή 12, 119 Schola.
 σφάλλομαι 5, 99 labor, erro.
 σφοδρότης 12, 170 vehementia.
 σφραγίς 3, II sigillum Persarum regis, quale: V. no.
 σωρεύειν 11, 52 cumulare, aceruare.
 σωρηδών 15, 15 aceruatim.
 σωρὸς 12, 33 aceruus (frumenti.)
 σώς 1, 12 saluus contr. ex σώος (pro quo & σβός dicitur,) vnde
 porro σώφρων q. d. σώος vel σώς τὴν φρένα, sana mente praed-
 ditus, σώζειν, κ. τ. λ.
 σωφρονεῖν περὶ τὰς θεάς 7, 13 recte de Diis sentire, sanam de
 Diis sententiam habere.
 σωφρονικός 11, 37 ad prudentiam factus, aptusque.

T.

- τάγηνον 12, 94 *fartago*, vel in *fartagine* frictum.
 τάγμα 15, 7 *ordo*.
 Ταύναρος 1, 2 *Taenarus*, *Laconiae* promontorium, ex *Nepotis*
 quoque *Pausania* norum.
 τακτικός 8, 147 *ordinandae aciei peritus*.
 ταλαιπαρῆς 3, 48 *miser sum, affligor*.
 ταλαιπώρη 4, 14 *miseria, dolor, molestia*.
 ταμίσια 14, 86 *repono*.
 Τανκοξάρης 6, 22 *minor Cyri filius*.
 Τάρας, αντος 1, 4 *Tarentum*.
 ταριχεύειν 2, 92 *condire, ad sepulturam*.
 τάρχοι 10, 6, 9 *salsamentum*.
 τάφος 14, 25 *fossa*.
 τὴν ταχίστην 1, 6 *int. ὄραν vel plene κατὰ τὴν ταχὺ ὄραν, celerime*.
 τεκνοποιεῖσθαι 8, 48 *liberos suscipere*.
 τεκνοποιία 7, 80 *generatio*.
 τελαμών 13, 53 *lorum*.
 τέλειος 5, 10 *virorum iustae & militaris aetatis epith.*
 τελετήρια 6, 4 *int. τελεῖα q. d. consummatoria sacra, aut per-*
fectoria, aut pernica, quibus finis & coronis imponitur
praeclaris actionibus. Conveniunt cum Ebr. תעלה
 τελέτη 15, 1 *ceremonia*.
 τελευτᾶν τὸν αἰῶνα 1, 47 *finire aevum. Hinc intelligitur, qua*
elipti dicatur τελευτᾶν pro mori τελευτᾶν τὸν βίον 1, 48. Part.
τελευτῶντες adverbialiter vertendum, tandem 4, 5 & 35.
 τελῆω 10, 17, 7 *initio facris*.
 τελευτήνομος sed τετελεσμένος, (nam *sphalma est*) 12, 206 *quā*
feri potest.
 Τέλλος 1, 34 & 12, 156 *Atheniensis beatus*.
 τέλος 14, 71 *impensa*.
 τέμενος 3, 48 *locus sacer, fanum*.
 τέος pro τί vel ποῖος 1, 74 *quis, qualis*.
 τερπνός 8, 9 *delectabilis, iucundus*.
 τετράγωνος 15, 11 *quadratus*.
 Τεύκος 12, 116 *Teucer Trojanus*.
 τήκομαι 8, 148 *liqueſco, confumor*.
 τήνικαῦτα 12, 144 *tunc*.
 Τιβέριος Κάισαρ 12, 181.
 τιθαῖος 12, 48 *mansuetus, cicur*.
 τιθασεύω 12, 196 *cicurem, mansuetum reddo*.
 τίμιε 10, 9, 3 *honorifica appellatio, Domine. CASAVB.*
 τίμοι αἱ τιναί 1, 23 *ulciscor aliquem, vel poenas ab illo repeto*.
 Τισσαφέρνης 12, 63 *Persia*.

I N D E X.

- τίτη 10, 17, 8 nutritrix.
 τλήμων 8, 25 miser.
 τόνου 7, 87 vero, autem.
 τοιχωρυχία 7, 60 parietem perfodio, furandi causa.
 τοιχωρυχία 9, 53 tale furtum.
 τόλμα 12, 135 audacia, conatus.
 τομή 14, 35 sectio.
 τίμος 10, 1α, 5 pars.
 τόνος 14, 16 contentio, hic orationis, al. tonus, vis.
 τοξέσειν 5, 28 sagittare.
 τραγασκελῆς 2, 73 capripes, Panis vel Mendis epith.
 τραπεζεύς 12, 25 mensae affecla, ab HOMERO sumtum, qui
 canis nomen fecit.
 τραυκισμὸς 12, 78 balburies.
 τραυματίας 10, 12, 7 faucius.
 τραχύτης 12, 78 asperitas.
 Τριβαλλοὶ 14, 26.
 τριβανοφορία 12, 57 detriti pallii gestatio.
 τρίγωνον 12, 57 triangulum.
 τριηράρχου, τριηραρχικὸν νόμοι 14, 36 no.
 τριημίτης 14, 22 idem hic, credo, qui τριηράρχης, dux triremis,
 quam suo sumto instruebant Athenienium ditiores.
 τρικυμία 14, 19 triplex fluctus, vel, vt Lat. decumanus, h. e.
 maximus.
 τρίοδον 10, 17, 8 triuium.
 τρίπυς 3, 31 Tripus, donarium Delphicum, poculum credo.
 τρίχαλκος 10, 14, 4 teruncius, trichalcus, nummus vilis.
 τρίχωμα 10, 7, 4 capillus, caefaries.
 τροπή 13, 67 conuersio, mutatio.
 τροπὴν ποιεῖν τῶν πολεμίων 1, 37 in fugam, vertere hostes, Inde
 dictum τρόπιον.
 τροχάζω 10, 1β, 7 cursu contendo.
 τροχίλας 2, 89 paruula auis, crocodili parasitus.
 τροφεύς 11, 59 luxuriosus, delicatus.
 Τρωλαδύται 13, 50.
 τυγχάνω 1, 87 ferio, etiam de icu inuoluntario, oppos. ἀμαρτάνω.
 Τυδεὺς 13, 2.
 τυμπανίζω 12, 175 fustibus caedo.
 τύπος 10, 1β, 1 exemplum, quod definitionis vicem subeat:
 ita dicuntur τύποι, typi declinationum & coniugationum
 in Grammaticis. V. N.
 τύρβη 5, 9 turba.
 τυρός 8, 140 caseus.
 Τύρος 2, 61 vibs Herculis cultu nobilis.
 τυχερός 12, 87 fortuitus.

Υ.

- ὑβρις 11, 39 iniuria ex superbo contemptu orta.
 ὑβροειής 9, 40 immanis libidinis homo, vt Aristoph. Nub.
 1064.
 ὑβριστότατος 7, 26 maxime iniurius.
 ὑγρός 12, 40 madidus, ac proinde mollis, flexilis. ὡς ἐν ὑγροῖς
 ἔστιν ἡ γλωττῆα 10, ζ, 8 in humore, & inde lubrica.
 ὑδρία 14, 5 urna ad cineres defuncti.
 ὑλη 12, 40 materia
 ὑλημα 12, 43 frutices, herbae maiores in sylvis.
 ὑπάρμομα 12, 37 subeo, larvam fumo, vt ὑποδύομα.
 ὑπαιθριος 3, 18 subdiualis, aëri libero expositus.
 ὑπαντιᾶν Sch. ad 4, 3 al. occurro, hic, subiicio, refero sensu
 Grammat.
 ὑπείκω 8, 88 concedo.
 ὑπέξει 10, ιζ, 1 cessio, deiectio animi.
 ὑπέξαισιμαί τινι 12, ις, 1 assurgens loco cedo.
 ὑπεράγαμα 14, 19 vehementer, praeter alios admiror.
 ὑπερημερία 10, ι, 7 multa non solutae vsurae.
 ὑπερθεν 7, 83 superius.
 Ἰπεριδης 14, 9 Athen. Orator.
 ὑπεροχή 11, 7 excellentia.
 ὑπερορῆν 7, 20 despicer, contemnere.
 ὑπερφέρω 9, 32 praesto, antecello.
 ὑπέχομα 7, 18 promitto, vt solent artium Professores.
 ὑπηχέω 12, 229 refono.
 ὑπικνήμιον 3, 14 promitto.
 ὑπὸ τῆς θανάτου 2, 8 post mortes, h. e. in luctu.
 ὑπόθεστρον 8, 27 fulcrum, vel fulmentum potius, quod molli-
 orem praestat lectum.
 ὑποβάλλειν τινι 10, ζ, 3 interpellare.
 ὑπογραφεὺς 14, 69 librarius, vel notarius potius, qui excipit
 sermones calamo, vt nostri, *ein nachschreiber*.
 ὑπογραφή 5, 68 fucus.
 ὑποδέχομαι Ion. pro ὑποδέχ. 1, 8 recipio i. e. promitto.
 ὑποδέχεται 8, 50 suscipere, concipere.
 ὑποδύναμι τὴν ζεύγλιν 1, 40 subire iugum.
 ὑποδύομαί τινι 12, 19 subeo, induo tanquam larvam.
 ὑποθήκη 11, 26 monitum.
 ὑποθημοσύνη 7, 69 idem. ὑποτίθεται enim, *subiicere*, est
 monere.
 ὑποθωπέω 1, 34 subblandior, adolor.
 ὑποκατακλίνομα 12, 160 succumbo, collectanti sponte, sed
 dissimulanter, cedo.

I N D E X.

- ὑποκτάκλις 12, 153 accubitus inferior, vel concessio quae-
cunque.
- ὑποκορίζομαι 12, 140 proprie infantem ago sermone. Hi, &
apud hos α diminutivis utuntur: nomina rerum prout
ipforum refert β) in meliorem partem γ) in peiorem,
corrumpunt. Haec tria significat ὑποκορίζ.
- ὑποκρέκειν 12, 12: leuiter (& velut periculi tantum faciendi
causa, vel intendendī) fides pulsare.
- ὑποκριτήριον. I, 15 basis quaedam crateris, tripes forte vel
quacunq; forma elaborata.
- ὑποκριτής 12, 30 actor, isque vel σατυρικὸς qui iocos lasciuos
spargit, vel κωμικὸς, & ipse iocofus ac petulans, vel τραγικὸς
feueris & grauis.
- ὑπόκωφος 12, 87 furdaster.
- ὑπολαμβάνω 14, 85 puto, at 1, 22 fuscipio, h. e. respondeo.
- ὑπόληψις 13, 32 opinio.
- ὑπολύεσθαι 10, 1, 12 discalceari.
- ὑποπίσσω 5, 9 verecundor, subuereor.
- ὑποπίς 12, 84 suspēctus.
- ὑποσαίνειν 12, 235 adulari, canum proprie.
- ὑποσελίξειν 12, 240 supplantare.
- ὑποσέλλειν 14, 67 remittere, contrahere se metu.
- ὑποσέλλομαι 12, 181 id.
- ὑποσφάννυμι 15, 3 substerno.
- ὑποτίθειμι 10, α, 7 propono.
- ὑποτιμάσθαι 9, 48 litem suam ipsum aestimare. V. N.
- ὑποτρέχω 5, 4 ὑποδραμῆν λησῆς, cursu assequi, per compendia
quaedam illis occurrere.
- ὑπότυφος 12, 87 coecutiens, imbecillo visu praeditus.
- ὑπὸς 12, 167 subdolos, vt sub cicatrice latens pus.
- ὑπουργία 12, 23 ministerium, officium.
- ὑποφωνέω 12, 72 succellamo, cum laude.
- ὑποχείριος 13, 11 obnoxius, qui in potestate est.
- ἕπιος 2, 24 fipinus.
- Τριῶσι 13, 0.
- ἡ ὑστερία 10, 3, 6 aut ἡμέτερα intell. postridie, aut ἡώρα, locus
posterior.
- ὑφαίνειν 2, 3 texere.
- ὑφάπλω 4, 42 succendo, ignem subiciio.
- ὑψηλομοι 6, 30 monstro, indico, praecundo.
- ὑψίκοι 12, 97 remitto.
- ὑψίκοι 12, 236 submitto.
- ὑψορέω 12, 21 suspicor.
- ὑφομέω 12, 198 insidior, subeo insidiarum causa, ab ὄρμος
statio nauium.

Φ.

- Φαίτρα 12, 55 Thesei uxor, Hippolyti priuigni amore infamis,
 cuius hic verba reperuntur ex Euripidis Hippolyto.
 Φαίτρος 9, 57 laetus, hilaris.
 Φαίδων 7, 44 Socratis familiaris.
 Φακή 10, 18, 7 lens.
 Φακός 12, 81 maculam vel næuum lenticulari forma notare
 videtur.
 Φάλαρις 12, 143 Siculorum tyrannus.
 Φαληρεὺς 14, 8 patronym. Φαληρεὺς pagus & nauale Attic.
 Φάρμακον 12, 221 pigmentum.
 Φαρμάκκος 3, 10 Artabazi pater.
 Φάρος 15, 14 appellat. Φερκώριον, vbi vid.
 Φάρυγξ 4, 12 guttur.
 Φαυλίξω 7, 112 vīspendo, contemno.
 Φαυλός 5, 69 vilis.
 Φαυλότης 12, 78 prauitas.
 Φειδωλία 10, 1, 1 parsimonia.
 Φενάκισιν τιὰ 14, 43 decipere, imponere.
 Φεύγων δίκην 10, 18, 3 reus. Illud δίκην saepe omittur.
 Φευκτός 13, 54 fugiendus.
 Φήμη 9, 22 qmen ex voce hominis captum. V. Chrest. Plin.
 Φήμη τῷ θυεῖρα 1, 88 augurium, vel vaticinium somnii.
 Φήμη 6, 4 vox diuina monitrix, affinis Ebraeor. *siltac vocis*.
 Φθάνειν 8, 7 praeuenire, occupare. ἔκ ἀν Φθάνοις λέγων 8, 79
 non praeueneris me dicendo, h. e. non citius mihi dixeris,
 quam audire ego cupio.
 Φθεῖρ 2, 17 pediculus.
 Φθορά 4, 3 corruptio, interitus.
 Φθάρος 4, 32 idem.
 Φιάλη 5, 96 phiala, poculum maius, ex quo hauritur cyatho.
 Φιλαθήναιος 14, 63 Athenarum amans.
 Φιλατίας 11, 31 querulus, morosus, causas indignandi quaerens.
 Φιλεῖν τῷ στόματι 2, 40 osculari, plena phrasis, vnde intelligitur,
 quid in verbo, cum hac notione ponitur, sit intelli-
 gendum.
 Φιλέτωρος 12, 135 amans sociorum.
 Φιλόγελως 11, 21 risus amans.
 Φιλόδορος 8, 146 liberalis, qui libenter donat.
 Φιλόζωος 11, 30 vitae suae amans & animalium 7, 79.
 Φιλοκλέων 12, 77 rerum pulchrarum & honestarum sum stu-
 diosus.
 Φιλόκαλος 5, 75 pulchrarum rer. studiosus.
 Φιλοκόλαξ 12, 4 adulationis amans.

I N D E X.

- Φιλοκράτης 14, 57 Demagogus Athe. proditor libertatis.
 Φιλομαθειν 12, 175 literas amare.
 Φιλομαθής 5, 3 discendi cupidus.
 Φιλόνεικος 8, 123 contentiosus, aemulus, in bonam partem.
 Φιλονικός 11, 7 victoriae cupidus.
 Φιλονικεῖ 8, 92 esse Φιλόνικον.
 Φιλότακτος 12, 19. d. amans aui, Antiochi cognomen, amici
 Plutarchi.
 Φιλοποσία 8, 116 potandi amor, ebrietas.
 Φίλοςοργος 5, 67 ad amorem naturalem propensus, pius.
 Φιλοσυνθής 12, 138 consuetudinis & familiaritatis amans.
 Φιλότιμος 11, 7 honoris cupidus.
 Φιλοτίμως 15, 16 ambitiose, certatim.
 Φιλοφρονέωμαι 13, 18 comiter accipio, vt amicum tracto.
 Φιλόφρων 8, 146 beneuolus, humanus.
 Φιλοχρήματος 11, 8, diuitiarum amans.
 Φίλτρον 8, 79 illicium, amoris conciliandi medicamentum.
 Φιλώτας 12, 219 amicus infelix Alexandri M.
 Φλεγμάειν 12, 198 ardere, incensum esse.
 Φάιναφος 14, 29 nugae.
 Φλόγωσις 4, 12 inflammatio.
 Φλαυρία 12, 107 nugae.
 Φλύκταινα 4, 16 pustula.
 Φοίνιξ 10, 16 palmula. 2, 100 auis fabulosa.
 Φοιτάν 1, 72 frequentare, ire solere. Φοιτέοντας Ion.
 Φορά 11, 55 prouentus, rerum simul crescentium vel matu-
 rescentium multitudo, aetas, *der wuchs*.
 Φορβεία 12, 145 capistrum, quo utebantur ad os custodiendum,
 moderandumque spiritum, tibicines.
 Φόρος 1, 19 tributum, vectigal, a ferendo dictum.
 Φρέαρ, ατος 4, 7 puteus, cisterna, a κρήνη certe hic distingu.
 Φρίσσειν 10, 17, 9 horrere.
 Φρονεῖν μείον 9, 51 & 54 minui animo, animum demittere.
 Φρόνημα 14, 40 sensus de rep. voluntatis est, vt σύνοσις ἰπ-
 tellectus.
 Φρύγανον 15, 12 farmentum.
 Φρύγες 1, 26 in Croesi ditioe.
 Φρυκτώριον 15, 14 specula, vnde ignis ope signum datur, Pharis.
 Φρύων, ωνος 14, 57 Demagogus Athen. proditor libertat.
 Φυγάς, άδος 14, 1 exul, profugus.
 Φυλαή Περωτων δάδεκα 5, 13 vt Iudaeorum 12 tribus.
 Φυλακήν έχω 1, 76 obseruo, curo.
 Φυλέτης 10, 12, 10 tribulis.
 Φύμα 12, 176 tuber praeternaturale a φύομαι vt nostri *eis*
gewacchs.

I N D E X.

- Φύμι Φύω 5, 3 nascor, natura sum. Κροκόδειλος ἔκ ἔφυσε γλαῖσσαν 2, 87 natura non habet, non producere solet.
 Φύς 13, 60 natus.
 Φυσάω 2, 11 subigo, vnde φύραμα.
 Φύσα 5, 61 flatus (ventre conceptus.)
 Φύσιν ἔχει 2, 71 fieri potest.
 Φύω V. Φύμι.
 Φωκεὺς, Φωκείς 14, 34 Phocenses, Phocidis incolae, cuius caput Delphi. Alii Φωκαεῖς Phocaeenses in Ionia.
 Φωνήεις, εντος 8, 140 loquendi facultate praeditus.
 Φῶς 12, 17 vir.

X.

- Χαίνο 2, 90 hio.
 Χαίρεκράτης 8, 69 Socratis auditor.
 Χαίρε-Φών 7, 44 & ipse.
 Χαίρω χαίρετε 14, 8 morientium vox, *Valere*.
 Χαίρωνεία 1, 46 pugna secunda Philippi adu. ciuitates Graeciae nobiles.
 Χαλεπώνεν 8, 40 indignari, rixari, sic. 8, 75 de canibus.
 Χαλεπότης 8, 55 difficilis natura, asperitas morum.
 Χαλκείον 10, 9, 8 ahenum.
 ἡ χαλκίοικος 3, 47 Mineruae epith. apud Graecos, non templi nomen, quod aereum cum esset, Deae nomen dedisse potest.
 Χαλύβες 1, 26 in Croesi ditioe populus.
 Χαμυλέων 12, 70 animal, colores mutans.
 Χάμιψα 2, 93 Crocodilorum nomen Aegyptium.
 Χάρης, υτος 14, 41 Dux Athen. malus.
 Χαρίζομαι 1, 85 gratificor, obsequor, condono. κεχαρισμένον 8, 10 gratum, iucundum.
 Χάριλλος 12, 124 Lacedaemoniorum Rex.
 Χαριστήρια 6, 4 int. ἱερῆα sacra gratis agendis vel gratulatoria. Affine Ebr ἡγη.
 χαρτίον 12, 174 charta.
 χαυλιόδης, ονλος 2, 87 exfertus, dentis epith. alias ipsius bestiae, quae exfertos dentes habet: 2, 98 ipsum dentem exfertum notat.
 χαῦνος 12, 165 laxus, fungosus, vacuus.
 χειμεριώτατος 2, 83 maxime hibernus.
 ἐκ χειρὸς 5, 72 cominus.
 χειροῦτης 2, 92 manuctus, quae vox simili quasi moneta signata est.
 χειρομακτρον 5, 83 mantile.
 χειροομαι 7, 98 subigo, domo.

I N D E X.

- Χείρων 12, 162, b Centaurus Achillis nutriticus.
 Χελιδών 10, ζ, 8 hirundo.
 Χερρόβησος 14, 34.
 Χερσαίος 2, 83 terrestris, a χέρσα vnde & Chersonesus.
 Χήν 2, 20 anser.
 Χηναλώπηξ 2, 99 avis nomen, quasi tu dicas vulpanfer vel
 anferitulpes.
 χήτος, εος 12, 45 inopia, a χαιτῖν egere.
 χίων 8, 26 nix.
 χιρσιδόν (κρέας) 13, 40 suilla.
 χολή 4, 14 bilis.
 χολίκιον 10, 3, 5 intestini frustulum, dim. a χόλιξ.
 χυμῶς 12, 42 succus.
 χορηγεῖν 14, 71 fumtus magnos reip. causa facere. Al. fumtus
 choris & ludis publicis praebere.
 χορδς 6, 1 pompa religiosa.
 χῶα V. χωνύω.
 χραίνω 13, 6 polluo.
 χρεῖν 10, ι, 9 mutuo dare.
 χρεῖ 12, 117 c. acc. perf. & gen. rei, opus est.
 χρήζω 1, 82 peto, al. indigeo. Rebus natura coniunctis ver-
 bum vnum accommodatum, vt δεῖ, δίσιμου, εὐδέης.
 χρεῖμα συδς μέγα 1, 66 ingens aper. add 1, 68.
 χρηματίζειν 10, ζ, 5 de re seria agere.
 χρηματίζεσθαι 8, 120 rem facere, diuitias parare.
 χρησμάθειν 9, 64 vaticinari.
 χρησῆριον 4, 54 oraculum.
 χρόνος 2, 78 annus.
 χρέος, χρεῖς 10, ι, 12 cutis.
 χρυσόκομος 2, 101 aureus, pennarum epith.
 χρυσοῦφῶς 15, 3 auro textus.
 χρυσοφορεῖν 15, 5 aurum (in veste) habere.
 χρυσοχάλινος 5, 73 aureum frenum habens.
 χυτῶς 2, 92 fufus ex metallo.
 χύτρα 10, ι, 2 olla.
 χῶμα 15, 17 agger, cumulus.
 χωνύω 13, 50 adaggero, aggere obruto.

Ψ.

- ψαύω 7, 87 attingo, offendo: 12, 48 tracto, demulceo.
 ψέλλιον 5, 69 armilla.
 ψευδρακλής 12, 165 ficticius Hercules.
 ψεύδομαι τῆς δόξης 3, 39 fallor sententiae vel opinionis, h. e.
 sententia me fefellit.
 ψευδέχρυσος 12, 20 aurum mentiens, subaeratus.

ψήφισμα

I N D E X.

- ψήφισμα 14, 43 decretum, plebiscitum.
 ψήφος 2, 14 calculus (ad suppotandum.)
 ψήφος 2, 21 reprehensio.
 ψοφοδενδρῶν 12, 197 strepitum expanescens.
 ψυκτήρ 12, 59 vas eluendis poculis, forte etiam crater, tem-
 perando aqua vino.
 ψυχὴ σίτον ἢ προσίεται 6, 8 facultatem animalem notat, vt
 laepe ψῆν Ebraeorum.
 ψύχος 5, 34 frigus.
 ψυχρομετρέω 12, 63 frigida lauor, vel perfundor.
 ψυχροποτεῖν bibere frigida.
 ψυχρῶς 10, 707 frigide, insipide.

Ω.

- ᾠδεῖον 10, 8, 5 Odeum, locus cantorum exercitationibus &
 certaminibus destinatus.
 ἄλλοι 2, 12 pro οἱ ἄλλοι, caeteri. GRON. scribit ἄλλοι.
 ἄμοσπλάτη 13, 42 scapula.
 ἄμος 2, 4 humerus.
 ἄμδς 8, 146 crudelis.
 ἀμότης 12, 143 crudelitas.
 ᾠν epenthet. inter compositum per emesin diuisum 2, 29
 no. k.
 ἀνητής 10, 1α, 4 emtor.
 ἄνιος 11, 59 venalis.
 ἄρα 8, 6 pulchritudo.
 ἄρος 13, 37 Aegyptior. Deus.
 ἄρωπδος 14, 68 Boeotiae vrbis.
 ᾠ: ἑκατος 4, 28 vnusquisque.
 ᾠχρίάω 15, 3 palleo.

O M I S S A.

p. no. f. 134, 3 ἐπιτήδειον

In Indice.

- ἄγαμαι 9, 10 admiror, magni facio.
 ἀμφι: οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην 7, 9 Chrasylus & Erasinides
 cum collegis.
 ἀυτολήκιδος 12, 25 qui ipse sibi, propter paupertatem, lecythum
 gestat in balneas: parasiti epitheton.
 βίος: οἱ κατὰ τὸν βίον 13, 72 qui nunc viuunt, in communi vita.
 βελεῦειν 7, 8 Senatorem esse.
 τὰ δέδμενα 12, - - -

